

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΒ΄

Πέμπτη 26 Μαΐου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Θ. Δρίτσα, σελ. 11086
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Χολαργού Αττικής, το Πειραματικό Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Ανατολικού Θεσσαλονίκης, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Πλατανιά Μάλεμε Χανίων και το Δημοτικό Σχολείο Δρεπανιάς Χανίων, σελ. 11082, 11089, 11108, 11112
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της προτάσεως του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα, για τη σύσταση επιτροπής «για το εθνικό θέμα του δημόσιου χρέους», σελ. 11079-11118
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11079
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 11097, 11098, 11103
6. Επί του Κανονισμού, σελ. 11079, 11117, 11118

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 11057-11059
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 11059-11078
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 30 Μαΐου 2011, σελ. 11118

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής: "Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008", σελ. 11086

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ. ,	σελ. 11110, 11111
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 11086, 11087
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. ,	σελ. 11105, 11106
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 11108
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 11100, 11101, 11102, 11103
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 11079, 11080, 111081
ΖΩΗΣ Χ. ,	σελ. 11111
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 11084
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 11109
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 11095, 11097
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 11081
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 11114
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 11103, 11104, 11105
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. ,	σελ. 11106
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ. 11088
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 11111
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 11098
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π. ,	σελ. 11112
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. ,	σελ. 11090
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 11107
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 11113, 11114
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 11098
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 11114, 11115
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ. 11092, 11095, 11097
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 11082
ΤΖΕΚΗΣ Α. ,	σελ. 11108
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 11091, 11092, 11095
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 11115
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 11099
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 11089
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11116

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 11079

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 11103
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 11097, 11098, 11103
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 11103
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 11103
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 11097, 11098
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 11097, 11098

Δ. Επί του Κανονισμού:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 11117
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 11079, 11117, 11118
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 11117
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 11117, 11118
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 11117, 11118

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΒ'

Πέμπτη 26 Μαΐου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 26 Μαΐου 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.29' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Χρήστο Κατσούρα, Βουλευτή Θεσπρωτίας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών διαμαρτύρεται για την επιχειρούμενη κατάργησή του.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην απόσυρση του ενδιαφέροντος από πλευράς του Κατάρ για την αξιοποίηση του Ελληνικού.

3) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ασπροπύργου διαμαρτύρεται για την επικείμενη δημιουργία κέντρου κράτησης παράνομων μεταναστών στην περιοχή του Δήμου Ασπροπύργου.

4) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο να κλείσουν, το Θεατρικό Μουσείο και το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στον έλεγχο του ΣΔΟΕ στις ιδιωτικές κλινικές.

6) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Σαρωνικού αιτείται την παραχώρηση στο Δήμο τμημάτων του Αιγαίου για απλή χρήση.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε μεταθέσεις με κομματικά κριτήρια στο Πολεμικό Ναυτικό.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην απόφαση για τη δημιουργία αυτοκινητοδρόμου στην Πάτρα.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά στη σπατάλη δημοσίου χρήματος για τη δημιουργία νέων υπηρεσιών, γραμματειών, συμβουλίων και επιτροπών.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά προκηρύξεις, που γίνονται για λόγους εντυπώσεων και μετά «παγώνουν».

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά στη νομιμοποίηση αυθαίρετου λιμανιού.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε καταγγελίες για τη μόλυνση του ποταμού Πείρου.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στον έλεγχο από τους Επιθεωρητές Δημόσιας Διοίκησης στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων - Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην υλοποίηση επιχειρησιακού σχεδίου για την ανάπτυξη του Παμπελοποννησιακού σταδίου.

15) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λακωνίας αιτείται την καταβολή των επιδοτήσεων για την αντικατάσταση των υπερραστικών λεωφορείων του ΚΤΕΛ Λακωνίας.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη για διακανονισμό της επιστροφής των κεφαλαίων πυρόπληκτων επιχειρήσεων στην περιοχή της Αιγιαλείας.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά προβλήματα της Αιγιαλείας που έθεσε ο τοπικός Δήμαρχος στον κ. Κουτρούμνη.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ιατροί και ασθενείς στο νοσοκομείο «Αγ. Ανδρέας» Πατρών.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται ότι η Αντιδήμαρχος της Πάτρας προτρέπει τους πολίτες να μην δίνουν χρήματα στους μικρούς επαίτες στα φανάρια της Πάτρας, για να σταματήσει η εκμετάλλευσή τους.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά την οικολογική διαχείριση των στερεών αποβλήτων στην Αιγιάλεια, που αποτελεί τη μόνη λύση στο πρόβλημα των απορριμμάτων.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε εννέα εργαζόμενους στην Αγορά Αργύρης, ενταγμένους στην Εταιρία Τουριστικής Ανάπτυξης Αχαΐας, οι οποίοι παραμένουν απλήρωτοι εδώ και οκτώ μήνες.

22) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην πρόταση των αριστέρων, που θέλουν η Πάτρα να γίνει ανοικτό κέντρο φιλοξενίας μεταναστών, καθώς και στις θέσεις του Δημάρχου και επτά Βουλευτών που διαφωνούν με αυτήν την ιδέα.

23) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Μαθητών Ειδικών Σχολείων Ιδρυμάτων Θεραπευτηρίων και Ατόμων με Αναπηρίες Νομού Λάρισας διαμαρτύρεται για την μετακίνηση της σχολικής μονάδας ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης ΕΕΕΕΚ Λάρισας στην περιοχή Αμπελώνα.

24) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλης Ψαράκης ζητά την υπαγωγή στη διαδοχική ασφάλιση των διορισθέντων στο δημόσιο και ασφαλισμένων στον ιδιωτικό φορέα πριν το έτος 1983.

25) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διεθνής Ακαδημία Ελευθερίας αιτείται να ληφθούν συγκεκριμένες οργανωτικές πρωτοβουλίες για τη δραστηριοποίησή της.

26) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ζ' Κυνηγετική Ομοσπονδία Θεσσαλίας και Νήσων Σποράδων αιτείται την εξεύρεση λύσης για τη δυνατότητα εκπροσώπησης της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος στην ομάδα εργασίας του ΥΠΕΚΑ, σχετικά με την αναθεώρηση της νομοθεσίας για τη θήρα.

27) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών εκφράζει την αντίθεσή του για την πρόθεση από το Υπουργείο ενδεχόμενης κατάρνησής του.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ελλιπή φύλαξη του Νοσοκομείου του Αιγίου.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην καταγγελία δημοσίων υπαλλήλων του Υπουργείου Εσωτερικών για πολιτική δίωξη δικηγόρου.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε επίθεση με μολότωφ που δέχτηκε ένας άστεγος, ο οποίος βρήκε

καταφύγιο σε εγκαταλελειμμένο σπίτι.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε παραπληροφόρηση του Υπουργείου Υγείας σχετικά με το διοικητή του Νοσοκομείου «Αττικόν».

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην αναγκαιότητα ψήφισης νόμου πλαισίου για την Ελληνική Αστυνομία σύμφωνα με τον Πρόεδρο του ΠΟΑΣΥ.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις λακούβες που υπάρχουν στον δρόμο κάτω από την Ακρόπολη, θέαμα που δυσφημεί την Ελλάδα στους τουρίστες.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην απαντητική επιστολή του Προέδρου του ΟΠΑΠ για φορολογικές εκκρεμότητες.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα αιτήματα και τις προτάσεις των αστυνομικών.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε πολυδάπανα ταξίδια των Υπουργών στο εξωτερικό για να προσελκύσουν τουρίστες και επενδυτές.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε αναθέσεις έργων για την ιδιωτικοποίηση δημόσιας περιουσίας, σε νεοσύστατη εταιρεία.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις περικοπές στο προσωπικό της βραδινής βάρδιας στις φυλακές Αγίου Στεφάνου με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες να γίνονται από λιγότερα άτομα και να υπάρχει σοβαρό ζήτημα ασφαλείας.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην αξιοποίηση κομματικών στελεχών στο δημόσιο.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στον αποκλεισμό τριών Πατρινών αθλητών από το βαλκανικό πρωτάθλημα βάδην.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις προτάσεις αμερικάνικης εταιρίας για την διαχείριση των απορριμμάτων της Αιγιάλειας.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε λάθη της Αστυνομίας που οδήγησαν αθώους στη φυλακή.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Έκτακτων Υπαλλήλων ΥΠΠΟΤ Πελοποννήσου-Αιτωλοακαρνανίας και Ιονίων Νήσων αιτείται την κατάργηση του περιορισμού του εικοσιτετραμήνου για τις εξειδικευμένες ειδικότητες εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, που τους στερεί το δικαίωμα στην εργασία στον ίδιο φορέα.

44) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Φιλιατρών αιτείται την αλλαγή του ποσού ασφαλιστι-

κής εισφοράς για το πρώιμο καρπούζι Τριφυλίας.

45) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται, στην περίπτωση που επιτραπεί η εγκατάσταση και λειτουργία οποιασδήποτε μονάδας καλλιέργειας κόκκινου τόνου στις νήσους Σαπιέντζα και Σχίζα, να τηρηθούν με μεγάλη αυστηρότητα οι όροι που τίθενται στις σχετικές διεθνείς συμβάσεις.

46) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά το κλείσιμο είκοσι τεσσάρων τμημάτων ΤΕΙ της χώρας, μεταξύ των οποίων και δύο τμημάτων του ΤΕΙ Καλαμάτας.

47) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Τριφυλίας Νομού Μεσσηνίας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας των σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του Δήμου του.

48) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών αιτείται την επίλυση θεμάτων που αφορούν στην αδειοδότηση επαγγελματικών αγροτικών φωτοβολταϊκών σταθμών.

49) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά απόσπασμα συνέντευξης του Ερίκ Τουσέν, Προέδρου της Επιτροπής για την Κατάργηση των Χρεών του Τρίτου Κόσμου.

50) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στα δάνεια που πληρώνουν ακριβά οι επιχειρήσεις που βρίσκονται σε πυρόπληκτες περιοχές και ζητούν να τροποποιηθεί η συμφωνία και να επαναπροσδιοριστούν τα επιτόκια, που υποτίθεται ότι ευνοήθηκαν το 2007.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε καταγγελία δικηγόρου της Πάτρας ότι υπάρχουν κυκλώματα στην Αστυνομία, το Λιμενικό και αλλού, που προωθούν τις υποθέσεις τους σε συγκεκριμένους δικηγόρους.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά άρθρο του Προέδρου του Πανελληνίου Αθλητικού Συλλόγου Μεταμοσχεύσεων «Δρομέας».

53) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Μεσαράς «ΗΦΑΙΣΤΟΣ», Μοιρών Κρήτης αιτείται να μην καταργηθεί το Γραφείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης των Μοιρών, αλλά να μετατραπεί σε δεύτερη Διεύθυνση.

54) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων «EADS 3 SIGMA», Χανίων Κρήτης αιτείται να εφαρμοστεί η υπογραφεύσα τετραετής συμφωνία μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της εταιρείας που εργάζονται, προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά η εταιρία και να συνεχίσει να λειτουργεί.

55) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος του Δήμου Γόρτυνας

Νομού Ηρακλείου αιτείται να μην καταργηθεί το Γραφείο Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στις Μοίρες.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά προβλήματα στη λειτουργία του αξονικού τομογράφου του ΠΓΝΠ.

57) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Φαιστού Νομού Ηρακλείου αιτείται τη μη κατάργηση του 4ου Γραφείου Εκπαίδευσης που εδρεύει στις Μοίρες Ηρακλείου.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αφορά προβλήματα στεγανότητας σε οχήματα και αεροσκάφη των Ενόπλων Δυνάμεων.

59) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών αιτείται την επιτάχυνση των διαδικασιών εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών από επαγγελματίες αγρότες.

60) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σικωνίων Νομού Κορινθίας αιτείται την έκτακτη επιχορήγηση του Δήμου με το ποσό των 500.000 για την προστασία του δασικού πλούτου της περιοχής.

61) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σικωνίων Νομού Κορινθίας αιτείται την έκτακτη οικονομική ενίσχυση του Δήμου για την ολοκλήρωση εργασιών του κτηρίου, που πρόκειται να στεγάσει το νεοσύστατο δήμο.

62) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινωνικοπολιτιστική Ένωση Κλημεντών «ΚΩΝΟΜΑΥΡΑ» αιτείται την οικονομική της ενίσχυση για την αναδάσωση της περιοχής «ΚΩΝΟΜΑΥΡΑ» στο χωριό Κλημεντί Κορινθίας.

63) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Καλλιόπη Σπανού, Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη αιτείται την καταβολή της οφειλόμενης οικονομικής ενίσχυσης του κ. Κροκίδη για την αντικατάσταση λεωφορείου του ΚΤΕΛ Λευκάδας.

64) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κορδομάτης Σωτήρης, κάτοικος Καβάλας αιτείται τη μετατροπή των συμβάσεων ΑΜΕΑ που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα «3 συν 1» σε συμβάσεις ΙΔΑΧ.

65) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Ορεστιάδας αιτείται τη σύσταση μεταβατικής έδρας του Στρατοδικείου Ξάνθης στην Ορεστιάδα.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 11681/18-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιαννάκη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 22139/ΙΗ/05-05-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
IRIS

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

06 ΜΑΙ. 2011

Μαρούσι, 05-05-2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
22139/1Η

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Μιχάλη Γιαννάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 11681/18-2-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 11681/18-2-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Γιαννάκης σχετικά με την Πληροφορική και την Ιστορία στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα :

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων παρουσίασε στις 30-3-2011 τις προτάσεις του Υπουργείου οι οποίες στη συνέχεια κατατέθηκαν και στο Εθνικό Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με τη νέα πρόταση, το Λύκειο αποτελεί αυτόνομη εκπαιδευτική μονάδα με στόχο την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των νέων, τη διαμόρφωση συνείδησης ενεργού πολίτη, την ενδυνάμωση αξιών συλλογικότητας και αλληλεγγύης. Εισάγεται νέα αντίληψη για τη λειτουργία του Λυκείου και ένα διαφορετικό περιεχόμενο σπουδών.

Προβλέπει:

- Μείωση αριθμού μαθημάτων και ωρών διδασκαλίας ανά τάξη.
- Δυνατότητα παρακολούθησης επιπλέον διδακτικών ωρών σε μαθήματα που επιλέγει ο μαθητής με βάση τις ιδιαίτερες κλίσεις και τα ενδιαφέροντά του. Ο μαθητής έχει τη δυνατότητα εμβάθυνσης, εντός του σχολικού προγράμματος, για τα μαθήματα αυξημένης βαρύτητας με βάση τις προτιμήσεις του.
- Οι εξετάσεις θα έχουν διαφορετικά και καινοτομικά στοιχεία που δεν θα απαιτούν αποστήθιση και αντιγραφή
- Εισάγεται η ερευνητική εργασία ως διακριτή ενότητα του προγράμματος σπουδών που καλλιεργεί τη δημιουργικότητα και τις δεξιότητες του μαθητή και προάγει την συλλογικότητα και συνεργασία μεταξύ των μαθητών.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 11989/24-02-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καραόγλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23953/ΙΗ/05-

05-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
VIVI

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

06 ΜΑΙ. 2011

Μαρούσι, 5-5- 2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
23953/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
-Θεόδωρο Καραόγλου
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 11989/24-2-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 11989/24-2-2011, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Καραόγλου και αφορά τα Διδασκαλεία, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Τα Διδασκαλεία, ως φορέας μετεκπαίδευσης, τροφοδότησαν γενιές δασκάλων και νηπιαγωγών, οι οποίοι είχαν διετή βασική εκπαίδευση στις Παιδαγωγικές Ακαδημίες και Σχολές Νηπιαγωγών, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ανανεώνονται επιστημονικά και παιδαγωγικά. Στη διάρκεια λειτουργίας τους έγιναν θεσμικές αλλαγές, οι οποίες σχετίζονταν κυρίως με την αλλαγή του ρόλου και της θέσης του εκπαιδευτικού και εξαιτίας των οποίων προέκυψαν αδυναμίες οι οποίες σχετίζονται κυρίως με τις πραγματικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, με το πρόγραμμα σπουδών και το επίπεδο σπουδών που πολλές φορές είναι ίδιο με αυτό του προπτυχιακού προγράμματος (πολλοί μετεκπαιδευόμενοι παρακολουθούν τα ίδια προγράμματα που είχαν ως φοιτητές), και τη μεθοδολογία εκπαίδευσης που δεν συνάδει με την εκπαίδευση ενηλίκων.

Τις σύγχρονες ανάγκες των εκπαιδευτικών δεν μπορεί να καλύψει ο ισχύων θεσμός των Διδασκαλείων. Ωστόσο είναι απαραίτητο να αξιοποιηθεί η εμπειρία των Διδασκαλείων προς την κατεύθυνση της προσαρμογής τους στο συνολικό σχεδιασμό του Υπουργείου που έχει στόχο την υψηλή ποιότητα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων και όλων των ειδικοτήτων.

Στο πλαίσιο της Εθνικής Στρατηγικής για την Επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει συζητήσει με τους Προέδρους όλων των Διδασκαλείων της χώρας, για το ρόλο και τη λειτουργία των Διδασκαλείων. Στη συνέχεια έγινε η αποτύπωση της σημερινής κατάστασης με ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία, αναδείχθηκαν τα προβλήματα και η ανάγκη προσαρμογής των Διδασκαλείων στις σύγχρονες ανάγκες των εκπαιδευτικών. Ο διάλογος θα συνεχιστεί με όλους τους

ενδιαφερόμενους με στόχο τη θεσμική αλλαγή στις δομές επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Με βάση τα παραπάνω και ενόψει της θεσμικής αλλαγής στα Διδασκαλεία δεν θα διεξαχθούν φέτος εξετάσεις για την εισαγωγή νέων δασκάλων και νηπιαγωγών, αλλά θα ολοκληρωθεί η διετής εκπαίδευση των δασκάλων που φοιτούν σήμερα.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
- 3 Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ

3. Στην με αριθμό 13687/22-03-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Νάνου Αποστόλου και Σκυλλάκου Αντώνιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35791/ΙΗ/05-05-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό

Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.minedu.gov.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
GKOSK

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

06 ΜΑΙ. 2011

Μαρούσι, 5-5-2011
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
35791/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτές κ.κ.
- Αποστόλη Νάνο
- Αντώνη Σκυλλάκο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 13687/22-3-2011»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 13687/22-3-2011, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Αποστόλης Νάνος και Αντώνης Σκυλλάκος σχετικά με το άρθρο 11 του νόμου 1810 (ΦΕΚ 223), σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.1256/1982 (ΦΕΚ 65/τ.Α'31-5-1982) απαγορεύεται στους λειτουργούς ή υπαλλήλους έμμισθους ή άμισθους, πολιτικούς και στρατιωτικούς ή σε μισθωτούς που απασχολούνται στο Δημόσιο και τα Κρατικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου ... και άσχετα από τη φύση της σχέσεως που τους συνδέει με το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο, να διοριστούν ή να προσληφθούν και σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στο δημόσιο τομέα, τόσο στην ημεδαπή όσο και στην αλλοδαπή. Η απαγόρευση ισχύει επίσης για: α) τους αναπήρους ... β) τους ιερείς δασκάλους ή ιερείς καθηγητές που υπηρετούν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, γ) τους πολύτεκνους ... δ) τους συνταξιούχους ..., εφόσον οι ακαθάριστες αποδοχές όλων των πιο πάνω κατηγοριών υπερβαίνουν το όριο των 3/5 των ακαθάριστων αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 του Ν. 1400/1983 (ΦΕΚ 156/τ.Α'24-10-1983) κληρικοί που κατέχουν ή κατείχαν πριν από την εφαρμογή του Ν. 1256/1982 θέσεις εφημερίων και εκπαιδευτικών, που δεν εμπίπτουν στις εξαιρέσεις αυτού, μπορούν να τις διατηρήσουν με την προϋπόθεση ότι το σύνολο των ακαθάριστων τακτικών αποδοχών τους και από τις δύο θέσεις θα περιοριστεί στα 3/5 των ακαθάριστων αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν. 1810/1988 (ΦΕΚ 223/τ.Α'5-10-1988) οι εφημέριοι – υπάλληλοι (εκπαιδευτικοί, γραμματείς κοινοτήτων, διοικητικοί υπάλληλοι), λαμβάνουν από την υπαλληλική τους θέση όλες τις αποδοχές του μισθολογικού κλιμακίου της κατηγορίας που ανήκουν, ενώ από την εφημεριακή τους θέση (στην οποία θα εξελίσσονται κανονικά σε όλα τα μισθολογικά κλιμάκια) λαμβάνουν μόνο το βασικό μισθό του οικείου μισθολογικού κλιμακίου του Ν. 1505/1984 της κατηγορίας τους και το χρονοεπίδομα του ίδιου νόμου με βάση την εφημεριακή τους υπηρεσία και με τους περιορισμούς που ισχύουν για τα όρια αποδοχών.

Επομένως, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, οι θρησκευτικοί λειτουργοί δύνανται να διορίζονται και ως εκπαιδευτικοί στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με τους περιορισμούς που ισχύουν για τα όρια αποδοχών τους. Συγκεκριμένα, οι ιερείς που είναι κάτοχοι πτυχίου θεολογικού ή ποιμαντικού τμήματος Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή της θεολογικής σχολής Χάλκης εντάσσονται στον κλάδο ΠΕ01-Θεολόγων.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ.Υπουργού
2. Γραφείο κ. Υφυπουργού
3. Δ/ση Προσωπικού Β/θμιας Εκπ/σης
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΩΤΟΣΤΑΜΕΝΟΣ

4. Στην με αριθμό 14721/11-04-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Τζίμα Μαργαρίτη και Δερμεντζόπουλου Αλέξανδρου δό-

θηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8522/11815/05-05-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

05 ΜΑΙ. 2011

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/8522/11815

Αθήνα, 5 Μαΐου 2011

ΚΟΙΝ.: -Βουλευτή κ. Μαργαρίτη Τζίμα

-Βουλευτή κ. Αλέξανδρο Δερμεντζόπουλο

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 14721/11-04-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μαργαρίτης Τζίμας και Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα τις παραβιάσεις του Εθνικού Εναέριου Χώρου, σας γνωρίζω τα ακόλουθα:

1. « Ισχύουν στο ακέραιο όσα δήλωσα στη δημόσια συνεδρίαση της αρμόδιας Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της 31^{ης} Μαρ. 2011, επί των ζητημάτων της ερώτησης.

2. Επαναλαμβάνεται, επομένως, ότι σε σχέση με τις εξελισσόμενες ή υπό εξέλιξη επιχειρήσεις του Συνασπισμού Κρατών ή του ΝΑΤΟ, ελήφθησαν όλα τα μέτρα που καλύπτουν ζητήματα ιδιαίτερης ευαισθησίας από την ελληνική εθνική οπτική γωνία και δη το ζήτημα του σεβασμού των κανόνων εναέριας κυκλοφορίας σύμφωνα με τη Σύμβαση του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας. Εντός της περιοχής ελέγχου πτήσεων, στο FIR Αθηνών, όλα τα αεροσκάφη που επιχειρούν, όχι μόνο από ελληνικά αεροδρόμια αλλά από οποιοδήποτε αεροδρόμιο, υποβάλλουν σχέδια πτήσης και όλα τα αναγκαία στοιχεία στην ελληνική Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και στο Eurocontrol.

3. Παρέλκει να επισημανθεί ότι η Πολεμική Αεροπορία αντιμετωπίζει καθημερινά και χωρίς καμία κάμψη, κάθε παράβαση των κανόνων εναέριας κυκλοφορίας, κάθε παραβίαση του ελληνικού εναέριου χώρου, πολύ περισσότερο κάθε υπέρπτηση τουρκικού αεροσκάφους υπεράνω της ελληνικής επικράτειας χωρίς διπλωματική άδεια, όπως και κάθε δέσμευση περιοχής για ασκήσεις χωρίς άδεια της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας. Ταυτόχρονα, υφίσταται στενή καθημερινή συνεργασία του ΥΠΕΘΑ με το Υπουργείο Εξωτερικών για τη διπλωματική διαχείριση όλων των σχετικών θεμάτων, με στόχο την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου».

4. Στο πλαίσιο της επιχειρησιακής σχεδίασης της επιχείρησης «UNIFIED PROTECTOR» ο Επιχειρησιακός Διοικητής της (SACEUR) καθόρισε ως Διακλαδική Περιοχή Επιχειρήσεων Joint Operations

✓

Area (JOA) την περιοχή που περιλαμβάνεται μέχρι τον 27 μεσημβρινό και τον 41 παράλληλο. Η εν λόγω περιοχή συμπεριλήφθηκε στην Ιδέα Ενέργειας (Concept of Operations — CONOPS) που εγκρίθηκε από το Βορειοατλαντικό Συμβούλιο (NAC). Σε όλη την Ελληνική επικράτεια, συμπεριλαμβανομένης και της JOA, εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες διαδικασίες. Επισημαίνεται ότι σε όλα τα κείμενα της επιχείρησης μετά τη NID (NAC Initiating Directive/Αρχική Οδηγία Βορειοατλαντικού Συμβουλίου), όπως τα CONOPS και OPLAN περιλαμβάνεται ως Περιορισμός (Political constraint) η υποχρέωση συντονισμού των Συμμαχικών Αεροπορικών Διοικήσεων με τους Αρμόδιους Διεθνείς και Εθνικούς φορείς Ελέγχου Εναέριας Κυκλοφορίας.

ΥΠΕΘΑ /Νομικό Γραφείο

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. BENIZEΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

5. Στην με αριθμό 14792/12-04-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Λίτσας δόθηκε με το υπ' αριθμ.

1137/05-05-2011 έγγραφο από την Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

06 ΜΑΙ. 2011

Αθήνα 5 / 05 / 2011
Αριθμ. Πρωτ. : 1137

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Επιμήκυνση της θεσπισμένης εμπορικής διάρκειας ζωής του χαρακτηριζομένου ως «φρέσκου» γάλακτος»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 14792/12-4-11

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κα Ε. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής :

Ως «φρέσκο γάλα», χαρακτηρίζεται στην εμπορική πρακτική το προϊόν που περιγράφεται στο ΠΔ 113 /1999 ως «παστεριωμένο γάλα».

Σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα, η διάρκεια συντήρησης του εν λόγω προϊόντος καθορίζεται μεν με ευθύνη του παρασκευαστή αλλά δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 5 ημέρες.

Σταθερή θέση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι ότι δεν απαιτείται επιμήκυνση της θεσπισμένης εμπορικής διάρκειας ζωής του παραπάνω προϊόντος που χαρακτηρίζεται ως «φρέσκο» γάλα.

Η εμπορική διάρκεια ζωής του «φρέσκου» γάλακτος (έως 5 ημέρες) καθορίζεται από πολλούς παράγοντες με σημαντικότερους :

- τη μικροβιολογική κατάσταση του νωπού γάλακτος
- όλα τα στάδια χειρισμού του γάλακτος από την άμελη, συλλογή, μεταφορά, θερμική επεξεργασία του νωπού γάλακτος και τη συσκευασία, ψύξη, μεταφορά και διακίνηση, υπό ψύξη, μέχρι το στάδιο της λιανικής πώλησης.
- τις κλιματολογικές συνθήκες της Ελλάδας

Ο όρος «φρέσκο», όντας ένας ποιοτικός χαρακτηρισμός θα πρέπει να έχει ένα αντικειμενικό κριτήριο για την απόδοσή του.

Προσδίδει στο προϊόν μία ουσιαστική προστιθέμενη αξία η οποία είναι μεγαλύτερη, όσο το «φρέσκο γάλα» διατηρεί στο μέγιστο δυνατό βαθμό την διατροφική του αξία και τα απαιτούμενων οργανοληπτικά του χαρακτηριστικά (γεύση, άρωμα, χρώμα, υφή και δομή).

Αυτήν την προστιθέμενη αξία, οφείλουμε επιπλέον να διασφαλίσουμε ότι θα ισοκατανεμηθεί στην αλυσίδα διακίνησης του γάλακτος. Υπάρχει όμως το δεδομένο της ανισορροπίας στην αγορά που δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Η ΕΕ έχει εντοπίσει ότι υπάρχει πρόβλημα στη λειτουργία της εφοδιαστικής αλυσίδας και ανισοκατανομή της προστιθέμενης αξίας. Υπάρχει συγκέντρωση του οφέλους στη μεταποίηση και το λιανεμπόριο τη στιγμή που πιέζονται οι πιο αδύναμοι κρίκοι δηλαδή οι παραγωγοί και οι καταναλωτές. Για τους λόγους αυτούς η Ε. Ε διερευνά τρόπους ούτως ώστε να επιλυθεί το πρόβλημα αυτό.

Στη δύσκολη συγκυρία που διανύει ο κλάδος της αγελαδοτροφίας, με την εγχώρια παραγωγή να συρρικνώνεται και να υπολείπεται σημαντικά της ποσόστωσης και με το κόστος παραγωγής να παρουσιάζει αυξητικές τάσεις, η τυχόν επιμήκυνση της ισχύουσας διάρκειας ζωής του φρέσκου παστεριωμένου γάλακτος θα έθετε σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του κλάδου, εφόσον δεν θα ήταν συμβατή με τον στόχο μας για αύξηση της γαλακτοπαραγωγής και την προσέλκυση νέων κτηνοτρόφων στον κλάδο.

Επιπλέον, η επιλογή αυτή δεν θα οδηγούσε στη μείωση των τιμών προς όφελος του καταναλωτή.

Η διατήρηση τιμών για τον καταναλωτή μπορεί να γίνει:

- με τον έλεγχο του τρόπου τιμολόγησης του γάλακτος στα σούπερ μάρκετ,
- την καλύτερη διαχείριση των επιστροφών,
- την κλιμάκωση των τιμών ώστε να είναι μειούμενες καθώς πλησιάζουμε προς την ημερομηνία λήξης,
- τη στήριξη της εγχώριας παραγωγής με την οργάνωση από τις βιομηχανίες των ζωνών γάλακτος και την εισαγωγή ενός συστήματος αντικειμενικής τιμολόγησης του γάλακτος στον παραγωγό,
- την αξιοποίηση των εργαστηρίων του ΕΛΟΓΑΚ για την παροχή συμβουλών διαχείρισης στους παραγωγούς
- και τη χρήση του γάλακτος από τα σούπερ μάρκετ, ως ένα βαθμό, ως προϊόντος που θα φέρει τον πελάτη διατηρώντας χαμηλή την τιμή καταναλωτή.

Βασικός γνώμονας των επιλογών του ΥΠΑΑΤ αποτελεί η ενίσχυση και θωράκιση της εγχώριας παραγωγής, η οποία αποτελεί και την πρώτη επιλογή των Ελλήνων καταναλωτών.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

[Signature]
Α. Ραυτοπούλου

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Μ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπ. Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας - Γρ. κου Υπουργού.
2. Βουλευτή κα Ε. Αρμανατίδου – Πασχαλίδου.

6. Στην με αριθμό 14842/12-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1139/05-05-2011

έγγραφο από την Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

06 Μαΐ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 5/5/ 2011
Αριθμ. Πρωτ.:1139

Προς:
 Βουλή των Ελλήνων
 Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
 Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Λήψη μέτρων για την προστασία του ζωικού κεφαλαίου της χώρας από τον αφθώδη πυρετό».

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 14842/12-4-2011

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Αποστολάτος, σας πληροφορούμε τα εξής :

Α. Ευθύς μόλις οι αρμόδιες κτηνιατρικές αρχές της **Βουλγαρίας** ανακοίνωσαν την ύπαρξη Αφθώδους Πυρετού στη χώρα τους, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, μέσω της αρμόδιας υπηρεσίας του (Δ/ση Υγείας των Ζώων) προχώρησε σε ενημέρωση των κατά τόπους κτηνιατρικών υπηρεσιών της χώρας και άλλων εμπλεκόμενων φορέων για τη λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων για τη διαφύλαξη του ζωικού κεφαλαίου της χώρας.

Συγκεκριμένα:

1. Με την αριθμ. πρωτ. 132619/07.01.2011 εγκύκλιο ενημερώθηκαν όλες οι περιφερικές κτηνιατρικές υπηρεσίες της χώρας για την επιδημιολογική κατάσταση στη Βουλγαρία, καθώς και για τα επείγοντα μέτρα που ανήγγειλε η Ε. Επιτροπή. Πέραν της αυξημένης επαγρύπνησης για την έγκαιρη διερεύνηση κάθε ύποπτου περιστατικού σε οικόσιτα ή άγρια ζώα, δόθηκαν οδηγίες (ΣΥΚΕ-τελωνεία) για αυξημένη επαγρύπνηση, σε ό,τι αφορά στον έλεγχο των αποσκευών σε επιβάτες προέλευσης Βουλγαρίας. Σε ό,τι αφορά στις εισαγωγές, πέραν των περιοριστικών μέτρων που επέβαλε η σχετική Απόφαση της Ε. Επιτροπής (2011/8/ΕΕ), δόθηκαν επιπλέον οδηγίες για προληπτικές εξετάσεις αίματος (ορολογικές) στο 10% κάθε αποστολής δίχλων ζώων προέλευσης Βουλγαρίας.

Γ. Επιπλέον, με στόχο την περαιτέρω ενίσχυση των κτηνιατρικών υπηρεσιών όλης της χώρας, έχει ήδη υπογραφεί από την Πολιτική Ηγεσία του ΥΠΑΑΤ και του Υπουργείου Οικονομικών και προωθήθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας Σχέδιο Π.Δ. με το οποίο καθιερώνεται και στην Ελλάδα ο θεσμός του «εγκεκριμένου ιδιώτη κτηνιάτρου» ο οποίος προβλέπεται από την Κοινοτική Νομοθεσία και είναι ήδη ενεργοποιημένος σε αρκετά άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Μ. Βρετανία, Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία κá).

Στο Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος προβλέπονται διαδικασίες έγκρισης, επιμόρφωσης και εποπτείας των εγκεκριμένων κτηνιάτρων από την οικεία Περιφερειακή κτηνιατρική υπηρεσία .

Αποστολή τους θα είναι να επικουρούν τους κτηνιάτρους δημόσιους υπαλλήλους ως υγειονομικοί υπεύθυνοι κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων και θα ασχολούνται με την εφαρμογή των προγραμμάτων εξυγίανσης του ζωϊκού κεφαλαίου (π.χ. καταπολέμηση μελितαιού πυρετού).

Οι εγκεκριμένοι ιδιώτες κτηνίατροι, υπολογίζεται ότι βάσει του ετήσιου προγραμματισμού του ΥΠΑΑΤ θα ανέρχονται σε περίπου 300 άτομα με κόστος σε επίπεδο επικράτειας 2,5 -3 εκ. € και θα αμείβονται κατ'αποκοπήν μέσω Σύμβασης Έργου από τις πιστώσεις του Προγράμματος Εξυγίανσης του Ζωϊκού Κεφαλαίου.

Δ. Η περαιτέρω ενίσχυση των περιφερειακών κτηνιατρικών υπηρεσιών της χώρας με μόνιμο προσωπικό, αποτελεί αντικείμενο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, το οποίο είναι καθ' ύλην αρμόδια αρχή που ρυθμίζει θέματα προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα και ειδικά σε επίπεδο νέων Περιφερειών (Καλλικράτης).

Ε. Η επαγρύπνηση των κτηνιατρικών υπηρεσιών της χώρας για όλα τα εξωτικά νοσήματα και, ιδιαίτερα, για τον Αφθώδη Πυρετό, τόσο σε κεντρικό όσο και περιφερικό επίπεδο, είναι συνεχής και αδιάλειπτη, δεδομένης μάλιστα της υγειονομικής κατάστασης που επικρατεί στην **Τουρκία** (παρουσία διάφορων εξωτικών νοσημάτων στο ασιατικό τμήμα της χώρας και ιδιαίτερα έξαρση Αφθώδους Πυρετού κατά το 2010).

Έδω, με το αριθμ. πρωτ. 241132/04.08.2010 έγγραφο της Δ/σης Υγείας των Ζώων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων οι Δ/σεις Κτηνιατρικής Έβρου, Βορείου Έβρου, Ξάνθης, Ροδόπης, Λέσβου, Χίου, Σάμου και Δωδεκανήσου ενημερώθηκαν για την επιδημιολογική κατάσταση στην Τουρκία και έλαβαν οδηγίες για προληπτικά μέτρα αυξημένης επαγρύπνησης.

- 4 -

Ειδικά για τον Αφθώδη Πυρετό, από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχει καταρτιστεί και « Σχέδιο αντιμετώπισης έκτακτης ανάγκης για την καταπολέμηση του Αφθώδους πυρετού των δίγλων» [Αρθμ. 258618/03-08-2008 (ΦΕΚ 451/Β΄) απόφαση Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων] για την αντιμετώπιση κάθε σχετικού θέματος.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παρακολουθεί στενά τις επιδημιολογικές εξελίξεις στις γειτονικές χώρες και διατηρεί κατάσταση επιφυλακής για τη λήψη των όποιων πρόσθετων μέτρων μπορεί να απαιτηθούν για την προστασία του ζωικού κεφαλαίου της χώρας μας τόσο από Αφθώδη Πυρετό όσο και από κάθε άλλο εξωτικό νόσημα.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

A. Ραυτόπουλος

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ Β. Αποστολάτο

7. Στην με αριθμό 14890/13-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δρίτσα Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8533/

11230/05-05-2011 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

05 ΜΑΙ. 2011

ΚΟΙΝ.: –Βουλευτή: κ. Θεοδωρή Δρίτσα

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο 2106598285-172, Fax 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/8533/11230

Αθήνα, 5 Μαΐ 2011

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 14890/13-4-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θεοδωρής Δρίτσας, με θέμα «Απειλείται η δημόσια υγεία και το περιβάλλον από τη στρατιωτική άσκηση στη Χίο;», σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψη μου:

Η υπόψη δραστηριότητα (εκτέλεση βολών βαρέων όπλων πεζικού και πυροβολικού και όχι άσκηση) πραγματοποιήθηκε:

α. Σε περιοχή μακριά από κατοικημένη περιοχή και μακριά από προστατευόμενο οικοσύστημα (NATURA ή Θαλάσσιο Βιότοπο).

β. Με τη συνεργασία και έγκριση της τοπικής αυτοδιοίκησης και συγκεκριμένα της Περιφέρειας Β. Αιγαίου (Αντιπεριφερειάρχης Χίου) και του Δήμου Χίου (Δήμαρχος Χίου).

γ. Σε περιοχή χωρίς τουριστική ανάπτυξη και τουριστική επισκεψιμότητα.

δ. Με χρήση πυρομαχικών που δεν περιείχαν ουσίες που να υπεισέρχονται στην τροφική αλυσίδα ή να επιβαρύνουν την υγεία, καθόσον πρόκειται για «καθαρά συμβατικά» πυρομαχικά.

ε. Με τη λήψη όλων των προβλεπόμενων μέτρων:

(1) Στο χώρο ανάπτυξης των οπλικών συστημάτων, καθόσον η τάξη τους έγινε σε έδαφος στερούμενο βλάστησης και χωρίς την κατασκευή θέσεων.

(2) Για την ασφάλεια οποιουδήποτε ατόμου – μέσων κινουμένων προς την περιοχή διεξαγωγής της βολής (έκδοση NOTAM – χρησιμοποίηση ΛΣ για αποκλεισμό περιοχής, ενημέρωση αλιέων κατοίκων – ανακοινώσεις στα ΜΜΕ κλπ).

✓✓

Η ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας αντιλαμβάνεται τον προβληματισμό και την ανησυχία ατόμων και οργανώσεων, πλην όμως είναι πλήρως ευαισθητοποιημένη ως προς την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και επιθυμεί τη συνεργασία με τους τοπικούς φορείς και κοινωνίες, καθιστώντας σαφές ότι οι Ένοπλες Δυνάμεις αποτελούν αναπόσπαστο και ενεργό τμήμα του ελληνικού λαού.

Τέλος, σας γνωρίζω ότι ήδη έχω ενημερώσει σχετικά το Διευθυντή του Ινστιτούτου Θαλάσσιας Έρευνας «ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ» με την από 14 Απριλίου 2011 επιστολή μου.

ΥΠΕΘΑ /Νομικό Γραφείο

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Ακριβές Αντίγραφο

Υπολοχαγός (ΣΣΝΣ)

Βασιλική Κούρτη

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

8. Στην με αριθμό 14933/13-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταϊκούρα Χρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2564/05-05-2011

εγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα , τηλ. 64 67 912

Αθήνα **5/5/2011**

Αρ. Πρωτ **2564**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ: Αντιπλημμυρικά έργα στον Αγ. Κωνσταντίνο του Ν. Φθιώτιδας

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 14933/13.4.2011 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας

05 ΜΑΙ. 2011

ΚΟΙΝ.: 1. Υπ. Πολιτισμού & Τουρισμού – Γρ. Υπουργού
2. Βουλευτή κ. Χρήστο Σταϊκούρα

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης και σύμφωνα με στοιχεία από την αρμόδια Υπηρεσία, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Στα πλαίσια της εργολαβίας «Διευθετήσεις τεχνικών έργων, έργα αποστράγγισης και απορροής ομβρίων του αυτοκινητοδρόμου ΠΑΘΕ στην περιοχή του Αγίου Κωνσταντίνου και Καμένων Βούρλων» στον Άγιο Κωνσταντίνο κατά την διάρκεια των εκσκαφών αποκαλύφθηκαν αρχαία ευρήματα επί των οδών 25^{ης} Μαρτίου και Μιαούλη, τα οποία εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της ΙΔ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων και της 24^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Οι εργασίες της εν λόγω εργολαβίας εντός του οικισμού Αγ. Κων/νου έχουν ολοκληρωθεί πλην δύο (2) μικρών τμημάτων του Συλλεκτήρα Σ2 λόγω ανεύρεσης αρχαιολογικών ευρημάτων γεγονός που απαιτεί ανασκαφική έρευνα εκ μέρους των αρμόδιων υπηρεσιών.

Η διακοπή των αρχαιολογικών εργασιών οφείλεται στην εξάντληση του ποσού για αρχαιολογικές έρευνες που περιλαμβάνονταν στον 1^ο Α.Π.Ε της εργολαβίας. Για τον λόγο αυτό συντάχθηκε ο 2^{ος} Α.Π.Ε. σε ισοζύγιο, που περιλαμβάνει αύξηση του ποσού για αρχαιολογικές εργασίες και ο οποίος εγκρίθηκε την 28-04-11 με Απόφαση του Υπουργείου.

Κατόπιν των ανωτέρω αναμένεται να ξαναξεκινήσουν άμεσα οι αρχαιολογικές έρευνες για να ολοκληρωθούν τα δύο (2) τμήματα του συλλεκτήρα Σ2 το ταχύτερο δυνατό και να περιορισθεί κατά το δυνατόν η όχληση των κατοίκων του Αγίου Κωνσταντίνου.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Εσωτ. Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Μετ' αντιγράφου

Σταμάτη

9. Στην με αριθμό 14970/14-04-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μπακογιάννη Θεοδώρας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5004B/05-

05-2011 έγγραφο από την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

06 Μαρτ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 5/5/ 2011
Αρ.Πρωτ: 5004 Β

Αμαλιάδος 17 - Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

✓ ΠΡΟΣ ΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
Βουλευτή
κα Ντόρα Μπακογιάννη

Θέμα : «Απάντηση σε Ερώτηση»

Σχετ: Η με αρ. πρωτ. 14970/14-4-2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της Ερώτησης με αρ. πρωτ. 14970/14-4-2011 που κατατέθηκε από τη Βουλευτή κα Ντόρα Μπακογιάννη σας γνωρίζουμε ότι σχετικά με το θέμα που τίθεται στην Ερώτηση, σας έχουμε ενημερώσει με το υπ' αρ. πρωτ. 4707/Β/8-4-2011 έγγραφο ΥΠΕΚΑ, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτουμε. Επιπροσθέτως, σας γνωρίζουμε ότι η Ειδική Γραμματεία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος απέστειλε επείγον έγγραφο προς τον Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου, τον Περιφερειάρχη Ν. Αιγαίου και τον Δήμαρχο Άνδρου, προκειμένου οι αρμόδιες Υπηρεσίες στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους να μεριμνήσουν για την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών ζημιών. Σημειώνεται ότι η Ειδική Υπηρεσία Επιθεωρητών Περιβάλλοντος (ΕΥΕΠ)/ΥΠΕΚΑ εισηγήθηκε την επιβολή προστίμων ύψους 8.600 Ευρώ στο Δήμο Άνδρου το οποίο και επεβλήθη με την υπ' αρ. 5378/23-07-10 Απόφαση Αντινομάρχη Κυκλάδων.

Συνημμένο:
Το υπ' αρ. πρωτ. 4707/Β/8-4-2011
έγγραφο ΥΠΕΚΑ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

10. Στην με αριθμό 15112/15-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8537/

11840/5-05-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

05 ΜΑΙ. 2011

ΚΟΙΝ.: –Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ

–ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/8537/11840

Αθήνα, 5 Μαΐου 2011

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 15112/15-04-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα τις εμπλοκές στον εναέριο χώρο του Αιγαίου, σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψιν:

Καταρχάς σημειώνεται ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως μείωση του αριθμού των αναχαιτίσεων σε σχέση με το σύνολο των ιχνών που εισέρχονται στο FIR Αθηνών χωρίς να έχουν καταθέσει το σχέδιο πτήσεως που προβλέπεται από τον ICAO ή παραβιάζουν τον Ε.Ε.Χ. Το σύνολο αυτών των ιχνών αναχαιτίζονται και αναγνωρίζονται κατά πάγια πρακτική με την χρησιμοποίηση του απαιτούμενου αεροπορικού δυναμικού.

Η Π.Α. λαμβάνει πάντοτε τα απαραίτητα μέτρα για τη συνεχή επιτήρηση του εναερίου χώρου και την αναχαιτίση αυτών που παραβιάζουν το εύρος των 10 ΝΜ του Ε.Ε.Χ. Αναλύοντας την τακτική κατάσταση στην περιοχή καθώς και τον τρόπο δράσης των τουρκικών Α/Φ σχεδιάζει τον προσφορότερο επιχειρησιακό τρόπο αντιμετώπισης/αντίδρασης.

Ο αριθμός των εμπλοκών κατά τη διάρκεια των αναχαιτίσεων – αναγνωρίσεων έχει μειωθεί σημαντικά (το 2010 σημειώθηκαν 13 εμπλοκές) αλλά αυτό εξαρτάται αποκλειστικά από την αντίδραση του αναχαιτιζομένου.

Τέλος, υφίσταται στενή συνεργασία του ΥΠΕΘΑ με το Υπουργείο Εξωτερικών για τη διπλωματική διαχείριση όλων των σχετικών θεμάτων, με στόχο την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

11. Στην με αριθμό 15223/19-04-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κριτσωτάκη Μιχαήλ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/34314/5-5-2011

έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΕΙΓΟΝ - ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

09 ΜΑΙ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 20^η ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ Β'
Πανεπιστημίου 37 Αθήνα 10165

Πληροφορίες Δ. Καπονικολός
Τηλέφωνο 210-33.38.397
Fax 210-33.38.206

Αθήνα 5 - 5 - 2011
Αρ. Πρωτ. : 2/34314

Προς : Τη Βουλή των Ελλήνων

α) Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
β) Βουλευτή κ. Μιχ. Κριτσωτάκη

Κοιν. : 1) Υπουργείο Υγείας και Κοιν/κής Αλληλεγγύης
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
2) Υπουργείο Εργασίας και Κοιν/κής Ασφάλισης
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
(Με συνημμένο φωτοαντίγραφο της αριθμ. πρωτ. 15223/19-4-2011 ερώτησης)

Εσωτ. Διανομή : - Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
(αριθμ. πρωτ. 3341/29-4-2011)
- Δ 20-Β'

Θέμα : Απάντηση σε ερώτηση

Επί της αριθμ. πρωτ. 15223/19-4-2011 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης και κατά το μέρος που μας αφορά, σάς πληροφορούμε τα εξής :

Η χρηματοδότηση του Οργανισμού Περιθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΑΔ) καλύπτεται με επιχορήγηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η χρηματοδότησή του στηρίζεται στις εισφορές των εργαζομένων και στη διπλάσια συνεισφορά του κράτους.

Για την καταβολή της σχετικής υποχρέωσης του Δημοσίου έχει εγγραφεί στον κρατικό προϋπολογισμό πίστωση ύψους 1.250.000.000 ευρώ, η οποία αποδίδεται τμηματικά στο εν λόγω νομικό πρόσωπο για την πληρωμή των υποχρεώσεων του. Προκειμένου να καλυφθούν οι άμεσες ανάγκες του ΟΠΑΔ έχει ήδη εγκριθεί ποσοστό διάθεσης της πίστωσης αυτής 46%.

Ο Υφυπουργός
Φ. Σαχινίδης

Ακριβές Αντίγραφο
Ο Προϊστάμενος Διεκ/σης

ΚΟΝ/ΝΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσούρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση και λήψη απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 44 του Κανονισμού της Βουλής επί της προτάσεως του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα, για τη σύσταση επιτροπής «για το εθνικό θέμα του δημόσιου χρέους».

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή, με τη διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης. Σύμφωνα με τη διαδικασία που τηρήθηκε και κατά το παρελθόν και κατ'εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής θα υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: τρεις Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία και ανά ένας Βουλευτής από τις άλλες τρεις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Επίσης, τα κόμματα πέραν των ανωτέρω, εφόσον το επιθυμούν, μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών, οι οποίοι θα προηγηθούν εκείνων που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα. Όποιος άλλος Βουλευτής επιθυμεί να ομιλήσει εγγράφεται με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το πέρας των αγορεύσεων των δυο πρώτων ομιλητών.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα λαμβάνουν το λόγο για δεκαπέντε λεπτά. Ο ομιλητής του ΣΥΡΙΖΑ θα προηγηθεί των ομιλητών των άλλων κομμάτων, επειδή η πρόταση υπεβλήθη από το κόμμα του. Οι λοιποί τέσσερις, δύο από το ΠΑΣΟΚ και δύο από τη Νέα Δημοκρατία, θα λάβουν το λόγο για οκτώ λεπτά.

Στη συνέχεια καταρτίζεται ενιαίος κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή των ομιλητών και κατ'αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων. Δηλαδή, πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από τα μικρά κόμματα και ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους με διπλή εκπροσώπηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Οι Βουλευτές που θα εγγραφούν στον κατάλογο θα λάβουν το λόγο για πέντε λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι αυτός που προβλέπεται από το άρθρο 97, παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή, η διάρκεια της αγοράς του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού, καθώς και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι μέχρι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ είναι μέχρι δεκαπέντε λεπτά. Οι αρμόδιοι Υπουργοί θα μιλήσουν για δεκαοκτώ λεπτά. Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δώδεκα λεπτά, αν όμως προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας ο αναπληρωτής του θα περιοριστεί στο χρόνο της δευτερολογίας. Δηλαδή, θα λάβει το λόγο για έξι λεπτά.

Εφόσον η Βουλή αποδεχθεί αυτή την πρόταση, τα κόμματα έχουν υποδείξει: το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κόμμα τους κ.κ. Ευστάθιο Κουτμερίδη, Σπυροπάνο Μαργέλη και την Αφροδίτη Παπαθανάση. Η Νέα Δημοκρατία τους κυρίους Κωνσταντίνο Τασούλα, Κωνσταντίνο Χατζηδάκη και Ιωάννη Βρούτση. Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχει προταθεί ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος. Από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ο κ. Μαυρουδής Βορίδης. Από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

Τέλος, προτείνω ως ώρα λήξης της συνεδρίασης την 16.00', εκτός αν εξαντληθεί νωρίτερα ο κατάλογος ομιλητών.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι και προσωπικά και εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ που έστω και με σχετική καθυστέρηση εισάγεται σήμερα στο Σώμα η πρότασή μας προς συζήτηση και λήψη απόφασης για τη σύσταση επιτροπής «για το εθνικό θέμα του δημοσίου χρέους».

Η πρόταση αυτή από την πλευρά της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κατετέθη από τον Πρόεδρό της, κ. Αλέξη Τσίπρα, στις 9 Μαρτίου 2011. Σύμφωνα με τις δυνατότητες του Κανονισμού της Βουλής θα μπορούσε να είχε εισαχθεί προς συζήτηση μια εβδομάδα μετά την κατάθεσή της, σύμφωνα με το άρθρο 44.

Αντιλαμβάνομαι κάποιες διαδικασίες με τις οποίες οργανώνεται η κοινοβουλευτική λειτουργία. Θα μπορούσαμε, όμως, ήδη – και θέλω να το επισημάνω ευθύς εξ'αρχής – εντός του Απριλίου να είχαμε μία επιτροπή ελέγχου του δημοσίου χρέους. Θα ήταν ένα θετικό βήμα στην κατεύθυνση και της διερεύνησης, αλλά και της αναζήτησης των λύσεων και των απαντήσεων τώρα πια, που κορυφώνεται η κρίση και τα αδιέξοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συσσωρευμένο δημόσιο χρέος απειλεί τον ελληνικό λαό με πολλαπλούς τρόπους και ως αντικειμενικό γεγονός, αλλά και από τις σκοπιμότητες της πολιτικής αξιοποίησης, με την οποία επιβάλλονται παντός είδους εξαναγκασμοί, παντός είδους εκβιασμοί στην ελληνική κοινωνία.

Η ανάγκη να διερευνηθεί το χρέος -οι αιτίες του, ο τρόπος με τον οποίο έχει δημιουργηθεί- σε αυτές τις συνθήκες, είναι πριν απ' όλα δημοκρατική υποχρέωση της Κυβέρνησης, των κομμάτων που κυβέρνησαν τη χώρα, της Βουλής, της πολιτείας απέναντι στον ελληνικό λαό. Δεν είναι δυνατόν η ελληνική κοινωνία, που δέχεται τόσες επιθέσεις στο βιοτικό της επίπεδο, στα δικαιώματά της, στο αύριο των παιδιών της, στις συνθήκες με τις οποίες μπορεί να προγραμματίσει στοιχειωδώς τη ζωή της, να έχει το βάρος του χρέους χωρίς περαιτέρω, σαφείς εξηγήσεις για την ταυτότητα αυτού του χρέους, για τις αιτίες που το προκάλεσαν, για τις ευθύνες που το γέννησαν και πολύ περισσότερο, για το ποιοι επωφελήθηκαν από αυτό.

Αντίθετα, έχουμε τη σατανική στοχευμένη πολιτική με πολλές παραλλαγές –εγχώριες και διεθνείς- του «όλοι μαζί τα φάγαμε», μία στοχευμένη προσπάθεια ενοχοποίησης της ελληνικής κοινωνίας και επιβολής όλων των αντιλαϊκών, αντικοινωνικών μέτρων εις βάρος της.

Είναι δημοκρατικό καθήκον της Βουλής, πέραν από τις απόψεις που έχει το κάθε κόμμα, η κάθε παράταξη ή ο κάθε Βουλευτής για τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν ή που εφαρμόζονται τώρα ή που πρόκειται και μέλλει να εφαρμοστούν στον επόμενο διάστημα, κατά την άποψη του ΣΥΡΙΖΑ, να απολογηθεί όλο το Σώμα, όλη η Βουλή και να ανταποκριθούμε απέναντι σε αυτό το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας.

Θα ήθελα να αναφερθώ στη χθεσινή, νέου χαρακτήρα, πρωτοφανή για τα δεδομένα της ελληνικής κοινωνίας κινητοποίηση των πολιτών: Δεν έχει καμμία σημασία πώς θα την αξιολογήσει κανείς. Δεν έχει καμμία σημασία τι είδους συνέχεια θα υπάρχει. Δεν έχει καμμία σημασία ποια είναι η διαδικασία εκείνη με την οποία η ελληνική κοινωνία θα συγκροτήσει τις συλλογικές, κοινωνικές και πολιτικές απαντήσεις της σε αυτά τα οξύτα προβλήματα. Σημασία έχει ότι με έναν ακηδεμεινόμενο τρόπο, με έναν πρωτοπονητικό τρόπο, με έναν τρόπο αυθόρμητο, χιλιάδες λαού σε όλη την Ελλάδα, αν μη τι άλλο, ζήτησαν αυτό: Σεβαστείτε μας και τηρήστε τους στοιχειώδεις δημοκρατικούς κανόνες. Ζήτησαν δημοκρατία, ζήτησαν δικαιοσύνη, ζήτησαν διαφάνεια. Αυτό το μήνυμα, το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν μπορεί να το αγνοεί.

Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε δύο κεντρικές σημασίες ζητήματα: Το ένα είναι ακριβώς αυτή η δημοκρατική υποχρέωση του Ελληνικού Κοινοβουλίου να εξηγήσει ή τουλάχιστον να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες ανάδειξης των αιτιών του χρέους. Προφανώς, υπάρχουν μειοψηφίες και πλειοψηφίες μέσα στην ελληνική Βουλή. Προφανώς υπάρχουν πολιτικές σκοπιμότητες. Προφανώς υπάρχουν στοχεύσεις. Προφανώς, δεν είναι τί-

ποτα αυτόματο, δηλαδή ότι μία επιτροπή τέτοια θα οδηγήσει στις απαντήσεις που θα ικανοποιούν εμάς ή οποιαδήποτε άλλη παράταξη της Βουλής. Δεν έχει καμμία σημασία αυτό. Το ότι θα κάνει η Βουλή μία ανοικτή διαδικασία ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας για να εξηγήσει και να αναδείξει με όρους επιστημονικούς, με όρους τεχνοκρατικούς, με όρους πολιτικούς, με όρους κοινωνικούς τα στοιχεία και την ταυτότητα του χρέους, είναι βασική και βαθύτατα δημοκρατική υποχρέωση απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Ίσως να είναι και η μόνη που απομένει πλέον στο ελληνικό Κοινοβούλιο, για να σταθεί στοιχειωδώς αντάξιο των απαιτήσεων της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πώς δημιουργήθηκε το χρέος δεν έχει απαντηθεί. Μπορεί να υπάρχουν οι κυρίαρχες ηγεμονικές στρατηγικές απόκρυψης, παραπλάνησης ή ανάπτυξης ισχυρισμών, αλλά στην πραγματικότητα, με όρους σοβαρότητας και εντιμότητας, δεν έχει εξηγηθεί στην ελληνική κοινωνία ούτε από την Κυβέρνηση ούτε από τα κόμματα που κυβέρνησαν οι αιτίες παραγωγής και διαμόρφωσης αυτού του χρέους.

Δεν έχουν εξηγηθεί οι μηχανισμοί που το παρήγαγαν. Δεν έχουν εξηγηθεί στοιχεία που αφορούν το πόσα πραγματικά χρωστάμε, σε ποιους, πότε, πώς και για ποιους σκοπούς. Δεν έχει εξηγηθεί το ποιο επωφεληθήκαν. Κατ' αρχάς, ποιοι ωφεληθήκαν; Δεν έχει εξηγηθεί, δηλαδή, αν οι συνεχείς δανεισμοί από την πλευρά των κυβερνήσεων ανταποκρίνονταν σε πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και αξιοποιήθηκαν για πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Αυτό δεν είναι δυνατόν να μην αποτελέσει στοιχείο απολογισμού από την πλευρά του ελληνικού Κοινοβουλίου, πλέον, προς την ελληνική κοινωνία.

Πέρα από αυτό, πέρα από τη δημοκρατική υποχρέωση, είναι εξαιρετικά αναγκαία – και είναι αυτός ο δεύτερος λόγος για τον οποίο αυτή η επιτροπή έπρεπε ήδη να έχει συσταθεί προ πολλού στο ελληνικό Κοινοβούλιο και πολύ καθυστερημένα ερχόμαστε σήμερα να το κάνουμε και ο ΣΥΡΙΖΑ πιέζει όλο αυτό το διάστημα συστηματικά για την επιτάχυνση συγκρότησης αυτής της επιτροπής – η απάντηση ως προς τη βιωσιμότητα αυτού του χρέους. Δηλαδή, εάν έχουμε πραγματικά όρους, δυνατότητα ανταπόκρισης σε αυτό το χρέος, χωρίς να ισοπεδωθεί η ελληνική κοινωνία, χωρίς να καταρρεύσει το ελληνικό κράτος.

Από την άλλη, στο ίδιο πλαίσιο, έχουμε την ανάγκη να αναζητήσουμε απαντήσεις – έχει η ελληνική κοινωνία την ανάγκη να αναζητήσει απαντήσεις – εάν αυτό το χρέος στο σύνολό του αποτελεί πραγματική υποχρέωση της ελληνικής οικονομίας και του ελληνικού κράτους ή αν έχει επιβληθεί από διαδικασίες ιδιοτελείς, διαδικασίες που δεν μπορούν να έχουν καμμία βάση νομιμότητας, διαδικασίες που πραγματικά μπορούν να οδηγήσουν μέχρι και στην αμφισβήτηση τμήματός του. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να αποτελεί προϋπόθεση – και η δική μας πρόταση δεν το θέτει ως προϋπόθεση – για τη σύσταση της επιτροπής αυτής.

Η πρώτη βασική προϋπόθεση είναι η δημοκρατική υποχρέωση απέναντι στην κοινωνία. Η δεύτερη, που έρχεται συμπληρωματικά, είναι ότι ούτως ή άλλως, όποιες απαντήσεις και αν δοθούν, αυτές μπορεί να είναι ένα ισχυρό εργαλείο και στα χέρια της ελληνικής κοινωνίας και στα χέρια του ελληνικού πολιτικού συστήματος, των κυβερνήσεων αυτών, που θα έρθουν για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πυρήνας του χρέους, κατά την άποψη τη δική μας, είναι η κοινωνική αδικία. Το χρέος δεν παράγεται ως φυσικό φαινόμενο, δεν παράγεται απλώς και μόνο από κάποια λάθη, δεν παράγεται μόνο από κάποιες αδράνειες ή ατελείωτες πρωτοβουλίες που δεν εκδηλώθηκαν. Παράγεται εξαιτίας της κοινωνικής αδικίας. Πρωτογενώς και κυρίαρχα παράγεται από τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή, την εισφοροαποφυγή.

Είναι αποδεδειγμένο πλέον – όλα αυτά μπορεί και η επιτροπή και η συνέχιση της συζήτησης να τα αναδείξει με αδιάψευστα στοιχεία – ότι εάν η χώρα μας είχε στοιχειωδώς φορολογικά έσοδα ίσα με το μέσο ποσοστό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως προς τα φορολογικά έσοδα συγκρινόμενο με το ΑΕΠ κάθε χώρας, σήμερα το δάνειο από την τρόικα δεν θα ήταν αναγκαίο. Μέσα σε μια διαδικασία οκτώ ετών, ίσο είναι το ποσό, το ύψος

των εσόδων του ελληνικού κράτους – εάν είχαμε στοιχειωδώς συμφωνία, συμπόρευση – με το μέσο ευρωπαϊκό όρο της σχέσης φορολογικών εσόδων προς το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.

Αυτό είναι συγκλονιστικό νούμερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό δεν ήταν μια απέλεια της πολιτικής, αυτά είναι χρήματα που χαρίστηκαν. Χαρίστηκαν σε επιχειρηματίες, χαρίστηκαν σε καιροσκόπους, χαρίστηκαν σε μη παραγωγικές δραστηριότητες, χαρίστηκαν σε διαδικασίες που άνθρωποι πλούτισαν και άνθρωποι φτώχυναν. Είναι βεβαιωμένο αυτό. Αυτό το νούμερο για το οποίο μίλησα μόλις πριν, δεν αφορά τη φοροδιαφυγή και την φοροαποφυγή. Από εκεί και πέρα, έχουμε ένα επίσης τεράστιο ποσό, που αναφέρεται στη φοροδιαφυγή και στις άλλες ανισότητες.

Έρχονται όμως, τώρα οι κυρίαρχες δυνάμεις που θέλουν να διαχειριστούν το χρέος και επί του προκειμένου η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και μας λέει «όλοι μαζί τα φάγαμε». Φταίνει οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων, φταίνει το ότι έχουν δουλειά κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι. Και βέβαια, όταν λένε οι δημόσιοι υπάλληλοι, με την ίδια αμετροέπεια, αλλά και υποκρισία εννοούν και τους υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα. Διότι, η ανεργία αυξάνεται και από το δημόσιο, αλλά και από τον ιδιωτικό τομέα. Η μείωση των εισοδημάτων δεν επιβάλλεται μόνο στο δημόσιο, επιβάλλεται και στον ιδιωτικό τομέα. Η κατάρρευση των συντάξεων, της κοινωνικής πρόνοιας, της παιδείας και της υγείας επιβάλλεται σε όλο τον ελληνικό λαό, σε όλους τους εργαζόμενους και του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από αυτήν την άποψη, οι απαντήσεις αυτές είναι απολύτως αναγκαίες. Επίσης αναγκαίο είναι να μάθουμε ποιοι κερδοσκοπούν με τα CDS αυτήν τη στιγμή. Ποιοι μπορούν να κερδοσκοπήσουν ή ποιοι μπορούν να έχουν αυτές τις περιουσίες, με τις οποίες παίζουν στην Ελβετία και με διάφορες καταθέσεις στο εξωτερικό; Μια τέτοια επιτροπή αυτή τη στιγμή είναι η μόνη από την πλευρά της θεσμικής λειτουργίας, που μπορεί να τα αναλάβει αυτά.

Οφείλει, όλη η Βουλή, όλα τα κόμματα, όχι απλώς και μόνο να υπερψηφίσουν την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και ενεργώς να συμμετάσχουν στη γρήγορη συγκρότησή της και στην αποτελεσματική της λειτουργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτήν την υποχρέωση που μέχρι στιγμής κανένας θεσμικός φορέας της ελληνικής πολιτικής και της ελληνικής πολιτικής ζωής δεν την έχει αναλάβει, την έχουν αναλάβει οι πολίτες, όπως συμβαίνει και σε άλλα μέρη του κόσμου, χωρίς να χρειαστεί να μιμηθούμε κανέναν. Ούτε χρειάζεται να μιμηθούμε την Αργεντινή ούτε χρειάζεται να μιμηθούμε τον Ισημερινό ούτε χρειάζεται να μιμηθούμε οποιονδήποτε. Παράγεται αυτοτελώς η ανάγκη αυτή.

Ήδη στην Αθήνα, μέσα στις αρχές Μαΐου ιδρύθηκε η Διεθνής Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου του Χρέους, μια διαδικασία που κορυφώθηκε σ' ένα συνέδριο τριών ημερών, με συμμετοχή αντιπροσωπείων και από το εξωτερικό και με εκπροσώπους της ελληνικής επιστήμης, των κοινωνικών κινημάτων, των επιστημονικών δράσεων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...η οποία συγκρότησε την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου, που άρχισε να λειτουργεί, με στόχο ακριβώς το δημοκρατικό έλεγχο του χρέους ως βήμα δικαίωσης της ελληνικής κοινωνίας, την αντιμετώπιση του χρέους με βάση τις αρχές της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας και τον προσανατολισμό της οικονομίας μέσα από αυτές τις διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα σε εντελώς παραγωγικές, δημοκρατικές, νέες δομές και κατευθύνσεις, ώστε να μην έχουμε την επανάληψη όλων αυτών των δεδομένων. Είναι ανάγκη το ελληνικό Κοινοβούλιο, όχι μόνο να προχωρήσει στο δικό του πλαίσιο της θεσμικής λειτουργίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Δρίτσα, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε την τελική φράση της πρότασής σας.

Φτάσαμε στα δέκα επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε, μ' αυτήν τη φράση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ και εγώ, όμως, να ολοκληρώσετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι η ολοκλήρωση ακριβώς της εισηγήσής μου.

Όχι μόνο, λοιπόν, το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να προχωρήσει σ' αυτήν τη θεσμική του δημοκρατική υποχρέωση, αλλά και να τη διευρύνει, στηρίζοντας τις κοινωνικές και άλλες πρωτοβουλίες είτε την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου που σας προανέφερα ότι ιδρύθηκε ήδη στην Αθήνα είτε οποιεσδήποτε άλλες κοινωνικές, επιστημονικές και δημοκρατικές πρωτοβουλίες.

Η συζήτηση πιστεύω ότι θα αναδείξει όλα αυτά τα ζητήματα με ξεχωριστό ενδιαφέρον. Πιστεύω ότι η σημερινή μέρα θα αποτελέσει την αρχή μιας άλλης αντιμετώπισης γι' αυτά τα ζητήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ ο κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης, επίσης για δέκα πέντε λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για το εθνικό θέμα του δημοσίου χρέους», μια πρόταση η οποία επικοινωνιακά και θεωρητικά μόνο προσεγγίζει το θέμα, μιλώντας για παράνομο και επαχθές χρέος, μιλώντας για διαγραφή μέρους του χρέους με γενικόλογες αναφορές, αοριστολογίες και λόγια που ακούγονται ευχάριστα, λόγια που δεν παρεμβαίνουν όμως, σε καμμία περίπτωση στην ουσία του προβλήματος και κατ' επέκταση στη λύση του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως και το ζήτημα της διερεύνησης των δεδομένων γύρω από το δημόσιο χρέος, των γεγονότων που συνετέλεσαν στη δημιουργία του, αλλά και του τρόπου αντιμετώπισής του είναι ένα θέμα εθνικής υψίστης σημασίας. Βεβαίως, η συζήτηση και η αναφορά του αποτελεί καθήκον της ελληνικής πολιτείας και άρα και του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Το να εντάξουμε όμως στις κοινοβουλευτικές μας εργασίες και συζητήσεις το πρόβλημα της διόγκωσης και διαχείρισης του δημοσίου χρέους είναι ένα θέμα και είναι άλλο θέμα το να μιλάμε εντελώς επιπόλαιο και ανεύθυνα για παράνομο, άκυρο και επαχθές χρέος και να αρνηθούμε την αποπληρωμή του. Δηλαδή, εύκολα λόγια, ανέξοδες και ανεύθυνες πολιτικές, ευχάριστες στους ανυποψίαστους πολίτες, ανεφάρμοστες και επικίνδυνες όμως για τη χώρα μας.

Το δημόσιο χρέος της χώρας μας είναι ένα εθνικό ζήτημα και άρα με εθνικούς όρους, με πολιτική ευθύνη και σοβαρότητα πρέπει να το αντιμετωπίζουμε. Οσοστό, πρέπει να γίνει ξεκάθαρο, ποιες είναι οι ευθύνες και οι παράμετροι που συνετέλεσαν στην κρίση χρέους, που βιώνει σήμερα η χώρα μας.

Έτσι, στη δημόσια συζήτηση πρέπει να κάνουμε μία αναφορά, όχι μόνο στα λογιστικά μεγέθη που απεικονίζουν το μέγεθος του προβλήματος, αλλά και στα πολιτικά γεγονότα και τις πολιτικές αποφάσεις που μας οδήγησαν σ' αυτό το μεγάλο δημόσιο χρέος και στην κρίση της διαχείρισής του.

Οι πρόσφατοι πολιτικοί χειρισμοί της προηγούμενης κυβέρνησης είναι γνωστό σε όλους ότι επιδείνωσαν τη θέση και την εικόνα της χώρας μας στους διεθνείς οίκους. Δημιούργησαν κρίση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης, με αποτέλεσμα σήμερα η χώρα μας να βιώνει το μεγαλύτερο δημοσιονομικό πρόβλημα στην ιστορία της.

Παρακολουθώντας τη διαχρονική εξέλιξη του δημοσίου χρέους, προκύπτει ότι η περίοδος της ραγδαίας αύξησής του, ως ποσοστού του ΑΕΠ, ήταν τα έτη 1990-1993, όπου για πρώτη φορά το δημόσιο χρέος έφθασε στο 100% του εισοδήματος της χώρας μας το 1991.

Συγκεκριμένες πολιτικές, που έχουν να κάνουν με τις επιλογές της διατίας 2007-2009, σε σχέση με την καταγραφή και κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή των δημοσιονομικών δεδομένων

της χώρας μας, αποτελούν τραγικά γεγονότα μιας ανεπίτρεπτης δημοσιονομικής εκτροπής που μας οδήγησαν στο χείλος της καταστροφής, με αποκορύφωμα το 2009, οπότε και σημειώθηκε τραγική αύξηση του δημοσίου χρέους πάνω από είκοσι μονάδες του ΑΕΠ.

Δυστυχώς, η χώρα μας το 2009 βρισκόταν σε πλήρη δημοσιονομικό εκτροχιασμό, αφού ο προϋπολογισμός είχε πέσει έξω κατά 31 δισεκατομμύρια ευρώ και η αξιοπιστία της δέχθηκε μοιραίο πλήγμα με την απόκρυψη του μεγέθους του δημοσιονομικού προβλήματος. Το δημόσιο χρέος από το σημείο αυτό και μετά είναι κυρίως αυτοτροφοδοτούμενο. Δηλαδή, το κόστος εξυπηρέτησής του αρκεί, για να το διογκώνει συνεχώς και να καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη τη δημιουργία των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Ταυτόχρονα, το κόστος δανεισμού αυξάνεται εξαιτίας του μεγέθους του δημοσίου χρέους, με αποτέλεσμα να μπαίνουμε συνεχώς σε ένα φαύλο κύκλο, από τον οποίο η χώρα μπορεί να βγει μόνο με δραστική αντιμετώπιση του γενικότερου δημοσιονομικού προβλήματος, στοχεύοντας στη μείωση των ελλειμμάτων.

Βεβαίως, η διαχείριση και η εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους σήμερα εξελίσσονται σε μία δύσκολη διαδικασία, γιατί το δημόσιο χρέος ξεπέρασε τα 354 δισεκατομμύρια ευρώ. Μόνο το πρώτο τρίμηνο του 2011 αυξήθηκε κατά 14,3 δισεκατομμύρια ευρώ και έφθασε περίπου στο 153% του ΑΕΠ. Σε ένα χρόνο μόνο αυξήθηκε κατά 44,2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με τα σημερινά δεδομένα, έως το 2015, η Ελλάδα θα πρέπει να έχει αποπληρώσει περίπου 205 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι μία εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση και χρειάζονται άμεσα αποφάσεις, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς αποφασίζουμε μονομερώς και λέμε πως αυτό το χρέος το κρίνουμε επαχθές και παράνομο, οπότε το διαγράφουμε και δεν το πληρώνουμε. Το δημόσιο χρέος τέτοιου μεγέθους μπορεί να γίνει διαχειρίσιμο μόνο μέσω ενός επιθετικού ή, αν θέλετε, επαναστατικού προγράμματος δημοσιονομικής εξυγίανσης και προσαρμογής, ώστε να σταματήσει η τροφοδότησή του από τα ελλείμματα που παράγονται στους προϋπολογισμούς του δημοσίου τομέα. Πρέπει να σταματήσουμε να ζούμε με δανεικά και να δανειζόμαστε, για να ξεπληρώσουμε τα δάνειά μας. Χρειάζονται θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης, πρωτογενή πλεονάσματα, αποκρατικοποιήσεις, αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, μικρότερο και ευέλικτο κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τη δημιουργία Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διαχείριση του δημοσίου χρέους, ουσιαστικά ερμηνεύεται ως ένας λογιστικός έλεγχος του χρέους, δηλαδή η αποσαφήνιση των όρων και των συνιστωσών του χρέους, για να αποδειχθεί άδικο, παράνομο και επαχθές, με σκοπό την άρνηση της αποπληρωμής του. Είναι, βέβαια, μία επιπόλαιο και αόριστη φιλολογία, η οποία έχει μόνο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον. Είναι μία άκρως θεωρητική και μη υλοποιήσιμη προσέγγιση, που δεν εξειδικεύεται, δεν στοχεύει σε συγκεκριμένες λογιστικές αρχές. Αναφέρεται σε απόκρυψη ή παραποίηση στοιχείων, κινείται σε ένα γενικό και αόριστο πλαίσιο ανάλυσης των δημοσιονομικών στοιχείων, με την προκατάληψη ότι αυτό το χρέος είναι προϊόν σκανδάλων, υπερτιμολογήσεων, φοροδιαφυγής, διαφθοράς και άδικης κατανομής των εισοδημάτων στη χώρα μας.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ αγνοεί πλήρως τους διεθνείς οικονομικούς κανόνες, αγνοεί πλήρως τις διεθνείς οικονομικές συμβάσεις. Αγνοεί τη βαρύτητα που έχει για το κύρος της χώρας μας και του έθνους η έγερση υποχρεώσεων που αναλαμβάνει η χώρα με τη σφραγίδα της Ελληνικής Δημοκρατίας. Αγνοεί πλήρως τη δημόσια διαπόμπευση και τη γενική κατακραυγή της χώρας μας και όλων των Ελλήνων πολιτών. Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ εισάγει μεθόδους και ήθη στο παγκόσμιο δημοσιονομικό σύστημα που ανήκουν σε τριτοκοσμικές χώρες και σε μεσαιωνικές εποχές.

Παρ' όλα αυτά, όμως, η συζήτηση, η διερεύνηση και η ανάλυση του τρόπου αντιμετώπισης του δημοσίου χρέους είναι σκόπιμο να αποτελέσουν αντικείμενο ενδεδειγμένης διερεύνησης στη Βουλή από την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, αλλά και από την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, οι οποίες με τη συνδρομή διακεκριμένου και υψηλού κύρους επι-

στημόνων μπορούν να καταλήξουν σε χρήσιμα συμπεράσματα και να ενημερώσουν την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη διεξάγεται διερεύνηση του θέματος στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η οποία θα υποβάλει ένα πόρισμα στην Ολομέλεια της Βουλής με συγκεκριμένες προτάσεις, η υλοποίηση των οποίων θα συμβάλει στη θωράκιση της αξιοπιστίας της χώρας μας, ενώ παράλληλα στην Επιτροπή Ισολογισμού-Απολογισμού και Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Κράτους προγραμματίζεται, σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών και τον αρμόδιο Υφυπουργό, μία συζήτηση που θα αφορά τη διαχρονική εξέλιξη, αλλά και τις προτάσεις αντιμετώπισης του δημοσίου χρέους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη σημερινή Κυβέρνηση η επιλογή είναι μία: Να προχωρήσει με σχέδιο, με τόλμη σε όλες τις αυτονόμετες και αναγκαίες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα μας. Θεωρώς περί χρεοκοπίας, φυγής από το ευρώ, στάσης πληρωμών, αναγκαστικής απομείωσης των υποχρεώσεων και καταστροφολογίας δεν οδηγούν πουθενά, παρά μόνο στην απόλυτη περιθωριοποίηση της χώρας από τις αγορές κεφαλαίου, στη βίαιη προσαρμογή της οικονομίας, που θα οδηγήσει τη χώρα μας σε βαθειά ύφεση και σε πλήρη αδυναμία κάλυψης των λειτουργικών της αναγκών. Οι απαισιόδοξες και φοβικές καταστροφολογίες θα φέρουν μία σειρά από επαχθείς, αλυσιδωτές επιπτώσεις στο κράτος, στην οικονομία και σε δραματικό βαθμό, σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Η σημερινή Κυβέρνηση, με όρους εθνικής ευθύνης, με σχέδιο, διεκδίκησε και κατάφερε τη δημιουργία ενός μηχανισμού στήριξης της χώρας μας για πρώτη φορά από τις χώρες της Ευρωζώνης, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ανέδειξε το άγνωστο πρόσωπο της Ευρώπης, αυτό το πρόσωπο της αλληλεγγύης. Έφερε στο προσκήνιο τη συνυπευθυνότητα και την αλληλεγγύη των κρατών-μελών. Με τις πρωτοβουλίες του Γιώργου Παπανδρέου άλλαξε το διπλωματικό σκηνικό στην Ευρώπη των είκοσι επτά. Όμως, η Ευρώπη πρέπει να προχωρήσει πιο αποφασιστικά σε πολιτικές στήριξης της ελληνικής οικονομίας και όχι σε τμηματικές και à la carte λύσεις, για να πάρουν επιτέλους οι αγορές ένα ηχηρό μήνυμα και να σταματήσουν να επενδύουν στη χρεοκοπία της Ελλάδας.

Το μνημόνιο συνεργασίας είναι η απάντηση στους κερδοσκόπους. Αυτοί που επιμένουν και πανηγυρίζουν πως δεν ψήφισαν το μνημόνιο, να μην ξεχνούν ποτέ ότι ψήφισαν υπέρ της χρεοκοπίας της χώρας μας, με ό,τι δεινά σημαίνει αυτό, ενώ όσοι ψήφισαν υπέρ του μνημονίου ψήφισαν, για να προχωρήσουν οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις, που τόσο έχει ανάγκη η χώρα μας, για να μην χρειαστεί ποτέ ξανά μνημόνιο, δεσμεύσεις και τρόικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρεοκοπημένες πολιτικές, λαϊκισμός και ανευθυνότητα έφεραν τη χώρα μας στο χείλος της χρεοκοπίας. Αυτές οι πολιτικές έφεραν την τρόικα και το μνημόνιο στη χώρα μας και τους Έλληνες πολίτες να δοκιμάζονται σκληρά με επώδυνα μέτρα. Είναι αυτές οι πολιτικές που αντιστέκονται και σήμερα, για να μην αλλάξει τίποτα στη χώρα μας, αλλά να εγκατασταθούν και το μνημόνιο και η τρόικα.

Στην κρίσιμη αυτή περίοδο για τη χώρα μας είμαστε υποχρεωμένοι να κοιτάξουμε τα προβλήματα κατάματα. Να προσφέρουμε λύσεις βιώσιμες και ρεαλιστικές για τον τόπο μας. Μαγικές συνταγές, αυτόματος πιλότος διαχείρισης, διαφορετικά ανεφάρμοστα μείγματα οικονομικής πολιτικής, «ΖΑΠΠΕΙΟ 1», 2, 3, 4, δεν προσφέρουν κανένα αποτέλεσμα στη λύση του προβλήματος. Πρέπει να δράσουμε αποτελεσματικά κόντρα στις παθογένειες του παρελθόντος. Διεκδικήσαμε και πετύχαμε αρκετά. Κάναμε όσα δεν έγιναν πολλά χρόνια πριν. Παίρνουμε δύσκολα και επώδυνα μέτρα, αλλά αναγκαία. Υπάρχουν, όμως, και καθυστερήσεις, ολιγωρίες και αναβολές.

Το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση και ο Γιώργιος Παπανδρέου έχουν από τον ελληνικό λαό μια ξεκάθαρη εντολή: να προχωρήσουμε μπροστά. Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του πρέπει να τολμήσει να συγκρουστεί και με τα κομματικά του παιδιά, που εξέθρεψε τα προηγούμενα χρόνια. Να συγκρουστεί και με τα συνδικαλιστικά κατεστημένα, που εξέθρεψε, και σήμερα με όρους ιδιοκτησίας μάς απειλούν, κουνώντας και το δάκτυλό τους.

Ναι, έχουμε και εμείς μερίδιο ευθύνης γι' αυτήν την κατάσταση. Ναι, είχαμε και υπερβολικές προσεγγίσεις την περίοδο που ήμασταν αντιπολίτευση. Ίσως είχαμε δημιουργήσει περισσότερες προσδοκίες και προσμονές στους πολίτες. Ίσως δεν γνωρίζαμε το βάθος και το μέγεθος του προβλήματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Σήμερα, όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι μια διαφορετική εποχή. Είναι ιστορικές οι ευθύνες και το φάντασμα της κατάρρευσης πλανάται πάνω από όλους μας. Να προχωρήσουμε μπροστά τώρα, πριν είναι αργά. Η Κυβέρνηση, έστω και με καθυστερήσεις, πήρε μεγάλες αποφάσεις και προχωρά στις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας της χώρας μας. Παίρνουμε επιπλέον δύσκολα μέτρα και αποφάσεις, για να νοικοκυρέψουμε τη χώρα μας. Καταθέσαμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Το δίλλημα είναι εκβιαστικό για όλους μας. Ή θα συμφωνήσουμε σε αυτά που λέει η μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας για συνεννόηση, για έναν εθνικό κοινό τόπο ή θα παρασυρθείτε και πάλι από την ανευθυνότητα και τον λαϊκισμό και θα υποσχεθείτε ότι θα κάνετε όλα αυτά που δεν κάνατε τα προηγούμενα χρόνια, ότι θα τους χαρίσετε έναν ψεύτικο παράδεισο. Το δίλλημα είναι εκβιαστικό, αλλά είναι πρωτίστως πολιτικό. Ανευθυνότητα, λαϊκισμός και πρόσκαιρο κομματικό όφελος ή υπευθυνότητα, εθνική συνεννόηση για τη σωτηρία της πατρίδας μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ώρες ευθύνης για όλους μας. Στο ερώτημα πώς θα αντιμετωπίσουμε το δημόσιο χρέος, η απάντηση είναι πως πρέπει να κάνουμε όλοι μας πρώτα το εθνικό μας χρέος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Ευστάθιο Κουτμερίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δυο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Χολαργού Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλείται να λάβει το λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα πιο βασανιστικά και αναπάντητα ερωτήματα –αντικειμενικά αναπάντητα, όχι υποκειμενικά– είναι: τι μας οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ έχουν δώσει την απάντηση, γιατί αποδίδουν την εξέλιξη αυτή στο κυρίαρχο πολιτικό σύστημα. Τα πράγματα συνήθως είναι πιο σύνθετα και πιο πολύπλοκα.

Για να δώσουμε μια απάντηση προς όλες τις κατευθύνσεις, θα άξιζε τον κόπο να καταφύγουμε σε μια προσομοίωση. Ας υποθέσουμε, κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας, εντός και εκτός αυτής της Αιθούσης, ότι το άρθρο 30 του Συντάγματος είχε μια ελαφρώς διαφορετική διατύπωση.

Τι λέει το άρθρο 30 του Συντάγματος; Λέει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ρυθμιστής του πολιτεύματος και εκλέγεται από τη Βουλή κάθε πέντε έτη. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι έλεγε πως εκλέγεται από τη Βουλή κάθε επτά έτη και ας υποθέσουμε ότι μετά τις ευρωεκλογές το ΠΑΣΟΚ δεν είχε θεσμικό πάτημα για να προκαλέσει και να εκβιάσει για εκλογές. Και ας υποθέσουμε ότι δεν είχαν γίνει εκλογές και ότι σήμερα δεν είχαν αλλάξει τα πολιτικά πράγματα και εμείς επιμέναμε στις απόψεις μας για πάγωμα μισθών και συντάξεων για κάμποσα χρόνια.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, η επερώτηση θα είχε άλλο περιεχόμενο, για την αναληψία της Κυβερνήσεως να μη δίνει αυξήσεις, το ΠΑΣΟΚ θα ζηταγε εκλογές γιατί ο καιρός θα είχε φτάσει, σχετικά Πρόεδρου Δημοκρατίας. Όλο το σύστημα, το οποίο σήμερα βομβαρδίζει τους πάντες για τις ευθύνες του για την

εκτροπή της χώρας, θα κατηγορούσε την Κυβέρνηση για έσχατη αναληψία, που δεν δίνει συντάξεις μεγαλύτερες ή μισθούς μεγαλύτερους και κανείς, μα κανείς, μέσα σε αυτήν την ακραία υπόθεση που κάνω, δεν θα είχε ξεφύγει από αυτά που συνέβαιναν στη χώρα, μέχρι πριν από ενάμισι-δύο χρόνια. Κανείς μα κανείς ούτε ο ομιλών. Γιατί και εγώ θα ψέλλιζα, αμυνόμενος εις τις επιθέσεις, γιατί δεν δίνουμε αυξήσεις, ότι είναι δύσκολη η κατάσταση, ότι είναι δυσάρεστη η κατάσταση, ότι πρέπει να συμμαζευτούμε λίγο, για να αποφύγουμε τα χειρότερα και θα είχα μεγάλη αγωνία για το πόσο αντιπαθητικός θα γίνομουν που θα ψέλλιζα και θα υποστήριζα με τρόπο και χωρίς να το πιστεύω, το ότι πρέπει να μη δώσουμε αυξήσεις.

Κάπως έτσι θα ήταν η εικόνα της Ελλάδος σήμερα, εάν το άρθρο 30 του Συντάγματος έλεγε ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται κάθε επτά χρόνια και όχι κάθε πέντε χρόνια.

Δεν είναι κακό να παραδεχόμαστε κάποιες αλήθειες και είναι επίσης μεγάλη υποκρισία σήμερα, επειδή υπάρχει ένα εντελώς διαφορετικό κλίμα, κάποιοι να θέλουν να αξιοποιήσουν και να εκμεταλλευτούν αυτό το κλίμα είτε, όπως πιστεύουν, για να γκρεμίσουν το κυρίαρχο καθεστώς –ποιο κυρίαρχο καθεστώς, ελεύθερες εκλογές έχουμε στην Ελλάδα- είτε για να αποδώσουν τις ευθύνες αποκλειστικά σε αυτόν που θεωρούν πολιτικό τους αντίπαλο.

Τα πράγματα όμως είναι πιο σύνθετα και πιο πολύπλοκα, επαναλαμβάνω. «Ο μεγάλος και δημιουργικός λαός μας περνάει συχνά κρίσεις. Αίτια πολιτικά απορρυθμίζουν τη συνολική δραστηριότητά του, η απόδοση πέφτει, το αίσθημα εμπιστοσύνης για το μέλλον κλονίζεται, η αλληλεγγύη για σχεδιασμούς, για συναλλαγές, για εξορμήσεις, εθνικές ή διεθνείς, χάνει έδαφος, που συνεχώς το κερδίζουν οι εγωισμοί και τα συμφέροντα. Λίγοι, ηγετικές μορφές σε ηγετικές ή σε ανώτερες θέσεις, στηριζόμενοι σε μια προσεκτική οργάνωση, παραμένουν δυνατοί, διατηρούν αισιοδοξία και ορμή, αλλά γενικότερα η αποθάρρυνση, επηρεασμένη από το βαρύ και πλατύ περιβάλλον βαθαίνει και απλώνεται σε περισσότερο κόσμο. Και αυτό συμβαίνει ακόμα πιο έντονα, όταν η πολυσέβαστη εξουσία, αντί να κυβερνά σοβαρά, παίζει με λόγια λογίων-λογίων παιχνίδια και αντί, όπως επιβάλλεται, να παραδειγματίζει, δίνει τον τόνο της ξεγνοιασιάς και του ξεφαντώματος. Οι κρίσεις αυτές δεν διαρκούν συνήθως πολλά χρόνια. Κάποτε, βελτιώσεις στις γενικές συνθήκες του δημόσιου βίου ή και η εμφάνιση ενός πραγματικού ηγέτη που να εμπνέει, αρκούν για να αλλάξουν τα πράγματα, για να πάρει την επάνω βόλτα το πνεύμα της δημιουργίας και της αγάπης, που υπό οποιοδήποτε κοινωνικό σύστημα με οποιαδήποτε φιλοσοφία πρέπει να είναι η πεμπουσία της ζωής, το πνεύμα της δημιουργίας, της προκοπής».

Αλλιώς τίθενται, βέβαια, τα πράγματα, όταν μια βαθιά κρίση διαρκεί πολύ περισσότερο από ό,τι αναμενόταν. Τότε, τα πράγματα γίνονται πολύ επικίνδυνα από πολλές πλευρές και οι συνέπειές τους μπορεί να χρειαστούν πολλά χρόνια και πολλές τυράγιες για να διορθωθούν. Ακριβώς μια τέτοια κρίση περνάει σήμερα η Ελλάδα. Ο αντικειμενικός παρατηρητής είναι υποχρεωμένος να παραδεχθεί πως τόσο χαμηλά δεν είχαμε πέσει ποτέ άλλοτε. Οφείλω να το τονίσω. Ποτέ άλλοτε στον ελεύθερο εθνικό μας βίο. Και το χειρότερο είναι πως η κρίση αυτή δεν αφορά μόνο μεγάλους τομείς του δημόσιου βίου. Για σημαντικό μέρος του πληθυσμού μας, αφορά και τη νοοτροπία του, θα έλεγα, τον ψυχισμό του.

Αυτό οφείλεται σε μια αχαλίνωτη προπαγάνδα που στηρίχθηκε στο ψέμα και το αχαλίνωτο ψέμα έγινε από πολλούς πιστευτό για τους εξής λόγους:

Πρώτον, γιατί ήταν πολύ εύστοφα διατυπωμένο και διαδιδόταν με τη φασιστικής εκμετάλλευσης τηλεόραση και ραδιόφωνο και με άφθονα έντυπα.

Δεύτερον, τα αναρίθμητα «θα», οι σαγηνευτικές υποσχέσεις για παροχές πραγματοποιούνταν μέχρι ενός ορίου, γιατί ο τόπος επί επτά χρόνια έζησε κατά πολύ με δανεικά, με τόσα δανεικά από το εσωτερικό και από το εξωτερικό, ώστε σήμερα πια να είναι βέβαιο ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να ξεχρεωθούμε.

Το θέμα έχει, όμως, και μία άλλη πολύ δυσάρεστη πλευρά, εκτός από την οικονομική. Συνεχώς η Κυβέρνηση είχε ως επίκεν-

τρο των θέσεων που υποστήριζε ότι επί χρόνια η ολιγαρχία απομυζούσε το λαό και ότι η πολιτεία του χρωστούσε άδειες, παροχές, κάθε λογής βελτιώσεις, χωρίς να του ζητάει και περισσότερη εργασία, δηλαδή, αύξηση της παραγωγής. Χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση και άλλα πυροτεχνήματα, άφθονη «στάχτη στα μάτια» και το πλανερό σύνθημα «ο λαός στην εξουσία», που δεν είχε ποτέ σοβαρό αντίκρισμα σε ουσία, αλλά είχε συνήθως κάποια ουσία διοριστικής δύναμης. Έκανε, όμως, και κάτι άλλο ακόμη πιο φοβερό. Παρέσυρε ένα μέρος του λαού στο ταξικό μίσος, το έκανε να πιστεύει πως μπορεί να κερδίζει περισσότερα δουλεύοντας λιγότερο, πράγμα που με κανένα κοινωνικό σύστημα δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Αυτή, όμως, η μισερή νοοτροπία, αυτός ο ψυχισμός ήταν άγνωστος στο λαό μας ως τότε που άρχισε η εμφάνιση του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική κοινότητα. Με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία τη γνώρισε και ρίωσε σε ένα μέρος του δυνατού λαού μας. Είναι η χειρότερη, η πιο επικίνδυνη κληρονομιά που θα μας αφήσει το ΠΑΣΟΚ, γιατί τα υλικά θέματα με κοινό νου, με σοβαρότητα και επιμονή πάντα διορθώνονται. Τα ψυχικά και πνευματικά όμως, θέματα που κρύβονται και φωλιάζουν μέσα μας δεν φαίνονται και δεν επηρεάζονται από νόμους και αποφάσεις της πολιτείας και είναι ασύγκριτα πιο δύσκολο να διορθωθούν». Είναι μία άλλη ερμηνεία των πραγμάτων. Δεν βασίζεται στην πάλη των τάξεων ή στις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις. Είναι μία ερμηνεία, η οποία είχε γραφεί εντελώς ανεπίκαιρα και χωρίς να γίνει αποδεκτή φυσικά, γιατί άλλοι άνεμοι φύσσαν τότε, το 1988 από τον αείμνηστο Ευάγγελο Αβέρωφ σε ένα βιβλίο που εξέδωσε με τίτλο «Ένα σάλπισμα».

Η περιγραφή αυτής της καταστάσεως -που έρχεται από το παρελθόν και έχει και την αναπόκριτη σφραγίδα του παρελθόντος και όχι την τρέχουσα αντιπαράθεση του παρόντος, - παρουσιάζει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, κατ' εμέ, πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τις ερμηνείες οι οποίες έχουν να κάνουν με την τρέχουσα αντιπαράθεση των κομμάτων ή τις ερμηνείες που τα κόμματα που ασπάζονται το λεγόμενο «ιστορικό υλισμό» ή τις απόψεις περί κυρίαρχων δυνάμεων, θέλουν να ακολουθήσουν τη δική τους ερμηνεία.

Η χώρα σήμερα για πάρα πολλούς λόγους -που θα μπορούσε κανείς να τους συνοψίσει στο κείμενο που σας διάβασα- αντιμετωπίζει μία βαθύτατη κρίση και το έσχατο και μέγιστο μάθημα της πολιτικής, των πολιτικών, της Κυβερνήσεως πρωτίστως και όλων των υπολοίπων είναι να ξεπεράσει αυτή την κρίση αποτελεσματικά, όχι για να επιστρέψει στο χθες, αλλά για να κάνει μία νέα αρχή.

Εάν αυτή η κρίση για κάποιους είναι ευκαιρία να λύσουν τους λογαριασμούς τους με κάποιους άλλους, αν αυτή η κρίση είναι ευκαιρία για κάποιους άλλους να επιβεβαιώσουν τους δογματισμούς τους, που έχουν διαψευστεί αυτοί οι δογματισμοί από τα πράγματα, αν αυτή η κρίση είναι ευκαιρία για κάποιους άλλους να μεγαλώσουν το ρήγμα μεταξύ του λαού και της πολιτικής -για να το καλύψει, ποιος άραγε- εάν αυτή η κρίση είναι ευκαιρία για να αναδειχθούν άλλες τάξεις και άλλες γενιές και άλλα μεγέθη καταγγελλόντων ή αυτομαστιγωμένων, τότε αυτό δεν είναι λύση. Είναι λύση, που κάποιοι νομίζουν ότι βρίσκουν στο πρόβλημά τους, αλλά δεν αποτελεί λύση για τη χώρα.

Αυτήν τη στιγμή η λύση για τη χώρα είναι να κυβερνηθεί αποτελεσματικά, να εκπέμψει στο εσωτερικό και το εξωτερικό ένα μήνυμα επανεκκίνησης, ένα μήνυμα δημιουργικής ανάφλεξης, ένα μήνυμα διορθωτικής πορείας, σταθερής, χωρίς μισόλογα, χωρίς υπονότητες, χωρίς υπονοούμενα, χωρίς σφυγμομετρήσεις, χωρίς δοκιμές, αποτελεσματικά και δημιουργικά και αυτό το μήνυμα να κυριαρχήσει στην ελληνική κοινωνία, να κυριαρχήσει στο εξωτερικό και να αντιληφθούν όλοι, εδώ και έξω ότι η Ελλάδα έχει διδαχθεί και η Ελλάδα διορθώνεται.

Κάθε πολιτική πρόταση, ιδιαίτερα σήμερα, μέσα σε αυτή την ανεμοζάλη που ζούμε, έχει την επικαιρότητά της, έχει τη σκοπιμότητά της, έχει και την αποτελεσματικότητά της. Η πρόταση για να ελέγξουμε το χρέος, που και εμείς την έχουμε υποβάλει με σύσσωμη την Κοινοβουλευτική Ομάδα, από το Φεβρουάριο του 2010 ήδη -και ζητήσαμε εξεταστική επιτροπή γι' αυτό- ή η πρόταση να ελεγχθεί από άλλες επιτροπές της Βουλής, εξονυχ-

στικά, το δημόσιο χρέος, έχει μία μεγάλη σκοπιμότητα. Η πρόταση να ελέγξουμε το χρέος που το κυρίαρχο δήθεν πολιτικό σύστημα στην ουσία με τις παραλείψεις του προκάλεσε, για να αρνηθούμε την αποπληρωμή του, δεν έχει, όσο και να θέλει κανείς να το ψάξει ούτε επικαιρότητα ούτε σκοπιμότητα ούτε αποτελεσματικότητα. Είναι μόνο μία απόπειρα επιβεβαίωσης κάποιων προεπιλημμένων και προκατασκευασμένων δογματικών απόψεων.

Αυτήν τη στιγμή η χώρα δεν ψάχνει για επιβεβαιώσεις απόψεων. Ψάχνει για λύση από μία Κυβέρνηση, η οποία πρέπει να αποδειχθεί ασυνήθιστη. Ψάχνει για λύση από μία Αντιπολίτευση, που πρέπει να πολιτευθεί ασυνήθιστα. Ψάχνει για λύση ένας κόσμος, ο οποίος αυτή τη λύση την αναζητά με αγωνία και που κάποιοι θέλουν αυτή την αγωνία να την μετατρέψουν σε χάσμα ανάμεσα στην κοινωνία και στην πολιτική. Αυτό το χάσμα, όσο το βλέπουν να διευρύνεται, τόσο τρίβουν τα χέρια τους. Γιατί άραγε; Για το χάος που θα δημιουργηθεί με τη διεύρυνση και την αγεφύρωτη διάσταση αυτού του χάσματος;

Εμείς πρέπει να απαντούμε σε αυτά τα θέματα. Πρέπει να απαντούμε απαλλαγμένοι από το φόβο μήπως μας καταλογίσουν ευθύνες. Δεν είναι κακό να αναλαμβάνεις τις ευθύνες σου. Εμείς, ως παράταξη, τις έχουμε αναλάβει. Και μας επέβαλε ο ελληνικός λαός, αλλά και τις έχουμε αναλάβει. Και αν πρέπει να το επαναλάβω, το επαναλαμβάνω από αυτό το Βήμα: Ασφαλώς η Νέα Δημοκρατία έχει μεγάλες ευθύνες για την πορεία της χώρας και για τα λάθη τα οποία έχουν γίνει. Εμείς αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας, αλλά δεν τις αναλαμβάνουμε με των «δειλών τα παρακάλια και τα παράπονα» για να γίνουμε συμπαθητικοί. Τις αναλαμβάνουμε, για να δείξουμε ότι από εδώ και πέρα, αυτό που προτείνουμε, ο τρόπος που πολιτευόμαστε είναι διαφορετικός. Δεν χρειάζεται σήμερα κανείς να παριστάνει τον συμπαθητικό, καταγγέλλοντας ή αναβάλλοντας να αποφασίσει. Σταδιοδρομήσαμε πάρα πολλοί μέχρι τώρα ως αναβάλλοντες ή ως καταγγέλλοντες. Ίσως αυτά να ήταν τα δύο μεγάλα κόμματα: Οι αναβάλλοντες που κυβερνούν και οι καταγγέλλοντες που αντιπολιτεύονται και συμπεριλαμβάνω όλους εδώ. Και το χειρότερο είναι ότι οι ρόλοι του αναβάλλοντος και οι ρόλοι του καταγγέλλοντος απέδιδαν στην Ελλάδα επί δεκαετίες. Σήμερα, αυτοί οι ρόλοι πρέπει να κοπιάσουν και να βγουν στην επιφάνεια οι ρόλοι των δημιουργικών και οι ρόλοι των υπεύθυνων. Δημιουργικοί στην κυβέρνηση, υπεύθυνοι στην αντιπολίτευση.

Η Νέα Δημοκρατία αυτόν τον ασυνήθιστο μέχρι τώρα ρόλο της για αντιπολίτευση τον δείχνει και θα βελτιωθεί κι άλλο, γιατί πρέπει να βελτιωνόμαστε συνεχώς. Καταθέτουμε προτάσεις, οι οποίες κατά γενικότερη συμβάλλουν στην έξοδο από την κρίση. Η Κυβέρνηση οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες τις και οφείλουν και όλα τα κόμματα να αναλάβουν τις ευθύνες τους, γιατί η μόνη περίπτωση που θα μας δικαιώσει σήμερα είναι αν βγάλουμε τη χώρα από την κρίση κι όχι για να επιβεβαιώσουμε ότι υπάρχει, τάχα, ένα κυρίαρχο σύστημα –σε ελεύθερη χώρα– το οποίο πρέπει να τιμωρηθεί, επειδή οδήγησε τη χώρα σκόπιμα στη χρεοκοπία. Και εμείς πρέπει να το ψάξουμε, για να διακηρύξουμε παγκοσμίως ότι ένα μέρος του χρέους της χώρας είναι παράνομο και δεν πρέπει να το πληρώσουμε. Διότι μπορεί να είναι συμπαθέστατη αυτή η άποψη και δείχνει κι έναν «τασμπουκά» ότι δεν πρέπει να πληρώσουμε το χρέος, αλλά, επαναλαμβάνω, κάθε τι έχει και την επικαιρότητά του και τη σκοπιμότητά του και την αποδοτικότητά του και την ορθότητά του. Κι αυτή η πρόταση την οποία σήμερα συζητάμε, δεν έχει τίποτε απ' όλα αυτά, γι' αυτό και τοποθετηθήκαμε έτσι. Έχοντας άποψη το χρέος, έχοντας άποψη τα αίτια του χρέους, θέλοντας να ερευνηθεί το χρέος, τοποθετηθήκαμε έτσι ως Νέα Δημοκρατία γι' αυτή την πρόταση που εκπέμπει αυτό το λάθος μήνυμα σήμερα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια κλιμάκωσης αυτής της βάρβαρης, πρωτόγνωρης επίθεσης από μεριάς της Κυβέρνησης και της πλουτοκρατίας απέναντι στους εργαζόμενους και στη λαϊκή οικογένεια εκτυλίσσεται ταυτόχρονα και μία ολόκληρη προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης. Παρακολουθούμε ανελλιπώς διάφορες εκδηλώσεις αυτής της προσπάθειας.

Μία από αυτές είναι και η σημερινή συζήτηση. Το λέμε αυτό γιατί εντάσσεται στους συνολικότερους σχεδιασμούς της αστικής τάξης να συγκαλύψει τις αιτίες και το βαθμό της συνεχώς κλιμακούμενης δραματικής επιδείνωσης της θέσης των εργαζόμενων, αλλά και ταυτόχρονα να εκτονώσει ανώδυνα τη λαϊκή δυσαρέσκεια, η οποία καθημερινά διογκώνεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση αξιοποιούνται όλες οι συνιστώσες του αστικού πολιτικού συστήματος, από τις κυρίαρχες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, από τα διάφορα κόμματα-εξαπτέρυγα και δορυφόρους αυτών ακριβώς των κυρίαρχων τμημάτων, όπως, επίσης, και το ομοιοταγιστικό ρεύμα, ανόγοντας το δημόσιο χρέος και τη διαχείρισή του ως τη βασική αιτία, για την οποία εκδηλώνεται αυτή η βάρβαρη και πρωτόγνωρη επίθεση.

Ωστόσο, οι εργαζόμενοι και ο λαός διαθέτουν μια πολύ μεγάλη εμπειρία. Πρέπει να την αξιοποιήσει, για να καταλάβει ότι όλες αυτές οι προτάσεις διαφορετικών λύσεων διαχείρισης για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, από καλύτερους όρους δανεισμού, από επιμήκυνση ή μείωση του επιτοκίου μέχρι και κούρεμα και αναδιαπραγμάτευση, είναι προτάσεις που όχι μόνο δεν αφορούν τα δικά τους συμφέροντα, αλλά αντίθετα υποκρύπτουν την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της πλουτοκρατίας.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, σήμερα η Κυβέρνηση δεν ασκεί μία αγωνιώδη προσπάθεια, για να προσπαθήσει να διαχειριστεί το δημόσιο χρέος. Αυτό το οποίο με διάφορα ψευδοδιλήμματα καλλιεργεί, εντάσσεται ακριβώς στην ενορχηστρωμένη προσπάθεια εξαπάτησης του λαού.

Άλλωστε, η κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, που είναι μια υπερχρεωμένη χώρα, δεν αφορά μόνο την Πορτογαλία ή την Ιρλανδία, που βρίσκονται σε αντίστοιχο βαθμό υπερχρέωσης και είναι και αυτές ενταγμένες στα αντίστοιχα μνημόνια, αλλά αφορά το σύνολο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπερβαίνει κατά πολύ το ζήτημα διαχείρισης της κρίσης και της υπερχρέωσης κάποιων χωρών.

Ο πραγματικός, λοιπόν, στόχος αυτής της βάρβαρης επίθεσης σε πανευρωπαϊκό επίπεδο είναι η θωράκιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων, του κεφαλαίου, όχι μόνο απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και στις αναδυόμενες δυνάμεις της Κίνας και της Ινδίας, που έχουν εξασφαλίσει πολύ φθηνότερη εργατική δύναμη.

Άρα, στο στόχαστρο βρίσκεται η απαξίωση της εργατικής δύναμης, η ραγδαία μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και η κατάργηση του συνόλου των εργατικών, ασφαλιστικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων μέσα από αυτές τις αναδιαρθρώσεις καπιταλιστικού χαρακτήρα, οι οποίες δρομολογούνται.

Έτσι, λοιπόν, εξηγείται ότι την ίδια στιγμή που γίνεται η επίθεση στον Έλληνα εργαζόμενο, γίνεται και στο Γερμανό εργάτη, που η χώρα του όχι μόνο δεν βρίσκεται σε κρίση, αλλά δεν έχει και δημοσιονομικό εκτροχιασμό, γίνεται και στο Βρετανό εργαζόμενο που η χώρα του είναι εκτός της ζώνης του ευρώ.

Αυτή η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν διαμορφώθηκε σήμερα. Δεν διαμορφώθηκε πολύ περισσότερο για τη διαχείριση της κρίσης, αλλά έχει διαμορφωθεί πολύ πριν την εκδήλωση της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης και τη διόγκωση της υπερχρέωσης ορισμένων κρατών. Είναι μέτρα τα οποία συνολικά περιέχονται, συμπεριλαμβάνονται στη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τις γενικότερες συνθήκες που επακολούθησαν.

Έτσι, λοιπόν, εμείς το λέμε καθαρά ότι το δημόσιο χρέος δεν είναι η αιτία της επίθεσης την οποία δέχεται ο κόσμος, ο εργαζόμενος, τα λαϊκά στρώματα. Από αυτήν την άποψη, δεν μπο-

ρούμε να αποδεχθούμε τη λογική με την οποία ταυτίζονται τα υπόλοιπα κόμματα, ότι πρέπει σήμερα να διαχειριστούμε την κρίση χρέους.

Εμείς λέμε καθαρά ότι η αιτία της κρίσης είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Έχουμε να κάνουμε με κρίση υπερσυσσώρευσης του καπιταλιστικού συστήματος, με κρίση της δυσκολίας αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου και αυτό, όχι γιατί ικανοποιήθηκαν οι λαϊκές ανάγκες, αλλά αντίθετα γιατί οι λαϊκές ανάγκες θυσιάζονται στο όνομα της στήριξης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Το χρέος είναι αποτέλεσμα της αναπτυξιακής διαδικασίας του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι αποτέλεσμα της διασφάλισης της κερδοφορίας και βεβαίως, διογκώνεται στις συνθήκες της κρίσης, όπως φαίνεται και από την πορεία του δημόσιου χρέους του συνόλου των καπιταλιστικά αναπτυγμένων οικονομιών.

Έτσι, λοιπόν, η ερώτηση την οποία έθεσε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ για τη διερεύνηση των αιτιών του χρέους έχει απαντηθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Έχει απαντηθεί από τα μέσα του δεκάτου ενάτου αιώνα, ότι το δημόσιο χρέος είναι ένας από τους πιο δραστηρούς μοχλούς πρωταρχικής συσσώρευσης του κεφαλαίου και στήριξης των αναγκών των κεφαλαιοκρατών, των επιχειρηματικών ομίλων. Μαζί με το δημόσιο χρέος δημιουργήθηκε το διεθνές πιστωτικό σύστημα και το φορολογικό σύστημα έγινε ως αναγκαίο συμπλήρωμα του συστήματος διαχείρισης των εθνικών δανείων. Είναι αυτές εκφράσεις του Κάρολου Μαρξ στο «Κεφάλαιο», στην ανάλυση του καπιταλιστικού συστήματος.

Αυτό, λοιπόν επιβεβαιώνεται καθημερινά και επιβεβαιώνεται και σήμερα και πολύ περισσότερο σε συνθήκες ιμπεριαλισμού και τα διεθνή δάνεια αποτελούν μια ακόμη μορφή έκφρασης του ιμπεριαλιστικού συστήματος, του καπιταλισμού δηλαδή στο στάδιο του ιμπεριαλισμού του.

Εμείς το λέμε καθαρά ότι οι αιτίες του χρέους δεν έχουν να κάνουν απλώς και μόνο με κάποια φοροδιαφυγή ή με κάποια δημόσια φορολογικά έσοδα που, υπολείπονται από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα ήταν πολύ εύκολο να αντιμετωπιστεί και δεν θα ήταν προνόμιο μόνο της ελληνικής οικονομίας. Εδώ το βλέπουμε να είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος.

Οι αιτίες οι οποίες διογκώνουν την πρωταρχική αιτία εμφάνισης του χρέους είναι βεβαίως η προκλητική, η σκανδαλώδης φοροαποφυγή, νόμιμη, αλλά και μη νόμιμη του μεγάλου κεφαλαίου –το εφοπλιστικό κεφάλαιο, για παράδειγμα, διαχρονικά «δεν δίνει δεκάρα τσακιστή» στη χώρα μας, δεν συμμετέχει, δεν φορολογείται– είναι, επίσης, τα τεράστια, σκανδαλώδη κίνητρα μέσω των αναπτυξιακών νόμων αξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ, με τα οποία επιδοτούνται οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι τεράστιες, οι πολύ μεγάλες στρατιωτικές δαπάνες, όχι για την ενίσχυση της άμυνας της χώρας μας, αλλά για τις νατοϊκές επιλογές και ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Η υλοποίηση μιας σειράς εθνικών, ταξικών –κατά τη γνώμη μας– στόχων, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες που διεύρυναν ακόμη περισσότερο την υπερχρέωση, για να εξυπηρετηθούν μια σειρά κατασκευαστικών ομίλων, αποτελεί, επίσης, παράγοντα διόγκωσης του χρέους.

Βεβαίως, μία από τις βασικές αιτίες ύπαρξης του δημόσιου χρέους και της διογκώσής του αποτελεί το βασικό ζήτημα, που είναι η συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας μας και στον πρωτογενή τομέα και στο δευτερογενή και ιδιαίτερα στη μεταποίηση, ως αποτέλεσμα της συμμετοχής της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της απελευθέρωσης των αγορών, με την οποία βρήκαν ευκαιρία οι κεφαλαιοκράτες να πάνε σε χώρες με φθηνότερο εργατικό δυναμικό, για να κάνουν την παραγωγή των εμπορευμάτων τους, εγκαταλείποντας μια σειρά δραστηριοτήτων στη μεταποίηση, αλλά και στον πρωτογενή τομέα, οι οποίες μπορούσαν και να παράγουν πλούτο, αλλά ταυτόχρονα να διασφαλίσουν και θέσεις εργασίας.

Και βεβαίως, σε συνθήκες κρίσης, για να διαχειριστεί η αστική τάξη αυτήν ακριβώς την κρίση δίνει τεράστια χρήματα για τη σωτηρία των επιχειρηματικών ομίλων. Εκατόν οκτώ δισεκατομμύρια ευρώ με διάφορες μορφές και μέχρι και εγγυήσεις έχει δώσει την τελευταία τριετία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δη-

μοκρατίας για τη διασφάλιση των αναγκών του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Αυτά επιβαρύνουν, διογκώνουν ακόμη περισσότερο το δημόσιο χρέος.

Άρα, το σύνολο του δημόσιου χρέους διαμορφώθηκε για να ικανοποιήσει, όχι τις λαϊκές ανάγκες αλλά αντίθετα, τις ανάγκες του κεφαλαίου. Ακόμη και τα φαινόμενα σπατάλης, διαφθοράς, τα οποία καταγράφονται, αποτελούν έκφανση αυτού ακριβώς του εκφυλισμού του καπιταλιστικού συστήματος και της διασύνδεσης της διαπλοκής ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και την οικονομική ολιγαρχία. Έτσι, λοιπόν, ο λαός δεν φταίει για τη δημιουργία του χρέους, όπως δεν φταίει και για την καπιταλιστική κρίση.

Από αυτήν την άποψη, η λογική που λέει να διερευνήσουμε κατά πόσο υπάρχει ένα χρέος επαχθές, παράνομο και οτιδήποτε άλλο, είναι μια αποπροσανατολιστική λογική. Γιατί τι σημαίνει; Το υπόλοιπο χρέος το οποίο δεν είναι επαχθές, είναι νόμιμο; Και δικαιολογείται, όσο και αν είναι αυτό το ποσοστό, ο λαός να καταβάλει μέσα από τη φορολογία, μέσα από τη μείωση των μισθών και των συντάξεών του, να αποπληρώσει αυτό το δημόσιο χρέος, το οποίο δημιουργήθηκε πάλι και πάντα για τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών; Εμείς λέμε: όχι. Ούτε νόμιμο, ούτε παράνομο, ούτε επαχθές. Το δημόσιο χρέος είναι χρέος αντιλαϊκό και δεν πρέπει ο λαός να το αναγνωρίσει. Δεν πρέπει ο λαός να δεχθεί να πληρώσει «δεκάρα τσακιστή» από το δημόσιο χρέος, ανεξάρτητα τι επιθετικό προσδιορισμό βάζετε.

Βεβαίως, απαντώντας στο προκείμενο, στο τι θα κάνουμε με τη συγκεκριμένη πρόταση, εμείς δεν θα σταθούμε εμπόδιο στο να δημιουργηθεί μια επιτροπή. Δεν καλλιεργούμε, όμως και αυταπάτες ότι μπορεί μια ακόμη κοινοβουλευτική επιτροπή διερεύνησης του δημόσιου χρέους να δώσει λύση ή τουλάχιστον να δρομολογήσει εξελίξεις προς τη θετική κατεύθυνση, γιατί βεβαίως υπάρχουν και υπαρκτοί συσχετισμοί δύναμης.

Εμείς, λοιπόν, λέμε καθαρά ότι η διαχειριστική αδυναμία σήμερα εκφράζεται συνολικά από την αστική τάξη, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και σε ευρωενωσιακό επίπεδο, από τη διαπάλη που υπάρχει ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις για το πώς θα γίνει η απαξίωση του κεφαλαίου, μέχρι πού θα φτάσει αυτή η απαξίωση του κεφαλαίου και ποιος θα είναι ο καταμερισμός. Όλη αυτή η διαπάλη ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις δεν τις εμποδίζει να δρομολογούν μια ολομέτωπη επίθεση απέναντι στους εργαζομένους και τους λαούς της Ευρώπης.

Γι' αυτό, λοιπόν, το λόγο εμείς το λέμε καθαρά. Στο ψεύτικο δίλημμα το οποίο βάζει η Κυβέρνηση ότι το μνημόνιο είναι απαραίτητο, για να γλιτώσει η Ελλάδα από τη χρεοκοπία, εμείς λέμε ότι ο λαός μπορεί ήδη να απαντήσει με τον εξής τρόπο: ο λαός που καθημερινά χρεοκοπεί, ο εργαζόμενος, ο αυταπασχολούμενος, ο έμπορος, ο επαγγελματίας, ο φτωχός αγρότης που τον οδηγείτε στη χρεοκοπία δεν πρέπει να δώσει δεκάρα τσακιστή, αλλά αντίθετα πρέπει να επιδιώξει με την πάλη του να χρεοκοπήσει η Ελλάδα των κεφαλαιοκρατών, η Ελλάδα των μονοπωλιακών ομίλων, η Ελλάδα ενός πολιτικού συστήματος της αστικής τάξης που θέλει να διαχειριστεί ένα εκμεταλλευτικό, βάρβαρο, απάνθρωπο σύστημα, το οποίο έχει εξαντλήσει πλέον τα όριά του.

Και απ' αυτήν την άποψη, του λέμε καθαρά ότι διέξοδος υπάρχει. Είναι ρεαλιστική και πραγματική. Βρίσκεται μέσα από την ανασυγκρότηση και την ενίσχυση της δράσης του εργατικού λαϊκού κινήματος, στους χώρους δουλειάς, στα γαιπά, στα εργοστάσια, στις γειτονιές και στα χωράφια. Εκεί πρέπει να οργανωθούν την πάλη του με πρωτόγνωρες μορφές και τρόπους, αλλά και ταυτόχρονα αξιοποιώντας το σύνολο των μορφών και έχοντας ενισχυμένο τον πολιτικό προσανατολισμό ότι ο αγώνας αυτός πρέπει να είναι και πολιτικός αγώνας, που να καταδεικνύει τη διέξοδο. Η διέξοδος είναι η ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων, η αποδόμηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και η ταυτόχρονη μη αναγνώριση και διαγραφή του δημόσιου χρέους. Μόνο κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις μπορεί να υπάρξει μια πραγματική ανάπτυξη, που θα αξιοποιεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων στον τόπο, θα αντιμετωπίζει την παραγωγική διαδικασία με κριτήριο, όχι την κερδοφορία του κεφαλαίου, αλλά την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών με έναν κεντρικό σχεδια-

σμό. Αυτό προϋποθέτει, βεβαίως, εκτός από το να αλλάξει χέρια η εξουσία και από τα χέρια των καπιταλιστών να περάσει στα χέρια των εργατών και των κοινωνικών τους συμμάχων, ταυτόχρονα να συνοδεύεται μέσα από τη βίαιη απαλλοτρίωση της καπιταλιστικής συγκεντρωμένης ιδιοκτησίας στα βασικά μέσα παραγωγής.

Αυτή, λοιπόν, είναι η προοπτική, αυτός είναι ο ρεαλισμός και σ' αυτόν ακριβώς το μονόδρομο προς όφελος του λαού, καλούμε σήμερα το λαό, το εργατικό κίνημα, τη νεολαία, που προέρχεται από τα λαϊκά στρώματα, να βαδίζει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω δυο ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος-Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008».

Ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θοδωρής Δρίτσας ζητά από το Σώμα ολιγοήμερη άδεια για να απουσιάσει στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα έλεγα ότι το ενδιαφέρον της συγκεκριμένης προτάσεως του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαντλείται στο ότι δίνεται η ευκαιρία να γίνει μια συζήτηση για φλέγοντα ζητήματα. Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα θέματα, τα οποία τίθενται απ' αυτήν την πρόταση, προκειμένου να γίνει σε ένα βαθμό κατανοητό σε όλους μας για τι πράγμα μιλάμε με ακρίβεια:

Το χρέος, η σύνθεσή του και η δυνατότητα να χαρακτηριστεί επαχθές και ενδεχομένως να αμφισβητηθεί η πληρωμή του. Τι είναι το χρέος; Το χρέος, όπως ξέρετε, συντίθεται αυτή τη στιγμή από εκδόσεις ομολόγων -ένα κομμάτι του- και τα ομόλογα είναι αξιόγραφα, τα οποία ενσωματώνουν στην πραγματικότητα δανειακές συμβάσεις. Είναι, δηλαδή, μια συμφωνία την οποία έχει κάνει το ελληνικό δημόσιο με δανειστές του, τρίτους, τους οποίους βρήκε στη χρηματαγορά για ένα τμήμα των δανείων αυτών. Για ένα άλλο τμήμα, είναι δάνεια τα οποία δίνονται στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης, έχουν ληφθεί μέχρι στιγμής και οφείλονται στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή στα κράτη, τα οποία χορήγησαν αυτά τα δάνεια. Αυτό είναι το χρέος. Είναι δανειακές συμβάσεις. Άλλες έχουν εκδόσεις ομολόγων δημοσίου, άλλες είναι απευθείας υποχρέωση από δανειακή σύμβαση που υπέγραψε το ελληνικό δημόσιο με τους δανειστές του.

Τι να αμφισβητήσουμε ακριβώς απ' αυτό; Δεν έχω καταλάβει τι να αμφισβητήσουμε απ' αυτό και σε ποια βάση. Το τι χρήση αυτών των χρημάτων έκανε το ελληνικό δημόσιο, δεν περιέχεται στις δανειακές συμβάσεις, για να μπορέσει να αμφισβητηθεί.

Θα είχε ένα νόημα μια τέτοιου είδους αμφισβήτηση, εάν τα δάνεια ήταν συνδεδεμένα με άλλου τύπου ενοχικές συμβάσεις του δημοσίου. Ήθελα να αγοράσω υποβρύχια, δεν είχα λεφτά, ήθελε να μου πουλήσει η «FERROSTAAL» και μου είπε η «FERROSTAAL»: Μια που δεν έχεις λεφτά, να κανονίσουμε να πάρεις ένα δάνειο το οποίο, όμως, είναι συνδεδεμένο με την αγορά των υποβρυχίων, για να με αποπληρώσεις. Κρίνουμε ότι η βασική σύμβαση της «FERROSTAAL» πάσχει και, αφού πάσχει η σύμβαση της «FERROSTAAL», άρα δεν οφείλουμε και το δάνειο που έχει δοθεί για τη συγκεκριμένη εκπλήρωση υποχρέωσης. Αυτό το καταλαβαίνω. Υπάρχει κανένα τέτοιο δάνειο στην Ελλάδα; Υπάρχει κανένα τέτοιο δάνειο, το οποίο είναι συνδεδεμένο με τη χρήση των χρημάτων, που έκανε το ελληνικό δημόσιο; Άρα, τι να αμφισβητήσουμε; Πού να το αμφισβητήσουμε; Τι νόημα έχει αυτή η συζήτηση;

Αν εννοείτε από την άλλη μεριά κάτι άλλο, ότι πράγματι υπήρξαν συμβάσεις με καταχρηστικούς όρους, ότι ενδεχομένως υπήρξαν συμβάσεις προμηθειών λεόντειες, ότι υπήρξαν συμβάσεις που τα τιμήματα ήταν δυσανάλογα, βεβαίως αυτό να ελεγχθεί. Θέλετε η «SIEMENS»; Θέλετε τα υποβρύχια; Θέλετε οι προμήθειες αμυντικού υλικού; Θέλετε οι προμήθειες τηλεπικοινωνιακού υλικού; Αυτό το έχουμε πει πρώτοι εμείς. Αυτό να ελεγχθεί. Αλλά τότε δεν ελέγχω το χρέος, ελέγχω τις επιμέρους συμβάσεις, για να βρω ποια ζημία προεκλήθη και εν συνεχεία, μειώνοντας τα τιμήματα των συμβάσεων αυτών, παίρνω τα χρήματα από εκεί και τα δίνω στο χρέος, το οποίο καταβαίνει. Εκπληρώνω όμως τις υποχρεώσεις μου προς τους δανειστές, οι οποίοι με μόνη αιτία το δάνειο με δάνεισαν, χωρίς να ξέρουν τι θα τα κάνω εγώ αυτά τα λεφτά. Αν εννοείτε αυτό, εμείς έχουμε ζητήσει με κοινοβουλευτικό έλεγχο -τελευταία απαντούσε για το συγκεκριμένο θέμα ο κύριος Υφυπουργός- κατ' επανάληψη να προσδιοριστεί η ζημία του δημοσίου από συγκεκριμένες συμβάσεις. Και αν πράγματι προσδιοριζόταν η ζημία του δημοσίου, τότε ενδεχομένως θα μπορούσαν και να γεννηθούν αξιώσεις απέναντι σε αυτές τις εταιρίες που αυτές οι αξιώσεις θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη μείωση του χρέους. Αυτό άραγε εννοεί ο ΣΥΡΙΖΑ; Μετά βεβαιότητας όχι. Δεν εννοεί αυτό. Αυτό εννοεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Και για να κλείσω αυτόν τον κύκλο, θα πω ότι η αβεληνία του ελληνικού δημοσίου είναι θεαματική, διότι ως προς τον προσδιορισμό αυτών των ζημιών δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα. Δεν έχουν προσδιορίσει ακόμα ποιες ζημιές έχουν δημιουργηθεί από αυτές τις συμβάσεις προμηθειών και αντιστοίχως δεν έχουν ασκήσει και ένδικα βοηθήματα, ένδικα μέσα, ως προς την κατοχύρωση των αξιώσεων του δημοσίου. Άρα, το ελληνικό δημόσιο, έτσι όπως εκφράζεται κάθε φορά από την Κυβέρνηση, δεν έχει ενεργήσει σε αυτήν την κατεύθυνση. Εμείς είμαστε που το ελέγχουμε στην κατεύθυνση αυτή. Ξαναρωτώ όμως: Αυτός είναι ο στόχος της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας του ΣΥΡΙΖΑ; Δεν είναι αυτός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκεκριμένη πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ έρχεται να αθροιστεί στη συνολική θωπεία μίας αντιλήψεως που υπάρχει στον ελληνικό λαό, ότι για κάποιο λόγο, η Ελλάδα έχει έναν εύκολο δρόμο από αυτό το πρόβλημα στο οποίο βρίσκεται και ο εύκολος δρόμος, η εύκολη απάντηση, η εύκολη λύση, που προέρχεται κυρίως από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, είναι να μην πληρώσει τις υποχρεώσεις που έχει ως προς τους τρίτους, η ιδεολογία του μπαταχτσή. Αυτή, λοιπόν, είναι η απάντηση που θέλουν να δώσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτό, λοιπόν, είναι εκείνο το οποίο ουσιαστικά πρέπει να γίνει σήμερα; Τότε να ρωτήσω κάτι: Τι νόημα έχει αυτή η επιτροπή; Για να μας δώσει και ηθικό επιχείρημα; Ο μπαταχτσή έχει απλά πράγματα που λέει: «Δεν πληρώνω. Δεν πληρώνω, γιατί δεν έχω. Δεν πληρώνω, γιατί δε θέλω. Δεν πληρώνω, γιατί δε μ' αρέσει. Δεν πληρώνω, γιατί μ' αδίκησε η «κεωνία»». Για κάποιο λόγο οι μπαταχτσήδες δεν πληρώνουν. Τι να την κάνουμε την επιτροπή; Αν αυτό είναι το οποίο σε τελευταία ανάλυση επιζητείτε, ας γυρίσουμε να πούμε: «Οχι. Πόσα είναι; Τριακόσια τριάντα, τριακόσια σαράντα; Δεν τα πληρώνουμε».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πολύ κουβαρντάς είστε! Θα πληρώσετε τα πάντα, μπράβο!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εμένα, κύριε Λαφαζάνη, με έμαθαν κάτι από το σπίτι μου και μετά μου το έμαθε και ο Αστικός Κώδικας. Υποθέτω όμως, κύριε Λαφαζάνη, ότι αυτό που εμένα με έμαθαν από το σπίτι μου, το έμαθαν και στις περισσότερες οικογένειες αυτού του τόπου: ότι όταν αναλαμβάνουμε μια υποχρέωση, την εκπληρώνουμε. Εμείς αυτό μάθαμε: ότι όταν δίνουμε το λόγο μας, τον τηρούμε και ότι όταν δίνουμε μια υπόσχεση, την εκπληρώνουμε. Εσείς ενδεχομένως μάθατε άλλα πράγματα, υποθέτω. Ίσως προκύπτουν από εκεί.

Αλλά να πω κάτι άλλο; Για να μην κάνουμε μια ηθική διαφωνία, υπήρχε στη Φιλοσοφία του Δικαίου ένα ωραίο ερώτημα: Πρέπει να τηρούμε τις υποσχέσεις μας; Έστω -έλεγε το ερώτημα αυτό στην Ηθική Φιλοσοφία- ότι μπορούμε να ξεφύγουμε χωρίς συνέπειες, πρέπει τότε να εκπληρώνουμε τις υποσχέσεις μας; Και σας

διαβεβαιώ ότι ακόμα και μεγάλοι θεωρητικοί στη φιλοσοφία, άνθρωποι της Αριστεράς, ουδείς εξ αυτών απαντούσε σε αυτό το ερώτημα που δεν είχε συνέπειες -προσέξτε τι σας λέω- ότι δεν πρέπει να τις εκπληρώνουμε. Όλοι απαντούν για μια σειρά από λόγους ότι τις υποχρεώσεις μας πρέπει να τις εκπληρώνουμε.

Να σας παραπέμψω -ενδεχομένως τον έχετε ακούσει- σε ένα μεγάλο φιλόσοφο του Δικαίου, τον Ρόναλντ Ντούρκιν, ο οποίος είναι άνθρωπος της Αριστεράς, δεν είναι άνθρωπος της Δεξιάς ούτε είναι εθνικιστής ούτε είναι κανένας τέτοιος. Αυτός, λοιπόν, έχει κεφάλαια ολόκληρα «Γιατί πρέπει να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας». Αλλά επειδή μπορεί να μην σας αρέσει η Ηθική Φιλοσοφία...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι φιλοσοφικό το ζήτημα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είδατε; Πήγατε κατευθείαν στο επόμενο ερώτημα.

Πάμε στο πρακτικό, λοιπόν. Επειδή μπορεί να μην σας αρέσει η Ηθική Φιλοσοφία ή και να μην σας αφορά, να περάσουμε στο πρακτικό: Το πρακτικό, λοιπόν, είναι το εξής: Να μην πληρώσουμε. Τι να μην πληρώσουμε; Τα 330 δισεκατομμύρια. Γιατί; Γιατί δεν θέλουμε, γιατί δεν τα έχουμε, γιατί δεν μπορούμε, γιατί καλύτερα είναι να μην πληρώσουμε. Μάλιστα. Ποιες θα είναι οι συνέπειες την επόμενη μέρα; Αυτό γιατί δεν το εξηγούμε στον ελληνικό λαό; Οι συνέπειες θα είναι οι εξής: Τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν ελληνικά ομόλογα; Έχουν. Από πού θα πληρώνονται οι συντάξεις; Γιατί τα ασφαλιστικά ταμεία χρησιμοποιούν τα ομόλογα για να εξασφαλίζουν τη ρευστότητά τους, για να πληρώνουν συντάξεις. Από πού θα πληρώνονται οι συντάξεις; Από το πουθενά. Οι ελληνικές τράπεζες έχουν ομόλογα του δημοσίου; Έχουν. Από πού εξασφαλίζουν τη ρευστότητά τους οι ελληνικές τράπεζες; Από το ότι δίνουν τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία τα δέχεται ευτυχώς μέχρι στιγμής, και εξασφαλίζουν τη ρευστότητα και μπορούν όλοι όσοι έχουν χρήματα στις τράπεζες και πηγαίνουν την επόμενη μέρα, βάζουν την καρτούλα, κάνουν την ανάληψή τους και κινείται η διαδικασία. Θα καταρρεύσουν οι ελληνικές τράπεζες, εάν δεν εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις; Θα καταρρεύσουν. Προσέξτε τις απαντήσεις που δίνετε εσείς εν συνεχεία. «Τι σημασία έχει».

Παραμιπτόντως, να θέσω ένα άλλο ζήτημα, γιατί το ακούω ως πατριωτικό επιχείρημα αυτό. Αυτό είναι το πιο εξωφρενικό απ' όλα: Βεβαίως, θα φάμε και τα λεφτά όσων μας δάνεισαν, όλων εκείνων των Κοινοβουλίων που ψήφισαν για να δανειοδοτηθεί η Ελλάδα. Μάλιστα. Θα τα φάμε και αυτά τα λεφτά. Ακριβώς πώς πρόκειται να αισθανθούν οι λαοί -όχι οι πολιτικοί- οι φορολογούμενοι είκοσι έξι χωρών, των πιο ισχυρών και προηγμένων στον κόσμο, όταν η Ελλάδα πρόκειται να τους φάει τα λεφτά; Πώς ακριβώς πρόκειται να αισθανθούν; Φαντάζομαι όπως θα αισθανόντουσαν και οι Έλληνες και είμαι σίγουρος ότι ουδείς Έλληνας θα το έβρισκε αυτό συμπαθητικό ή διασκεδαστικό. Άρα, εκτός από όλα αυτά, να οδηγήσουμε και τη χώρα στη διεθνή απομόνωση. Και μετά να ακούω τις κορώνες για τη διεθνή ανεξαρτησία και να δω πού θα βρίσκουμε ερείσματα στο διεθνές επίπεδο, προκειμένου να υποστηρίξουμε τα δικά μας, προκειμένου να ακούγεται η φωνή μας, προκειμένου να μας βλέπουν με συμπάθεια, φίλοι, εταίροι, χώρες, με τις οποίες έχουμε προφανώς κοινά συμφέροντα και κοινές πορείες. Να καταλάβω δε αυτό το επιχείρημα πού μας οδηγεί. Μας οδηγεί σίγουρα στη διεθνή απομόνωση.

Πάμε όμως παρακάτω, στα εσωτερικά. Επειδή βεβαίως, δεν θα μπορούν να πληρωθούν οι συντάξεις και επειδή βεβαίως θα καταρρεύσουν οι τράπεζες, υπάρχει μια πολύ καλή ιδέα: Να κρατικοποιήσουμε όλες τις τράπεζες και βεβαίως εν συνεχεία, επειδή δεν θα έχουμε χρήματα να δανειστούμε για να πληρώσουμε τις συντάξεις, να γυρίσουμε στη δραχμή. Κρατικοποίηση των τραπεζών, επιστροφή στη δραχμή και πάρα πολύ ωραία, αφού θα έχουν γίνει όλα αυτά τα συμπαθητικά, η Ελλάδα θα είναι η χώρα που θα έχει ανακαλύψει τη χρονομηχανή: Σε μια ημέρα επιστρέφουμε στο 1950. Μία τηλεμεταφορά, μια άμεση μετακίνηση μέσα στο χρόνο, επιστροφή στο 1950.

Δεν θα πληρώνουμε τίποτα. Θα μείνουμε φυσικά εκτός των χρηματαγορών. Εφόσον θα έχουμε γυρίσει στη δραχμή, είναι τε-

λείως αυτονόητο ότι πρέπει να υπάρξει περιορισμός των κεφαλαίων, γιατί όποιος έχει τα στοιχειώδη χρήματα θα τρέχει να τα βγάλει έξω, όπως γινόταν στο παρελθόν, άρα συναλλαγματικοί αντιστοίχως περιορισμοί και περιορισμοί στη μετακίνηση των κεφαλαίων. Η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε μια ημέρα σ' ένα μικρό κρατίδιο αδιάφορο, χωρίς καμμία σημασία και βεβαίως, έχει στραφεί σε μια θεαματική φτώχεια.

Τι είναι εκείνο το οποίο θα μπορεί να αγοράζεται με τη δραχμή, που ο συσχετισμός της προφανώς δεν θα είναι 1 προς 340,75, αλλά θα είναι 1 προς 3.500 ή δεν ξέρω πόσο άλλο; Είναι προφανές ότι όλο αυτό, το οποίο αποτελεί την προϋπόθεση της ανάπτυξης σήμερα καταστρέφεται. Και αυτό γιατί;

Γιατί να το κάνουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτό δεν έχω καταλάβει. Ποιο είναι το πλεονέκτημα αυτής της καταστροφικής επιλογής; Θα επανεκκινήσουμε μήπως την οικονομία; Βεβαίως, θα την επανεκκινήσουμε, υπό την έννοια ότι θα αρχίσουμε να φτιάχνουμε τις κασαρόλες και τους τεντζερέδες που έφτιαχναν το 1950 και θα βρεθούμε σ' αυτή την ωραία πρώιμη βιοτεχνική ανάπτυξη, από την οποία υποτίθεται ότι θα έπρεπε να έχουμε μετακινηθεί μέχρι σήμερα. Υπάρχει κανένας λόγος;

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα γιατί πρέπει να τα υποστούμε όλα αυτά. Γιατί δεν πρέπει να περικόψουμε τις δαπάνες του δημοσίου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αφήστε να πούμε εμείς...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί να σας αφήσω; Υποθέτω ότι έχω το λόγο. Πρέπει να σας αφήσω κιόλας; Εσείς πρέπει να με αφήσετε να μιλήσω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Άρα, λοιπόν, πρέπει να τα υποστούμε όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ένα άτομο πολιτικό σύστημα δεν κοιτάζει να κάνει τόσο απλά πράγματα όπως: Έχω έναν προϋπολογισμό, θέλω να φτιάξω πρωτογενή πλεονάσματα. Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, θα πάρουμε τα νούμερα έτσι ώστε να φτιάξουμε πρωτογενή πλεονάσματα και θα κάνουμε αυτό που πρέπει να κάνουμε, ό,τι είναι εκείνο που χρειάζεται.

Εκείνο που χρειάζεται, δεν είναι να βαρύνουμε και άλλο την αγορά με περαιτέρω φορολογία. Εκείνο που χρειάζεται είναι, αυτοί, που είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία αυτής της κατάστασης στην Ελλάδα και για τα ελλείμματα, να ακολουθήσουν μια ανάδρομη πορεία με προσοχή, με κοινωνικά δίκτυα τα οποία θα προστατέψουν όσους θα πληγούν απ' αυτό, κατά το δυνατό, αλλά σε μια κατεύθυνση ρεαλιστικής μείωσης των δαπανών του δημοσίου.

Αυτό είναι όλο και όλο που πρέπει να γίνει. Αν αυτό σημαίνει ότι μπορεί να πειραχθεί το μισθολογικό, να πειραχθεί το μισθολογικό. Αν αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κλείσουν οργανισμοί, θα κλείσουν οργανισμοί. Αν αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επανεξεταστούν τα προνοιακά ώστε να εξορθολογιστούν και οι κοινωνικές μεταβιβάσεις να βρουν πραγματικές αντιστοιχίες, θα γίνει αυτό.

Καταστρέφεται αυτός ο τόπος γιατί δεν τολμάει η Κυβέρνηση να κάνει αυτό. Θα υποστούμε αυτή την τεράστια καταστροφή...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να έχω τριάντα δευτερόλεπτα ακόμα, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κινδυνεύουμε, λοιπόν, να υποστούμε αυτή την καταστροφή, γιατί δεν υπάρχει το πολιτικό θάρρος να ειπωθούν αυτά.

Επιτρέψτε μου μια κουβέντα. Την τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος τη βρίσκω τετράγωνη και καθαρή. Καταλαβαίνω πολύ καλά τι λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Αυτό είναι ότι θέλει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος να κάνουμε κομμουνισμό. Φυσικά, ποιο χρέος έχει νόημα σε ένα κομμουνιστικό καθεστώς; Φυσικά, τι δουλειά έχουν οι τράπεζες; Φυσικά, τι μας ενδιαφέρουν τα ασφαλιστικά ταμεία; Φυσικά, τι μας ενδιαφέρει το διεθνές καπιταλιστικό σύστημα; Φυσικά, τι μας ενδιαφέρει όλο αυτό το πλαίσιο της παγκόσμιας λειτουργίας; Δεν υπάρχει και η Βόρεια Κορέα στον κόσμο; Βεβαίως και υπάρ-

χει. Σιγά που δεν υπάρχει!

Εγώ λοιπόν καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά τι λέει, σε αντίθεση με το ΣΥΡΙΖΑ που δεν καταλαβαίνω τι λέει. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος καταλαβαίνω τι λέει. Η Ελλάδα να γίνει Βόρεια Κορέα. Μάλιστα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος το καταλαβαίνω. Το ερώτημα μετατίθεται. Ο ελληνικός λαός όμως θέλει η Ελλάδα να γίνει Βόρεια Κορέα; Αυτό είναι το ερώτημα.

Θέλει η Ελλάδα να κάνει κομμουνισμό; Αν δεν θέλει, έχει ένα δρόμο. Η Ελλάδα να γίνει μια χώρα ανταγωνιστική, παραγωγική, σοβαρή, αξιοπρεπής, δυναμική, δηλαδή μια κανονική χώρα μέσα στην Ευρώπη και τον κόσμο. Και αυτό είναι που πρέπει να διεκδικήσουμε

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα παρατεταμένα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Σπυροπάνος Μαργέλης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ για οχτώ λεπτά.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, οι Έλληνες πολίτες, όλοι μας βιώνουμε μια δύσκολη πραγματικά κατάσταση. Υπάρχει ανασφάλεια, σύγχυση, αβεβαιότητα. Κυρίως υπάρχει αβεβαιότητα για τους νέους ανθρώπους, τη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Υπάρχει ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, από τα μεγαλύτερα στον κόσμο, ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, μια Δημόσια Διοίκηση που δεν παίρνει μπροστά, που δεν πρωτοστατεί στην συνολική προσπάθεια της χώρας, πολίτες που λειτουργούν με φοβική συμπεριφορά και λειτουργία απέναντι στις καταναλωτικές τους συνήθειες, απέναντι στις επενδυτικές τους πρωτοβουλίες, ένας επιχειρηματικός κόσμος που κάθεται φοβισμένος, δεν τολμά, διστάζει, ένα τραπέζι σύστημα που και αυτό άτολμο, ταμπουρωμένο, δεν ρισκάρει, δεν προσπαθεί, δεν συμμετέχει στην προσπάθεια.

Σ' αυτό το κλίμα νομίζω ότι είναι χρήσιμη η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ να δούμε πώς διαμορφώθηκε όλα αυτά τα χρόνια το δημόσιο χρέος, πώς εξελίχθηκε, ποιες δαπάνες έγιναν και γιατί έγιναν, γιατί το ελληνικό κράτος δεν μπόρεσε διαχρονικά να εισπράξει τους φόρους από μεγάλες κατηγορίες συμπολιτών μας, γιατί φτάσαμε τελικά εδώ που φτάσαμε. Έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον να το δούμε.

Και εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε κάνει την αυτοκριτική μας και έχουμε δει ψύχραιμα πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα μέχρι εδώ. Πιστεύω ότι μαζί μας θα συμφωνήσει ένας ψύχραιμος αντικειμενικός αναλυτής ότι πραγματικά τη δεκαετία του '80 αυξήθηκε το δημόσιο χρέος και θα χρεώσει το ΠΑΣΟΚ γι' αυτή την αύξηση του δημοσίου χρέους στη δεκαετία του '80.

Ο ίδιος όμως ψύχραιμος αναλυτής και παρατηρητής πιστεύω ότι θα πιστώσει στο ΠΑΣΟΚ το γεγονός πως σε εκείνη την περίοδο, αυξάνοντας το δημόσιο χρέος, άλλαξε την κοινωνία. Έβαλε στο προσκήνιο τους μισούς Έλληνες, που ήταν στο παρασκήνιο μέχρι τότε, αύξησε μισθούς και συντάξεις και έδωσε τη δυνατότητα πραγματικά για μια καλύτερη ποιότητα ζωής στον κόσμο. Έκανε τις μεγάλες υποδομές, έχτισε νοσοκομεία, δημιούργησε τις προοπτικές για την άλλη, την καλύτερη Ελλάδα.

Ύστερα έχουμε την περίοδο από το 1989 μέχρι το 1993, όπου τότε αυξήθηκε το δημόσιο χρέος. Από το 67% πήγε στο 98%, χωρίς να έχουμε αντίστοιχα αποτελέσματα και χωρίς να σημειώνουμε μια προσπάθεια να ελεγχθεί το δημόσιο χρέος.

Ύστερα έχουμε ξανά την περίοδο του ΠΑΣΟΚ από το 1993 μέχρι το 2004, καθ' όλη τη διάρκεια της οποίας το χρέος διατηρήθηκε στα επίπεδα του 98%, 99%, 100%. Στο 97% παραδώσαμε το χρέος το 2004 στην επόμενη κυβέρνηση της χώρας, την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ύστερα έχουμε την περίοδο 2004-2009, όπου πραγματικά ξέφυγε από κάθε έλεγχο το δημόσιο χρέος. Φτάσαμε στην περίοδο 2007-2009 για να επιβεβαιωθεί η ιστορία ότι από το κακό υπάρχει και το χειρότερο, όπου πραγματικά το 2009 το έλλειμμα είχε προβλεφθεί στο 2% και κατέληξε στο 15,4% -ήταν η μεγαλύτερη απόκλιση νομίζω παγκόσμια- και το δημόσιο χρέος βέβαια σκαρφάλωσε στο 127%, κοντά στα 300 δισεκατομμύρια.

Αρα, μπορεί να χρεώσεις κανείς τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80 γιατί αύξησαν το χρέος, μπορεί όμως να

πιστώσει τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ γιατί από το 1993 μέχρι το 2004 έκαναν μια τίτνια προσπάθεια να διατηρήσουν το χρέος στα ίδια επίπεδα, παρά το γεγονός ότι τότε έγιναν τα μεγάλα έργα στην Ελλάδα. Μπορεί να πιστώσει ακόμα το ΠΑΣΟΚ γιατί από το 2009 που ανέλαβε την Κυβέρνηση μέχρι και σήμερα κάνει μια οργανωμένη, συστηματική, τίτνια προσπάθεια για να περιορίσει, να τιθασεύσει, να ελέγξει το δημόσιο χρέος.

Αντίστοιχα, δεν υπάρχει περίοδος τα τελευταία τριάντα χρόνια που νομίζω ότι μπορεί κάποιος καλόπιστος να πιστώσει τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας με μια ουσιαστική και αποτελεσματική προσπάθεια για έλεγχο και μείωση του δημοσίου χρέους.

Αυτή, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πραγματικότητα. Δεν φτάνουν όμως οι διαπιστώσεις που έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον. Χρειάζεται δράση. Και εμείς πριν από ενάμιση περίπου χρόνο βρεθήκαμε μπροστά σε μια τραγική πραγματικότητα και οφείλαμε να δράσουμε.

Σε καμμία περίπτωση δεν πέρασε από το μυαλό μας ότι οφείλουμε να παραιτηθούμε και να λειτουργήσουμε ως κομπάρσοι. Συναισθανθήκαμε την ευθύνη μας και το καθήκον μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες. Κατανοήσαμε ότι αυτή η ιστορία πρέπει να σταματήσει. Αυτή η κουλτούρα σχεδόν που δημιουργήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια ότι με δανεισμό μπορούμε να ζήσουμε και να λύσουμε τα προβλήματά μας, κατανοήσαμε ότι πλέον πρέπει να τελειώνει, να λάβει τέλος.

Γι' αυτό κιόλας συνειδητοποιήσαμε ότι η λύση του προβλήματος για τη χώρα μας θα πρέπει να κινηθεί σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο αφορά στο εσωτερικό, στη χώρα μας. Εμείς εδώ πρέπει να πάρουμε μέτρα, να πάρουμε αποφάσεις, να κάνουμε προγράμματα, να κάνουμε μεταρρυθμίσεις, να κάνουμε αλλαγές.

Ο δεύτερος πυλώνας της λύσης του προβλήματος θα πρέπει, βέβαια, να αναζητηθεί στην Ευρώπη, στους εταίρους μας. Πρέπει, δηλαδή, να είναι η ευρωπαϊκή λύση.

Και κινηθήκαμε και στις δύο κατευθύνσεις. Πήραμε πρωτοβουλίες και πείσαμε. Δημιουργήσαμε τον προσωρινό μηχανισμό στήριξης. Εξασφαλίσαμε με τη δανειακή σύμβαση που υπογράψαμε ένα τεράστιο ποσό, για να έχουμε το χρόνο -εξασφαλίσαμε, δηλαδή, μία πίστωση χρόνου- για να κάνουμε εκείνες τις αλλαγές, εκείνες τις μεταρρυθμίσεις και να πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις που απαιτούνται, προκειμένου μια για πάντα να φύγουμε απ' αυτό το φαύλο κύκλο.

Πήραμε μέτρα αμέσως. Ψηφίσαμε το νόμο για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη και ουσιαστικά επιβάλαμε αυστηρές διαδικασίες για τον έλεγχο και την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Προβλέψαμε τη σύσταση γραφείου στη Βουλή που θα παρακολουθεί την εξέλιξη του προϋπολογισμού. Θεσπίσαμε ανώτερο δανεισμό, ανώτερες δαπάνες. Υποχρεώσαμε τους Υπουργούς να μην μπορούν ανεξέλεγκτα να υπογράψουν και να δημιουργούν δαπάνες και να στέλνουν το λογαριασμό στο τέλος. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, βάζει και ένα δεύτερο ζήτημα, δηλαδή να αποδώσουμε ευθύνες. Συμφωνώ απολύτως στο να αποδώσουμε ευθύνες εκεί που υπάρχουν. Βέβαια, υπάρχουν και πολιτικές που ακολουθήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια που έχουν σχέση με τη λειτουργία του κράτους μας και της ελληνικής δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, στο τρίτο σκέλος δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε. Δεν μπορεί καμμία υπεύθυνη και σοβαρή χώρα να μην αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις της. Είναι το χειρότερο μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε στο εσωτερικό, αλλά και στη διεθνή κοινότητα, όταν πούμε ότι κάνουμε στάση πληρωμών, ότι αποφασίζουμε να χρεωκοπήσουμε, ότι αποφασίζουμε να περικόψουμε και να πληρώσουμε λιγότερες από τις υποχρεώσεις που οφείλουμε στον κόσμο, διότι εμείς μπορεί να διαχειριστήκαμε με κακό τρόπο τα δάνεια που πήραμε, αλλά είναι δική μας η ευθύνη και δεν μπορούμε να διατυμπανίσουμε στον κόσμο με τη λειτουργία μας ότι είμαστε ένα ανίκανο διαχειριστικά κράτος και μία αδύναμη χώρα.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν είναι ίδρυμα! Δεν είμαστε ανάπηροι σ' αυτόν τον τόπο. Είμαστε υπε-

ρήφανοι Έλληνες και ζούμε σε μία χώρα με τεράστια συγκριτικά πλεονεκτήματα που είναι στο χέρι μας να τα αξιοποιήσουμε και να βγούμε απ' αυτήν την κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω ότι η Κυβέρνηση παίρνει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες. Οφείλουμε, όμως, κύριε Υπουργέ, να δούμε και λάθη που έχουμε κάνει και παραλείψεις και ανεπάρκειες. Οφείλουμε να μετρήσουμε τις αντοχές των Ελλήνων πολιτών και τελικά να συνεννοηθούμε! Οφείλουμε να προχωρήσουμε σε μία εθνική συνεννόηση, σε μία ενότητα των δυνάμεων της χώρας μας, για να στείλουμε ένα δυνατό μήνυμα σε όλα τα fora, που παίρνουν τις μεγάλες αποφάσεις και κυρίως, για να δημιουργήσουμε μία ελπίδα και μία προοπτική που χρειάζεται ο τόπος μας και ειδικά οι νέοι άνθρωποι, η νέα γενιά της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες, τρεις εκπαιδευτικοί και δεκαοκτώ γονείς από το Πειραματικό Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Ανατολικού Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές είναι πράγματι ιστορικές. Το λέμε πολλές φορές, αλλά πραγματικά αυτές τις μέρες ζούμε τον ορισμό των «ιστορικών στιγμών». Δεν είμαστε, προφανώς, υποχρεωμένοι οι Βουλευτές να συμφωνούμε μεταξύ μας για τη διάγνωση και τη θεραπεία. Είμαστε, όμως, καταδικασμένοι να μην αποδειχθούμε κατώτεροι των περιστάσεων και είμαστε σίγουρα υποχρεωμένοι να λέει ο καθένας, με βάση τη συνείδησή του και την ιδεολογία του, τη δική του αλήθεια υπεύθυνα και τεκμηριωμένα.

Ένα ερώτημα απασχολεί τους Έλληνες πολίτες που είναι το εξής: Πώς φθάσαμε μέχρι εδώ; Φθάσαμε μέχρι εδώ γιατί –κακά τα ψέματα– επικράτησε ο λαϊκισμός και ο κρατισμός από το 1980 και μετά. Ο λαϊκισμός οδήγησε τη χώρα να ζει πάνω από τις δυνάμεις της και οδήγησε σε αντιλήψεις οι οποίες δεν νοιάζονταν και δεν αποσκοπούσαν στις επόμενες γενιές και το συμφέρον τους, αλλά στις επόμενες εκλογές. Ο κρατισμός ήθελε επενδύσεις χωρίς επενδυτές, εργαζόμενους χωρίς επιχειρηματίες και ανάπτυξη χωρίς ανταγωνιστικότητα.

Αυτή η λογική ξεκίνησε με το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του 1980, που ήταν ο πρωτομάστορας αυτής της λογικής. Η Αριστερά πλειοδότησε σ' αυτές τις αντιλήψεις και η Νέα Δημοκρατία, αν και προσπάθησε να αντισταθεί, δεν το έκανε επαρκώς.

Θελήσαμε να γίνουμε Ευρώπη, χωρίς ευρωπαϊκές λογικές. Γι' αυτό και φθάσαμε μέχρι εδώ. Το γεγονός ότι το χρέος στη δεκαετία του 1980 τριπλασιάστηκε –και έχω εδώ το σχετικό πίνακα που δείχνει ότι όχι απλώς αυξήθηκε, αλλά τριπλασιάστηκε μέσα σε οκτώ χρόνια– έρχεται να πιστοποιήσει ποια ήταν η ρίζα του κακού. Οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όσο και αν θέλουν να το κρίνουν, είναι σαν να επιχειρούν να κρύψουν έναν ελέφαντα μέσα σε ένα ντουλάπι. Ας κάνουν την αυτοκριτική τους, γιατί αν δεν συνειδητοποιήσουν ποια ήταν τα λάθη, δεν θα βρούμε το σωστό δρόμο και δεν θα μιλήσουμε στους πολίτες με τη γλώσσα της αλήθειας.

Όμως και η Αριστερά, όπως είπα προηγουμένως, υπερθεματιζε σ' αυτές τις λογικές. Δεν θα μιλήσω θεωρητικά. Θα μιλήσω για κάτι που βίωσα, για την Ολυμπιακή. Θυμάμαι τους συνδικαλιστές και του ΠΑΣΟΚ και της Αριστεράς να έρχονται στο γραφείο μου και να προσπαθούν να το σπάσουν δύο φορές. Θυμάμαι τους διαλόγους εδώ μέσα ότι δήθεν η Ολυμπιακή ήταν κερδοφόρα. Οι συνάδελφοι των κομμάτων της τότε Αντιπολίτευ-

σης, του ΠΑΣΟΚ και της Αριστεράς, προσπαθούσαν να κάνουν τη νύχτα μέρα. Ευτυχώς, φυσικά, που επιμεινουμε, γιατί αν είχαμε κρατήσει και την Ολυμπιακή, το 2010 και το 2011 θα είχαμε πληρώσει ακόμα σχεδόν ένα δισεκατομμύριο ευρώ μόνο γι' αυτή τη ζημιογόνα εταιρεία!

Θα πει κανείς, όλα αυτά θα πρέπει να μας οδηγήσουν στο να μην ψάξουμε πώς δημιουργήθηκε το δημόσιο χρέος; Να ψάξουμε ασφαλώς! Και γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει τη δική της πρόταση για εξεταστική επιτροπή! Πρέπει να συζητήσουμε και να καταλογίσουμε και ευθύνες. Άλλωστε, είτε καταλογίσουμε εμείς είτε δεν καταλογίσουμε, να ξέρετε ότι ο λαός καταλογίζει μόνος του και δεν έχει τη δική μας ανάγκη.

Επίσης, είναι σωστό κάτι που ειπώθηκε ήδη προηγουμένως, ότι δηλαδή πρέπει να διερευνηθούν τα σκάνδαλα, να καταλογιστούν ευθύνες και να είμαστε αμελικοί σε όσους έβαλαν το δάκτυλο στο βάζο με το μέλι! Επίσης, πρέπει να στραφούμε νομικά –και η Κυβέρνηση πράγματι καθυστέρει– εναντίον της «SIE-MENS» και εναντίον της «FERROSTAAL» για τα σκάνδαλα με τα υποβρύχια. Όλα αυτά πρέπει να τα κάνουμε και, μάλιστα, αμέσως!

Όμως, άλλο είναι αυτό και άλλο η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία απλώς απεικονίζει τις λογικές που μας οδήγησαν ως εδώ και, μάλιστα, στην ακραία τους μορφή. Αυτή η πρόταση είναι μία προέκταση της λογικής του «λεφτά υπάρχουν»!

Θέλω να σκεφτούν κάτι όλοι οι Έλληνες πολίτες. Ας υποθέσουμε ότι αυτή η πρόταση γίνεται δεκτή. Τι θα συμβεί την επόμενη μέρα; Δεν είναι να λέμε απλώς κάποια πράγματα ευχάριστα. Τι θα συμβεί την επόμενη μέρα; Θα οδηγηθούμε ή όχι σε μία στάση πληρωμών; Πού θα οδηγήσει αυτή η στάση πληρωμών; Τι θα πούμε στους δημοσίους υπαλλήλους, όταν δεν θα έχουμε να τους πληρώσουμε; Τι θα πούμε στους Έλληνες πολίτες, αν υποχρεωθούν να αγοράζουν καύσιμα με δελτίο;

Δεν μπορούμε να προσχωρήσουμε στη λογική του λαϊκισμού. Οι πολίτες παρακολουθούν ανήσυχτοι τις εξελίξεις και φοβούνται για ακόμα χειρότερες εξελίξεις. Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση, η μόνη απάντηση είναι η υπευθυνότητα, η σοβαρότητα και η αποτελεσματικότητα.

Λυπούμαι να πω –και πιστέψτε με δεν το λέω καθόλου αντιπολιτευτικά, αλλά νομίζω ότι πια συμφωνεί σ' αυτή την παρατήρηση το 80% των Ελλήνων πολιτών– ότι η Κυβέρνηση δεν κυβερνά ούτε υπεύθυνα ούτε αποτελεσματικά. Μιλάει για εθνική συνεννόηση. Δεν υπάρχει ενδοκυβερνητική συνεννόηση. Την ίδια μέρα άλλα λέει ο ένας Υπουργός, άλλα ο δεύτερος και άλλα ο τρίτος. Ξεκίνησαν συζητήσεις μέσα από τους κόλπους της Κυβέρνησης για δημοψηφίσματα, για ανασχηματισμούς, περίεργα σενάρια, τα οποία τη μια επιβεβαιώνονται, την άλλη διαψεύδονται.

Και ακόμα περισσότερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι περισσότερο στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ– σας καλώ να σκεφθείτε ειλικρινά και «με το χέρι στην καρδιά» να μας πείτε τι έχει κάνει η Κυβέρνηση από τις 11 Φεβρουαρίου και μετά. Ποιες μείζονες πρωτοβουλίες πήρε; Ήταν η μέρα που η τρόικα βγήκε και έκανε τις ανακοινώσεις για την ακίνητη περιουσία. Από τότε και μετά η Κυβέρνηση έβαλε κυριολεκτικά «κάτω τα μολύβια». Και η Κυβέρνηση προχωρεί «στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα»; Διερωτώμαι αν υπάρχει πια ελπίδα.

Μετά από ένα χρόνο εφαρμογής των κυβερνητικών πολιτικών το έλλειμμα θα είναι μεγαλύτερο το 2011, όπως εξελίσσονται τα πράγματα και με βάση τα αποτελέσματα του πρώτου τετραμήνου, απ' ό,τι το 2010. Μετά από έναν ορυμαγδό μέτρων αντί να πάμε μπροστά πάμε πίσω. Ο ίδιος ο Υπουργός Οικονομικών έρχεται και λέει δημόσια σε τηλεοπτική του συνέντευξη ότι αν δεν πάρουμε την 5η δόση, η χώρα οδηγείται σε χρεοκοπία. Δηλαδή, μας λέει ότι η κυβερνητική πολιτική είναι μια πολιτική θυσίων χωρίς ελπίδα. Αυτή είναι η κυβερνητική πολιτική.

Εν πάση περιπτώσει, πάνω από τις κυβερνήσεις υπάρχει το έθνος, υπάρχει η Ελλάδα, υπάρχει η πατρίδα μας. Και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι τριακόσιοι δεν δικαιούμαστε να αποδειχθούμε κατώτεροι των περιστάσεων. Δεν δικαιούμαστε να αποδειχθούμε άβουλοι, δειλοί και μοιραίοι.

Είμαστε μόνοι μας απέναντι στην ιστορία. Και αυτό πρέπει να το σκεφτόμαστε. Στο βαθμό που η ιστορία θα ασχοληθεί μαζί μας

υπάρχουν ευθύνες. Και η Κυβέρνηση που εκ των πραγμάτων κυβερνά, θεωρητικώς τουλάχιστον, πρέπει τις ευθύνες αυτές να τις αναλάβει. Ο μόνος δρόμος -καθώς έχουμε μπει «στο στόμα του λύκου» και στο ραντάρ των αγορών, καθώς η Κυβέρνηση διαλάλησε το πρόβλημά μας προηγουμένως- είναι να εκπλήξουμε ευχάριστα και λυπούμαι να πω ότι μέχρι τώρα δεν κάνουμε τίποτα άλλο, παρά να εκπλήττουμε δυσάρεστα. Και αυτό μπορεί να αποβεί μοιραίο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηδάκη.

Καλείται στο Βήμα η κ. Αφροδίτη Παπαθανάση, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα είναι η ιστορική στιγμή που θα πρέπει το πολιτικό δυναμικό της χώρας να σταθεί μπροστά σε δύσκολες αποφάσεις. Αποφάσεις που θα σηματοδοτήσουν το μέλλον της χώρας, το μέλλον μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επίσης η στιγμή που και η Ευρώπη θα πρέπει να σταθμίσει την αξία της πολιτικής, τη δύναμη της πολιτικής, απέναντι σε ένα όργιο κερδοσκοπίας που γίνεται και στο οποίο βλέπουμε ότι οι ευρωπαϊκοί παράγοντες -τράπεζες, πολιτικοί, κυβερνήσεις- δεν έχουν καν κοινό βηματισμό και κοινό λόγο.

Γνωρίζουμε όλοι πως η λύση για τα τεράστια διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας ούτε εύκολη ούτε ανώδυνη, δυστυχώς, θα είναι. Ούτε όμως μπορούμε να βασιζόμαστε σε καταστροφολογία ή σε επιπόλαιες συστάσεις και δηλώσεις.

Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε το αυτονόητο. Η Ελληνική Δημοκρατία τιμά την υπογραφή της. Οφείλουμε, λοιπόν, να σταθούμε στα πόδια μας με δική μας δουλειά και με δική μας ευθύνη. Σαφώς και οφείλουμε να ρίξουμε άπλετο φως και να καταλογίσουμε ευθύνες για κάθε ασύμφορη για το ελληνικό δημόσιο σχέση εντός και εκτός των πυλών. Είναι κάτι που μας ζητούν καθημερινά οι πολίτες. Οφείλουμε όμως να λειτουργήσουμε με βάση το κοινοτικό δίκαιο, τιμώντας με τη σειρά μας τις συμβάσεις που υπέγραψε η χώρα, τιμώντας τις συμβάσεις που υπογράψαμε βάζοντας άλλους λαούς να πληρώσουν για μας και στέλνοντας τα σωστά μηνύματα στους ευρωπαίους εταίρους και στους διεθνείς οργανισμούς. Δεν κάνουμε ευκαιριακή και επικοινωνιακή πολιτική.

Η πρότασή του Συνασπισμού που συζητάμε σήμερα για την δημοκρατική υποχρέωση είναι σωστή. Έχουμε δημοκρατική υποχρέωση να μιλήσουμε και για το χρέος και για τις ευθύνες του χρέους, πώς δημιουργήθηκε, ποιοι το δημιούργησαν. Είναι όντως σωστό να πούμε ότι είναι εργαλείο για την αντιμετώπιση της κρίσης. Είναι όμως επικίνδυνο να μπαίνουν σενάρια και να μπαίνουν φρασολογίες της λογικής ότι δε θα πληρώσουμε μέρος του χρέους. Είναι ευθύνη δική μας ότι δεν θα γυρίσουμε τη χώρα δεκαετίες πίσω ούτε θα την οδηγήσουμε σε απομόνωση.

Η πρωτοφανής σε όλα τα επίπεδα κρίση που βιώνει η χώρα μας σήμερα, το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, οι στρεβλώσεις, το πρόβλημα του ελληνικού παραγωγικού μας προτύπου, ο κίνδυνος χρεοκοπίας πέρυσι το Μάιο, αλλά και οι νέες συνθήκες κρίσης χρηματοδότησης που τώρα, σε εννεοτάτα χρόνο και με δραματικούς τόνους βιώνουμε σαφώς και δε δημιουργήθηκαν από το πουθενά. Δεν υπάρχουν ούτε «αθώοι» ένοχοι ούτε ανυποψίαστοι της παρελθούσης ή και της τωρινής εσωτερικής κατάστασης. Ταυτόχρονα, επαναλαμβάνουμε, ότι παρά την κρίση χρέους της Ευρωζώνης, κυβερνήσεις και τραπεζίτες της Ευρώπης ούτε κοινό λόγο έχουν ούτε κοινό βηματισμό έχουν για την αντιμετώπιση της κρίσης, ούτε κοινή ασπίδα προστασίας απέναντι στις κερδοσκοπικές επιθέσεις έχουν ακόμη βρει.

Ο ελληνικός λαός ήδη δείχνει τον ένοχο, κοιτάζοντας κύρια στο πολιτικό δυναμικό και το πολιτικό σύστημα. Κύρια, γιατί όταν έπρεπε και όταν μπορούσε δεν πήρε μέτρα και ακόμη χειρότερα, για τη συνείδηση του κόσμου, δεν καταλόγισε, στο βαθμό που θα έπρεπε, τις προσωπικές ή πολιτικές ευθύνες.

Σήμερα δεν είναι η εποχή που μπορούμε να κρύψουμε ευθύνες. Όμως σήμερα πάνω απ' όλα τώρα που μιλάμε, αποτελεί καθήκον όλων να σωθεί η χώρα, να παραμείνουμε στον πυρήνα της

νομισματικής ένωσης να κάνουμε βήματα σωτηρίας, βήματα μείωσης των ελλειμμάτων, να σταθούμε άξιοι των θυσιών των Ελλήνων πολιτών. Και να προστατεύσουμε και να θωρακίσουμε το πολιτικό σύστημα από όλες τις ερινύες της απαξίωσης και της μετάβασης της δημοκρατικής διακυβέρνησης σε κέντρα εκτός πολιτικής. Και αυτό έχει μεγάλη αξία και για το τώρα και για το αύριο και για το πώς θα πορευθούμε σε ένα πολιτικό δυναμικό και σε ένα πολιτικό περιβάλλον τόσο ρευστό, τόσο επικίνδυνο στο οποίο κανείς δεν δικαιούται να είναι επιπόλαιος.

Θα είναι πολύ κατώτεροι των περιστάσεων όλοι όσοι αρνηθούν τη συμμετοχή τους στην προσπάθεια αυτή που ούτε αόριστη ούτε ασαφής ηθικά, κοινωνικά και πολιτικά δεν μπορεί να είναι. Η προσπάθεια αυτή αφορά κύρια την κοινωνία, τη σημερινή υπερδανεισμένη κοινωνία και την αυριανή κοινωνία που πρέπει και έχει το δικαίωμα να έχει τις δικές της επιλογές. Η προσπάθεια αυτή, προσπάθεια σωτηρίας και αλλαγής αποτελεί ύψιστη ευθύνη και είναι εθνική ευθύνη.

Να εξεταστεί και να διερευνηθεί το υπέρογκο δημόσιο χρέος της χώρας, οι παράγοντες, οι αστοχίες που έχουν συντελέσει στη δημιουργία και τη διόγκωσή του. Θεωρούμε ότι το δημόσιο χρέος -και είναι θέση της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας- και η εξέλιξή του μπορεί και πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας.

Γνωρίζουμε όλοι και για το χρέος και το πώς δημιουργήθηκε και τη δημοσιονομική του εξέλιξη. Δυστυχώς εμφανίζεται ένας γενικός κανόνας. Το χρέος έφτασε σε αυτό το ύψος γιατί κάθε χρόνο τα τελευταία τριάντα χρόνια ακόμα και σε χρονιές με υψηλούς θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης είχαμε ελλείμματα. Ειδικά δε χρονιές με εκλογές τα ελλείμματα αυτά ξέφευγαν πέρα από κάθε έλεγχο.

Υπάρχουν σημεία ορόσημα; Σαφώς και υπάρχουν. Βλέπουμε ότι την εποχή 1990-1993, όπως προκύπτει από την εξέλιξη του χρέους, εντοπίζεται η περίοδος της ραγδαίας αύξησης, όταν η Νέα Δημοκρατία το 1989 το παρέλαβε στο 64,2% του ΑΕΠ και το παρέδωσε το 1993 στο 98,3% του ΑΕΠ. Οι εποχές από το 2003 ως το 2009 πάλι είναι εποχές με ύφεση, ελλείμματα, χρέος. Και δυστυχώς το 2009 είχαμε και τη μεγάλη κρίση αξιοπιστίας της χώρας.

Το 2009 το δημοσιονομικό έλλειμμα ξεπέρασε τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ, το πρωτογενές έλλειμμα τα 23 δισεκατομμύρια ευρώ και το δημόσιο χρέος έφτασε τα 300 εκατομμύρια ευρώ. Και είναι γνωστό σε όλους το τι έγινε με το θέμα των στοιχείων, τα στοιχεία που έφευγαν από την ελληνική κυβέρνηση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που ουδεμία σχέση είχαν με την πραγματικότητα.

Φτάνουμε στο 2010, όπου έχουμε αναθεωρήσεις στοιχείων για το 2010. Για την αναθεώρηση αυτή υπήρξε εκτενής αλληλογραφία και κατάθεση στοιχείων από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους προς τη Eurostat, ειδικότερα για τα swaps της περιόδου 2001-2008.

Ήρθε, όμως, η ώρα να αλλάξουμε στάση στη διαχείριση των οικονομικών του δημοσίου. Πρέπει να πάψουμε να παράγουμε ελλείμματα και να αναδιαρθρώσουμε την παραγωγική βάση της οικονομίας.

Για να το κάνουμε αυτό πρέπει πρώτα απ' όλα τη στιγμή αυτή να καταφέρουμε να σώσουμε τη χώρα.

Το Μάρτιο του 2011 η ελληνική Κυβέρνηση πρότεινε και κατάφερε να κερδίσει την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των 80 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις χώρες της Ευρωζώνης.

Σήμερα, το Μάιο του 2011, το κρίσιμο ερώτημα είναι αν οι χρηματοπιστωτικές αγορές, αν οι εταίροι μας θα μας παρέχουν την απαραίτητη αναχρηματοδότηση των σημαντικών δανειακών μας αναγκών για την περίοδο 2013-2015.

Η ελληνική Κυβέρνηση καλείται να εφαρμόσει ένα επιθετικό πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι η μόνη διέξοδος, προκειμένου να διατηρήσει τη δυνατότητα χρηματοδότησης του δημοσίου και τη δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων για την αποπληρωμή των υπαρχόντων χρεών και τη διασφάλιση της χρηματοδότησης της χώρας τα επόμενα χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπαθανάση.

Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο μήνες περίπου μετά την αίτηση που καταθέσαμε στον Πρόεδρο της Βουλής, συζητάμε την πρότασή μας για σύσταση επιτροπής που θα ελέγξει το δημόσιο χρέος της χώρας, αυτό, δηλαδή, για το οποίο συζητάμε ενάμιση χρόνο τώρα και αποτελεί κομβικό σημείο της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής της χώρας, γι' αυτό το βραχνά που έχει δεθεί στο λαμό μας.

Δεν στέκομαι τόσο στο γεγονός ότι ο Κανονισμός λέει ότι έπρεπε να συζητηθεί μία εβδομάδα μετά και όχι δύο μήνες. Στέκομαι σε αυτό που θα έπρεπε να είναι το αυτονόητο για μία ορθολογικά λειτουργούσα Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Τι δηλαδή; Να κάτσουμε σε μία επιτροπή και να ελέγξουμε τι χρωστάμε, πόσο χρωστάμε, πού το χρωστάμε.

Κι ερχόμαστε τώρα εδώ για κάτι το οποίο θα ήταν αυτονόητο και, δυστυχώς, βλέπουμε κάτι το οποίο δεν μας ξαφνιάζει: Ότι τόσο οι κύριοι συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος, όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, συνεπικουρούμενοι, βεβαίως, και από τους συναδέλφους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αρνούνται το αυτονόητο. Και αρνούνται το αυτονόητο για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί προφανώς «έχουν λερωμένη τη φωλιά τους» οι κυβερνήσεις από τη Μεταπολίτευση και μετά και δεύτερον, γιατί δεν θέλουν ο ελληνικός λαός να μάθει την αλήθεια.

Τι θα έπρεπε να μάθουμε δηλαδή; Τι ζητάμε εμείς να μάθουμε; Να μάθουμε πώς δημιουργήθηκε το χρέος, ποιο μέρος του είναι νόμιμο, πώς μπήκαμε και γιατί σε αυτό το μηχανισμό στήριξης και με ποιους όρους μπήκαμε που μας έχουν δέσει χειροπόδαρα. Ποια είναι αυτή η περιβόητη δανειακή σύμβαση αυτού του μηχανισμού; Γιατί δεν τη φέρνετε τόσο καιρό στη Βουλή για ψήφιση; Με ποιο δικαίωμα πήρατε μία απόφαση που «μας δένει τα χέρια» και δεν μας επιτρέπει τώρα –έστω και τώρα– να αναζητήσουμε άλλου δυνατότητας δανεισμού και να έχουμε υποθηκεύσει και την ασυλία του δημοσίου;

Γιατί δεν θέλετε να ελεγχθούν, επιτέλους, μία προς μία όλες αυτές οι συμβάσεις των τελευταίων δεκαετιών που δημιούργησαν το χρέος, να μάθουμε, να μάθει ο ελληνικός λαός, ποιοι κρατούν στα χέρια τους τα ελληνικά ομόλογα, ποιοι είναι αυτοί, δηλαδή, που έχουν θέσει σε ομηρία τη χώρα, το λαό, το μέλλον των παιδιών μας; Να κάνουμε, επιτέλους, μία χαρτογράφηση του χρέους. Να γνωρίζουμε τα στατιστικά του, αλλά και όχι μόνο αυτά, θα σας έλεγα εγώ. Να μάθουμε ποιοι είναι αυτοί οι κύριοι, ποιες είναι αυτές οι εταιρείες που σορτάρουν στη δημόσια περιουσία. Ποιος είναι ο ρόλος της «GOLDMAN SACHS»; Δεν την ξέρετε; Δεν τον ξέρετε το ρόλο της «GOLDMAN SACHS», αυτής της τράπεζας που ελέγχει την παγκόσμια οικονομία και που, βεβαίως, μαθαίνουμε ότι παίζει και σημαντικότερο ρόλο στα πολιτικά πράγματα και στην οικονομία της χώρας μας; Πρώην υπάλληλοί της διαχειρίζονται το δημόσιο χρέος.

Να μάθουμε ακόμη, αν θέλετε, και ποιοι είναι αυτοί οι Έλληνες που έχουν μεταφέρει τις περιουσίες τους στο εξωτερικό, σε μία περίοδο κρίσης. Δεν είναι οι συνταξιούχοι και οι χαμηλόμισθοι, που τους κόβετε τους μισθούς. Είναι αυτοί, που πήγαν προχθές ο κ. Σαμαράς και ο κ. Παπανδρέου για να δώσουν τα διαπιστευτήριά τους. Οι βιομήχανοι, οι μεγάλοι «ευεργέτες» είναι. Κάποιοι λένε για 600 δισεκατομμύρια σε τράπεζες της Ελβετίας. Γιατί να μη μάθουμε ποιοι είναι αυτοί οι «ευεργέτες»;

Επιτέλους, σε αυτή τη χώρα να γίνει περιουσιολόγιο, να μάθουμε ποιοι έχουν καταθέσεις πού; Γιατί δεν θέλετε; Θα σας πω γιατί δεν θέλετε. Δεν θέλετε, διότι η αλήθεια είναι επικίνδυνη, διότι θα αναδείξει και τις βαριές πολιτικές ευθύνες του πολιτικού συστήματος, αλλά και την ταξικότητα των επιλογών σας.

Επιπλέον, όμως, το πρόβλημα δεν είναι ότι δεν θέλετε. Είναι ότι έρχεστε εδώ και με θράσος, απύθμενο θράσος και αυτό στο οποίο εσείς οδηγείτε με την πολιτική σας τον ελληνικό λαό, τη χρεοκοπία, το χρεώνετε στην Αριστερά.

Και για να ξεκαθαρίσω κάτι: Εμείς δεν λέμε να γίνει μία επιτροπή να δούμε ποιο κομμάτι του χρέους είναι νόμιμο και ποιο παράνομο, για να ξεμπερδεύουμε με το παράνομο και να φορτώσουμε στις πλάτες του ελληνικού λαού το νόμιμο. Όχι, δεν λέμε αυτό. Εμείς λέμε ότι η αλήθεια είναι ένα χρήσιμο εργαλείο στη διαμόρφωση της συνείδησης του ελληνικού λαού για να παλέψει απέναντι σε όλους όσους θέλουν την υποδούλωση της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Και λέμε κάτι πολύ απλό: Από τη σύγχρονη διεθνή οικονομική εμπειρία έχει αποδειχθεί ότι καμμία χώρα, κανένα κράτος, καμμία οικονομία που έφτασε να έχει ένα χρέος μη διαχειρίσιμο –πάνω από το 160% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος– δεν μπόρεσε τελικά και δεν επεδίωξε να το αντιμετωπίσει με λογιστικό, αλλά με πολιτικό τρόπο. Το ζήτημα είναι με ποιους συσχετισμούς, ώστε αυτή η πολιτική λύση που θα δοθεί κάποια μέρα θα είναι προς όφελος του λαού και όχι εις βάρος του λαού.

Μιλάμε εδώ κι ένα εξάμηνο –και δεν μιλάμε εμείς, κύριε Σαχινίδη, ο πρώην Πρωθυπουργός το έθεσε πρώτος το ζήτημα– για αναδιάρθρωση. Εμείς μιλάμε για μία επιθετική αναδιαπραγμάτευση. Προσέξτε όμως: Μιλούν όλοι για την αναδιάρθρωση, λες και είναι κάτι το οποίο θα το επιλέξουμε, να γίνει ή να μη γίνει. Είναι σαν να λέμε: Θέλουμε να βρέξει ή δεν θέλουμε να βρέξει; Αυτοί που θέλουν να βρέξει είναι επικίνδυνοι. Αυτοί που δεν θέλουν να βρέξει, κάνουν λάθος.

Το ζήτημα δεν είναι αν θέλουμε ή δεν θέλουμε να βρέξει. Το ζήτημα είναι αν η βροχή που θα έρθει κάποια στιγμή θα είναι κατακλυσμός ή ευλογία, αν θα προετοιμαστούμε έτσι ώστε να φτιάξουμε αποταμιευτήρες για να κρατήσουμε το νερό και να ποτίσουμε την άγονη γη, να φτιάξουμε αναχώματα, για να μην πλημμυρίσουμε ή η βροχή που θα έρθει, θα κατακλύσει όλη την κοινωνία και πρώτους και κύριους τους μη έχοντες, τους φτωχούς, τους χαμηλόμισθους, τους συνταξιούχους, γιατί οι άλλοι έχουν βγάλει έξω τα λεφτά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας λέτε τόσο καιρό ότι αυτά τα οποία λέμε είναι ανεφάρμοστα, είναι μίζερα, ότι δεν έχουν γίνει πουθενά, ότι είναι ουτοπία. Εμείς ζητάμε την επιτροπή αυτή για να υπάρξει έλεγχος και διαφάνεια, για να συνειδητοποιήσει ο λαός, γιατί χρωστάμε.

Να σας πω και κάτι άλλο, γιατί με προκαλούσατε συχνά το 2010 λέγοντάς μου «Βρες μου 54 δισεκατομμύρια και μετά έλα να μιλήσεις» όταν έληγαν τα ομόλογα. Αν ήξερε ο ελληνικός λαός πέρυσι όταν μας βάζατε χειροπόδαρα στο μηχανισμό ότι ένα από τα ομόλογα, τα οποία έληγαν ήταν δεκαετές ομόλογο της κυβέρνησης Σημίτη με Υπουργό τον Πρωθυπουργό με επιτόκιο σχεδόν 6%, προκειμένου να κάνουμε Ολυμπιακούς Αγώνες και να χορέψουν τα ποντίκια στο αλεύρι, να περάσουν καλά οι παρατρεχάμενοι, να δώσουμε μίζες για το C4I, για τη «SIE-MENS», τότε τι στάση θα κρατούσε; Να, λοιπόν γιατί δεν θέλετε ένα απλό πράγμα: Να μάθουμε πού είναι τα ομόλογα, γιατί δανειστήκαμε, πού πήγαν τα λεφτά.

Σας πληροφορώ, όμως, ότι αντίστοιχες επιτροπές δεν έχουν συσταθεί μονάχα στις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Αντίστοιχες επιτροπές, Επιτροπή Ελέγχου και Διαφάνειας για την κρίση έχει συσταθεί και στο Ευροκοινοβούλιο που παράγει έργο σημαντικό, στο αμερικανικό Κογκρέσο μετά την κρίση την τελευταία προ διετίας, στην Ισλανδία για να διαπιστώσουν από πού προήλθε αυτή η κρίση των τραπεζών, στην Ιρλανδία και σε πολλές άλλες χώρες.

Εντάξει, από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού υπήρξε μια με ιδεολογικό πρόσημο συγκεκριμένη τοποθέτηση: Πρέπει να συνεχίσουμε να πληρώνουμε μέχρι να εξαντλήσουμε και τον τελευταίο και να μην δούμε τίποτα. Από τη δική σας πλευρά όμως, κύριε Σαχινίδη, αρέσκεστε «να πατάτε σε δύο βάρες», να λέτε «βεβαίως διαφάνεια», αλλά στην πραγματικότητα να θέλετε να συγκαλύψετε τα πράγματα. Αυτό σας το λέω διότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στις 16 Μαΐου 2010 σε συνέντευξή του στο «CNN» είπε, όχι ότι θα φτιάξει –μπορεί να έκανε λάθος εκ παραδρομής, αν και στα Αγγλικά όταν μιλάει κάνει λιγότερα λάθη– αλλά ότι έχει ήδη κάνει επιτροπή, που θα ερευνήσει το θέμα του χρέους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, προσωπικές επιθέσεις δεν νομίζω ότι είναι ωφέλιμες.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Είχε πει λοιπόν, ο Πρωθυπουργός ότι έχει ήδη κάνει επιτροπή, που θα ερευνήσει το θέμα του χρέους. Όσο την είδατε εσείς, άλλο τόσο την είδαμε και εμείς. Τώρα φυσικά «πετάτε τη μπάλα στην εξέδρα». Τι λέτε, δηλαδή; Ναι μεν θα κάνουμε –πώς θα κάνουμε, όχι ξεχωριστή επιτροπή- θα παντρέψουμε δύο υπάρχουσες επιτροπές με ήδη βεβαρημένο έργο και άρα, στην πραγματικότητα δεν θα ασχοληθούν, γιατί δεν θα έχουν χρόνο να ασχοληθούν με τα επίμαχα ζητήματα, τα οποία εμείς θέλουμε να αναδειχθούν, αλλά δεν λέμε και όχι. Στην πραγματικότητα, όμως, όλη μας η ανάλυση είναι ότι δεν θα δούμε τίποτα.

Προσέξτε. Ούτως ή άλλως εδώ υπάρχουν διεργασίες σημαντικές και σε ελληνικό και σε διεθνές επίπεδο, με πρωτοβουλία της Ανεξάρτητης Βουλευτού της κ. Σακοράφα. Έχει ήδη προχωρήσει μια διαδικασία για την Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου. Εάν το ελληνικό Κοινοβούλιο ήθελε πραγματικά να στηρίξει αυτήν την προσπάθεια, μπορεί να μαθαίναμε πολύ σημαντικά πράγματα. Ξέρουμε όμως ότι δεν θα το κάνετε. Ξέρουμε ότι δεν θα το κάνετε, γιατί δεν σας συμφέρει να λέτε δημόσια την αλήθεια για τον υπεύθυνο της συσσώρευσης του χρέους.

Έρχομαι στην ουσία. Το χρέος είναι βαθύτατα ταξικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν φταίνε, όπως μας λέγατε τόσο καιρό, οι υψηλοί μισθοί στο δημόσιο και οι υψηλές συντάξεις. Αυτό δεν θέλετε να βγει προς τα έξω με στοιχειά. Φταίει η μείωση της φορολογίας του μεγάλου κεφαλαίου και οι φοροαπαλλαγές, που δόθηκαν όλη την περίοδο της ανάπτυξης. Εάν την περίοδο 2000-2008 τα δημόσια έσοδα από τη φορολογία του μεγάλου κεφαλαίου ήταν στον αντίστοιχο ευρωπαϊκό μέσο όρο, θα είχαμε εξοικονομήσει όσα πήραμε από το μνημόνιο, περίπου ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτά, λοιπόν, δεν θέλετε να βγουν.

Όπως επίσης, δεν θέλετε να μάθουμε τι έγινε και με τα εξοπλιστικά. Πώς μπορούμε τώρα να δίνουμε οχτακόσια εκατομμύρια για εξοπλισμούς, ενώ όλα τα προηγούμενα χρόνια δίνανε κοντά στα τέσσερα δισεκατομμύρια.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι αυτό, το οποίο εμείς ζητάμε χρειάζεται άλλη αντίληψη, άλλους συσχετισμούς, άλλη πολιτική βούληση. Στην πραγματικότητα μέσα σε αυτό το θολό τοπίο, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που από τρεις διαφορετικούς Υπουργούς Οικονομικών μπορεί να ακούσεις πέντε διαφορετικές απόψεις για το μέλλον της Ευρώπης, ο έλεγχος του χρέους θα ήταν ένα εργαλείο ισχυρής διαπραγμάτευσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κρίμα που δεν το δέχστε. Αυτό όμως βεβαίως, απαιτεί μια άλλη κυβέρνηση, μια κυβέρνηση με σθένος να διαπραγματευτεί προς τα έξω με τους δανειστές και όχι με μοναδικό μέλημα να ζορίζει και να εκβιάζει μέσα τον ελληνικό λαό. Διότι εσείς ενάμιση χρόνο τώρα κυβερνάτε με σύμμαχο το φόβο του λαού και με εργαλείο τον εκβιασμό. Εκβιάζετε τους Βουλευτές σας, εκβιάζετε τα μέλη του ΠΑΣΟΚ, που τώρα φεύγουν και σας εγκαταλείπουν και τέλος εκβιάζετε σύσσωμο τον ελληνικό λαό.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, μέχρι πρότινος είχα την αίσθηση ότι είστε απλά ανίκανοι να διαπραγματευτείτε. Ούτε θέλατε ούτε μπορούσατε. Διαπιστώνω, όμως, από χθες ότι δεν είστε μόνο ανίκανοι να διαπραγματευτείτε, αλλά είστε και επικίνδυνοι. Εσείς, έτσι όπως πηγαίνετε, θα οδηγήσετε σε κατάρρευση τις τράπεζες, πριν καταρρεύσουν από μόνες τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ)

Πώς αλλιώς μπορεί κανείς να εκτιμήσει το γεγονός ότι σε αυτόν τον πρωτοφανή εκβιασμό του κ. Δασκαλόπουλου εσείς φανήκατε να τον υιοθετείτε; Ο κ. Δασκαλόπουλος δεν είχε κανένα λόγο να είναι υπεύθυνος, τη δουλειά του κάνει. Δεν ζητάμε ευθύνη. Αυτός λέει «Κορώνα κερδίζω, γράμματα χάνεις». Περνάει το μνημόνιο κερδίζω –πληρώνει ο λαός- βγαίνουμε από το ευρώ πάλι κερδίζω. Έχουμε τα λεφτά έξω, τα φέρνουμε και αγοράζουμε μισοτιμής τη χώρα. Εσείς όμως;

Πριν από ενάμιση μήνα περίπου ο εισαγγελέας εκινήθη για να εξετάσει έναν ατυχή τορναδόρο από την Κρήτη, ο οποίος σε ένα

e-mail μίλησε για έξοδο από το ευρώ. Άραγε πού είναι ο εισαγγελέας τώρα για να εξετάσει την κ. Δαμανάκη, την Επίτροπο, η οποία ως μεγάλωνο της διεθνούς κερδοσκοπίας, που παίζει παιχνίδια με το ευρώ, έθεσε ζήτημα εξόδου; Εσείς, όχι απλώς δεν την καταδικάσατε, δεν την αποδοκιμάσατε, αλλά χαμογελάτε και «κλείνετε το μάτι» στον κ. Δασκαλόπουλο.

Ακόμη και τώρα, κύριε Σαχινίδη, περιμένω να αποδοκιμάσετε την Επίτροπο. Ή να της ζητήσετε να παραιτηθεί, ή να την αποδοκιμάσετε, αλλιώς όχι μόνο το «DER SPIGEL» θα ήταν απόλυτα αληθές σε όλα όσα έλεγε, αλλά και εσείς ως Κυβέρνηση θα έχετε τεράστια ευθύνη για τις ζημιές που θα προκληθούν στην ελληνική οικονομία και άρα ο εισαγγελέας, μάλλον, στο Μαξίμου πρέπει να πάει και όχι στον τορναδόρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν «παίζουν με τη φωτιά» οι σοβαρές και υπεύθυνες κυβερνήσεις. Αν χαράζουν μια πολιτική, την πραγματοποιούν. Εσείς «παίζετε με τη φωτιά», διότι το μόνο που θέλετε να κάνετε είναι να εκβιάζετε το λαό.

Βεβαίως έχω ζητήσει επανειλημμένως από αυτό το Βήμα δημοψηφίσματα, Δημοψηφίσματα όμως που δεν θέτουν σε κίνδυνο την οικονομία της χώρας, αλλά βάζουν άλλη προοπτική, να μπει ο λαός μπροστά και αυτό να είναι όπλο διαπραγμάτευσης και προς τα έξω. Εσείς, το μόνο εκβιασμό που βλέπετε είναι στο λαό, όχι προς τα έξω.

Και επειδή μας προκαλείτε διαρκώς, θα ήθελα να σας πω ότι δεκάδες δημοψηφίσματα έχουν γίνει στην Ευρώπη. Από το 1972 μέχρι σήμερα έχουν γίνει τριάντα τέσσερα δημοψηφίσματα σε κράτη-μέλη της Ευρώπης. Το 2005 έγινε δημοψήφισμα στη Γαλλία. Ποιο ήταν το ερώτημα; Έγκριση ή απόρριψη του Ευρωσυντάγματος. Υπερίσχυσε το «όχι». Δεν βγήκε, όμως, κανείς τότε να πει ότι η Γαλλία θα επιστρέψει στο φράγκο, όπως εσείς λέτε τώρα ότι το δίλλημα είναι «δραχμή ή μνημόνιο».

Σας λέγω, λοιπόν, ότι τούτος ο λαός είναι υπερήφανος. Όποιο δημοψήφισμα ή δίλλημα και αν του θέσετε, θα επιλέξει το αντίθετο απ' αυτό που εσείς θα υποστηρίξετε. Να το ξέρετε αυτό και να μην «παίζετε με την φωτιά».

Όμως, να ξέρετε ότι το πραγματικό αίτημα που ζητά τούτη την ώρα ο κόσμος, που αυθορμήτως ξεσηκώνεται, που χθες είχαμε την ομορφότερη πλατεία Συντάγματος από όσες άλλες φορές έχω δει, είναι δημοκρατία. Ο πολιτικός σας χρόνος τελειώνει. Είσατε πια επικίνδυνοι. Όσο γρηγορότερα δώσετε το λόγο στο λαό, τόσο το καλύτερο για τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Τσίπρα, διέγνωσα μία κρίση υπευθυνότητας και θέλω να τον συγχαρώ γι' αυτήν του τη στάση. Διότι πρώτη φορά ακούω τον κ. Τσίπρα να ανησυχεί για το μέλλον και την προοπτική του ελληνικού τραπεζικού συστήματος και να μας εγκαλεί γιατί εμείς δεν κάνουμε τα πρέπει.

Όμως, εάν κάτι μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου από την πρόσφατη στάση των στελεχών του κόμματός του, είναι ότι με τις δημόσιες τοποθετήσεις τους καλλιεργούν, εάν δεν δημιουργούν, ανησυχίες στο καταθετικό κοινό, με προτάσεις για στάση πληρωμών, για έξοδο από το ευρώ, αδιαφορώντας, όταν καταθέτουν αυτές τις προτάσεις, για το ποιες μπορεί να είναι οι συνέπειες και για το τραπεζικό σύστημα, αλλά και για την ίδια την χώρα και την πορεία της.

Η Κυβέρνηση, κύριε Τσίπρα δεν χαμογελά σε κανέναν. Στέκεται στο ύψος των ιστορικών της ευθυνών, όπως και ο καθένας από εμάς, όταν τοποθετείται δημόσια.

Πέρυσι το Μάιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν συζητούσαμε για τη δανειακή σύμβαση των 110 δισεκατομμυρίων, είχα χαρακτηρισίες ιστορικές τις στιγμές που ζούσαμε. Είχα πει ότι κάποια στιγμή ο καθένας από τους τριακόσιους που είναι μέσα στη Βουλή θα κληθεί να απαντήσει στο ερώτημα ποια στάση τήρησε και τι υποστήριξε ότι πρέπει να γίνει σε αυτές τις κρίσιμες και καθοριστικές στιγμές για τη μελλοντική πορεία της χώρας και των πολιτών. Κάθε ημέρα τους τελευταίους μήνες εκτιμώ ότι τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου συνομιλούν με την ιστορία, γιατί το

μέγεθος των προβλημάτων της χώρας είναι πρωτόγνωρο και η ορθή ή μη αντιμετώπισή τους θα καθορίσει πού θα βρεθεί η χώρα μας στο μέλλον. Θεωρώ ότι όλοι έχουμε συναίσθηση της σημερινής πραγματικότητας και με αυξημένη αίσθηση της ευθύνης που μας αντιστοιχεί, τοποθετούμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Παρακολούθησα με προσοχή τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ και θέλω, πριν τοποθετηθώ, να πω ότι θεωρώ πάρα πολύ χρήσιμες τις συζητήσεις που αφορούν τα δημόσια οικονομικά της χώρας. Όχι από προσωπικό ενδιαφέρον, διότι είναι το αντικείμενο με το οποίο ασχολήθηκα στη ζωή μου, ως οικονομολόγος, αλλά γιατί παρέχουν την ευκαιρία για μία αξιολόγηση, για έναν απολογισμό. Τις θεωρώ χρήσιμες, γιατί μας επιτρέπουν να καταγράψουμε την τρέχουσα κατάσταση, αλλά και τις απόψεις που διατυπώνονται για το πώς θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματά μας και τι πρέπει να γίνει, για να ελέγξουμε την πορεία του χρέους, για να βάλουμε σε τάξη τα δημοσιονομικά.

Όμως, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως κατατίθεται, δεν αποσκοπεί σ' αυτήν την υποχρέωση που έχουμε απέναντι σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Να περιγράψουμε ή να καταγράψουμε δηλαδή τι συμβαίνει και να δούμε ο καθένας, με βάση τις δικές του αξιακές αφηρησίες, ποιες είναι οι προτάσεις που καταθέτει προς αξιολόγηση εδώ στην Αίθουσα και απέναντι σε όλους τους Έλληνες πολίτες και μετά να αξιολογήσουν οι Έλληνες πολίτες τι ακριβώς λέει καθένας από εμάς. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως αντιλαμβανόμαστε από τις δημόσιες τοποθετήσεις των στελεχών του, έχει πάρει έναν άλλο δρόμο που λέει το εξής, ότι «εμείς θεωρούμε πως αυτό το χρέος δεν είναι χρέος όλων των Ελλήνων πολιτών, αλλά κάποιων επιτήδειων, οι οποίοι υφάρπαξαν για ιδίον όφελος το προϊόν του δανεισμού».

Αρα, αντί να καταθέσουν σ' αυτήν την Αίθουσα προτάσεις για το πώς θα βάλουμε σε τάξη τα δημόσια οικονομικά, αντί να καταθέσουν προτάσεις για το πώς θα αντιμετωπίσουμε την κρίση χρέους με την οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι, κλείνουν το μάτι στους πολίτες και λένε «ελάτε να αναζητήσουμε ποιοι ακριβώς οφείλουν αυτό το χρέος και να στελνουμε σε αυτούς το λογαριασμό». Είναι η λογική του «τζαμπατζή». Όσο η χώρα δανειζόταν εύκολα και χρηματοδοτούσε τα ελλείμματά της, δεν άκουσα ποτέ κάποιον από τον ΣΥΡΙΖΑ ή από οποιονδήποτε άλλο χώρο να λέει: «Μα, καλά, είναι δυνατόν να συνεχίζουμε να έχουμε συνέχεια ελλείμματα;». Δεν διαμαρτυρόταν κανείς.

Αναρωτήθηκε ποτέ κανείς, όχι μόνο από τον ΣΥΡΙΖΑ –διότι εγώ θέλω να κάνω αυτοκριτική- αλλά αυτό το σύνολο του πολιτικού κόσμου και από τον πολιτικό χώρο από τον οποίον εγώ προέρχομαι, πώς είναι δυνατόν να μπορεί μία χώρα να σταθεί στα πόδια της, όταν από το 1974 μέχρι και σήμερα κάθε χρόνο καταγράφει έλλειμμα; Αναρωτήθηκε ποτέ κανείς γιατί συμβαίνει αυτό, ποιες είναι εκείνες οι παθογένειες στον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού συστήματος, που οδηγούν κάθε χρόνο την εκτέλεση του προϋπολογισμού να είναι ελλειμματική; Εν πάση περιπτώσει, σε συζητήσεις που γίνονται από το 1974 και μετά -και θα ήταν χρήσιμο να παρακολουθήσουμε τι διατυπώθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα στις συζητήσεις για το χρέος για περισσότερα από τριάντα χρόνια- έβαλε κανείς το ερώτημα για πόσο μπορεί να συνεχίζεται αυτό; Μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον; Δηλαδή, μπορεί επ' άπειρον μια χώρα να έχει συνέχεια ελλείμματα και να προσφεύγει στις διεθνείς αγορές και να δανειζεται;

Τελικά, τι σημαίνει αυτό για τον πολίτη της χώρας; Διότι, όταν δανειζόσαι, πρέπει δύο πράγματα να λαμβάνεις υπ' όψιν. Πρώτον, ότι αυξάνονται τα πληρωμές των τόκων πάνω στο χρέος και δεύτερον, ότι κάποια στιγμή κινδυνεύεις να βρεθείς αντιμετώπιος με το ενδεχόμενο η εξυπηρέτηση του χρέους ουσιαστικά να απορροφά όλο τον προϋπολογισμό, μεγάλο δηλαδή μέρος από τον πλούτο που παράγει μία χώρα και επομένως, ως χώρα, να είσαι παγιδευμένη και καταδικασμένη να μη μπορείς να ασκήσεις καμμία πολιτική.

Έγινε αυτή η συζήτηση; Και το λέω αυτό, διότι υπάρχουν ορισμένα δεδομένα που δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς, τα οποία και θα καταθέσω. Είναι τα δεδομένα τα οποία δείχνουν την πορεία του δημόσιου χρέους τα τελευταία τριάντα χρόνια. Είναι ένας πίνακας που δείχνει τι ακριβώς συνέβαινε χρόνο με το χρόνο στο χρέος της γενικής κυβέρνησης. Εδώ υπάρχουν ορι-

σμένα πράγματα που είναι πολύ χαρακτηριστικά. Κάθε χρόνο το χρέος της χώρας αυξάνεται. Εάν υπάρχει ένα διακριτικό στοιχείο, το οποίο μπορεί κανείς να λάβει υπ' όψιν του, παρακολουθώντας τα δεδομένα, είναι το εξής. Θέλω να είμαι δίκαιος στην αποτίμηση. Έχουμε τρεις χρονικές στιγμές, που έχουν κάποια χαρακτηριστικά. Είναι η περίοδος 1990-1992 όπου κάθε χρόνο η αύξηση του χρέους παραμένει σταθερή, είναι η περίοδος 1995-2000 όπου η αύξηση του χρέους σε μία προσπάθεια η χώρα να μπει στην ΟΝΕ βαίνει μειούμενη και βέβαια, είναι η περίοδος από το 2003 μέχρι και το 2009 όπου ετησίως η αύξηση του χρέους επιταχύνεται. Αυτή είναι η ιστορική πραγματικότητα. Και βέβαια, δεν είναι τυχαίο ότι μετά από μία τέτοια διαδρομή η χώρα εμφανίζεται να έχει το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέω, λοιπόν. Τώρα που ήρθε η ώρα του λογαριασμού, τώρα που η χώρα δυσκολεύεται να αντλήσει κεφάλαια από τις διεθνείς αγορές, τώρα που πραγματικά συνειδητοποιούμε όλοι τις αδιέξοδες επιλογές που έφεραν τη χώρα σε αυτό το σημείο, ιδιαίτερα την αδιαφορία που επέδειξε η τελευταία κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της χώρας, έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και τι λέει; Λέει: Ευχαριστώ, αυτόν το λογαριασμό δεν θέλω να τον πάρω.

Την ίδια στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν γίνεται δημόσια συζήτηση για την περιουσία του δημοσίου, υποστηρίζει ότι αυτή ανήκει σε όλους τους Έλληνες. Δηλαδή, τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Το μεν ενεργητικό της χώρας, λέει, ανήκει σε όλους μας, ενώ το παθητικό της χώρας, οι υποχρεώσεις της χώρας, αυτές ανήκουν σε κάποιους. Μα, αυτή είναι η λογική του «τζαμπατζή»!

Η περιουσία ανήκει σε όλους και αν υπάρχει μία ιστορική ευθύνη, είναι η ευθύνη -και πρέπει να την αναζητήσουμε- γιατί επιτρέπαμε όλα αυτά τα χρόνια, από το 1974 και μετά, να μην γίνεται σωστή και υπεύθυνη αξιοποίηση όλης της δημόσιας περιουσίας, όλου του δημόσιου πλούτου, έτσι ώστε η χώρα να μη φτάνει σε αυτό το σημείο στο οποίο βρίσκεται σήμερα.

Και βέβαια, δεν θέλω να επαναφέρω αυτό το οποίο πολλές φορές κατατίθεται από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ –είναι «το κερασάκι στην τούρτα»- όπου πέρα από το γεγονός ότι δεν θέλουν να πληρώσουν μέρος του χρέους, έρχονται και μας λένε, ότι ταυτόχρονα θα πρέπει να επιλέξουμε ως λύση τη στάση πληρωμών και την έξοδο από τη ζώνη του ευρώ.

Δεν τα λέω εγώ αυτά, κύριε Τσίπρα, αλλά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Συζήτηση ολόκληρη γύρω από το ζήτημα αυτό γίνεται μέσα από τις σελίδες της «ΑΥΓΗΣ», από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, τα οποία συμμετέχουν σε αυτήν τη συζήτηση και καταδικάζουν τις προτάσεις που γίνονται από άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αυτή είναι η πορεία, την οποία πρέπει να ακολουθήσει η χώρα. Αυτά σε ανύποπτο χρόνο. Σας τα κατέθεσα ως στοιχεία σε μία συζήτηση, την οποία κάναμε εδώ σε αυτήν την Αίθουσα και ήσασταν παρών.

Βέβαια, σήμερα, πήγατε προς στιγμήν να αρνηθείτε ότι πίσω από την πρότασή σας είναι η λογική να μην πληρώσουμε το σύνολο του χρέους. Και ενώ προς στιγμήν αναθάρρησα και είπα, «α, να μία στάση υπευθυνότητας από την πλευρά του κ. Τσίπρα», αμέσως αυτοαναιρεθήκατε, όταν είπατε ότι υπήρχε ένα δεκαετές ομολόγο, το οποίο εκδόθηκε από την κυβέρνηση του κ. Σημίτη, προκειμένου να χρηματοδοτήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Κάνατε δηλαδή το βήμα, είπατε ότι «εμείς δεν είμαστε εδώ για να τεκμηριώσουμε ότι δεν πρέπει οι Έλληνες να πληρώσουν κάποιο κομμάτι από το χρέος» και αμέσως μετά εσείς ο ίδιος ανατρέψατε την επιχειρηματολογία σας και είπατε, «για παράδειγμα, τι αυτά έκαναν οι Έλληνες πολίτες, εάν ήξεραν ότι ένα μέρος απ' αυτά τα ομόλογα που εκδόθηκαν πριν από μία δεκαετία χρησιμοποιήθηκε –το προϊόν του δανεισμού- για να χρηματοδοτήσει την υλοποίηση των έργων που σχετίζονται με τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων»;

Αυτή, όμως, είναι μια κοινοβουλευτική συζήτηση. Και εμείς πρέπει να αναρωτηθούμε ότι πέρα από τις πολιτικές σκοπιμότητες, που εξυπηρετεί η πρόταση, την οποία κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ

και που ενδεχομένως αποσκοπεί στο να καταδείξει στους Έλληνες πολίτες, ότι υπάρχουν και άλλες λύσεις, υπάρχουν κι άλλες εναλλακτικές προτάσεις για να αντιμετωπίσουμε το αδιέξοδο, πρέπει να δούμε και από κοινοβουλευτική σκοπιά τι ακριβώς μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Κατά τη δική μου άποψη, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ συνιστά υποβάθμιση των διαδικασιών που προβλέπει το Σύνταγμα, αλλά και ο Κανονισμός της Βουλής, σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, αλλά και στην υλοποίηση του δανειακού προγράμματος, όπως αυτός κατατίθεται.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δανεισμός του ελληνικού δημοσίου, οι χρηματοδοτικές ανάγκες του κρατικού προϋπολογισμού κάθε έτους αναγράφονται σε πίνακα της εισηγητικής έκθεσης, η οποία κατατίθεται με τον κρατικό προϋπολογισμό και ψηφίζεται κάθε Δεκέμβριο.

Για παράδειγμα, εάν ένας πολίτης έχει, πραγματικά, ενδιαφέρον να δει τι ακριβώς προτίθεται να κάνει η χώρα το 2011, μπορεί να ανατρέξει στην εισηγητική έκθεση -την οποία συζητήσαμε εδώ σε αυτήν τη Βουλή το Δεκέμβριο του 2010- και να δει στη σελίδα 74, σε ένα συγκεκριμένο πίνακα και να πει ότι οι δανειακές ανάγκες της χώρας θα διαμορφωθούν από το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού, από τα χρεολύσια τα οποία πρέπει να πληρώσουμε, από τη χρηματοδότηση των χρεών του δημοσίου και βέβαια, από διάφορες προβλέψεις που γίνονται για την εξόφληση του βραχυπρόθεσμου χρέους.

Είναι τίποτα μυστικό, είναι τίποτα κρυφό; Υπάρχουν ή δεν υπάρχουν μέσα στην εισηγητική έκθεση; Βεβαίως και υπάρχουν. Και όταν ερχόμαστε μετά να κάνουμε έναν απολογισμό σε ό,τι αφορά το χρέος το οποίο παραλάβαμε στο τέλος μιας χρονιάς, σε σύγκριση με το χρέος στο τέλος της επόμενης χρονιάς, αυτό το οποίο προκύπτει είναι η μεταβολή στο χρέος, θέμα το οποίο συζητείται εντός της Βουλής, κατά τη συγκεκριμένη κοινοβουλευτική διαδικασία, όταν κάνουμε τη συζήτηση για την έγκριση του απολογισμού και του ισολογισμού. Εκεί πλέον το Σώμα ενημερώνεται και πληροφορείται για το τι ακριβώς συνέβη σε ό,τι αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού την προηγούμενη χρονιά, ποιες ήταν οι δανειακές πράξεις στις οποίες έχει προβεί η χώρα και επομένως, δίνεται έγκριση για τα πεπραγμένα. Δεν συμμετέχει ο ΣΥΡΙΖΑ σε αυτήν τη διαδικασία; Βεβαίως και συμμετέχει.

Γιατί, λοιπόν, έρχεται σήμερα και λέει, «εδώ υπάρχουν κάποια μυστικά, τα οποία δεν τα ξέρουν οι Έλληνες πολίτες»; Γιατί υποκύπτει στον πειρασμό της συνομωσιολογίας, λέγοντας ότι ξέρετε κάτι, «συνθήκες αδιαφάνειας διέπουν τον τρόπο δανεισμού της χώρας».

Ο τρόπος δανεισμού της χώρας είναι πολύ συγκεκριμένος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μέχρι και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ο εξωτερικός δανεισμός του δημοσίου -και εάν θέλετε μπορώ κάλλιστα να σας καταθέσω όλο το σχετικό υλικό- γινόταν από τη Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων της Τράπεζας της Ελλάδος στο όνομα και για λογαριασμό βέβαια πάντοτε του δημοσίου, το οποίο εισέπραττε το προϊόν κάθε δανείου και εξοφλούσε το κεφάλαιο και τους τόκους. Αυτή ήταν η πραγματικότητα για όσο διάστημα η χώρα ήταν έξω από την ΟΝΕ. Ο εσωτερικός δανεισμός του δημοσίου γινόταν σε δραχμές και πάντοτε από τη Διεύθυνση Δημοσίου Χρέους του Γενικού Λογιστηρίου. Μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ορίστηκε ότι το δημόσιο μπορεί να δανειζεται ελεύθερα είτε από το εσωτερικό είτε από το εξωτερικό σε αλληλοδανεισμό ή και σε δραχμές και ότι ο Υπουργός Οικονομικών συνάπτει τα παραπάνω δάνεια και διαχειρίζεται το εσωτερικό και εξωτερικό χρέος για λογαριασμό του δημοσίου.

Σε εκτέλεση αυτών των προβλέψεων, εξουσιοδοτήθηκε από τον Υπουργό των Οικονομικών η Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων της Τράπεζας της Ελλάδος να αναζητεί στις διεθνείς χρηματαγορές δάνεια σε ξένο νόμισμα και να προβαίνει στις απαιτούμενες ενέργειες. Μετά προχώρησε στη δημιουργία του ΟΔΔΗΧ, ο οποίος ανέλαβε να πραγματοποιεί το δανεισμό αυτό για λογαριασμό του δημοσίου.

Στην αρχή, λοιπόν -και εδώ είναι το θέμα της διαφάνειας, το οποίο θέτω- κάθε χρόνο καταρτίζεται από τον ΟΔΔΗΧ το ετήσιο πρόγραμμα δανεισμού και διαχείρισης του δημοσίου χρέους, το

οποίο για ευνόητους λόγους δεν ανακοινώνεται, όπως σε όλες τις χώρες. Το πρόγραμμα αυτό αντιστοιχεί στην πρόβλεψη για τις δανειακές ανάγκες του δημοσίου και τις εν γένει οικονομικές συνθήκες στις χρηματαγορές.

Με βάση το πρόγραμμα αυτό καταρτίζονται τριμηνιαία ή μηνιαία προγράμματα, τα οποία και ανακοινώνονται. Στα προγράμματα αυτά μπορεί να αναφέρεται η συγκεκριμένη ημερομηνία που το δημόσιο θα βγει στις αγορές για να συνάψει δάνεια. Μετά τη σύναψη ή έκδοση δανείου ή σύναψη άλλης πράξης διαχείρισης του χρέους, γίνεται ευρεία ανακοίνωση στον Τύπο, ως προς το ποσό και τους όρους του δανείου.

Γιατί, λοιπόν, έρχεστε σήμερα και μας λέτε ότι «δεν ξέρουμε πώς δανειζεται το ελληνικό δημόσιο και από ποιους δανειζεται»; Ο ΟΔΔΗΧ στο κάτω-κάτω υπάγεται στο δημόσιο λογιστικό και ελέγχεται, όπως όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, κατά τις οικείες διατάξεις του Συντάγματος και τις κείμενες, περί Ελεγκτικού Συνεδρίου, διατάξεις.

Είπατε προηγουμένως να δούμε πού πήγαν τα χρήματα. Μα, τα χρηματικά ποσά των δανείων και όλων των πράξεων που συνάπτει ο ΟΔΔΗΧ περιέχονται στο σύνολό τους στο λογαριασμό «200/1» του δημοσίου στην Τράπεζα της Ελλάδος. Δεν υπάρχει αντιστοίχιση ανάμεσα στα ποσά, τα οποία δανειζεται και στην εξυπηρέτηση κάποιας συγκεκριμένης σκοπιμότητας. Τα χρήματα αυτά, τα οποία δανειζόμαστε, μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε για να πληρώσουμε συντάξεις είτε για να πληρώσουμε μισθούς είτε για να τα χρησιμοποιήσουμε για να χρηματοδοτήσουμε την κατασκευή ενός σχολείου είτε για να τα χρησιμοποιήσουμε για να χρηματοδοτήσουμε την κατασκευή κάποιου νοσοκομείου.

Δεν υπάρχει στην Ελλάδα, με εξαίρεση τα στρατιωτικά δάνεια, που είναι δάνεια ειδικού σκοπού και πραγματικά, εκεί υπάρχει αντιστοίχιση ανάμεσα στο προϊόν του δανείου και στην εξυπηρέτηση κάποιας υποχρέωσης που έχει το ελληνικό δημόσιο, αντιστοίχιση ανάμεσα στο προϊόν του δανεισμού και σε συγκεκριμένη εξυπηρέτηση μιας οφειλής που έχει το ελληνικό δημόσιο, για να έρχεστε εδώ να εγκალείτε τη Βουλή και να λέτε, ελάτε να δούμε πού πήγαν τα χρήματα αυτά.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις συνθήκες της διαφάνειας και λογοδοσίας, με το άρθρο 38 του ν. 3871/2010 καθιερώθηκε η υποχρέωση του ΟΔΔΗΧ να υποβάλει στο τέλος κάθε χρόνου απολογιστική έκθεση, την οποία καταθέτει ο Υπουργός των Οικονομικών στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Πέρα, όμως, απ' αυτό, ακριβώς επειδή πιστεύουμε στη διαφάνεια, ακριβώς επειδή πιστεύουμε στη λογοδοσία, τι κάναμε; Προτείναμε στην Επιτροπή Ισολογισμού-Απολογισμού και βέβαια ο Πρόεδρος της Επιτροπής ο συνάδελφος κ. Κουτμερίδης επικοινωνήσε με τον Πρόεδρο της Βουλής και συμφωνήθηκε κάθε τρεις μήνες -με το που θα καταθέτει ο ΟΔΔΗΧ την πορεία των πεπραγμένων του- να πραγματοποιείται συζήτηση ανεξάρτητη για την πορεία του δημοσίου χρέους. Με αυτόν τον τρόπο θα δίνεται η δυνατότητα για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού Κοινοβουλίου κάθε τρεις μήνες στους τριακόσιους της Βουλής να συμμετέχουν και να ενημερώνονται, σε συζήτηση που θα γίνεται από τον υπεύθυνο Υφυπουργό των Οικονομικών για την πορεία του δημοσίου χρέους.

Αντί, λοιπόν, να λάβετε υπ' όψιν ποιες είναι οι θεσμικές πρωτοβουλίες τις οποίες ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση για να ενισχύσει τη διαφάνεια, για να ενισχύσει τη λογοδοσία, έρχεστε εδώ και καταθέτετε την εμπειρία χωρών της Λατινικής Αμερικής, όπου δικτάτορες προέβαιναν σε δανεισμούς, έπαιρναν το προϊόν του δανεισμού, πήγαιναν και το κατέθεταν σε τράπεζες της Ελβετίας. Δικαίως οι νόμιμα και δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις αμέσως μετά αναζητήσαν ευθύνες απ' όλους αυτούς που δάνειζαν αυτούς τους δικτάτορες, οι οποίοι δεν χρησιμοποίησαν τα χρήματα αυτά για να εξυπηρετήσουν ανάγκες των χωρών τους, αλλά τα χρησιμοποίησαν προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις δικές του σκοπιμότητες. Και θέλετε να μεταφέρετε την εμπειρία αυτή εδώ στην Ελλάδα, ταυτίζοντας την ιστορική εμπειρία των χωρών της Λατινικής Αμερικής με την Ελλάδα;

Θέλω να δώσω, όμως, και μια απάντηση στον εισηγητή της

Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος στην τοποθέτησή του περιέγραψε ένα ακραίο υποθετικό σενάριο, τι θα συνέβαινε σε περίπτωση που το Σύνταγμα της χώρας δεν είχε μια συγκεκριμένη πρόβλεψη για το πώς εκλέγεται ο Πρόεδρος της Βουλής από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό που προσπάθησε, προφανώς, να αποδείξει είναι ότι η Νέα Δημοκρατία μέχρι και το 2009 έκανε σωστά όλα όσα όφειλε να κάνει, προκειμένου να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας και ότι η θέση τους για τα οικονομικά της χώρας ήταν πολύ υπεύθυνη. Όμως, το διαψεύδουν...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Άλλο σας είπε. Δεν καταλάβατε καλά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό είπε.

Θέλω να του θυμίσω, όμως, τι ακριβώς λένε όσοι είχαν την ευθύνη για τα οικονομικά της χώρας, οι οποίοι τελευταία άρχισαν να τοποθετούνται.

Τι μας έχουν πει; Ότι έγκαιρα είχαν ενημερώσει τον τότε Πρωθυπουργό της χώρας –και όταν λέμε έγκαιρα, δεν αναφερόμαστε στο 2009, αναφερόμαστε στο 2007, την επομένη των εκλογών– ότι η χώρα βρισκόταν αντιμέτωπη με τεράστια προβλήματα. Και ποια, λέει, ήταν η απάντησή του τότε Πρωθυπουργού; Ήταν: «Ας τα αυτά στην άκρη. Δεν είναι τώρα η κατάλληλη στιγμή να συζητήσουμε».

Επομένως δεν χρειάζεται ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να έρχεται και να μας λέει, ότι εάν το 2009 δεν είχαν γίνει εκλογές, θα ήμασταν σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, η Νέα Δημοκρατία θα επέμενε να μείνουμε σε μια πολιτική παγώματος μισθών και συντάξεων και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η υποτιθέμενη, το ΠΑΣΟΚ θα καταδικάζει τη Νέα Δημοκρατία γι' αυτήν την αντιλαϊκή της στάση. Διότι η ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας ήταν να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να μη φτάσει η χώρα στο σημείο αυτό από το 2007. Εάν το είχε κάνει αυτό, ειλικρινά σας λέω ότι πιθανότατα η χώρα θα είχε καταφέρει να ξεφύγει εντελώς από τα προβλήματα με τα οποία είμαστε αντιμέτωποι. Και το γεγονός ότι δεν έχουν συναίσθηση των ιστορικών ευθυνών, προκύπτει και από το γεγονός ότι σε αυτήν την τόσο κρίσιμη στιγμή για τη χώρα, όταν εμείς καλούμε τα κόμματα να συμμετάσχουν σε ένα διάλογο για το μεσοπρόθεσμο, που είναι το εργαλείο το οποίο θεωρούμε ότι μπορεί να βοηθήσει τη χώρα να ξεφύγει από αυτήν την κρίση, έρχεται και λέει η Νέα Δημοκρατία: «δεν προσέρχεται σε αυτόν τον διάλογο διότι οι αποφάσεις έχουν ληφθεί. Θα πάω μόνη μου στο Ζάππειο και θα καταθέσω εκεί τις προτάσεις όπου δεν υπάρχει αντίλογος, δεν υπάρχει αξιολόγηση».

Τι προκύπτει όμως από αυτές τις προτάσεις; Προκύπτει ότι εάν κατά λάθος τις υιοθετούσαμε στο σύνολό τους έτσι όπως είναι, το δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας θα επέστρεφε στα 36.000.000.000, εκεί δηλαδή που το παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία το 2009.

Τώρα ως προς την ουσία του ζητήματος και της πρότασης εμείς δεν φοβόμαστε καμμία συζήτηση. Γι' αυτό και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, με την οποία ζητεί να γίνει μια συζήτηση για όλα τα ζητήματα, έτσι ώστε πραγματικά οι Έλληνες πολίτες να έχουν μια ξεκάθαρη εικόνα για το πώς φτάσαμε εδώ, για το πώς υπογράφηκαν οι δανειακές συμβάσεις και για όλα τα ζητήματα τα οποία πραγματικά πρέπει να έχει υπεύθυνη ενημέρωση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν ήρθαν για επικύρωση ποτέ μέσα από τη Βουλή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Για να μπορεί να ξέρει σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή ο ελληνικός λαός ποια στάση τήρησαν τα κόμματα, τι υποστήριξε ο καθένας από εμάς και πώς ακριβώς αισθάνεται την ευθύνη που έχει απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Καμμία δανειακή σύμβαση δεν πέρασε από τη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομά-

δας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, ήρθατε εδώ να μας μιλήσετε δυστυχώς με τα επιχειρήματα των πιστωτών μας, των δανειστών μας. Γι' αυτό μιλάτε για τζαμπατζήδες, για μπαταχτσήδες. Λυπάμαι που σας το λέω, αλλά αν ήσασταν διευθύνων σύμβουλος μιας επιχείρησης, η οποία σας έστελνε να διαπραγματευτείτε με τους πιστωτές της κι εσείς ερχόσασταν πίσω, στο διοικητικό της συμβούλιο και μεταφέρατε αυτούσια τα επιχειρήματα των δανειστών, αμέσως το διοικητικό συμβούλιο θα σας απέλυε. Το δυστύχημα είναι ότι εσείς παραμένετε στη θέση σας.

Δεν πήρα, όμως, το λόγο γι' αυτό. Πήρα το λόγο για να σας υπενθυμίσω ότι σας ζήτησα στην ομιλία μου να αποδοκιμάσετε επισήμως την Επίτροπο κ. Δαμανάκη και τις δηλώσεις της. Λυπάμαι για την αξιολογική σας κρίση, διότι αντ' αυτού μας είπατε ότι και στην αρθρογραφία της «ΑΥΓΗΣ», στο διάλογο, κατατίθενται απόψεις που αφορούν το ευρώ. Είστε σοβαρός, κύριε Υπουργέ; Το ίδιο είναι στο διάλογο μιας εφημερίδας και η δήλωση μιας Επιτρόπου, που προκάλεσε ακόμη και άνοδο των spreads, των ομολόγων της Γερμανίας κατά 25 μονάδες βάσης και διάψευση του κ. Αλταφάζ; Λυπάμαι για την αξιολογική σας κρίση!

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που σας λέω είναι το εξής: αν δεν την αποδοκιμάσετε, σημαίνει ότι έχετε συνευθύνει. Δυστυχώς, δηλαδή, σημαίνει ότι είστε θλιβεροί ακόλουθοι επικίνδυνων, ψεύτικων και εκβιαστικών διλημάτων που θέλετε να θέσετε στον ελληνικό λαό και στην ελληνική κοινωνία χωρίς να σας νοιάζει για τις συνέπειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, καταθέσατε έναν πίνακα για το χρέος για άλλη μια φορά, αλλά δεν μας λέει πολλά πράγματα. Ένα γράφημα είναι, κύριοι συνάδελφοι, πιο πολύ για τις ανάγκες της τηλεόρασης, χωρίς στοιχεία. Μάλιστα ζήτησε από τη Νέα Δημοκρατία και την Αντιπολίτευση να δείξουμε συναίσθημα οικονομικής ευθύνης. Για ποιο πράγμα, κύριε Υπουργέ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν ζήτησα από τη Νέα Δημοκρατία, ζήτησα από τους τριακόσιους της Βουλής.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από όλους, λοιπόν, από όλα τα κόμματα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μιλάτε για λογαριασμό όλων των κομμάτων;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Βεβαίως, μιλάω για λογαριασμό όλων των κομμάτων. Σας ενοχλεί να μιλάει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας για λογαριασμό όλων των κομμάτων και της Βουλής; Έχετε εσείς το δικαίωμα και δεν το έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Δεν καταλαβαίνω ποια κοινοβουλευτικά ήθη σας οδηγούν για να με διακόψετε σε αυτό το σημείο. Θα ήθελα πολύ να με διακόψετε στα υπόλοιπα που θα σας πω για άλλη μια φορά.

Κύριοι, το πράγμα έχει ξεκαθαρίσει. Το πρόβλημα το γνωρίζαμε εδώ και πολλά χρόνια. Ανέτρεξα στη δική μου εισήγηση, ανάμεσα σε πολλών άλλων, του προϋπολογισμού του 1994. Ήμουν τότε σε ηλικία τριάντα τριών-τριάντα τεσσάρων ετών και Εισηγητής της μειοψηφίας. Τότε, λοιπόν, ως εισηγητής της μειοψηφίας, το 1994 στην ομιλία μου, λέγοντάς σας ότι το χρέος και τότε έφτανε στο 160%, αν βάζαμε τις ΔΕΚΟ, τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς, τα κρυφά χρέη, τα χρέη ασφαλιστικών ταμείων με τις εγγυήσεις του δημοσίου, τα οποία χρέη θα προστεθούν με τους εκλογικούς κύκλους, αναρωτήθηκα και είπα στον τότε αρμόδιο Υπουργό –το διαβάζω από τα Πρακτικά– ότι θα έλεγε κάποιος ότι «ζρούμε τα τελευταία χρόνια της Πομπής της ελληνικής οικονομίας». Και έκλεισα την ομιλία μου λέγοντας κάτι το οποίο σας λέω και σήμερα, ότι υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να γυρίσουμε εκατό χρόνια πίσω, στο «δυστυχώς επωχεύσαμεν» του Χαρίλαου Τρικούπη. Το 1893 δηλώθηκε η χρεοκοπία. Το 1895 έγινε αντιληπτή από την κοινωνία. Το 1897 ήρθε η εθνική τραγωδία. Μήπως σας θυμίζει τίποτα από τη σημερινή

Ελλάδα;

Όλοι λέγαμε τότε -μεταξύ των οποίων και ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- εάν το 1994 έμοιαζε η Ελλάδα με το «δυστυχώς επτωχεύσαμεν» του Χαρίλαου Τρικούπη. Προσέξτε, γιατί μπορεί να είστε ο μοιραίος Υφυπουργός με μοιραίο Υπουργό, τον κ. Παπακωνσταντίνου!

Σας λέω, επίσης -για να μην ξαναφέρετε εδώ αυτήν την κουβέντα- να κάνετε, επιτέλους, δεκτή την πρόταση στελεχών της Νέας Δημοκρατίας. Καταθέστε τα στοιχεία των προϋπολογισμών, όπως τα αντιλαμβάνεστε εσείς. Η ευθύνη είναι ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Το χρέος δημιουργήθηκε τη χαμένη δεκαετία του 1980. Τότε κάναμε ένα δάνειο κάθε έξι ημέρες στο εξωτερικό. Είναι φίλο προσκείμενο

Θα ήθελα να πω στον κ. Μαργέλη, το συμπαθή και αξιόλογο κοινοβουλευτικό κ. Μαργέλη που πήρε το λόγο προηγουμένως, ότι για οποιοδήποτε δάνειο -και έχω δύο τέτοια παραδείγματα δανεισμού από το 1985, ομόλογα αγόρασε το ελληνικό δημόσιο το 1985, λίγο πριν από την υποτίμηση της δραχμής του κ. Αρσένη, είχαμε και άλλη υποτίμηση του μετέπειτα Πρωθυπουργού κ. Σημίτη το 1987, όλα αυτά έγιναν επί Ανδρέα Παπανδρέου- και για κάθε δάνειο 1 δισεκατομμυρίου -υπάρχει αυτό το δάνειο του 1 δισεκατομμυρίου- δανείστηκε με 17,5% επιτόκιο που ήταν το επιτόκιο εκείνης της εποχής.

Πόσο πιστεύετε ότι πληρώθηκε αυτό το δάνειο, κύριοι συνάδελφοι; Πείτε μου, πόσο πιστεύετε. Πόσο πιστεύετε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, ότι πληρώθηκε εικοσιπενταετής ομόλογο 1 δισεκατομμυρίου ευρώ του 1985; Πόσο φαντάζεστε; Πληρώθηκε από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας τώρα τελευταία και τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ 56 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 1 δισεκατομμύριο πληρώθηκε 56 δισεκατομμύρια!

Να, γιατί λέμε ότι η αιτία του κακού είναι στην ανεργία της πολιτικής της χαμένης δεκαετίας του 1980. Τότε, όντως, τριπλασιάστηκε το χρέος. Εγώ θα σας καταθέσω -αφού σας αρέσουν οι αριθμοί- τα στοιχεία από τους προϋπολογισμούς του ΠΑΣΟΚ, όχι τους δικούς μου, Βρεττάκης, Αρσένης, Σημίτης, Παπαντωνίου -μεσολάβησε, βέβαια, ο Μάνος Χριστοδουλάκης, όλα τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, «Τσοβόλα δώσ'τα όλα», το γνωστό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι δικά μου στοιχεία, είναι τα απολογιστικά των προϋπολογισμών που δείχνουν ότι το χρέος, κύριοι συνάδελφοι, δεν δημιουργείται με αυτόν τον πίνακα αστειότητας, τον οποίον μας καταθέτετε. Δεν επιτρέπεται από οικονομολόγο -θα σας πάρουν το πτυχίο πίσω- και από Υπουργό Οικονομικών να καταθέτει τέτοιους πίνακες.

Πώς δημιουργείται, κύριοι συνάδελφοι, το χρέος στην οικογένεια; Με τα καινούργια χρέη και με τους τόκους που πληρώνει για τα δάνεια που κάνει.

Έχετε δίκιο, λοιπόν, όταν λέτε ότι και οι κυβερνήσεις του Σημίτη δημιούργησαν πρωτογενή πλεονάσματα και οι κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Μητσotάκη δημιούργησαν πρωτογενή πλεονάσματα και οι κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή δημιούργησαν πρωτογενή πλεονάσματα.

Αφού, λοιπόν, δημιουργούσαμε πλεονάσματα, αφού πληρώναμε παραπάνω από όσα δαπανούσαμε -αυτά είναι τα πρωτογενή πλεονάσματα- πώς το χρέος από 67 δισεκατομμύρια το 1993 και 3 δισεκατομμύρια το 1981 -τόσο είναι το χρέος του 1981- έφτασε τα 300 δισεκατομμύρια; Έφτασε ακριβώς γιατί τη χαμένη δεκαετία του 1980 το ΠΑΣΟΚ συνήψε ομόλογα όπου το 1 δισεκατομμύριο το πληρώναμε στην εικοσιπενταετή διάρκεια του 56 δισεκατομμύρια. Πληρώσαμε 240 δισεκατομμύρια ευρώ για τόκους.

Άρα η ευθύνη είναι ακέραιη στο ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό σας προκαλώ -και δεν δέχεστε την πρόκληση και εκτίθεστε στο κόμμα σας- παραιτηθείτε και να παραιτηθώ και εγώ! Για τα στοιχεία φταίτε, για τα 327 από τα 340. Δυστυχώς, έχουμε χάσει το λογαριασμό. Δεν έχω υπολογίσει πόση ακριβώς είναι η ευθύνη του ΠΑΣΟΚ για τα 352 δισεκατομμύρια που ανακοίνωσε το Υπουργείο Οικονομικών ότι είναι το χρέος. Πριν είκοσι, τριάντα ημέρες ήταν στα 340. Τώρα πήγε στα 352. Αυτή είναι η επίσημη ανακοίνωση. Αυτή είναι και η ουσία του θέματος. Μην ξανάρχεστε, λοιπόν, στο θέμα του

χρέους. Ζητήστε συγγνώμη, για να πάμε παρακάτω.

Ο κ. Πρωτόπαπας μου κρατούσε το ταμπελάκι, μου έκλεινε τους δρόμους, έκλεινε τις τράπεζες. Οι Κολλάδες και οι Σταμούλοι -τους Σταμούλους είπαμε δεν τους ξαναλέμε γιατί πέθανε ο άνθρωπος- οι Κολλάδες που είναι εν ζωή ξεβράκωναν τον κόσμο. Το σύστημα εξουσίας του ΠΑΣΟΚ, το οποίο βρήκε και έκανε καριέρα στο ΠΑΣΟΚ, «κατέβασε τους διακόπτες». Κατέστρεψε τις υπηρεσίες. Ο Πρωθυπουργός του λαϊκισμού, ο Ανδρέας Παπανδρέου, έλεγε το «Τσοβόλα, δώσ'τα όλα». Ο Σημίτης της αδιαφάνειας -δεν το λέω εγώ, το λέει ο κ. Καστανίδης, κύριε Πρωτόπαπα- με τις προγραμματικές συμφωνίες δημιούργησε το χρέος, για να έρθουμε τώρα και στην πρόταση. Αυτό είναι το θέμα. Οι δηλώσεις περί ναυαγίων, οι δηλώσεις περί Τιτανικού, οι δηλώσεις περί διεφθαρμένης χώρας δεν είναι της Νέας Δημοκρατίας, παρά τα ψεύδη που έλεγε ο Υπουργός Οικονομικών, είναι δηλώσεις του Πρωθυπουργού.

Έχει δίκιο να διαμαρτύρεται ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, όταν σας λέει «τοποθετηθείτε γι' αυτά που είπε η κ. Δαμανάκη». Έγινε τόση φασαρία για ένα ανώνυμο e-mail, το οποίο υποτίθεται ότι οδηγούσε σε κατάρρευση την ελληνική οικονομία, έπεσε το ΣΔΟΕ και βρήκαν ότι ήταν ένας φανοποιός από τα Χανιά -από την πατρίδα μου- κι έγινε σκοτωμός. Σήμερα βγαίνει από τα πιο επίσημα χείλη της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μετέχει στο Κολλέγιο των Επιτρόπων, που ακούει τις πιο κρυφές συζητήσεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι οδηγούμεθα στη δραχμή και η Κυβέρνηση αγρόν ηγόρασε! Τοποθετηθείτε!

Είναι αυτή εικόνα Κυβέρνησης όπου ο Υπουργός Θαλασσίων Μεταφορών -δεν ξέρω πώς ονομάζεται- δεν έρχεται στη Βουλή χθες που είχε νομοσχέδιο, συζητάει με τους συνδικαλιστές -γιατί κρατούσε τότε πάλι τα ταμπελάκια έξω από το Υπουργείο Ναυτιλίας για την «COSCO»- και λέει ότι αναιρεί την πολιτική που συμφώνησαν έξι ώρες συζητώντας στο Υπουργικό Συμβούλιο για τον ΟΛΠ; Εμείς μπορεί να συμφωνούμε ενδεχομένως με τον κ. Διαμαντίδη, αλλά είναι αυτή εικόνα Κυβέρνησης; Είναι εικόνα Κυβέρνησης, η κ. Κατσέλη να λέει αυτά που λέει για τη ΔΕΗ; Αυτό είναι το θέμα.

Οι πολιτικές αυτές οδηγούν σε αδιέξοδο την Ελλάδα. Τώρα, δεν θέλω να μπω στα άλλα περί ελλειμμάτων κ.λπ., τα έχουμε πει πάρα πολλές φορές.

Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά αν αξίζει τον κόπο η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι γιατί γίνεται μια συζήτηση πολύ υψηλού επιπέδου. Μας δίνει την ευκαιρία, απελευθερωμένοι από την υποχρέωση να απαντήσουμε σε μια συγκεκριμένη επερώτηση ή σε ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο, να κάνουμε μια συζήτηση για τα οικονομικά.

Όμως, μια δημοκρατική χώρα, η οποία τουλάχιστον -για να πούμε και ένα θετικό- μετά το 1974 χάριν στην προσπάθεια του ελληνικού λαού και βεβαίως στο όραμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, αλλά και των άλλων πολιτικών δυνάμεων θεμελίωσε το καλύτερο δημοκρατικό πολίτευμα που είχαμε ποτέ από συστάσεως ελληνικού κράτους.

Δεν μπορούμε, δυστυχώς, σε αυτήν τη χώρα να μιλούμε για επαχθές χρέος με τη μορφή που λέει η πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ. Ανέτρεξα στα Πρακτικά και βρήκα πώς ορίζει ο ΟΗΕ το επαχθές χρέος. Το επαχθές χρέος ορίζεται, βάσει αποφάσεως του ΟΗΕ, εάν γίνει εν αγνοία του λαού, εάν χρησιμοποιήθηκε όχι για την ανάπτυξη, αλλά σπαταλήθηκε προς όφελος των κρατούντων και αν οι δανειστές γνώριζαν την κατάσταση της χώρας.

Αυτή είναι η πρόταση την οποία ακολούθησε και η Αργεντινή -σωστά σας το είπε αυτό ο κ. Σαχινίδης- αλλά και το Εκουαδόρ, όταν είπαν ότι δεν θα πληρώσουν ένα κομμάτι του χρέους τους. Βεβαίως, πρέπει να ξέρετε ότι σε εκείνες τις χώρες, στο Εκουαδόρ παραδείγματος χάριν, το χρέος ήταν 12,5 δισεκατομμύρια ευρώ, 25% του ΑΕΠ, εκεί δηλαδή που το άφησε η Νέα Δημοκρατία, όχι στο 152% που είναι σήμερα. Ανάλογο είναι το χρέος της Αργεντινής.

Είναι άλλο αυτό και άλλο να μιλούμε ή να περάσουμε σήμερα -που είναι κρίσιμες οι ώρες στις αγορές- ένα μήνυμα ότι εμείς δεν είμαστε ακόλουθοι με αυτά τα οποία έχουμε προσυπογράψει. Άλλο να βρούμε τις ευθύνες που έχει το ΠΑΣΟΚ -που τις έχει, 95% της ευθύνης του χρέους ανήκει στο ΠΑΣΟΚ- άλλο να

βρούμε τις προγραμματικές συμφωνίες, άλλο να βρούμε τι έγινε στη «SIEMENS», άλλο να αποτιμήσουμε το κόστος για την οικονομία αυτών των συμβάσεων –να το αποτιμήσουμε, να πάρουμε τα χρήματα από τους αντισυμβαλλόμενους και να τα βάλουμε στο χρέος- και άλλο να αρνηθούμε να πληρώσουμε το χρέος μας. Το εάν συμφωνήσουμε με τους πιστωτές μας σε εθελοντική βάση κάποια πράγματα αυτό είναι τελείως διαφορετικό.

Θέλω να σας πω, επίσης, ότι δεν είναι και προοδευτικό, διότι ό,τι είναι φίλιο προς τα αυτιά της κοινωνίας, το βαφτίζουμε «αριστερό και προοδευτικό». Η εμπειρία της Ελλάδας λέει ότι αυτήν την πράξη άρνησης πληρωμής του χρέους την έκανε ένα δικτατορικό καθεστώς, το δικτατορικό καθεστώς του Μεταξά το 1936. Η συζήτηση που έγινε τότε με την Κοινωνία των Εθνών –γιατί τότε υπήρχε η Κοινωνία των Εθνών- και με τους πιστωτές μας, που ήταν γαλλικές τράπεζες, ήταν το 1938.

Δεν υπάρχει καμμία προοδευτικότητα σε αυτήν τη λογική. Υπάρχει μια οικονομική λογική και πώς βλέπει κανείς τα οικονομικά του στον κόσμο.

Εγώ θα συμφωνήσω με τον κ. Βορίδη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας έχει μια ξεκάθαρη θέση. Μπορεί κανείς να συμφωνεί ή να διαφωνεί, μπορεί να πάμε σε γενικότερη φιλοσοφία των ιδεολογιών και να λέμε ότι στην κορυφή ενός βουνού υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη και η ελευθερία και οι κομμουνιστές μέσα από την κοινωνική δικαιοσύνη προσπαθούν να κατακτήσουν την ελευθερία και εμείς οι φιλελεύθεροι μέσα από την ελευθερία προσπαθούμε να κατακτήσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη και να πάμε στα βασικά κομμάτια της ιδεολογικής μας διαφοράς, αλλά έχει μια συγκεκριμένη θέση.

Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι συγκεκριμένη και δεν νομίζω ότι βοηθάει. Σε τελευταία ανάλυση, αν θέλετε να δείτε τι γίνεται με το χρέος, ως προσχωρήσετε στη θέση της Νέας Δημοκρατίας, που είχαμε καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση το Φεβρουάριο του 2010. Να πιάσουμε το δημόσιο χρέος. Θέλετε από το 1974, κύριε Υπουργέ; Από το 1974 που ήταν 17%. Θέλετε από το 1981 μετά από δυο πετρελαϊκές κρίσεις που ήταν 27% του ΑΕΠ; Να το δούμε όμως όλο. Να δούμε τις ευθύνες, να πάμε στα χρέη, να δούμε τι έγινε με τα ομόλογα κάθε εποχής, να δούμε τι έγινε με τα CDS, να δούμε τι έγινε με τη «GOLDMAN SACHS», να δούμε τι έγινε με τις προγραμματικές συμφωνίες, να τα δούμε όλα. Αυτά να τα έχουμε ως παράδειγμα και να μην κάνουμε άλλα λάθη στο μέλλον.

Αυτό, λοιπόν, που πρέπει να κάνουμε, είναι να δούμε το χρέος μας στο μέλλον. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία καταθέσαμε τις προτάσεις στο «Ζάππειο 2». Είναι συγκεκριμένες, είναι κοστολογημένες, είναι προτάσεις που βγαίνουν από το αδιέξοδο. Σας προσθέσαμε και άλλα πράγματα.

Τώρα συζητάμε στη Νέα Δημοκρατία την αναθεωρητική διαδικασία του Συντάγματος. Και προσωπικά είχα την ευκαιρία πολλές φορές να σας πω από αυτό το Βήμα ότι, επειδή υπάρχουν πολλά προβλήματα και αρτηριοσκληρώσεις στο Σύνταγμα και στον τρόπο λειτουργίας του πολιτεύματός μας, αυτό που θα δώσει τη θεσμική διέξοδο, που θα βοηθήσει και την οικονομία να βγει από τα αδιέξοδα της είναι η ενεργοποίηση του άρθρου 44 και να προχωρήσουμε με τη σύμφωνη γνώμη του ελληνικού λαού σε συντακτική Βουλή, όπως έκαναν οι μεγάλοι της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει για λίγο ο κύριος Υφυπουργός.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τη δυνατότητα που μου δίνετε.

Ακούγοντας τον κ. Κεφαλογιάννη να λέει ότι θα μου αφαιρέσει το πτυχίο των Οικονομικών, νιώθω ιδιαίτερα ευτυχής που φοίτησα στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ και όχι στην οικονομική σχολή Κεφαλογιάννη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το Μάντσεστερ έχει καλό πανεπιστήμιο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Διότι διαφορετικά θα βρισκόμουν αντιμέτωπος με τον πειρασμό να τον πετάξω έξω από την αίθουσα, αν διάσκαζε αυτά τα οποία λέει μέσα στην Αίθουσα της Βουλής. Γιατί θα τον κατηγορούσα γι'

αυτό που στην ερευνητική κοινότητα αποκαλούμε data mining. Τι κάνει δηλαδή ένας ερευνητής, όταν τα στοιχεία, δεν εξυπηρετούν τις θεωρίες του; Αρχίζει και παίζει με τα στοιχεία, έτσι ώστε, όταν τρέχει τις οικονομετρικές παλινδρομήσεις, να καταφέρει να βγάλει τα αποτελέσματα εκείνα τα οποία επιβεβαιώνουν τη θεωρία του.

Και ποια είναι η θεωρία την οποία δεκαεννιά μήνες ακούω από τον κ. Κεφαλογιάννη να καταθέτει εδώ πέρα; Είναι ότι για όλα τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν στη χώρα ευθύνες έχει το ΠΑΣΟΚ.

Να κάνω μια υπόθεση εργασίας, κύριε Κεφαλογιάννη. Ας υποθέσουμε ότι είναι έτσι όπως τα λέτε. Ας υποθέσουμε για ένα δευτερόλεπτο ότι για όλα τα προβλήματα της χώρας φταίει το ΠΑΣΟΚ. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας τι ήταν; Τροχονόμοι, παρατηρητές των προβλημάτων που δημιούργησε στη χώρα το ΠΑΣΟΚ; Διότι αν υποθέσουμε έστω και προς στιγμήν ότι η εισήγησή σας το 1984 ήταν σωστή, ότι η χώρα όδευε προς την καταστροφή, τι σας εμπόδισε –μου λέτε ότι είστε είκοσι χρόνια στη Βουλή- ως κυβέρνηση το 1990 με 1993 να πάρετε δραστικά μέτρα; Τι σας εμπόδισε από το 2004 μέχρι το 2009 να πάρετε δραστικά μέτρα για να αντιμετωπίσετε τα προβλήματα της χώρας;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Με αυτά που λέτε θα πέσουν και τα κεραμίδια!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αστράψατε και βροντήξατε, κύριε Υφυπουργέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γι' αυτό, λοιπόν, καταθέτω έναν πίνακα, που δείχνει πώς μαγειρεύει τα στοιχεία ο κ. Κεφαλογιάννης κάθε φορά που συζητάμε εδώ μέσα στη Βουλή. Τι λένε εδώ πέρα αυτά τα στοιχεία;

Γι' αυτό και λέω ότι η οικονομική σχολή Κεφαλογιάννη, δυστυχώς, αν αξιολογούνταν από διεθνείς εξερευνητές, θα έπαιρνε κάτω από τη βάση. Αυτά εδώ τα στοιχεία λένε κάτι πολύ απλό για την πορεία του πρωτογενούς αποτελέσματος. Την περίοδο 1990-1993 είχαμε ελλείμματα πρωτογενή. Την περίοδο 1994-2002 είχαμε πλεονάσματα πρωτογενή και από το 2003 και κάθε χρόνο και μετά είχαμε ελλείμματα πρωτογενή με χειρότερη χρονιά το 2009 να είναι 10,1%. Εξ ου και ο δεύτερος πίνακας.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό και οικονομική σχολή Κεφαλογιάννη είναι πολύ κατώτερη από το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, δημιουργείτε μόνος σας το προσωπικό και μετά το αξιολογείτε δύο και τρεις φορές. Παρακαλώ να κλείσουμε το θέμα.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τώρα δεν θα ανοίξουμε διάλογο για τα Πανεπιστήμια του Μάντσεστερ και London School Of Economics. Η ιστορία είναι ότι εσείς τα οικονομικά τα κάνετε με λογική «Μαυρομάτη» σε ελεύθερη μετάφραση από τα τουρκικά!

Και επειδή μου λέτε για το πρωτογενές έλλειμμα, εγώ θα σας πω τι έλεγαν οι δικοί σας προϋπολογισμοί. Το 1990 πρωτογενές έλλειμμα της Νέας Δημοκρατίας 1,6 δισεκατομμύριο. Το 1992 πρωτογενές έλλειμμα 500 εκατομμύρια εκείνης της εποχής. Το ίδιο έγινε και τη δεκαετία του 1990 από το ΠΑΣΟΚ. Εγώ σας τα καταθέτω τώρα, αφού τα θέλετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αμφισβητήστε μου ένα νόμμερο από αυτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Το προσωπικό σε τι συνίσταται;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εάν δεν αμφισβητήσετε ένα νόμμερο από αυτά, σημαίνει ότι η ευθύνη του ΠΑΣΟΚ για το χρέος είναι αυτή που σας λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κάνετε νέα τοποθέτηση. Σας παρακαλώ πολύ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όπως και να το κάνετε, όπως και να το πείτε, όπως και να το βαφτίσετε, ότι πολιτικές και να κάνετε, φταίτε για το δημόσιο χρέος σε ποσοστό που ξεπερνά το 90%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Κεφαλογιάννη, αυτά τα είπατε. Επειδή συσσωρεύσατε νέφη στον Πειραιά, οφείλω ως Πειραιώτης να σας πω ότι εγώ διάβασα το δελτίο Τύπου του Υπουργού Θαλασσίων Υποθέσεων. Παρακαλώ διαβάστε και εσείς. Ομιλεί για το 51% ως χρηματιστηριακή προϋπόθεση για την ένταξη, τη διατηρησιμότητα της ενταγμένης ΟΛΠ, όταν θα συνενωθεί με τα άλλα λιμάνια, όχι για το τι μπορεί να πουλήσει το κράτος διά της Κυβέρνησης. Μπορεί να πουλήσει μέχρι 95%. Σας τα έχει πει ο κ. Διαμαντίδης. Μη δημιουργείτε, λοιπόν, πρόσθετα νέφη, γιατί έξω «βρόνταγε» προηγουμένως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, διαμαρτυρόταν ο Μεγαλοδύναμος για αυτά που έλεγε ο Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Η μια εκδοχή είναι ότι διαμαρτυρόταν. Η άλλη εκδοχή είναι ότι επιβεβαίωσε με θεϊκό σημάδι τα λεγόμενα του κ. Σαχινίδη. Νομίζω, όμως, ότι δεν πρέπει να κάνουμε τέτοιες ερμηνείες.

Τώρα δεν θα σχολιάσω την τοποθέτηση του κ. Κεφαλογιάννη, γιατί νομίζω ότι δεν αξίζει τον κόπο να τη σχολιάσω. Θα θυμίσω απλά στον κ. Κεφαλογιάννη ότι το χρέος φορτώθηκε 140 δισεκατομμύρια επί Νέας Δημοκρατίας και ότι το έλλειμμα, όταν δραπέτευσαν φεύγοντας από την κυβέρνηση προ της αποτυχίας τους, είχε περίπου 35 δισεκατομμύρια, κύριε Πρόεδρε, και νομίζω ότι πρέπει να ανακαλέσουμε στην τάξη τον φωνασκούντα συνάδελφο, γιατί τον πονάει. Ήταν μέλος της κυβέρνησης Καραμανλή και φέρει και αυτός προσωπικά σοβαρή ευθύνη γι' αυτήν την αποτυχία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν φωνάζω. Δεν σας βολεύει. Μέσα στον Ιούνιο θα φύγετε και θα το δείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Παυλόπουλε, να τα βρείτε με το κόμμα σας πρώτα και μετά να με διακόπτετε.

Όσον αφορά τα ζητήματα που αφορούν τη σημερινή συζήτηση –γιατί θέλω να κάνω και κάποια γενικότερα σχόλια με βάση τις τοποθετήσεις που έγιναν– θετική θα ήταν η συζήτηση αυτή, εάν δεν διαβλέπαμε μια αρνητική πρόθεση αμφισβήτησης, κομματικής εκμετάλλευσης προβλημάτων που υπήρξαν γύρω από τη διαχείριση του δημοσίου χρέους. Σαφώς πρέπει να μάθουμε τι έγινε. Σαφώς πρέπει να αποτυπωθεί αυτή η πορεία και κυρίως για λόγους παιδευτικούς, για να μην επαναληφθούν λάθη και για να μπορεί να ξέρει ο ελληνικός λαός πώς φτάσαμε μέχρι εδώ. Αυτό όμως δεν πρέπει να δώσει καμμία αφορμή να οδηγηθούμε σε αμφισβητήσεις και λαϊκισμούς που μπορεί να απειλήσουν και την πορεία της χώρας όπως επίσης και τα επιτεύγματά της. Και διέβλεπα μια τέτοια πρόθεση από την αποστροφή εκείνη του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ που αφορούσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Θα παραπεμφθεί, λοιπόν, το θέμα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, όπως έχουμε εισηγηθεί –αυτή τουλάχιστον είναι η απόφαση που εισηγούμαστε– και εκεί θα υπάρχει όλη η δυνατότητα με τη βοήθεια και ανθρώπων νηφάλιων, ανθρώπων ειδικών, ανθρώπων που δεν χρησιμοποιούν τη λογική του κομματικού ανταγωνισμού γύρω από αυτά τα μεζονοσ σημάσια ζητήματα και να αποτυπώσουμε την κατάσταση και να δούμε τι έγινε τα τελευταία χρόνια με τα πλαστά στοιχεία και βεβαίως, να μπορούμε να δώσουμε τις απαντήσεις που πρέπει σε όσους αναζητούν και για λόγους παιδευτικούς, αν θέλετε.

Υπάρχουν όμως και μεζονοσ ζητήματα στα οποία αναφερθήκαμε σήμερα. Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι, επειδή πολλή κουβέντα έγινε από αρκετές πλευρές.

Κατ' αρχάς μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ο χειρισμός και του κ. Κεφαλογιάννη και του αξιότιμου Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ για εκείνο το περιβόητο e-mail, το οποίο όντως βρίσκεται στο θέμα της δικαιοσύνης. Δεν είναι κάποιος ταλαίπωρος, είναι κάποιος προβοκάτορας σε βάρος της χώρας του. Αυτό είναι το πρώτο.

Και θα περίμενα να είμαστε ακριβείς σε αυτά τα ζητήματα, γιατί είναι ορισμένα θέματα που κανείς δεν μπορεί να παίζει και κανείς δεν μπορεί να διασπείρει σε βάρος της χώρας τέτοιου είδους ειδήσεις.

Δεύτερον, μας ζητήσατε να τοποθετηθούμε πάνω στην τοποθέτηση της Ελληνίδας Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κ. Δαμανάκη έκανε τη δική της τοποθέτηση, προφανώς στηριγμένη σε δικά της στοιχεία ή δικές της γνώσεις ή δικές της εκτιμήσεις. Εγώ δεν έχω κανένα λόγο να το σχολιάσω. Εκείνα που θέλω όμως να σας ξεκαθαρίσω –και θέλουμε να το ξεκαθαρίσουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο προς όλες τις πλευρές– είναι αυτό που τόνισε ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου την Τρίτη το βράδυ στην τελευταία δημόσια ομιλία του, πριν από εκείνη που έκανε χθες το βράδυ στον ΟΟΣΑ, στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ, όπου είπε: «Είμαι αποφασισμένος να πάρω όλα τα αναγκαία μέτρα για να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη και να συνεχιστεί ομαλά η πορεία ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας». Αυτό απαντάει σε όλα. Αυτό απαντάει κατά τον πιο κατηγορηματικό τρόπο σε όλα τα ερωτήματα, τα οποία έχουν τεθεί.

Η ελληνική Κυβέρνηση, ο Έλληνας Πρωθυπουργός έχει ξεκαθαρίσει –και αυτό θα γίνει– ότι θα παρθούν όλες οι αναγκαίες αποφάσεις και με θυσιές, αν χρειαστεί, προκειμένου η Ελλάδα να συνεχίσει την πορεία της ανόρθωσής της μέσα στην Ευρωζώνη και στηριγμένη στις προοπτικές που ήδη έχουν φανεί ότι διανοίγονται για την έξοδο από την κρίση και τη δημιουργία νέων δεδομένων για τους Έλληνες και τις Ελληνίδες. Αυτό θα κάνουμε και έτσι θα ακυρώσουμε οποιονδήποτε σχεδιασμό έχει ο οιοσδήποτε, που δεν μας ενδιαφέρει ποιος είναι. Η Ελλάδα δεν θα φύγει από την Ευρωζώνη και η ελληνική Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη για να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα –και θα το κάνει– προκειμένου να το διασφαλίσει αυτό, όπως και να συνεχίσει το πρόγραμμα εξόδου από την κρίση, το πρόγραμμα ανόρθωσης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, το οποίο προσδοκά όλος ο ελληνικός λαός.

Το πρώτο βήμα θα είναι να κλείσει η συμφωνία για το μεσοπρόθεσμο. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι το Υπουργείο Οικονομικών είναι στην τελική φάση της διαπραγματεύσεως με την τρόικα γύρω από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Πολλοί επιτίθενται. Δεν μπορεί, όμως, ταυτόχρονα ο κ. Τσίπρας και να ανησυχεί μην πάθει κάτι η Ελλάδα και να μας λέει να μην κλείσουμε το μεσοπρόθεσμο. Δεν γίνονται και τα δύο. Εάν ανησυχούμε, όπως ανησυχεί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ –ανησυχεί εντός ή εκτός εισαγωγικών, αλλά να μας το διευκρινίσει ο κ. Λαφαζάνης– μη βγούμε από την Ευρωζώνη, τότε δεν μπορεί ταυτόχρονα να καταγγέλλει την ελληνική Κυβέρνηση, διότι διαπραγματεύεται τους απαραίτητους όρους, προκειμένου να μη γίνει κάτι τέτοιο. Και θα το κάνουμε εμείς. Θα κάνουμε τη συμφωνία, παίρνοντας και τις ευθύνες μας σε ό,τι χρειαστεί, με σωστή γραμμή διαπραγματεύσεως, αναλαμβάνοντας και τις ευθύνες σε ό,τι χρειαστεί και αυτό πρέπει να είναι πολύ καθαρό μεταξύ μας.

Από εκεί και πέρα, υπάρχει και ένα θέμα που το έθιξε ο κ. Χατζηδάκης στην ομιλία του. Είπε ότι πάνω από τα κόμματα και πάνω από τις σκοπιμότητες είναι η πατρίδα, είναι η Ελλάδα. Ωραία. Εφόσον, όμως, είναι η πατρίδα –και θα συμφωνήσω με τον κ. Χατζηδάκη σε αυτό– τότε σημαίνει ότι ο καθένας μας εδώ αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Εμείς έχουμε την πρώτη ευθύνη. Αυτό είναι σαφές. Είμαστε το κόμμα που στηρίζει την Κυβέρνηση, είναι η Κυβέρνηση που κυβερνά. Δεν σημαίνει όμως αυτό ότι και οι άλλοι μπορούν να μένουν παθητικοί θεατές και ότι άλλοι μπορούν «να χαϊδεύουν αφτιά» και ότι άλλοι μπορούν να λαϊκίζουν ασυστόλως, «καβαλώντας το κύμα» και όπου τους πάει. Ειδικά τώρα, το κόμμα που κυβέρνησε τον τόπο και οδήγησε στη διάλυση και τη φυγή με τις εκλογές του 2009, έχει και αυτό μια ιδιαίτερα σοβαρή ευθύνη.

Και όταν μιλάμε για εθνική συνεννόηση, δεν το λέμε για να χαϊδεύουμε ο ένας τον άλλον και μετά να μην κάνουμε τίποτα, το λέμε πραγματικά για να συνεννοηθούμε, πραγματικά να καταλήξουμε σε κάποια ζητήματα, πραγματικά να μπορούμε να στηρίξουμε κάποιες κοινές αποφάσεις. Διότι εμείς θα συμφωνήσουμε στο μεσοπρόθεσμο και σε όποιες άλλες κινήσεις είναι αναγκαίες, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο δανεισμός της χώρας και για τα

επόμενα χρόνια. Καθαρές εξηγήσεις. Αλλά για να πετύχουν αυτές οι αλλαγές και να πετύχει αυτό το πρόγραμμα, πρέπει να υπάρχουν και ευρύτερες δυνάμεις που το στηρίζουν, πρέπει να παλεύουν πολλοί άνθρωποι γι' αυτήν την επιτυχία και όχι να την εγκαταλείπουμε μόνο σε κάποιους Υπουργούς, λέγοντας από εκεί και πέρα: «Κάντε ό,τι νομίζετε, εμείς διαφυλάττουμε για εαυτόν το δικαίωμα της κριτικής». Δεν είναι έτσι. Έχουμε όλοι ευθύνη σε αυτό και οφείλουμε να την αναλάβουμε. Και με την ευκαιρία, να πω ότι τα κυβερνητικά στελέχη, κύριε Υπουργέ, σαφώς πρέπει να δίνουν πρώτα το καλό παράδειγμα, μένοντας απόλυτα πιστά στις ομόφωνες αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, όταν αυτές τις παίρνουν, και όχι φροντίζοντας να διαφοροποιούνται βαρέως ή ελαφρώς την επόμενη μέρα. Από εκεί και πέρα, εμείς θα προχωρήσουμε, γιατί πάνω απ' όλα είναι η σταθερότητα της χώρας, είναι η ασφάλεια των πολιτών, είναι η συνέχιση της πορείας για την ανόρθωση της Ελλάδας.

Τώρα, όπως είπα και πριν, κάποιοι, είτε με κραυγές είτε με λαϊκισμούς είτε με περιστασιακές κινήσεις, προσπαθούν να καθαλίσουν το κύμα. Εμείς δεν θα κάνουμε κάτι τέτοιο. Είναι ώρα ευθύνης και σοβαρότητας για όλους μας. Και θα πω ότι πράγματι πήραμε τα μηνύματα από τις χθεσινές συγκεντρώσεις. Λογικό είναι. Το κατανοούμε. Οι πολίτες έχουν ανασφάλειες, οι πολίτες έχουν αγωνίες, οι πολίτες έχουν αβεβαιότητες. Είμαστε σε μια δύσκολη εποχή. Πιέζεται ο πολίτης. Πολλά μέτρα, που παίρνουμε, είναι δύσκολα μέτρα, είναι επώδυνα μέτρα και είμαστε αναγκασμένοι να το κάνουμε για να προχωρήσει η χώρα μπροστά. Δεν σημαίνει ότι δεν ακούμε, δεν σημαίνει ότι δεν βλέπουμε. Όλα λαμβάνονται υπ' όψιν. Και είναι καλύτερα να έχεις μια ενεργή κοινωνία που να διατυπώνει την αγωνία της, να διατυπώνει τις διεκδικήσεις της, να λέει την πραγματικότητα που βιώνει, παρά μια σιωπηρή κοινωνία που μπορεί να γεμίσει φασισμούς. Είναι προτιμότερο να έχεις τη δημιουργική και ενεργή κοινωνία, παρά την κοινωνία που είναι κλεισμένη σπίτι της και κοιτάει να ανταποκριθεί στον οποιοδήποτε βγάζει ωραία λόγια μέσα από τα τηλεοπτικά κανάλια. Με αυτήν την έννοια, ήταν θετικό αυτό το μήνυμα.

Και να σας πω και κάτι; Η καλύτερη απάντηση που μπορείς να δώσεις σε αυτούς τους πολίτες, που πρέπει να οφείλεις να πάρεις τα μηνυτά τους, είναι να εκτελέσεις σωστά αυτό που πιστεύεις. Να εκτελέσεις απαρégκλιτα, χωρίς καμμία ταλάντευση και με αποτελεσματικότητα αυτό το πρόγραμμα που προσυπογράφεις και αυτό που υπέγραψες και αυτό που θα υπογράψεις. Εφόσον πιστεύεις -και εμείς το πιστεύουμε- ότι αυτό το πρόγραμμα μπορεί να εξασφαλίσει την ανόρθωση, εφόσον πιστεύεις -και εμείς το πιστεύουμε- ότι αυτό το πρόγραμμα μπορεί να μας βγάλει από την κρίση, τότε πρέπει να το εκτελέσουμε απαρégκλιτα, με όλες μας τις δυνάμεις, με προσήλωση στο στόχο, γιατί μόνο έτσι μπορείς να προσδοκάς ότι θα δώσεις θετικές απαντήσεις σε αυτούς τους πολίτες, λύνοντας τα προβλήματα, εξασφαλίζοντας την ανάπτυξη, δημιουργώντας θέσεις εργασίας, απαντώντας στο μεγάλο πρόβλημα των ανέργων, οδηγώντας σε περισσότερο εισόδημα στη χώρα, το οποίο σαφώς θα πρέπει να μοιραστεί δικαιοτέρα, λύνοντας ζητήματα των χαμηλοσυνταξιούχων και των χαμηλόμισθων που πραγματικά αυτήν τη στιγμή στενάζουν. Έτσι το λύνεις και έτσι απαντάς θετικά, χωρίς να γυρνάς πίσω, χωρίς προσωρινές λύσεις που υπονομεύουν το μέλλον, με μια Ελλάδα που πραγματικά να μπορεί να μας κάνει υπερήφανους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κλείνω λέγοντας, κύριε Πρόεδρε, ότι, σύμφωνα με αυτά που είπαν οι εισηγητές μας, ο κ. Κουτμερίδης, ο κ. Μαργέλης, η κ. Παπαθανάση, εμείς παραπέμπουμε το θέμα στην εγνωσμένου κύρους επιτροπή της Βουλής, την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η οποία έχει τη δυνατότητα να συνεργαστεί και με ανθρώπους ειδικούς, ανθρώπους κύρους, να διερευνήσει σε βάθος την υπόθεση, να δώσει τις απαντήσεις που προσδοκούν οι συνάδελφοι και να μας βοηθήσει όλους, ώστε με γνώση να μην επαναλαμβάνουμε λάθη του παρελθόντος, διότι δεν έχουμε πια αυτήν την πολυτέλεια.

Η Ελλάδα έχει μπροστά της μια μεγάλη αλλά ίσως τελευταία

ευκαιρία και οφείλουμε όλοι να την αξιοποιήσουμε σωστά και θα την αξιοποιήσουμε, προκειμένου να μπορούμε, τουλάχιστον, έστω με τις διαφωνίες μας, να εκτελέσουμε αυτό που είναι το καθήκον μας, να οδηγήσουμε τη χώρα σε ασφαλείς και δημιουργικούς δρόμους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστο Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπυρίδων Χαλβατζής για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο Υπουργός: «Καμμία παράταξη δεν έφερε αντιρρήσεις, όταν οι κυβερνήσεις τα προηγούμενα χρόνια προχωρούσαν σε δάνεια». Τουλάχιστον, κύριε Υπουργέ, αγνοείτε την πραγματικότητα.

Σε ό,τι αφορά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, πάντα είχαμε ριζικά διαφορετική άποψη για τα δάνεια. Δεν γνωρίζετε ότι το ΚΚΕ κατάγγειλε τις κατά καιρούς δανειακές συμβάσεις; Ότι ήταν κατηγορηματικά αντίθετο στο να παίζονται τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων στο Χρηματιστήριο και για τα ομόλογα και τότε χάθηκαν δισεκατομμύρια από τα ασφαλιστικά ταμεία και φορτώθηκαν χρέη; Ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ήταν και είναι ριζικά αντίθετο με τα εξοπλιστικά προγράμματα που υπηρετούσαν και υπηρετούν τις νατοϊκές δαπάνες, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και όχι τις καλώς νοούμενες αμυντικές ανάγκες της χώρας; Εξοπλιστικά προγράμματα που φόρτωναν και φορτώνουν συνεχώς χρέη.

Συνεπώς είναι πολιτικά απαράδεκτο, κύριε Υπουργέ, να τσουβαλιάζετε όλους και όλα στο ίδιο σακί. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν μπαίνει στο ίδιο σακί με όλους.

Μιλάτε για διαφάνεια. Μέχρι σήμερα καμμία δανειακή σύμβαση δεν ήρθε για επικύρωση σ' αυτό εδώ το αστικό Κοινοβούλιο που έχετε απόλυτη πλειοψηφία, σήμερα εσείς, χθες η Νέα Δημοκρατία. Καμμία δανειακή σύμβαση δεν ήρθε.

Ο λαός βγαίνει στους δρόμους. Ο Πρωθυπουργός υποστηρίζει ότι προσπαθεί να ακούει προτάσεις για να περάσει τα μέτρα. Και ακούει προτάσεις από κόμματα και φορείς. Κύρια επιδίωξή σας είναι να τσακίσετε, να γονατίσετε το λαό. Εδώ ο Πρωθυπουργός βρήκε συμμάχους και πολιτικές δυνάμεις και τους φορείς των βιομηχανών.

Στο Συνέδριο του ΣΕΒ και ο Πρωθυπουργός και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έδωσαν τα διαπιστευτήριά τους. Διαγκωνίστηκαν μάλιστα για το ποιος θα διαχειριστεί καλύτερα τα συμπεφέροντά τους. Έχετε κηρύξει πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενους, ενάντια στο λαό. Εμείς, σας το λέμε για άλλη μια φορά, θα είμαστε σταθερά στην απέναντι όχθη, θα είμαστε από την πλευρά του λαού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μήνες τώρα αναπτύσσεται η συζήτηση για το χρέος και τα ελλείμματα. Πρόκειται για αντιστροφή της πραγματικότητας, την οποία επιδιώκετε να τοποθετήσετε με το κεφάλι κάτω. Το χρέος και τα ελλείμματα είναι το αποτέλεσμα και όχι η αιτία. Η καπιταλιστική ανάπτυξη διαχρονικά στη χώρα, με την αμέριστη συνδρομή των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, συνοδεύτηκε από πολλές παροχές, πρόνομια, φοροαπαλλαγές και φοροελαφρύνσεις γενικότερα από τζάμπα χρήμα στο μεγάλο κεφάλαιο.

Σήμερα, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, τα μόνα που εμφανίζετε είναι το έλλειμμα και το χρέος. Δεν είναι, κατά την άποψή μας, κρίση χρέους. Είναι κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και οι εργάτες, όλοι οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμμία ευθύνη γι' αυτό και για τη σημερινή κατάσταση που δραματικά βιώνουν ως αποτέλεσμα των αντεργατικών, αντιασφαλιστικών, αντικοινωνικών μέτρων που εφαρμόζετε.

Συνεπώς δεν μπαίνουμε στη συζήτηση για το πώς θα πληρωθεί αυτό το χρέος. Το ζήτημα είναι να μην πληρωθεί από τους εργάτες και γενικότερα τα λαϊκά στρώματα. Η πρόταση και η συζήτηση σήμερα ασχολείται με τη διαχείριση και όχι με την ουσία,

που είναι η αιτία του χρέους.

Στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται ανάμεσα στα άλλα το εξής: «Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί το χρέος παρά μόνο μέσα από μία διαδικασία δίκαιης ρύθμισης που θα είναι αποτέλεσμα μιας διαδικασίας πολυμερούς διαπραγμάτευσης». Και αυτή μόνο η διατύπωση περί δίκαιης ρύθμισης αρκεί για να πούμε ότι καλ-λιεργεί και αυταπάτες και αποπροσανατολισμό. Δεν μιλάει για την ουσία αλλά για τη διαδικασία.

Τα αντιλαϊκά μέτρα που υλοποιεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από την προώθηση της στρατηγικής του κεφαλαίου. Όλες οι κυβερνήσεις -σήμερα του ΠΑΣΟΚ, χθες της Νέας Δημοκρατίας- συναποφασίζουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και υλοποιούν αυτή ακριβώς τη στρατηγική διαχρονικά. Και ως Κυβέρνηση και ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ένα και το άλλο κόμμα αυτήν ακριβώς τη ρότα έχουν.

Αυτή η πολιτική, με παραλλαγές, στηρίζεται και από όλες τις πολιτικές δυνάμεις που αποδέχονται σαν μονόδρομο την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μία σκληρή, καταστροφική, ταξική πολιτική ενάντια στους εργαζόμενους.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, εμείς τονίζουμε ότι οξύνονται οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα διάφορα τμήματα της αστικής τάξης, αλλά και στο εξωτερικό της χώρας. Το κύριο για το κεφάλαιο είναι να πληρώσουν για την καπιταλιστική κρίση τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα, η εργατική τάξη. Στο πλαίσιο αυτό προχωράει και η καταστροφή τμημάτων του κεφαλαίου και οι ανταγωνισμοί κινούνται στην κυριαρχία κάποιων μονοπωλιακών ομίλων σε βάρος άλλων.

Το κύριο, όμως, συνολικά για την αστική τάξη είναι να φτωχύνει παραπέρα την εργατική οικογένεια, να ρίξει την τιμή της εργατικής δύναμης, να τσακίσει το εργατικό κίνημα, να το απογυμνώσει από τα δικαιώματά του. Μετά βεβαίως θα έρθουν τα συσσωρευμένα κεφάλαια που υπάρχουν για να επενδυθούν, ώστε να ξεκινήσει μία νέα πορεία ανάκαμψης με ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα και αυτή αντιπαλεύει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ενισχύουμε, στηρίζουμε τον αγώνα των ταξικών δυνάμεων στο εργατικό κίνημα. Στηρίζουμε την πάλη της φτωχομεσαίας αγροτιάς και των αυτοαπασχολούμενων. Υποστηρίζουμε τα δίκαια αιτήματα όλων όσοι πληττονται βάναισα και υποφέρουν απ' αυτήν την αντιλαϊκή, αντικοινωνική πολιτική.

Έχουμε αυτή την πρόταση από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που αφορά το χρέος. Ανεξάρτητα από το πώς μπορεί να χαρακτηριστεί ο καθένας το χρέος, εμείς υπογραμμίζουμε πως διαμορφώθηκε αυτό το χρέος, ποιοι ευθύνονται γι' αυτό. Το λέμε ευθαρσώς. Ευθύνονται οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Από τι διαμορφώθηκε αυτό το χρέος; Πρώτον, από τους να-τοϊκούς εξοπλισμούς που δεν έχουν καμμία σχέση με την καλώς εννοούμενη αμυντική ικανότητα της χώρας και τις ανάγκες της, από τις κραυγαλέες προκλητικές φοροαπαλλαγές υπέρ των μονοπωλίων και τις φοροελαφρύνσεις, από τις κρατικές χρηματοδοτήσεις και τα πολλά προνόμια στους επιχειρηματικούς ομίλους, από τις απαλλαγές στις εισφορές των ασφαλιστικών ταμείων προς τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Και όλα αυτά τα κάνουν και τα κάνουν για να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου, για να στηρίξουν την περιβόητη ανταγωνιστικότητά του και την ισχυροποίησή του. Η εργατική τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα δεν έχουν καμμία ευθύνη για το χρέος και τη διαμόρφωσή του. Και, βεβαίως, δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να δεχθούν νέα βάρβαρα μέτρα για κανένα χρέος, είτε νόμιμο είτε «παράνομο».

Και η συζήτηση δεν νομίζουμε ότι πρέπει να περιορίζεται στην αντιμετώπιση του χρέους. Γιατί, αλήθεια, η πολιτική που εδώ εφαρμόζεται δεν είναι ίδια μ' αυτή που εφαρμόζεται σ' όλα τα καπιταλιστικά κράτη; Δεν εφαρμόζεται στην Αγγλία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο, παντού; Είναι η στρατηγική του κεφαλαίου να «τσακιστούν» εργατικά, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι σήμερα πραγματικά υπάρχει η διόγκωση των ελλειμμάτων που είναι αποτέλεσμα του συγκεκρι-

μένου καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης που ακολουθεί η χώρα, από το 1974 τουλάχιστον μέχρι σήμερα. Βεβαίως σχετίζεται και με τη συμμετοχή της χώρας στην ΕΟΚ και σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εμείς δεν έχουμε αυταπάτες από τη δημιουργία και τη λειτουργία μιας ακόμα επιτροπής. Υπάρχει ωστόσο πλούσια εμπειρία από τα αποτελέσματα της δράσης διαφόρων εξεταστικών επιτροπών του Κοινοβουλίου. Μέχρι σήμερα καμμία δεν έχει διερευνήσει σκάνδαλα ή κατηγορίες για σκάνδαλα και άλλα πολιτικά ή οικονομικά θέματα με τα οποία ασχολήθηκε.

Και αυτό γιατί κάθε προσπάθεια συναντά τεράστια εμπόδια, μηχανισμούς, λαβύρινθο ολόκληρο. Είναι μηχανισμοί που συντηρούν, ενισχύουν και στηρίζουν το καπιταλιστικό σύστημα. Ανεξάρτητα απ' όλα αυτά, δεν έχουμε αντίρρηση να συσταθεί αυτή η επιτροπή.

Είτε ο κ. Βορίδης στην ομιλία του ότι κατανοεί τις θέσεις του ΚΚΕ που θέλει κομμουνισμό, θέλει την Ελλάδα Βόρεια Κορέα, δεν θέλει τράπεζες, δεν θέλει ασφαλιστικά ταμεία.

Αλήθεια, κύριε Βορίδη, η ζωή στις σοσιαλιστικές χώρες, η ζωή στη Σοβιετική Ένωση, ήταν όπως την παρουσιάζετε; Εκεί, η εργασία, η παιδεία, η υγεία, η πρόνοια, η κοινωνική ασφάλιση, ο πολιτισμός, ήταν σταθερές αξίες, σταθερή κατάσταση για το σύνολο του πληθυσμού. Η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα, η εργασιακή περιπλάνηση, η ανεργία, ήταν λέξεις άγνωστες. Και αυτό ήταν κοινή πεποίθηση σε όλες τις χώρες του καπιταλισμού.

Ναι, υπάρχει πισωγύρισμα και είναι προσωρινό. Αυτήν την αρνητική εξέλιξη την πληρώνουν οι εργαζόμενοι σε όλον τον κόσμο. Ναι, η αντιμετώπιση των πολιτικών εκπροσώπων των μονοπωλίων του ιμπεριαλισμού αποσκοπεί στην αφαίρεση όλων των κατακτήσεων του εργατικού κινήματος και στη χώρα μας και σε όλον τον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε για κατακτήσεις, που ήταν αποτέλεσμα σκληρών ταξικών συγκρούσεων με αστικές κυβερνήσεις και με δικτατορίες και όχι παραχωρήσεις που έκαναν κάποιες αδύναμες κυβερνήσεις, όπως ισχυρίστηκε πριν από λίγο καιρό εδώ, στην Αίθουσα –το είδαμε και μέσα από τα Πρακτικά- ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ.

Τέλος, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αγωνίζεται –και το έχουμε πει πολλές φορές, κύριε Υπουργέ, και θα το πούμε ξανά- για μία άλλη πολιτική, ριζικά διαφορετική. Παλεύει πρωτίστως για την ανατροπή της εφαρμοζόμενης πολιτικής, γιατί αυτή η πολιτική δεν παίρνει μερεμέτια και σοβαντίσματα. Αγωνιζόμαστε για τη δημιουργία των προϋποθέσεων μέσα από την αλλαγή των συσχετισμών, ώστε να αλλάξει η εξουσία.

Τότε μόνο, σε μία λαϊκή εξουσία, μπορεί να απελευθερωθούν οι παραγωγικές δυνάμεις του τόπου. Μιλάμε γι' αυτές τις δυνάμεις, οι οποίες θα αξιοποιούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας που είναι πολλά. Βεβαίως, θα ικανοποιηθούν και οι παραγωγικές ανάγκες αυτών όλων οι οποίοι παράγουν τον πλούτο και οι οποίοι τον δικαιούνται και, αργά ή γρήγορα, θα τον κατακτήσουν με τον αγώνα, με την πάλη, με τη σύγκρουσή τους μ' αυτήν ακριβώς την πολιτική που εσείς εφαρμόζετε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Χαλβατζή, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για δώδεκα λεπτά.

ΣΥΡΙΖΑΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι σήμερα είχαμε την ευκαιρία –και μας έδωσε την ευκαιρία ο ΣΥΡΙΖΑ- να κάνουμε μία ουσιαστική συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων και να ακουστούν σημαντικά πράγματα και από τον εισηγητή μας που έκανε μία εξαιρετική ομιλία, αλλά και από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας που επίσης έκανε μία εξαιρετική ομιλία.

Εγώ ερχόμενος μετά και έχοντας σημειώσει το τι ακούστηκε, είχα την ευκαιρία να σχολιάσω τις τοποθετήσεις ενός εκάστου

και να θέσω συγκεκριμένα ερωτήματα στον καθένα.

Θα ξεκινήσω με το ΣΥΡΙΖΑ, μια και δική του πρόταση συζητούμε σήμερα και με τη μεγάλη χαρά που βλέπω να έχουμε στην Αίθουσα τον κ. Λαφαζάνη. Διαπίστωσα, αγαπητέ κύριε Λαφαζάνη, μία μεγαλειώδη αντίφαση μεταξύ αυτών που είπε ο κ. Τσίπρας και αυτών που είπατε εσείς προχθές σε μία εκπομπή του κ. Σπύρου Καρατζαφέρη. Διαπίστωσα ότι ο κ. Τσίπρας είπε ότι δεν είστε υπέρ της άρνησης του χρέους και της στάσης πληρωμών και, μάλιστα, ότι δεν είστε υπέρ της επιστροφής της δραχμής και ζήτησε τη δριμεία καταδίκη της κ. Δαμανάκη, η οποία έθεσε το θέμα της δραχμής ως θέμα συζητήσεως στο γενικό διάλογο.

Όμως, εσάς –εσάς προσωπικά, εννοώ– σας άκουσα με τα αυτιά μου να λέτε: «γιατί φοβόμαστε να το πούμε; Στάση πληρωμών και, ναι, επιστροφή στη δραχμή»!

Θα ήθελα μία ξεκάθαρη τοποθέτηση. Ποιος εκφράζει τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ; Ο κ. Τσίπρας ή ο κ. Λαφαζάνης; Το λέω για να μπορούμε να συνηγορούμε κάποτε σ' αυτήν τη χώρα! Αν δεν συνηγορίσετε μεταξύ σας, αντιλαμβάνεστε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο να συνηγορούμε στην υπόλοιπη επικράτεια!

Επίσης, θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα σχόλιο σε κάτι που είπε ο κ. Τσίπρας και το οποίο βρήκα εξαιρετικά ενδιαφέρον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Διατύπωσε την εξής θεωρία. Είπε το εξής: «Γιατί δεν θέλετε να μάθουμε πού είναι όλα τα ομόλογα, ποιος κατέχει το χρέος, τι κατέχουν οι τράπεζες, ποιοι είναι οι επιχειρηματίες που τα έχουν, ποιοι έχουν τα λεφτά στην Ελβετία; Τι φοβάστε; Έχετε λερωμένη τη φωλιά σας;».

Θέλω, λοιπόν, να απαντήσω στον κ. Τσίπρα με το εξής: Εμείς δεν θέλουμε να ασχολούμαστε με τα οικονομικά των άλλων, διότι δεν είμεθα κομμουνιστές. Εμείς είμεθα αστοί. Εμάς μας αρέσει η ιδιωτική οικονομία και ο καθένας να έχει τα λεφτά του.

Όμως, θέλω να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι θυμάμαι πολύ καλά ότι ο κ. Τσίπρας, όταν μία μεγάλη κυριακάτικη εφημερίδα –και συγκεκριμένα το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ»– είχε διανοηθεί να δημοσιεύσει πολλά στοιχεία που αφορούσαν στην προσωπική του περιουσιακή κατάσταση, κύριε Δρίτσας και κύριε Λαφαζάνη, τα οποία απεκάλυπταν τη συμμετοχή του σε διοικητικά συμβούλια εταιρειών που έκαναν έργα στο δημόσιο και μάλιστα την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, έστειλε ένα εξώδικο στην εφημερίδα με πολύ μεγάλη και δριμεία κριτική, σχετικά με το γιατί τόλμησε η εφημερίδα να ασχοληθεί με τα προσωπικά του οικονομικά.

Θα ήθελα, λοιπόν και μία δεύτερη εξήγηση από εσάς που είστε εδώ. Να μαθαίνουμε τα οικονομικά των άλλων ανθρώπων και άρα και του κ. Τσίπρα και της οικογενείας του ή να μην τα μαθαίνουμε;

Εμείς λέμε να μην τα μαθαίνουμε. Το ξεκαθαρίζω. Εμείς λέμε «ο καθένας τα δικά του». Εσείς, όμως, εδώ λέτε κάτι άλλο.

Επίσης, θέλω να κάνω και μία τρίτη παρατήρηση προς το Συνασπισμό. Ο κ. Τσίπρας είπε –και αυτό είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι– ότι χθες είδε τον «ομορφότερο πλατεία Συντάγματος». Σημείωσα τη φράση του, γιατί μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση. Πράγματι, είδε την ομορφότερη πλατεία Συντάγματος, ίσως γιατί στις κινητοποιήσεις δεν συμμετείχε ο ΣΥΡΙΖΑ, διότι ξέρετε ότι όταν σε μία κινητοποίηση στην πλατεία Συντάγματος συμμετέχει ο ΣΥΡΙΖΑ, καίγεται η μισή Αθήνα!

(Χειροκροτήματα)

Θα έλεγα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Συνασπισμού, ότι θα πρέπει να προβληματίσει πολύ τον Αρχηγό σας και εσάς το γιατί σε μία τόσο μαζική εκδήλωση, όπως η χθεσινή, δεν έσπασε ούτε μία βιτρίνα, ενώ όταν μαζεύεστε τριακόσιοι «συριζαίοι» τρέχουμε να σώσουμε την Ακρόπολη! Είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα! Και το λέω αυτό, γιατί είναι εδώ και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ξέρετε ότι εγώ δεν τρέφω τα ιδιαίτερα φιλικά αισθήματα, αλλά πρέπει να πούμε την αλήθεια: ότι, δηλαδή, όταν κάνει διαδήλωση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κάνει τη διαδήλωση, λέει αυτά που λέει και φεύγει. Όταν κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, φοβόμαστε όλοι για τα καταστήματά μας και για την ασφάλεια της ζωής μας!

Άρα πρέπει να σας απασχολήσει, κύριε Λαφαζάνη, για ποιο λόγο «η ομορφότερη πλατεία Συντάγματος» –κατά Τσίπρα– ήταν την ημέρα που έλειπε από την πλατεία Συντάγματος ο Συνασπι-

σμός!

Και, τέλος, όσον αφορά τον κ. Τσίπρα και το Συνασπισμό, θα έλεγα να μην απαιτείτε με τόση δριμύτητα την καταδίκη της κ. Δαμανάκη για δύο βασικούς λόγους. Πρώτον, η κ. Δαμανάκη υπήρξε Πρόεδρος του Συνασπισμού και όλοι ξέρουμε τη διαδρομή που ακολούθησε, από Πρόεδρος του Συνασπισμού, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και τώρα Επίτροπος του ΠΑΣΟΚ. Είναι Επίτροπος και της Ελλάδας, βέβαια, αλλά είναι διορισθείσα από το ΠΑΣΟΚ.

Επειδή κάτι που έγινε μία φορά ως διαδρομή, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να γίνει ξανά στη ζωή και επειδή μπορεί να ζήσουμε τον κ. Τσίπρα μετά από μερικά χρόνια Επίτροπο του ΠΑΣΟΚ στην Ευρώπη, καλό είναι να μη σπεύδει να κάνει τέτοιες δηλώσεις, γιατί θα τις παίξουν μετά σε DVD τα κανάλια!

Πρέπει, μάλιστα, να σας πω ότι υπάρχει και ένας δεύτερος λόγος που ήταν εξαιρετικά άκομψο ότι ο κ. Τσίπρας με τόση δριμύτητα ζήτησε την καταδίκη της κ. Δαμανάκη. Η κ. Δαμανάκη ήταν η «ηρωική γενιά» του Πολυτεχνείου και φωνή του Πολυτεχνείου –εγώ το βάζω σε εισαγωγικά, για να συνηγορούμαστε τον δήθεν μεγάλο αγώνα! Πρέπει να δείχνετε ένα σεβασμό στην ιστορία της ηρωικής σας γενιάς! Μη μας λέτε τώρα ότι η ηρωική φωνή του Πολυτεχνείου είναι όργανο των κερδοσκόπων, όπως είπε ο κ. Τσίπρας και όργανο των κερδοσκόπων, μάλιστα, του μεγάλου κεφαλαίου!

Η ηρωική γενιά, η ηρωική φωνή του Πολυτεχνείου, έγινε όργανο των διεθνών κερδοσκόπων, Μάκη Βορίδη; Μα, πού φθάσαμε; Αυτοί οι ήρωες που έσωσαν την Ελλάδα, έγιναν, κατά τον κ. Τσίπρα, υπάλληλοι της «GOLDMAN SACHS» και του Σόρος;

Λίγη τσίπα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ! Λίγη τσίπα στην ιστορία αυτής της τιμημένης –δήθεν– ηρωικής γενιάς!

Κλείνω, λοιπόν, με το ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας το εξής: Εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα σε μια εποχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ο Συνασπισμός –αυτό που λεγόταν τότε «Ανανεωτική Αριστερά»– ήταν ένα κόμμα με μικρά μεν ποσοστά, δηλαδή άλλοτε έπαιρνε και άλλοτε δεν έπαιρνε 3%, αλλά είχε πολύ μεγάλο κύρος στην κοινωνία. Εγώ μεγάλωσα σε μία εποχή που όταν κάτι το έλεγε ο Συνασπισμός του κ. Κωνσταντόπουλου ή το έλεγε ο κ. Κύρκος, για την ελληνική κοινωνία εθεωρείτο μία πολύ σοβαρή πρόταση.

Ευτυχώς, την εποχή Αλαβάνου, αυτό άρχισε να αλλάζει και μπορεί μεν τα ποσοστά να ανέβηκαν λίγο, αλλά στην κυριολεξία καταβαρυνώθηκε το κύρος αυτού του πολιτικού χώρου.

Σήμερα δε, υπό την ηγεσία του κ. Τσίπρα, πιστεύω ότι δίδεται μία μεγάλη εθνική μάχη από αυτόν τον άξιο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να διαλυθεί τελείως το όποιο κύρος του Συνασπισμού στην κοινωνία! Αυτό είναι πολύ ευχάριστο και εξαιρετικά εθνικώς ωφέλιμο, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Όσο γρηγορότερα καταλάβουν οι Έλληνες πόσο καταστρεπτικό κόμμα είστε, τόσο καλύτερα για όλους!

Από σήμερα, λοιπόν, αφού επί σειρά ετών είχατε αποφασίσει να εκπροσωπείτε εδώ τους κουκουλοφόρους των Εξαρχείων, αποφασίσατε να εκπροσωπήσετε και τους κοινούς απατεώνες. Μπράβο. Συγχαρητήρια! Εκτός από το κόμμα των κουκουλοφόρων είστε και το κόμμα των απατεώνων, γιατί μόνο ένας απατεώνας μπορεί να λέει στα σοβαρά «δεν θα πληρώσω το χρέος μου».

Το «δεν θα πληρώσω το χρέος μου» είναι αυτό που λέει ο απατεώνας και που οι έντιμοι άνθρωποι τον πάνε στα δικαστήρια. Και έχουμε δεκάδες φορές ανθρώπους που πάνε στα δικαστήρια κυνηγώντας τους απατεώνες που δεν πληρώνουν τα χρέη τους. Θερμά συγχαρητήρια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι λέει;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Η ανοχή έχει και τα όριά της.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μιλάτε μετά, κύριε Λαφαζάνη. Μην εξανίσταστε.

Να μας πείτε για το αν συμφωνείτε με τον Αρχηγό σας για τη δραχμή και τη χρεοκοπία, γιατί άλλα λέει ο ένας και άλλα λέει ο άλλος και αφήστε τι λέω εγώ.

Η άποψη που, δυστυχώς, διακινείται και στο διαδίκτυο και στα blogs, ότι οι Έλληνες πρέπει να πούμε στην παγκόσμια κοινότητα

«δεν πληρώνω» –λες και τα ομόλογα είναι διόδια και δεν ξέρω και τι άλλο- είναι μια εξαιρετικά ηθικώς κολάσιμη πράξη, αλλά είναι, εκτός των άλλων, και εθνικώς εξαιρετικά επιζήμια, γιατί η μεγαλύτερη της συνέπεια απ' όλες είναι ότι δεν θα μας καθιστούσε απλά εθνικά απομονωμένους, όπως είπες, κύριε Βορίδη. Το «εθνικά απομονωμένοι» είναι ουδέτερη έννοια: απλώς δεν μας μιλάνε. Δεν είναι αυτό, όμως, το σημαντικό. Θα μας μισούν. Άλλο το να μη σου μιλάνε και άλλο το να σε μισούν κιόλας. Γιατί λογικό είναι να σε μισούν αυτοί που θα έχουν χάσει τα λεφτά τους και θα τους τα έχεις φάει και θα λες «αχ, τι ωραία που τα έφαγα».

Πάμε τώρα στην Κυβέρνηση.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω και σήμερα χάσατε μια μεγάλη ευκαιρία και εσείς προσωπικά. Ο κ. Τασούλας έκανε μια εξαιρετική ομιλία, γιατί ο κ. Τασούλας πράγματι προχώρησε με γενναία δόση αυτοκριτικής. Και η χώρα χρειάζεται σήμερα την εθνική συνεννόηση, αυτό που λέμε εμείς τη συνευθύνη. Τη χρειάζεται πραγματικά. Και ξέρετε ότι για να επιτευχθεί αυτή η συνεννόηση ο πρώτος που πρέπει να δώσει το στίγμα και ο πρώτος που έχει την ευθύνη, αν επιτυγχάνεται ή όχι, είναι ο επικεφαλής.

Τι κάνατε πέρυσι τέτοιοι καιρό; Εμείς σας τα λέγαμε αλλά δεν ακούγατε. Φέρατε τη δανειακή σύμβαση, το λεγόμενο μνημόνιο και στην εισηγητική του έκθεση υβρίζατε διαρκώς την κυβέρνηση Καραμανλή δίνοντας φυσικά την ευκαιρία στον κ. Σαμαρά να φύγει από τις ευθύνες του –όπως το κάνατε και με το 151 αντί για το 180 προφανώς σε συμφωνία- για να καταψηφίσει και να παίξετε το γνωστό παιχνίδι ο ένας είναι ο κακός και ο άλλος ο καλός, για να γίνει μετά ο άλλος κακός και ο άλλος καλός: το ίδιο που έχουμε ζήσει επί τριάντα χρόνια.

Όμως, τώρα δεν είναι η εποχή για να παίζετε τους «κουμπάρους». Αυτή η εποχή τελείωσε. Είμαστε στη Μεταπολίτευση. Είμαστε αλλού τώρα. Τώρα είναι η ώρα πράγματι να συνεννοηθούμε. Και, άρα, το πρώτο που πρέπει να κάνει η Κυβέρνηση είναι να ανέβει με ευθύτητα και γενναιότητα και να πει «βέβαια, το ΠΑΣΟΚ είναι το κόμμα που έχει κυρίως τη μεγαλύτερη ευθύνη για την κατάντια της χώρας σήμερα» γιατί αυτό είναι ιστορικό γεγονός. Δεν είναι θέμα πολιτικής αντιπαράθεσης.

Έβλεπα προχθές τον κ. Τσοβόλα σε ένα κανάλι, αν θυμάμαι καλά στον κ. Παπαδάκη. Έλεγε για τα δάνεια και δεν του είπε κανένας ότι προ ολίγων ημερών πληρώσαμε 25 δισεκατομμύρια από τα δάνεια του κ. Τσοβόλα του τέλους της δεκαετίας του '80. Γιατί οι Έλληνες δεν έχουν καταλάβει ότι το '80 μας έμαθε ο Ανδρέας Παπανδρέου σαν ελληνικό λαό, να τρώμε εύκολα λεφτά, χωρίς κόπο, να κάνουμε ρουσφέτια, να κάνουμε όλα αυτά τα περφόρμα «δωράκια» στον Μαυράκη τότε κ.λπ., για να έρθει ο λογαριασμός τώρα. Το λογαριασμό του '80 πληρώνουν τώρα οι φορολογούμενοι κατά το μεγαλύτερο μέρος.

Θα ήταν εξαιρετικά κρίσιμο και χρήσιμο να έρθετε εδώ και να πείτε «ναι, έχουμε την ευθύνη, όμως αυτά είναι ζητήματα του παρελθόντος και του ιστορικού. Τώρα έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα που πρέπει να το λύσουμε. Αν δεν το λύσουμε όλοι μαζί, θα βουλιάξουμε».

Πρέπει, επίσης, κύριε Υπουργέ, να σας πω το εξής. Εμείς προσωπικά βλέπουμε θετικά την πρόταση για το δημοψήφισμα για ένα βασικό λόγο. Διότι έτσι δεν θα μπορέσει κανένας να φύγει από τις ευθύνες του. Εδώ, ο ελληνικός λαός πρέπει να αποφασίσει τι θέλουμε να κάνουμε με αυτήν τη χώρα. Θέλουμε να έχουμε με την πρώτη ανακοίνωση ότι θα πουληθεί το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο την κατάληψη του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου ή να έχουμε δεκαπέντε χιλιάδες, είκοσι χιλιάδες, εκατό χιλιάδες απ' έξω;

Καλό είναι ο ελληνικός λαός να μάθει ποιο είναι το δίλημμα. Και εγώ θα σας πω ότι καλά έκανε και το είπε η κ. Δαμανάκη χθες, γιατί αυτό είναι αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό που είπε η κ. Δαμανάκη, ότι η επιλογή μας είναι μεταξύ του μνημονίου και της δραχμής, είναι αλήθεια. Ποιος δεν το ξέρει μέσα σ' αυτή την Αίθουσα; Εκτός αν έχουν κάποιοι να μας πουν μια τρίτη επιλογή που έχουμε.

Θα σας επιβεβαιώσω δε, ότι όλοι το ξέρουμε ότι είναι έτσι. Και απευθυνόμαί τώρα στη Νέα Δημοκρατία και τον κ. Κεφαλογιάννη, ο οποίος επίσης είπε κάποια σχόλια για την κ. Δαμανάκη.

Κύριε Κεφαλογιάννη, και εσείς στη Νέα Δημοκρατία το ξέρετε

ότι είναι έτσι και θα σας το αποδείξω αμέσως. Χθες ο κ. Μαρκόπουλος –φαντάζομαι ότι είναι ακόμα Βουλευτής σας- είπε στο «MEGA» το πρωί ότι αν κυβερνήσετε θα πάτε στις Βρυξέλλες και θα πείτε «ή θα μας δώσετε άλλο μνημόνιο ή θα πάμε στη δραχμή». Αυτή είναι η χθεσινή δήλωση του κ. Μαρκόπουλου στον τηλεοπτικό σταθμό «MEGA». Άρα για να το λέει ο κ. Μαρκόπουλος κάτι ξέρει. Και σήμερα μάλιστα ρώτησε ο κ. Οικονομέας τον κ. Παναγιώτη Γεννηματά «τι έχετε να πείτε για τη δήλωση του κ. Μαρκόπουλου;» και έκανε κάποιο σχόλιο ο κ. Γεννηματάς που δεν θέλω να το μεταφέρω στην Αίθουσα ...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν είπε τέτοιο πράγμα ο κ. Μαρκόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακριβώς αυτό. Έχω πολύ καλά αυτιά. Αν είχαμε βίντεο, θα σας το έπαιζα. Καλά. Πείτε κάτι άλλο να τον αδειάσετε. Τώρα τελευταία αδειάζετε πολύ μεταξύ σας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να κάνω και σ'εσάς ένα ερώτημα επισήμως από το Βήμα της Βουλής.

Προσπερνάω αυτό που είπε ο κ. Καμμένος για τον broker κ.λπ.! Άλλωστε περιμένω να φέρει τα στοιχεία και έχει εξαφανιστεί. Ο κ. Καμμένος δήλωσε στον τηλεοπτικό σταθμό «KONTRA» στον κ. Χίο ότι ο κ. Μιχελάκης, ο εκπρόσωπος Τύπου σας, είναι υπάλληλος συμφερόντων. Ισχύει αυτό; Το θεωρώ πολύ βαριά κατηγορία, αν πράγματι ισχύει. Εγώ θέλω να το ξέρω. Δεν λέω ότι λέει ψέματα ο κ. Καμμένος. Μπορεί να λέει και την αλήθεια. Αλλά αν λέει την αλήθεια, είναι πολύ σοβαρό θέμα και πρέπει να το πείτε.

Κλείνοντας να πω και το εξής. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η ώρα για να αρχίσουμε ο ένας να κατηγορεί τον άλλον. Τώρα είναι η ώρα για να συνεννοηθούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τώρα μιλάς σωστά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και η πολιτική μας γενιά θα κριθεί από το αν θα πούμε στον ελληνικό λαό, επιτέλους, την αλήθεια ή όχι.

Η αλήθεια είναι πολύ πικρή και πολύ δυσάρεστη. Πράγματι, ή θα βρούμε τον τρόπο να συνεννοηθούμε με τους εταίρους μας –και αυτό μπορείτε να το πείτε μνημόνια, αντιμνημόνια, τριώδιο, απόκριες, όπως θέλετε, αλλά πάντως σημαίνει συνεννόηση με τους εταίρους μας- ή θα πτωχεύσουμε, θα πάμε στη δραχμή και θα γίνουμε κάτι σαν τη Βόρεια Κορέα.

Ο κ. Μαρκόπουλος μόλις ήρθε. Χαίρομαι. Για να επιβεβαιώσει του λόγου το αληθές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν το είπατε; Μη φέrouμε τα βίντεο τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κλείστε την ομιλία σας, κύριε Γεωργιάδη. Έχετε υπερβεί πολύ το χρόνο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τελειώνω.

Τώρα είναι το βασικότερο θέμα όλων. Να πούμε στον ελληνικό λαό την αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι ο δρόμος μπροστά μας είναι ανηφορικός και δεν υπάρχουν περιθώρια για πολιτικά παιχνίδια. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, χάνετε πολύτιμο χρόνο. Εξακολουθείτε να χάνετε πολύτιμο χρόνο. Και η Ελλάδα δεν έχει χρόνο για χάσιμο.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα πρέπει κάποια στιγμή να αποφασίσετε σε ποιο ακριβώς στρατόπεδο είστε. Από τη μια μεριά το συγκεκριμένο μνημόνιο δεν σας αρέσει. Περίπου δεκτόν. Δεν ζητάτε εκλογές για να τα αλλάξετε, γιατί δεν μπορείτε να τις επιβάλλετε. Δεκτόν. Δεν θέλετε το δημοψήφισμα για να ανατρέψουν οι πολίτες αν το αποφασίσουν, αυτό το μνημόνιο που δεν σας αρέσει. Πάλι παράλογη θέση. Και μας λέτε ότι όταν εκλεγείτε, ενώ δεν σας αρέσει πίνοντας μπουρουνέλαιο, θα σεβαστείτε όλες τις υπογραφές που έχει βάλει το ΠΑΣΟΚ.

Πρέπει να αποφασίσουμε κάποτε τι θέλουμε να κάνουμε σ' αυτήν τη χώρα. Εμείς λέμε στον ελληνικό λαό την αλήθεια. Όποιοι μπορεί, θέλει και αντέχει να αναλάβει τις ευθύνες του για να περάσει η Ελλάδα απέναντι, γιατί αυτό θα κρίνει η ιστορία

σήμερα και τίποτα άλλο. Τα δικά μας ποσοστά στις επόμενες δημοσκοπήσεις δεν παίζουν απολύτως κανένα ρόλο.

Κλείνω μόνο με ένα πράγμα. Θέλω δημοσίως να συγχαρώ τον κ. Αποστολάκο. Αποδεικνύει ότι οι Βουλευτές μπορούν να κάνουν καλή δουλειά. Και εγώ δεν ήξερα αυτό το απαράδεκτο πράγμα που είχαν κάνει στο ορεν γον με τα βλάχικα, τα ποντιακά και τα αρβανίτικα και το έμαθα από εσάς, κύριε συνάδελφε και σας ευχαριστώ πολύ γι' αυτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ως ξένες γλώσσες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όταν το είδα, κύριε Υπουργέ, δεν πίστευα στα μάτια μου ότι η Κυβέρνησή σας έχει βάλει στο ορεν γον τα αρβανίτικα, τα ποντιακά και τα βλάχικα ως ξένες γλώσσες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Πριν προχωρήσουμε στον κ. Λαφαζάνη, το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Μαρκόπουλος για λίγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας θα ήθελα επί προσωπικού, επειδή αναφέρθηκε το όνομά μου, να δώσω μια διευκρινιστική δήλωση για δύο λεπτά γι' αυτά που είπε ο κ. Γεωργιάδης αναφερόμενος σε μένα. Αν έχω, βέβαια το δικαίωμα, χωρίς να κάνω κατάχρηση χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Γεωργιάδης αναφέρθηκε σε εμένα και σε μία χθεσινή εμφάνισή μου στην πρωινή τηλεοπτική ζώνη του MEGA και είπε ότι εγώ ανέφερα ότι όταν η Νέα Δημοκρατία θα γίνει κυβέρνηση και ο Αντώνης Σαμαράς Πρωθυπουργός, θα επαναδιαπραγματευθούμε το μνημόνιο, όπως, άλλωστε, αποτελεί πάγια θέση της παράταξής μας. Και προσέθεσε και κάτι το οποίο δεν υπάρχει σε κανένα βίντεο, κύριε Γεωργιάδη, αλλά υπάρχει μόνο στη φαντασία σας, αλλά και στην αγωνία σας να βάξετε στον ανεμιστήρα λάσπη και παραχάραξη. Εγώ δεν αναφέρθηκα ποτέ στη λέξη «δραχμή». Την έχω διαγράψει από το πολιτικό μου λεξιλόγιο. Σε άλλους ανήκει αυτή η λέξη, η λέξη «δραχμή». Για εμένα ανήκει μόνο στην ιστορία αυτού του τόπου και σε μία ανάμνηση.

Εγώ, λοιπόν, δεν αναφέρθηκα ποτέ στη δραχμή.

Πρέπει, όμως, να πω κάτι για την τακτική την οποία ακολουθεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Θέλω να ζητήσω συγγνώμη, κύριε Γεωργιάδη, κι από εσάς και από το σύνολο της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας και από τον Πρόεδρό σας. Δεν είστε δεκανίκια του ΠΑΣΟΚ. Είστε η περπατούρα του Γιώργου Παπανδρέου. Είστε εκείνο το πολιτικό κόμμα, το κατ' εξοχήν μνημονιακό, που ψηφίσατε, στηρίζετε κάθε στροφή του μνημονίου, στηρίζετε κάθε πολιτική του Γιώργου Παπανδρέου, κάνετε ό,τι μπορείτε για να οδηγήσετε αυτήν τη χώρα σε αυτήν την αποτυχημένη πολιτική, στο χείλος του γκρεμού, διότι ποιος ξέρει τι, πράγματι, έχετε στο μυαλό σας γι' αυτόν τον τόπο. Κι αναρωτιέμαι αν τη δραχμή και την έξοδο στην Ευρώπη την έχετε εσείς και κάποιοι από το ΠΑΣΟΚ που είχαν το θράσος να δημιουργήσουν αυτήν την τεράστια αναταραχή σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Να σοβαρευτείτε, κύριοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Να παρακολουθείτε καλύτερα αυτά που λέμε μήπως και μάθετε, μήπως και συνέλθετε, μήπως ακολουθήσετε ένα διαφορετικό δρόμο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, κύριε Γεωργιάδη. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητάω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μου δώσετε ένα λεπτό για να σας εξηγήσω πού συνίσταται το προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα σας πω αμέσως

ότι άλλο είναι επί προσωπικού κι άλλο είναι ανταλλαγή πολιτικών επιχειρημάτων, όπως στην προκειμένη περίπτωση. Δεν σας έδειξε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είπε ότι είναι καρικατούρα του Παπανδρέου.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έκανε μία πολιτική κριτική και μία διευκρίνιση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου δώσετε το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αφήστε με, σας παρακαλώ.

Αν συνεχίσετε με τον τρόπο αυτό -πείτε εσείς κ.λπ.- θα εκτραπούμε τελείως.

Σας δίνω το λόγο αυστηρά για ένα λεπτό. Αυστηρά. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Παρακαλώ πάρα πολύ τον κ. Μαρκόπουλο να έρθει στις 17.20' στην εκπομπή μου να παίξουμε το βίντεο από το MEGA.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παίξετε το βίντεο μόνος σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κι αν δεν έχετε πει τη λέξη «δραχμή»...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παίξετε το βίντεο μόνος σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρωινάδικο θα γίνει εδώ;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αν δεν έχετε πει τη λέξη «δραχμή» λέω, αν την έχετε διαγράψει από το λεξιλόγιό σας και δεν έγινε η κουβέντα με τον κ. Οικονομέα, εάν αυτό είναι έμμεσος εκβιασμός και διάφορα τέτοια, εγώ θα σας ζητήσω συγγνώμη. Πάμε το μεσημέρι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ. Να παίξετε το βίντεο μόνος σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν θα έρθετε, για να σας ζητήσω συγγνώμη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είμαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει συζήτηση έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Παρακαλώ πολύ, λοιπόν, -για να καταγραφεί στα Πρακτικά: Ο κ. Μαρκόπουλος και το είπε και σήμερα εδέχθη ερώτηση γι' αυτό που είπε ο κ. Παναγιώτης Γεννηματάς, ο οποίος και απήντησε. Για να συνεννοούμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κεφαλογιάννη, καταλαβαίνετε τώρα τι θα γίνει. Βοηθήστε κι εσείς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα θέμα και με την παράταξη και με το συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν βοηθάτε, κύριε Κεφαλογιάννη. Δεν έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχουμε τη διαβεβαίωση του κ. Μαρκόπουλου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρωινάδικο θα γίνει η Ολομέλεια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για έξι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προφανέστατα δεν θα ασχοληθώ με τον κ. Γεωργιάδη και με όλα αυτά στα οποία αναφέρθηκε, τα οποία είναι άκρως προβοκατόρικα και δεν υπακούουν σε κανέναν πολιτικό διάλογο. Οφείλω, όμως, να του επιστρέψω και με το παραπάνω, τους χαρακτηρισμούς που απηύθυνε, τους άκρως υβριστικούς, που θεωρώ ότι δεν μπορούν να απευθύνονται από αυτό το Βήμα της Βουλής, ανεξάρτητα πολιτικών διαφορών.

Αυτό που με εντυπωσιάζει, πάντως, στη σημερινή συνεδρίαση είναι ότι από τις κυρίαρχες πτέρυγες του πολιτικού συστήματος

και πρώτα απ' όλα φυσικά από την Κυβέρνηση, απουσιάζει κάθε αίσθηση της κοινωνικής πραγματικότητας, απουσιάζει κάθε αίσθηση της καταστροφής στην οποία έχει οδηγηθεί η χώρα. Δεν έχετε αντιληφθεί πού έχετε οδηγήσει τη χώρα, ότι είναι κάτω από τον γκρεμό, ότι αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στην άβυσσο; Δεν βλέπετε ότι λεηλατείτε τα πάντα; Δεν έχετε αφήσει τίποτα όρθιο! Δεν το βλέπετε αυτό;

Δεν βλέπετε ότι το δεύτερο πακέτο του μνημονίου, που έχετε προωθήσει, είναι η πλήρης διάλυση, το απόλυτο τέλος σε αυτήν τη χώρα; Δεν βλέπετε ότι εκποιείτε τα πάντα, ότι δεν αφήνετε τίποτα να επιβιώσει πλέον στην κοινωνία από τη μεγάλη της πλειοψηφία;

Κι ενώ υπάρχει αυτή η κατάσταση, ομιλείτε εδώ χειρότερα από τους τραπεζίτες δανειστές μας. Και λυπάμαι πάρα πολύ, που αξιότιμοι εκπρόσωποι στην ελληνική Βουλή είναι στην αντίληψή τους χειρότεροι από τους Γερμανούς τραπεζίτες. Τι αθλιότητα είναι αυτή; Δεν μπορώ να την καταλάβω.

Το ξέρετε ότι επισήμως βγαίνουν –διαβάστε τον Τύπο– και μεγάλες ξένες εφημερίδες, που εκπροσωπούν το χρηματιστικό κεφάλαιο –και το λένε ευθέως– αλλά και εκπρόσωποι –επώνυμων μεγαλύτερων funds, που διαχειρίζονται ομόλογα και λένε: Για να πάρουμε τα λεφτά μας –γιατί για τα λεφτά τους ενδιαφέρονται– πρέπει να γίνει ένα «κούρεμα» του χρέους στην Ελλάδα από 50% έως 70%.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εθελοντικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Από 50% μέχρι 70%!

Κύριε Κεφαλογιάννη, τίποτα δεν διαβάζετε; Τι «εθελοντικά»;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εθελοντικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το διαβάζετε ότι το προτείνουν αυτό; Το διαβάζετε;

Εγώ δεν λέω να το υιοθετήσετε, αλλά εδώ εμφανίζεστε πιο τραπεζίτες από τους τραπεζίτες. Και αυτά τα οποία θα συμβούν –και θα συμβούν έτσι κι αλλιώς– ερχόσαστε και τα καταδικάζετε, λες κι εσείς έχετε δανείσει και ότι σε αυτόν που δανείζει δεν υπάρχει ευθύνη. Δεν ήξεραν αυτοί που δάνειζαν τη χώρα σε τι ύψος είναι το χρέος της και ποιοι είναι οι κίνδυνοι που αναλαμβάνουν απέναντι στην κερδοσκοπία που ήθελαν να κάνουν; Δεν ήξεραν; Τίποτα δεν ήξεραν;

Επομένως, πρέπει να πληρώσουν σε αυτήν τη χώρα οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι και οι άνεργοι! Να μη θίξουμε το τραπεζικό κεφάλαιο, μη θίξουμε το χρηματιστικό κεφάλαιο! Αυτοί είναι ανεύθυνοι.

Αυτά μας λέτε σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτά, δυστυχώς, μας λέτε. Αθλιότητες μας λέτε. Αθλιότητες! Είναι ντροπή να λέγονται. Εγώ δεν λέω να δεχθείτε καμμία άποψη, ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε οποιουδήποτε από την Αριστερά ούτε τίποτα. Να έχετε, όμως, μία αίσθηση μιας πραγματικότητας και του τραγικού σημείου στο οποίο έχει φτάσει σήμερα η χώρα. Το χρέος αυτό είναι άδικο. Είναι ένα βαθύτατα ταξικό χρέος, ένα χρέος που δεν μπορεί να αποπληρωθεί. Και αυτά τα λέω ομιλώντας πολιτικά.

Ακούω, όμως, σ' αυτήν την Αίθουσα και ορισμένους να λένε πέραν του πολιτικού: Μα, είναι δυνατόν; Είχαμε συμβάσεις δανειακές. Όλα νόμιμα. Όλα νόμιμα έγιναν.

Μα, κύριοι, σε ποιον πλανήτη ζείτε; Θα σας φέρουμε παραδείγματα. Όχι γενικότητες, παραδείγματα. Η τελευταία δανειακή σύμβαση των 110 δισεκατομμυρίων είναι νόμιμη, κύριοι; Από πού κι ως πού είναι νόμιμη; Δεν είδατε το πραξικόπημα που έγινε εδώ για να περάσει αυτή η σύμβαση; Πραξικόπημα έγινε, διότι αυτή η σύμβαση και με βάση το μνημόνιο, έπρεπε να κυρωθεί διά νόμο στη Βουλή. Κι έρχεται την άλλη μέρα, σε άλλο νομοσχέδιο άσχετο και για τη δανειακή αυτή σύμβαση ύψους 110 δισεκατομμυρίων –δεν είναι λίγα– και λέει: Όχι, δεν θα κυρώνεται με νόμο πλέον. Και τι θα γίνει; Θα έρχεται, λέει, για ενημέρωση απλώς στη Βουλή. Δηλαδή, πάνω στο πραξικόπημα έγινε δεύτερο πραξικόπημα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το νομοσχέδιο είχε κατατεθεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και είχε κατατεθεί το νομοσχέδιο. Αν ανατρέξεις στη Βουλή μέσα είναι γραμμένο το νομοσχέδιο και μένει σε εκκρεμότητα. Και όχι μόνο δεν την φέρατε για κύρωση, με αυτήν τη διάταξη την πραξικοπηματική, αντισυνταγματική, παράνομη 100%, αλλά δεν τη φέρατε ούτε καν για συζή-

τηση, κύριοι. Ούτε για συζήτηση που λέει ο νόμος. Γιατί λέει ότι τη φέρνουμε για συζήτηση. Πότε τη φέρατε για συζήτηση στη Βουλή τη δανειακή σύμβαση; Πότε τη φέρατε; Γιατί δεν διαμαρτύρεστε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, κατά τ' άλλα, γι' αυτά τα αίσχη; Γιατί δεν διαμαρτύρεστε;

Πέραν αυτού, μιλάτε για νομιμότητα. Εγώ δεν θα σας πω τι λέει η Αριστερά. Εγώ θα σας πω τι λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο, κύριοι. Διαβάστε τις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή και αυτές είναι του ΣΥΡΙΖΑ; Ή μήπως εκφράζουν τίποτα ακραίες επαναστάτες τρομοκράτες; Τι λένε εδώ οι ετήσιες εκθέσεις;

Εγώ θα διαβάσω τι λέει η έκθεση του 2009, κύριε Σαχινίδη. «Από τα προεκτεθέντα στοιχεία του κρατικού απολογισμού οικονομικού έτους 2009 διαπιστώνεται σημαντική απόκλιση από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, τόσο ως προς το σκέλος των εσόδων, όσο και ως προς το σκέλος των δαπανών. Τούτο δεν συνάδει με τις διατάξεις των άρθρων 79 παράγραφος 2 του Συντάγματος και άρθρου 5 παράγραφος 2 και 8 παράγραφος 2 του ν. 2362/1995».

Δηλαδή, τι λέει, κύριοι, εδώ το Ελεγκτικό Συνέδριο, το αρμόδιο θεσμικό όργανο του κράτους για τον έλεγχο προϋπολογισμού; Λέει ότι είναι παράνομο και αντισυνταγματικό το έλλειμμα και ο ίδιος ο προϋπολογισμός και επομένως, η αντίστοιχη δανειοδότηση είναι εκτός Συντάγματος, πραξικοπηματική. Κάθε χρόνο τα λέει αυτά: από το 2000 τουλάχιστον και τα επαναλαμβάνει.

Τα λέω εγώ εδώ πέρα και ρωτάω: Τι ψηφίζετε, κύριοι, όταν ψηφίζετε τον ισολογισμό και απολογισμό; Την παρανομία ψηφίζετε; Την αντισυνταγματικότητα; Γιατί έχετε τότε το Ελεγκτικό Συνέδριο να κάνει θεσμικό έλεγχο και σας λέει αυτά τα πράγματα και τα γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λοιπόν, τι βγαίνει από αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης; Ξέρετε τι βγαίνει, κύριε Σαχινίδη; Είναι απλούστατο αυτό που βγαίνει: Ότι όλο το χρέος έχει διαμορφωθεί κατά παράνομο και αντισυνταγματικό τρόπο, διότι κατά παράνομο και αντισυνταγματικό τρόπο έχουν γίνει υπερβάσεις ελλειμμάτων, οι οποίες χρειάζονταν έγκριση από τη Βουλή και δεν τις κάνατε. Δεν τις φέρνατε για έγκριση από τη Βουλή, ούτε για να τροποποιήσετε τον προϋπολογισμό ούτε για να τον διορθώσετε. Επομένως, όλες οι διαδικασίες που ακολουθήσατε είναι μη σύννομες. Είναι σύννομες με τη δική σας νομιμότητα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, κύριε Λαφαζάνη, αν έχετε την καλοσύνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι μη σύννομες και αντισυνταγματικές.

Αυτά λοιπόν, είναι η πραγματικότητα. Θα μπορούσα να πω κι άλλα και να σας παροτρύνω –μου φαίνεται ότι σας το έχω ξαναπεί– να διαβάσετε το βιβλίο την «Η Τράπεζα» για το ποιο κυβερνάνε αυτόν τον κόσμο: «GOLDMAN SACHS», του Μαρκ Ρος. Το πρώτο κεφάλαιο: Σε τι αναφέρεται; Στο μεγάλο σκάνδαλο με την «GOLDMAN SACHS». Είναι παγκόσμιας εμβέλειας βιβλίο, το οποίο έχει κάνει θραύση σε όλο τον κόσμο. Το πρώτο κεφάλαιό του μιλάει για την «GOLDMAN SACHS» στην Ελλάδα και λέει πως απεκρύβη το χρέος και με τι συναλλαγή υπόγεια έγινε αυτό, ποιοι κέρδισαν και ποιοι κερδοσκοπήσαν. Αυτά δεν πρέπει να ελεγχθούν; Αυτά είναι όλα νόμιμα; Καλώς έγιναν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με τους εξοπλισμούς που είναι ειδικές δανειακές συμβάσεις, τι γίνεται; Δεν πρέπει να ελεγχθούν; Όλες νόμιμα έγιναν; Δεν υπάρχει πρόβλημα εκεί ελέγχου; Γιατί δεν τον αποδέχεστε, όμως, κυρίες και κύριοι, τον έλεγχο; Γιατί δεν τον αποδέχεστε και λέτε εξαρχής ότι όλα ήταν νόμιμα και ότι όλα έγιναν βάσει του Συντάγματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε υπερβεί πολύ το χρόνο. Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελιώνω.

Αμφισβητούμε πολιτικά το χρέος. Είναι ένα χρέος, όπως είπα, άδικο και βαθύτατα ταξικό, ένα χρέος που δεν υπηρέτησε τις αναπτυξιακές και κοινωνικές ανάγκες της χώρας, ένα χρέος βραχνάς που δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποπληρωθεί.

Πέραν αυτού, που είναι μια πολιτική θέση, υπάρχει ένα θέμα ελέγχου της νομιμότητας της διαμόρφωσης και της συγκρότησης του χρέους, με ποιες διαδικασίες και με ποιους τρόπους έγιναν όλα αυτά. Και από αυτό μπορεί να βγάλει συμπεράσματα κανείς, αν θα γίνει ένας ουσιαστικός έλεγχος.

Εγώ δεν πιστεύω βεβαίως, ότι τα δυο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, μπορούν να κάνουν έλεγχο, δηλαδή για να ελέγξουν τον εαυτό τους. Δεν μπορούν να βγάλουν τα μάτια τους, όπως δεν τα έχουν βγάλει σε καμμία επιτροπή που εξετάζει τέτοια πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Λαφαζάνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διαπιστώνεται για άλλη μια φορά ότι φοβάστε ακόμα και έναν έλεγχο, τον οποίο μπορείτε να τον κοουλουώσετε, που λέει ο λόγος. Και αυτό το φοβάστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βρούτσης Βουλευτής Κυκλάδων της Νέας Δημοκρατίας για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω, επειδή θεωρώ ιδιαίτερα κρίσιμη αυτήν τη σημερινή συζήτηση στο Κοινοβούλιο στη βάση της ερώτησης-πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ με κάποιες απόψεις και θέσεις που πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός έχει ανάγκη να τις ακούσει.

Και τις έχει ανάγκη γιατί στις ιστορικές στιγμές που διανύουμε, στις κρίσιμες αυτές στιγμές που όλοι αγωνιούν, στην κοινωνική και οικονομική ερήμωση που έχει διαμορφωθεί στον τόπο μας έχει ανάγκη να ακούσει ότι η Ελλάδα έχει μόνο ένα δρόμο, το δρόμο της Ευρώπης. Έχει ανάγκη να ακούσει ότι ναι, η Ευρωζώνη και το ευρώ αποτελεί λύση και προοπτική για την Ελλάδα και δεν μπορεί να φύγει από αυτό. Έχει ανάγκη να ακούσει την αλήθεια: ότι η Ελλάδα μπορεί. Μπορεί να περάσει το Γολγοθά, μπορεί να ξεπεράσει τις σημερινές αδυναμίες –το έχει αποδείξει και στο παρελθόν σε χειρότερες συνθήκες- και μπορεί «να περάσει το ποτάμι» και να βρεθεί απέναντι.

Και πώς μπορεί να τα κάνει αυτά; Μπορεί με αυτό το πολιτικό σύστημα, με αυτό το πολιτικό προσωπικό που σήμερα διαθέτει το Κοινοβούλιο, τα κόμματα εάν και εφόσον υπάρξουν προϋποθέσεις: προϋποθέσεις συνεννόησης, προϋποθέσεις οι οποίες θα δείχνουν το σωστό δρόμο, προϋποθέσεις οι οποίες διαμορφώνουν την αναγκαία εκείνη οικονομική πρόταση, η οποία μπορεί πραγματικά να δείξει την πυξίδα του προσανατολισμού για το πού πρέπει να πάει η Ελλάδα και η οικονομία της.

Αυτή, λοιπόν, η πρόταση είναι μια πρόταση που πρέπει να περικλείει την ανάπτυξη. Να μην μπερδεύουμε τα πράγματα. Είναι μια θεωρία, η οποία σήμερα συμπυκνώνεται στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, που δείχνει την αναπτυξιακή προοπτική που σήμερα λείπει. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο, το είπε η Νέα Δημοκρατία και είναι στη σωστή κατεύθυνση: Επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, αυτό που δεν έκανε η Κυβέρνηση που υπέγραψε με την πλάτη στον τοίχο, ένα κείμενο του οποίου αμφισβητείται σήμερα η νομιμότητά του και από συνταγματολόγους, πέρα όμως, από αυτό, ένα κείμενο που δεν είχαν διαβάσει ούτε οι σημερινοί Υπουργοί της Κυβέρνησης, αλλά ούτε και η Κοινοβουλευτική τους Ομάδα. Και σήμερα απορούν, πώς γίνεται να έχουν υπογράψει τέτοιο κείμενο. Επιπλέον, αλλαγή στο Σύνταγμα –το είπε πριν από λίγο και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Κεφαλογιάννης- κάτι που προετοιμάζει η Νέα Δημοκρατία.

Με αυτές τις προϋποθέσεις πιστεύω ότι υπάρχει ελπίδα. Ουαί και αλίμονο, αν από αυτό το Βήμα που μας ακούει ο ελληνικός λαός αυτήν τη κρίσιμη στιγμή και σε μια τέτοια κρίσιμη συζήτηση δεν εκπνεύσουμε προς τα έξω την ελπίδα και την προοπτική. Αυτό πρέπει να κάνουμε. Και να βάλουμε τα δυνατό μας, για να ξεπεράσουμε τους σκοπέλους, γιατί μπορούμε. Η Ελλάδα έχει αποδείξει στο παρελθόν ότι μπορεί. Μπορούμε να το κάνουμε.

Έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα, έχουμε αστείρευτες δυνάμεις, έχουμε ένα πλούτο πνευματικό. Κάναμε λάθη στο παρελθόν. Αυτή η συζήτηση, κύριε Υπουργέ, ενδείκνυται ακριβώς σε αυτό: Όταν μιλάμε για το χρέος, που δεν είναι μόνο μια οικονομική συζήτηση, είναι εξόχως πολιτική, αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι δύο πράγματα: Πρώτον, να κάνουμε διαπιστώσεις στο τι έφταιξε. Το τι έφταιξε το γνωρίζουμε όλοι. Υπάρχει μια συνυπευθυνότητα διαχρονική απ' όλα τα κόμματα. Είναι λάθος να μπορούμε σήμερα στον επιμερισμό, ποιος φταίει περισσότερο, ποιος φταίει λιγότερο. Εσείς όμως το κάνατε. Μια τέτοια συζήτηση εσείς τη μετατρέψατε σε μια άγονη κουβέντα, υπό την έννοια ότι προσπαθήσατε να λιθοβολήσετε τη Νέα Δημοκρατία, όταν ξέρετε ότι όχι μόνο περισσότερα χρόνια κυβερνάτε, αλλά και η δεκαετία του '80 –κυρίως γιατί εκεί εστιάζουμε και ξέρουμε τις αιτίες του προβλήματος- ήταν η περίοδος εκείνη που εκτινάχθηκε το χρέος.

Το χειρότερο απ' όλα δεν ήταν η οικονομική εξέλιξη του χρέους, ήταν ότι αλλάξαμε ως έθνος την ψυχολογική και πολιτική μας αντίληψη για τα πράγματα. Εκεί που είχαμε ένα δημιουργικό έθνος, ένα λαό δημιουργικό, που πίστευε στην ιδιαιτερότητα πρωτοβουλία, που πίστευε στις δυνάμεις του, τον μετατρέψαμε σε ένα λαό της ήσσονος προσπάθειας, της πρόσκαιρης ευκαιρίας, που ήθελε απλώς μία θέση στο δημόσιο για να βολευτεί. Αυτές είναι οι αιτίες. Δεν πρέπει, όμως, να μένουμε εκεί. Πρέπει να πάμε στο αύριο, στην προοπτική. Εκεί αναζητά ο κόσμος τις αλήθειες.

Σας περιέγραφα προηγουμένως ένα τοπίο. Όμως, πάνω σ' αυτό επιτρέψτε μου να σας πω ότι πρέπει να βελτιωθείτε στα λάθη σας. Πρέπει να μην πέφτετε σε λάθη ειδικά αυτήν την περίοδο. Ο κόσμος πλέον καταλαβαίνει. Είδατε χθες τη συγκέντρωση που έγινε στο Σύνταγμα, η οποία ήταν πέρα από κόμματα και πραγματικά ήταν κάτι που δεν περίμενε κανείς. Αυτή η συγκέντρωση τι έδειξε; Δείχνει, δυστυχώς, ότι το πολιτικό σύστημα απομακρύνεται συνεχώς από την κοινωνία και δημιουργείται μία μεγάλη γέφυρα, αλλά το κλειδί που πρέπει εμείς, το πολιτικό σύστημα, να βρει ενσωματώνεται σε τέσσερις λέξεις: Αξιοπιστία, σοβαρότητα, υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα. Εκεί ακουμπά η απάντηση μπροστά στις προκλήσεις του σήμερα και του αύριο.

Αυτές τις τέσσερις λέξεις, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση δυστυχώς δείχνει να μην τις αντιλαμβάνεται. Το δείχνει καθημερινά, το έδειξε και χθες. Για εμένα, επιτρέψτε μου να πω ότι είναι ακατανόητο η Επίτροπος, η εκπρόσωπός μας, τη στιγμή που η Ελλάδα κρέμεται από τα χείλη του πολιτικού προσωπικού, των Υπουργών της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού, του Υπουργού Οικονομικών, να βγαίνει και να μιλά για δραχμή! Είναι αδιανόητο για εμένα, με τα δικά μου μάτια, να βλέπω τον Υπουργό κ. Παπακωνσταντίνου προχθές, σε εκπομπή, να λέει με κυνικότητα ότι κατεβάζουμε τα ρολά, χωρίς ήχος αυτοκριτικής, όταν ο ίδιος έδινε διαβεβαιώσεις ότι ο ίδιος αποκλείεται να είναι Υπουργός και να υπάρχουν άλλα μέτρα, διότι είτε ο ίδιος δεν θα είναι Υπουργός είτε δεν θα είναι αυτή η Κυβέρνηση! Μάλιστα, πρόκειται για μέτρα, κύριε Υπουργέ, που πριν από ένα χρόνο ήρθαν στη Βουλή με το μνημόνιο, ακολουθήθηκε μία συγκεκριμένη πολιτική, η οποία απέδειξε ότι δεν οδηγεί πουθενά.

Ο κόσμος, ο ελληνικός λαός, έκανε κάτι πρωτόγνωρο, απίστευτο για όλους μας. Έδειξε μία υπομονή και καρτερικότητα, για να δει τα αποτελέσματα και τους καρπούς της πολιτικής σας. Δυστυχώς, όμως –το λέει η Νέα Δημοκρατία και το πιστεύει- απέτυχαν όλα. Αδιέξοδη πολιτική, θυσίες χαμένες, άκαρπες προσπάθειες και έρχεστε τώρα να πείτε ότι με την ίδια πολιτική, με προέκταση του ΦΠΑ από 13% στο 23% για τρόφιμα, με επαχθέστερη φορολογία, καταργώντας το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ, των 6.000, φορολογώντας τη σύνταξη των 400 ευρώ, θα βρείτε λύση στο πρόβλημα. Μα, δεν είναι έτσι. Ακόμη και ο απλός πολίτης είναι καχύποπτος πολίτης, διότι είτε ο ίδιος είτε η πολιτική, την οποία θα φέρετε σε λίγο με νομοσχέδιο στη Βουλή, δεν θα αποδώσει και θα οδηγήσει σε μία ύφεση, που θα προσθέσει νέα ύφεση και σε ένα χρέος που θα προσθέσει νέο χρέος.

Πριν από λίγο καταθέσατε κείμενα με την εξέλιξη του χρέους. Δεν μιλήσατε, όμως, κύριε Υπουργέ, για το μελλοντικό χρέος από το 2009 και μετά. Το αποφύγατε επιμελώς. Στα κείμενα που

δώσατε, το κρύψατε και δεν είπατε κουβέντα.

Ας δούμε λίγο τα στοιχεία. Το 2009 το χρέος της Ελλάδας, όπως το παραλάβατε, ήταν 298 δισεκατομμύρια ευρώ και 127% το ΑΕΠ. Το 2010 εκτινάχθηκε το ΑΕΠ στο 143% και το χρέος στα 329 δισεκατομμύρια ευρώ. Σήμερα στο πρώτο τρίμηνο του 2011 έχει πάει στο 155% το ΑΕΠ και στα 355 δισεκατομμύρια ευρώ το χρέος, ενώ προβλέπεται το 2012 να προσεγγίσει το ΑΕΠ το 160%. Γι' αυτό τι λέτε; Δηλαδή, μιλάμε για το χρέος μέχρι τώρα που αναλάβατε την Κυβέρνηση, που συνειδητοποιήσαμε τα λάθη μας, τις αβελιψίες του πολιτικού συστήματος στο παρελθόν, αλλά για το αύριο τι λέτε, για ένα χρέος που έχει εκτοξευθεί και παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις; Πού οδηγείτε την ελληνική οικονομία;

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να είστε πολύ προσεκτικοί. Εγώ προσωπικά έχω τις ίδιες αγωνίες, που έχετε και εσείς. Πιστεύω καλοπροαίρετα ότι όλοι θέλουμε το καλό της πατρίδας μας, πιστεύω όμως ενδόμυχα ότι δεν μπορεί να προχωρήσει η απάντηση και η λύση του προβλήματος με τον Πρωθυπουργό, τον κ. Παπανδρέου, για έναν πολύ απλό λόγο. Το είπε ο κ. Πρωτόπαπας πριν από λίγο. Θα συμφωνήσω μαζί του. Είπε: «Η οποιαδήποτε οικονομική πολιτική πρόταση πρέπει να είναι αξιόπιστη και αταλάντευτη και αυτός που την λέει και την εκπέμπει να βγάζουν τα μάτια του σπίθες».

Ερώτηση: Πώς είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, ο ελληνικός λαός, κρατώντας στο διαδίκτυο τη φωτογραφία του Πρωθυπουργού το 2008 που έλεγε ότι δεν πωλείται η ΔΕΥΑΘ, να βλέπει σήμερα τον κ. Πρωθυπουργό να λέει ότι πωλείται η ΔΕΥΑΘ; Πώς είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, όταν γνωρίζουμε τη συμπεριφορά του κ. Παπανδρέου το 2008 με την «COSCO», να βλέπει σήμερα τον κ. Παπανδρέου να λέει άλλα πράγματα για την «COSCO»; Πώς είναι δυνατόν να βλέπει τον κ. Παπανδρέου τον 2008 να λέει άλλα πράγματα για τη ΔΕΗ και σήμερα να διαμαρτύρονται οι συνδικαλιστές της ΔΕΗ, που δεν συμφωνούμε μαζί τους, για το θέμα της ΔΕΗ; Πώς είναι δυνατόν να γίνει πιστευτός ο κ. Παπανδρέου ότι η σημερινή πολιτική του είναι αληθινή, όταν τον έχει δε σε μία σωρεία αντιφάσεων, όπως με τους αγρότες και τα τρακτέρ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βρούτση, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρώτα και κύρια πιστεύω ότι πρέπει να κάνετε την εσωτερική σας αυτοκριτική, να σοβαρευτείτε και ο ελληνικός λαός είμαι σίγουρος ότι μπορεί να δείξει και ανοχή και υπομονή, αρκεί αυτός που εκπέμπει την πολιτική να είναι ο ίδιος αξιόπιστος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βρούτση, Βουλευτή Κυκλάδων της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στην Αιτωλοακαρνανία, για πέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα για το δημόσιο χρέος προσφέρεται, πάνω απ' όλα, για μία αυτοκριτική όλων μας. Προσφέρεται για μία αυτοκριτική που έχει να κάνει με τη δημιουργία του χρέους και το πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί. Προσφέρεται, για να απαντήσουμε σε δύο καίρια ερωτήματα για τα σημερινά μεγάλα δημοσιονομικά θέματα, αλλά και για την πρωτόγνωρη οικονομική κατάσταση που βιώνουμε.

Κυρίες Πρόεδρε, μπορώ να πω ότι άκουσα τοποθετήσεις και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που είχαν το στοιχείο της υπευθυνότητας, της σοβαρότητας και της αυτοκριτικής, όπως του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας του κ. Τασούλα και του κ. Χατζηδάκη. Ήταν σε αυτήν την κατεύθυνση, πράγμα που δείχνει ότι έχουν επίγνωση της κατάστασης στην οποία βρισκόμαστε και πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Η συζήτηση σήμερα προσφέρεται, για να απαντήσουμε σε δύο ουσιαστικά, καθοριστικά και καίρια ερωτήματα, όχι για λόγους ιστορικούς, αλλά για λόγους που έχουν να κάνουν με το ότι ήδη έχουμε επίγνωση πλέον της κατάστασης, για να μην επαναλά-

βουμε τα λάθη του χθες. Ποιες ήταν οι αιτίες δημιουργίας του δημοσίου χρέους; Ποια ήταν η πορεία του; Ποιες πολιτικές πολιολαπλασίασαν το δημόσιο χρέος και το διόγκωσαν;

Δεύτερος βασικός λόγος, για τον οποίο προσφέρεται η σημερινή συζήτηση, σοβαρότατος κατά τη γνώμη μου, είναι το πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση του δημοσίου χρέους, πώς πρέπει να το ελέγξουμε, πώς πρέπει να προχωρήσουμε στον περιορισμό του, ακριβώς γιατί είναι σήμερα επίκαιρη όσο ποτέ άλλοτε η ρήση ότι, είτε θα τιθασεύσουμε το δημόσιο χρέος είτε το χρέος θα εξαφανίσει τη χώρα μας.

Εδώ, μπορώ να πω ότι, δυστυχώς, κάποιοι από τους ομιλητές Βουλευτές δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και έμειναν σε μία κοκορομαχία που ζήσαμε προηγουμένως, στο πλαίσιο των «πρωινάδικων», στο πλαίσιο του ποιος έχει την εκπομπή του σε ποιο κανάλι, για να υπάρξει αντιπαράθεση μέσα από τις συγκεκριμένες εκπομπές και όχι στο πλαίσιο του προβλήματος που έχουμε μπροστά μας. Είναι γεγονός, όμως, ότι δεν προσφέρεται η συζήτηση σήμερα, για να κάνουμε παρελθοντολογία. Πρέπει να δεσμευθούμε για το πώς θα πορευτούμε σήμερα και αύριο και όχι τι κάναμε χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας τη μεγάλη πρόκληση, που είναι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης. Θα πρέπει σε αυτήν την κατεύθυνση να τοποθετηθούμε. Ήδη, έχουμε ξεκινήσει τη διαβούλευση σε επίπεδο πολιτικών δυνάμεων, Κυβέρνησης, και Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Εκεί, θα πρέπει να δώσουμε τη μάχη και να περιλάβουμε μέσα δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα στη δημοσιονομική εξυγίανση. Θα πρέπει εκεί να υπάρχουν συγκεκριμένες θέσεις, δεσμεύσεις και προτάσεις για νοικοκύρεμα και περιστολή των δαπανών του σπάταλου κράτους, πάντα λαμβάνοντας υπ' όψιν την κοινωνική δικαιοσύνη. Θα πρέπει να δεσμευθούμε ότι μέσα σ' αυτό το πρόγραμμα θα υπάρχουν προτάσεις, δεσμεύσεις και χρονοδιάγραμμα για αποκρατικοποιήσεις, για αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, για σοβαρές διαρθρωτικές μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις, ούτως ώστε να έρθει αυτό που όλοι θέλουμε, η περιβόητη δημοσιονομική εξυγίανση και ανάπτυξη.

Όμως, κυρίες και κύριοι, και εγώ με μεγάλη μου λύπη άκουσα -και μάλιστα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας- κορώνες για το χθες, σε μια λογική που νομίζω ότι δεν είναι ενδεδειγμένη σήμερα, σε σχέση με το χρέος και με το ποιος ευθύνεται περισσότερο ή λιγότερο.

Νομίζω ότι όλοι γνωρίζουμε. Εγώ δεν θα κάνω το λάθος να αναφερθώ σε αυτό. Γνωρίζουμε, όμως, πριν από δυο χρόνια πόσο ήταν το δημόσιο χρέος, πώς εκτοξεύθηκε, για ποιους λόγους ήταν ανεξέλεγκτο και ποιες είναι σήμερα οι προϋποθέσεις και οι δεσμεύσεις. Να δώσουμε λύση. Γι' αυτό καλούμαστε σήμερα από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, πρώτα και κύρια η Κυβέρνηση, αλλά και όλες οι πολιτικές δυνάμεις.

Θα κλείσω με αυτήν την ευθύνη που έχουμε μπροστά μας. Άκουσα τον εισηγητή εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον κ. Βορίδη, που σε μια προσπάθεια αυτοκριτικής είπε ότι υπάρχουν ευθύνες στο πολιτικό σύστημα. Προφανώς, έκανε τη διάκριση για τα κόμματα που κυβέρνησαν, λες και πολιτικό σύστημα δεν είναι και τα άλλα κόμματα, που άμεσα ή έμμεσα είχαν ευθύνες διακυβέρνησης, γιατί σαν πολιτικό σύστημα έχουμε όλοι τις ευθύνες μας, άλλοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο. Εγώ θα σας έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όντως από τη μεριά της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ αναγνωρίζουμε ότι έχουν γίνει λάθη στο παρελθόν. Υπήρξαν ολιγωρίες, καθυστερήσεις και παραλήψεις. Γι' αυτό βρισκόμαστε σε αυτό το σημείο της δύσκολης οικονομικής κατάστασης. Όμως, δεν είναι άμοιρος των ευθυνών του, πέρα από το πολιτικό σύστημα, και ο επιχειρηματικός κόσμος και οι παραγωγικές δυνάμεις. Γιατί με μεγάλη μου λύπη άκουσα προχθές τον Πρόεδρο του ΣΕΒ, εκ του ασφαλούς να κάνει κριτική, λες και οι κρατικοδίαιτοι βιομήχανοι και επιχειρηματίες, τα θαλασσοδάνεια τα πήραν κάποιοι άλλοι και όχι αυτοί. Άρα, θα πρέπει σήμερα όλοι μας να αναλάβουμε τις ευθύνες, και το πολιτικό σύστημα και οι παραγωγικές και κοινωνικές δυνάμεις της χώρας, γιατί αυτό θα δείξει ότι γνωρίζουμε το βάθος του προβλήματος και είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε λύση.

Άρα σήμερα προς αυτήν την κατεύθυνση, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι έτοιμη στο πλαίσιο μιας προσπάθειας συναίνεσης, μιας προσπάθειας συμπίεσης να προχωρήσουμε δυνατά και αποτελεσματικά στο να δώσουμε λύση στο μεγάλο δημοσιονομικό και οικονομικό πρόβλημα, το οποίο διέρχεται η χώρα μας και πρώτα και κύρια, να δαμάσουμε, να τιθασεύσουμε το δημόσιο χρέος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Μακρυπίδη, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ. Το λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής Α' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας για πέντε λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνούμε με την πρόταση που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αξιοποιούμε την ευκαιρία –όπως φάνηκε και μέσα από τη συζήτηση– να αναδείξουμε ορισμένα σημεία που είναι καίρια, τούτη την κρίσιμη στιγμή συγκυρία που διέρχεται ο τόπος.

Κύριε Υπουργέ, εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση έχετε επιζητήσει τη συναίνεση. Και πρέπει να σας πω ότι απλόχερα σας την έχουμε δώσει εκεί που μπορεί να δοθεί. Αλλά θέλω να τονίσω ότι η συναίνεση προϋποθέτει συνεννόηση και η συνεννόηση προϋποθέτει την αλήθεια. Αλήθειες τις οποίες ο κόσμος ξέρει, αλλά τουλάχιστον οι πολιτικοί οφείλουν να τις αναδεικνύουν. Άλλωστε, αν δεν γίνει αυτό τώρα, τότε θα γίνει;

Αντί, λοιπόν, μέσα από αυτήν τη συζήτηση να αναζητούμε την αλήθεια και αναδεικνύετε την αλήθεια, τώρα που έχετε την ευθύνη για ό,τι έχει συμβεί στον τόπο για μια ακόμη φορά αναδείξατε τι εστί ΠΑΣΟΚ. Αποδράσατε από την αλήθεια, αναδείξατε το ψέμα και κάνατε προμετωπίδα σας την παραπληροφόρηση και τη διαστρέβλωση της αλήθειας.

Γιατί όλοι ξέρουμε ότι όλες οι δυνάμεις που κυβέρνησαν τον τόπο φέρουν το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί και που πολλές φορές έχει τεκμηριώσει ο ελληνικός λαός. Αλλά πρέπει να ξέρετε ότι εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, έχουμε κάνει μια αυτοκριτική που δεν την έκανε ποτέ κόμμα. Και όταν ήρθε η ώρα της συναίνεσης, όπως σας είπα, που εσείς επιζητήσατε, τη δώσαμε με απλοχεριά –ο Αντώνης Σαμαράς την έδωσε με τόση απλοχεριά που δεν την έχει δώσει ποτέ Αρχηγός Αξιοματικής Αντιπολίτευσης– όταν εσείς, πριν γίνετε Κυβέρνηση, μεταχειριστήκατε τα πάντα, για να ρίξετε την κυβέρνηση Καραμανλή, για να γίνετε ένα με κάθε αντιδραστική διεκδίκηση, αγνοώντας την πραγματικότητα και υποσχόμενοι στους πάντες τα πάντα. Είναι η γελοιοποίηση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, όταν τον βλέπετε αυτήν την ώρα με τις φωτογραφίες που περιφέρονται οι συνδικαλιστές, να είναι πρώτος στις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις και καταλήψεις και εκείνος και ο Υπουργός Οικονομικών. Και έρχεστε τώρα να μιλάτε για συναίνεση και να ζητάτε τα ρέστα από τη Νέα Δημοκρατία. Ε, λοιπόν, την αλήθεια θα την αναδείξουμε. Τις ευθύνες μας τις έχουμε αναλάβει, αλλά να ξέρετε ότι από τη διαδρομή του 1974, έως σήμερα, όσο κυβερνήσατε, έχετε δυο βάρη, τα οποία δεν μπορείτε να βγάλετε από πάνω σας, γιατί είναι η αλήθεια.

Το πρώτο. Το δημόσιο χρέος είναι γνήσιο τέκνο του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ υπήρξε η θεσμική, πολιτική και οικονομική μήτρα που γέννησε το χρέος και το γιγάντωσε.

Και το δεύτερο: Είστε εκείνοι που «κατάφεραν» να μετατρέψουν στην πιο κρίσιμη στιγμή ένα απόλυτο διαχειρίσιμο ζήτημα ελλείμματος σε ένα τεράστιο ζήτημα δημοσίου δανεισμού που βιώνουμε σήμερα. Αυτά τα δύο είναι τα δικά σας «δημιουργήματα».

Και για να είμαι σαφέστερος. Δημόσιο χρέος: Πρώτα-πρώτα, είναι αδιανόητο για Υπουργό Οικονομικών να φέρνει και να μας δίνει γράφημα, το οποίο παριστάνει το δημόσιο χρέος σε απόλυτους αριθμούς και όχι ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Αδιανόητα πράγματα. Αλλά και έτσι να το πάρουμε, ποιο είναι το δημόσιο χρέος και πώς διαμορφώθηκε; Αν το πάρουμε ως προς το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, όπως είναι, το βρήκατε το 1981 στο 26,5% και μέχρι το 1990 το πήγατε στο 65%. Στη συνέχεια αυξήθηκε πολύ στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ξεχάσατε να πείτε ότι αυξήθηκε, γιατί ήταν οι

καταπτώσεις των εγγυήσεων από τις καταχρεωμένες ΔΕΚΟ, που είχατε δημιουργήσει όλα τα προηγούμενα χρόνια μέσα από αυτήν την τριτοκοσμική πολιτική που ακολουθήσατε.

Σε απόλυτους αριθμούς και αν το πάρουμε, ένα είναι γεγονός με τα στοιχεία του δικού σας προϋπολογισμού και του Γενικού Λογιστηρίου σήμερα. Όλα τα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία από το 1974 και επέκεινα, το δημόσιο χρέος, εκείνο που δημιούργησε η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση, ήταν 3.000.000.000 ευρώ –τα έχουμε μετατρέψει σε ευρώ βεβαίως– που βρήκατε το '81. Τρία δισεκατομμύρια, τόσα είναι πρωτογενώς, τα υπόλοιπα είναι τόκοι και αποπληρωμές δημοσίου χρέους που δημιουργήσατε. Τρία δισεκατομμύρια η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, και 12 δισεκατομμύρια η κυβέρνηση Καραμανλή. Συνολικά 18 δισεκατομμύρια από τα 330 που μας φέρατε εδώ. Όλο το υπόλοιπο, δηλαδή 312.000.000.000 ευρώ, είναι δικό σας. Αυτός ο βρόγχος είναι δικός σας και αυτήν την αλήθεια δεν μπορείτε να την αποκρύψετε ποτέ.

Μετατρέψατε στη συνέχεια το θέμα του ελλείμματος σε τεράστιο θέμα δημοσίου δανεισμού. Και το κάνατε γιατί τις εκατό πρώτες μέρες αυξήσατε το έλλειμμα μόνο σε δυόμισι μήνες που κυβερνήσατε και μέχρι το τέλος του χρόνου κοντά στο 4%. Στη συνέχεια δεν πήρατε κανένα μέτρο και κάνατε την Ελλάδα βορά των κερδοσκοπών. Αφήστε που εσείς τη διασύρατε και προεκλογικά και μετεκλογικά, μιλώντας για «τιτανικούς». Και τώρα ακόμη, τούτη την κρίσιμη ώρα που περνάει, που χρειάζεται να τονωθεί ο ελληνικός λαός και η ελληνική οικονομία που είναι θέμα ψυχολογίας, τι είναι εκείνο το οποίο κάνετε; Από το Υπουργικό Συμβούλιο βγήκε για να τρομοκρατηθεί ο κόσμος ότι, ξέρετε, «λεφτά έχουμε μέχρι τον Ιούλιο». Τι μήνυμα παίρνουν οι αγορές από αυτό το πράγμα;

Δεύτερον, βγήκε η κ. Δαμανάκη –λαγός πραγματικά του κ. Παπανδρέου– να μας πει ούτε λίγο ούτε πολύ ότι έρχεται η ώρα που ξαναγυρνάμε στη δραχμή. Και βεβαίως άκουσα προηγουμένως τον κ. Μακρυπίδη να λέει για το θέμα της πρότασης του Προέδρου του ΣΕΒ. Βεβαίως είναι ακατανόητη αυτή η πρόταση που έκανε. Εσείς, γιατί την αφήσατε ανοιχτή; Ο Πρωθυπουργός σας γιατί άφησε ανοιχτό διά του εκπροσώπου το θέμα ενδεχόμενου δημοψηφίσματος, το οποίο, αν αφορούσε μάλιστα και το μεσοπρόθεσμο μνημόνιο που έρχεται, θα ήταν και αντισυνταγματικό, γιατί με το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος, δεν επιτρέπεται επί ψηφισμένων νομοσχεδίων, που είναι δημοσιονομικά οιαδήποτε μορφή δημοψηφίσματος.

Γιατί αφήνετε και πλανάται αυτή η αβεβαιότητα, αυτή η ανασφάλεια; Είναι η τακτική σας. Είναι η τακτική της κατατρομοκράτησης του κόσμου και των πολιτικών δυνάμεων, για να δεχθούν ως θέσφατα, ως δεδομένα, ως αναγκαία, ως σωτήρια εκείνα τα οποία προτείνετε.

Είναι η γνωστή τακτική που έχει περιγράψει τόσο γλαφυρά ένα από τα ωραιότερα βιβλία τα οποία αναλύουν, τι σημαίνει η Νεοφιλελεύθερη Σχολή του Σικάγο, η ΝΑΟΜΙ KLEIN, όταν είπε πώς μπορείτε να κυβερνάς και να περνάς μέτρα τρομοκρατώντας τον κόσμο. Αυτό επιχειρείτε να κάνετε. Να τρομοκρατήσετε την κοινωνία, τις πολιτικές δυνάμεις για να δείξετε ότι ο καταστροφικός δρόμος που ακολουθείτε είναι, δήθεν, δρόμος σωτηρίας. Σαν τους Φραγκισκανούς μοναχούς, βαφτίζετε τη Μεγάλη Σαρακοστή το κρέας, ψάρι, για να μην αμαρτάνετε. Αυτές οι μεταμφιέσεις τελείωσαν. Ο κόσμος δεν θα τρομοκρατηθεί.

Έχετε ένα χρέος. Παίρνοντας μαζί όλες τις πολιτικές δυνάμεις που μπορούν να συμβάλουν σε αυτήν την κατεύθυνση, αναδιαπραγματεύεστε το μνημόνιο και την καταστροφική σας πολιτική. Σε αυτήν την προσπάθεια, με τις προτάσεις που κατατέθηκαν στο «Ζάππειο 2» από τον κ. Αντώνη Σαμαρά είμαστε μαζί σας. Φυσικά, δεν είμαστε μαζί σας ούτε στην προσπάθεια κατατρομοκράτησης του κόσμου, ούτε στην προσπάθεια διαστρέβλωσης της αλήθειας, ούτε στην πορεία αυτή η οποία οδηγεί στον γκεμμό, από τον οποίον, δυστυχώς, η χώρα δεν θα έχει πιασγώρισμα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Προκόπη Παυλόπουλο, Βουλευτή Α' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτόνας, Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και τα κόμματα και οι Βουλευτές έχουν χρέος και να ανακινούν και να αναδεικνύουν ζητήματα και να ζητούν τη διερεύνησή τους. Υπ' αυτήν την έννοια δημοκρατικό δικαίωμα ασκεί ο Συνασπισμός με την κατάθεση της πρότασης και η συζήτηση γίνεται κανονικά. Όμως, αν ήθελε να μας σχολιάσει ένας εξωτερικός παρατηρητής, θα έλεγε αυτοί εκεί πέρα των οικιών τους εμπιπραμένουν, αντί να δρουν αποτελεσματικά, συλλογικά, μοιρολογούν και ομφαλοσκοπούν. Οφείλω να το πω αυτό το πράγμα. Δεν είμαστε μόνοι μας στον κόσμο.

Ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός με τα υψηλά ελλείμματα και την υπερχρέωση έφερε στην Ελλάδα την οικονομική κρίση. Κρίση που είχε ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό μας από τις αγορές και τελικά πέρασε στην πραγματική οικονομία, έφερε δυσπραγία και βάθυνε την ύφεση.

Ουσιαστικά, λοιπόν, το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας είναι πρόβλημα υπερβολικού χρέους. Πού θα έπρεπε να δοθεί η έμφαση; Στη βιώσιμη διαχείρισή του. Αυτός θα έπρεπε να είναι ο πρωταρχικός στόχος και η προτεραιότητα. Εδώ θα έπρεπε να εστιάσουμε τις προσπάθειες. Και επειδή άρχισε από σήμερα δυστυχώς η κατανομή και ο καταλογισμός των ευθυνών μόνο μια κουβέντα: Ασφαλώς το χρέος σωρευτηκε διαχρονικά, με τα ετήσια ελλείμματα περίπου τριακονταετίας και υπάρχουν και αιτίες και ευθύνες και υπεύθυνοι γι' αυτό. Και σίγουρα, δεν μπορεί κανένας να αμφισβητήσει, πως η δημοσιονομική εκτροπή των τελευταίων πεντέμισι χρόνων, πραγματικά, έκανε ουσιαστικά το χρέος δύσκολα διαχειρίσιμο.

Δεν εξετάζω εγώ -αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι- τυχόν σκοπιμότητες της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, που ασφαλώς υπάρχουν. Λέω, όμως, ότι τώρα δεν είναι σκόπιμη η ομφαλοσκόπηση και η στροφή στο παρελθόν, μεσούσης μάλιστα της κρίσης και την ώρα που η Κυβέρνηση ένα χρόνο μετά το μνημόνιο, επιχειρεί να επιταχύνει και να διορθώσει, το τονίζω, την πορεία για την αποφυγή της χρεοκοπίας και τη διάσωση της οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μπροστά σε δύσκολες και κρίσιμες αποφάσεις: Για τα συμπληρωματικά μέτρα του 2011, για το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο 2012-2015, αυτό που λέμε οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση, για την εξασφάλιση των απαιτούμενων δανείων -γιατί φαίνεται θα απαιτηθούν πρόσθετα δάνεια- το 2012 και το 2015. Είμαστε ακόμα -είναι και το δυσκολότερο- μπροστά σε συζητήσεις και αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη βιώσιμη διαχείριση του συνολικού χρέους. Και όλα αυτά με αναγνωρισμένη την αναγκαιότητα και κοινή την απαίτηση για εθνική συνεννόηση και πανστρατιά έτσι ώστε να επιτύχουμε τους στόχους.

Σε αυτήν τη συγκυρία, λοιπόν, εγώ πιστεύω ότι η εξεταστική επιτροπή για το χρέος ούτε θα προσφέρει ούτε συνιστάται. Θα αποπροσανατολίζει, θα διχάσει στο εσωτερικό και θα βλάψει την εικόνα της χώρας. Όσοι κάνουν ή καμώνονται πως δεν το αντιλαμβάνονται, να θυμηθούν τη ζημιά που έγινε με την περιβόητη απογραφή. Ήδη σήμερα, εδώ στην Ολομέλεια πριν αλέκτωρα φωνήσαι..., «άρχισαν τα όργανα». Μιλούσαν για το έκθετο παιδί του χρέους, τίνος είναι ποιος το υιοθετεί, ποιος δεν το υιοθετεί και τα τοιούτα. Ήδη «άρχισαν λοιπόν τα όργανα», με στειρές αντιπαράθεσεις, που δεν οδηγούν πουθενά και που σε τελευταία ανάλυση μπορούν να καταστρέψουν και κάθε δυνατότητα για επίτευξη εθνικής συνεννόησης και συγκλίσεων. Εγώ δεν μιλώ για συναίνεση. Είναι μεγάλο ζήτημα. Δεν υπάρχει περίπτωση, έτσι όπως λειτουργεί το πολιτικό σύστημα αλλά και όπως ανταποκρίνεται η κοινωνία, να επιτύχουμε συναίνεσεις. Ας βρούμε τουλάχιστον κάποιες συγκλίσεις με βάση μια εθνική συνεννόηση.

Ουδείς αρνείται ότι είναι μια δημοκρατική υποχρέωση η διερεύνηση των στοιχείων και των ερωτημάτων για τη χαρτογράφηση του χρέους, που είναι ένα μείζον εθνικό ζήτημα και πρόβλημα. Όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όπως είπα και ο κ. Τσίπρας το πρωί -το είπε για άλλους λόγους, εγώ όμως θα επαναλάβω τα λόγια του- δεν πρέπει να «παίζουμε με τη φωτιά». Και συζητήσεις όπως για παράδειγμα, αυτά γενικά και αόριστα

για το χρέος και ιδιαίτερα για τη νομιμότητα του χρέους που οδηγούν και σε σκέψεις, ότι πάμε να βάλουμε τυχόν φέσια, αυτές οι συζητήσεις ρίχνουν λάδι σε μια φωτιά που σιγοκαίει την αξιοπιστία της χώρας. Και πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα, κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτό πιστεύω ότι θα ήταν λάθος μια τέτοια κίνηση στον παροξυσμό της κρίσης. Άλλωστε δεν ξεχνάμε εμείς οι πολιτικοί ότι στην πολιτική υπάρχει πάντα και πρέπει να συνυπολογίζουμε και τη διάσταση «χρόνος». Υπάρχει και αυτή η τέταρτη διάσταση. Οφείλω, λοιπόν, να τα καταθέσω αυτά. Όπως και ότι μπορεί, όπως είπα και προηγουμένως, να αποδειχθεί εσχάτη πλάνη μια τέτοια κίνηση σε σχέση με την επιζητούμενη μίνιμουμ σύγκλιση, την ομοψυχία και σύμπνοια που θέλουμε στη χώρα.

Τέλος, και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την αντιπρόταση της δικής μας πλειοψηφίας, της κυβερνητικής, για να εξεταστεί το θέμα στο πλαίσιο των Επιτροπών Θεσμών και Διαφάνειας και της Επιτροπής Ελέγχου του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους. Είναι ασφαλώς προτιμότερη από τη λύση της εξεταστικής επιτροπής. Μπορεί να αποτρέψει ορισμένους από τους κινδύνους που επεσήμανα. Δεν είναι φυσικά ό,τι το καλύτερο. Για μένα, εφόσον τελικά πάμε προς τα κει για τη διερεύνηση ενός τόσο λεπτού και εξειδικευμένου ζητήματος θα έπρεπε να προηγηθεί πόρισμα από μια ανεξάρτητη αρχή που θα είχε τεχνοκρατική επάρκεια, παραδείγματα χάριν την Τράπεζα της Ελλάδος. Θα μπορούσαμε εκεί να απευθυνθούμε, να έχουμε ένα πόρισμα με όλα τα στοιχεία που θέλουμε για τη χαρτογράφηση, τη σύσταση, τη διαχρονική εξέλιξη του χρέους και να έρθουμε μετά με ηρεμία, με όσες θέλετε επιτροπές - και ενδεχομένως τις δυο επιτροπές, όπως προβλέπει και η αντιπρόταση του ΠΑΣΟΚ- και με βάση το πόρισμα να δούμε τις χρήσιμες προτάσεις για το μέλλον. Γιατί αυτό θέλει ο κόσμος. Ο κόσμος θέλει δυο πράγματα. Να δει πώς δεν θα ξαναγίνει υπερχρέωση στο μέλλον και κυρίως πώς θα φύγουμε τώρα από την κρίση. Να δούμε, λοιπόν, χρήσιμες προτάσεις, -αφού θα είχαμε ένα αντικειμενικό πόρισμα της Τράπεζας της Ελλάδος με βάση τα στοιχεία- για την ενίσχυση της δημοσιονομικής θωράκισης και της δημοσιονομικής διαφάνειας. Αυτό θα ήταν το σωστό. Και θέλω να καταθέσω στην Ολομέλεια αυτήν την άποψή μου γιατί οι καιροί ου μενετοί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Γεϊτόνα, Βουλευτή Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες, καθώς και δυο εκπαιδευτικοί από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Πλατανιά Μάλεμε Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Άγγελος Τζέκης, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για πέντε λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η σημερινή συζήτηση, μετά βέβαια και την εξαγγελία και την ανακοίνωση των σκληρών ταξικών μέτρων της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που είναι σε βάρος του εργαζόμενου λαού, είναι αποκαλυπτική για τις θέσεις των κομμάτων ως προς τα αίτια της κρίσης. Ποιος ευθύνεται δηλαδή γι' αυτήν την κρίση, ποιος καλείται να πληρώσει για την κρίση και ποιος ωφελείται απ' αυτήν την κρίση και τα μέτρα που ανακινούνται. Γιατί το κάθε κόμμα μέσα απ' αυτήν τη θέση που παίρνει, κάνει και τις ανάλογες προτάσεις διεξόδου από την κρίση.

Έτσι, λοιπόν, η Κυβέρνηση, αλλά και άλλα κόμματα, όπως η Νέα Δημοκρατία, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και άλλοι πρόθυμοι που είναι έτοιμοι να συμβάλουν, αλλά και εκπρόσωποι των βιομηχανών, των εφοπλιστών, των μεγαλεμπόρων, όπως οι οργανώσεις που είπα προηγουμένως, Διεθνές Νομισματικό Τα-

μείο και Ευρωπαϊκή Ένωση, επικαλούνται ακριβώς το δημοσιονομικό εκτροχιασμό, δηλαδή το μεγάλο χρέος και το δημόσιο έλλειμμα, ως αιτία της κρίσης που πρέπει να αντιμετωπιστεί με μέτρα.

Τα μέτρα, βέβαια, που προτείνουν είναι σε βάρος του εργαζόμενου λαού, προκειμένου να αναπτυχθούν ακριβώς περισσότερο τα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια που υπάρχουν, για να μπορέσουν να διοχετευθούν και πάλι στην παραγωγική διαδικασία, ώστε να προσκομίσουν ακόμα πολύ περισσότερα κέρδη. Αφαιρούνται, δηλαδή, δικαιώματα δεκαετιών του εργαζόμενου λαού, που έχουν σχέση με τα μισθολογικά, εργασιακά, κοινωνικοασφαλιστικά, ακόμα και δημοκρατικά δικαιώματα που αυτήν την ώρα σαρώνονται.

Σε αυτό το σημείο, βέβαια, δεν υπήρξε δήθεν γενιά του Πολυτεχνείου. Το Πολυτεχνείο υπήρξε, όπως υπήρξε και η δικτατορία της χούντας που αφαιρέσε πολλά από αυτά τα δικαιώματα και ιδίως δημοκρατικά δικαιώματα. Η ιστορία δεν μπορεί να επαναγραφεί. Τη γράφει ο ίδιος ο λαός με τους αγώνες του.

Η πρόταση, λοιπόν, για δημιουργία επιτροπής ελέγχου του δημόσιου χρέους, ώστε να διερευνηθεί και να διαχωριστεί το παράνομο και επαχθές από το νόμιμο χρέος, κινείται επί της ουσίας στην αναγνώριση από το λαό του νόμιμου χρέους ως αιτία της κρίσης, που πρέπει, βέβαια, αυτό το υπόλοιπο χρέος να το πληρώσει.

Σε αυτό το σημείο μπορεί να βγει ένα παράνομο χρέος ή επαχθές 40%, 50%, όπως προτείνουν και πολλές πλευρές για την αναδιάρθρωση, έτσι ώστε να το κουρέψουμε 30%, 40%, 50%, προκειμένου να συνειδητοποιήσει ο εργαζόμενος λαός ότι πρέπει να πληρώσει το υπόλοιπο;

Χρειάζεται επιτροπή, στα αλήθεια, για να διαπιστωθεί η άνιση αναδιανομή των εισοδημάτων, όπως λέει η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ; Αυτό είναι αποτέλεσμα, ακριβώς, του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, σύμφωνα με τον οποίο καρπώνονται αυτόν τον τεράστιο κοινωνικά παραγόμενο πλούτο -που σε αυτά τα δέκα χρόνια ξεπέρασε τα 3,2 τρισεκατομμύρια ευρώ- οι δυνάμεις του κεφαλαίου, οι τραπεζίκοι, εφοπλιστικοί, εμποροβιομηχανικοί όμιλοι, με νόμιμα -επαναλαμβάνουμε- εργαλεία που νομιμοποιούνται μέσα από το αστικό Κοινοβούλιο. Εισοδηματική πολιτική, κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, φορολογικό σύστημα, επιδοτήσεις, επιχορηγήσεις, μείωση των κοινωνικών δαπανών, όλα είναι νόμιμα μέσα από αυτήν τη διαδικασία του αστικού Κοινοβουλίου.

Κύριος και βασικός στόχος, βέβαια, είναι η μείωση του εργατικού κόστους, προκειμένου να βγάλουν ακόμα περισσότερα κέρδη οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι.

Αποτελεσματική, λοιπόν, είναι η ταξική πολιτική των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, όπως αποτελεσματική είναι και η ταξική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την εφαρμογή συνθηκών, οδηγιών, όπως αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας, με την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων -και όλοι εδώ υπερψηφίσατε εδώ την Καταστατική Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης των τεσσάρων ελευθεριών: κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών, ανθρώπων- που οδηγούν στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή στην ενίσχυση της κερδοφορίας των δυνάμεων του κεφαλαίου.

Αποτελεσματική, λοιπόν, είναι η πολιτική διαχείρισης σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο. Άλλωστε, σε όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχουν κυβερνήσεις σοσιαλιστικές, φιλελεύθερες, πράσινοι, κεντροαριστεροί, όπως κυβέρνησαν οι Νταλέμα, Πρόντι, με τις γνωστές πολιτικές που εφάρμοσαν σε βάρος του εργαζόμενου λαού της Ιταλίας, της Γαλλίας και αλλού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα ένα-δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Μαζί με τους νατοϊκούς έπαιξαν και παιχνίδια, προκειμένου να προωθήσουν τα σχέδια που είχαν οι ιμπεριαλιστές στην περιοχή μας με τη διάλυση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας.

Επομένως, οι εθνικοί ευρωενωσιακοί πόροι μέσω δανειακών συμβάσεων διοχετεύθηκαν και διοχετεύονται στην κατεύθυνση ενίσχυσης των δυνάμεων του κεφαλαίου. Το εθνικό, λοιπόν, δίκαιο, το ευρωενωσιακό δίκαιο είναι συντεταγμένα στην υπηρεσία των δυνάμεων του κεφαλαίου, σε βάρος βέβαια του εργαζόμε-

νου λαού της χώρας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παγκοσμίως.

Δεν λέμε «όχι», όπως είπε και ο εισηγητής μας, στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν καλλιεργούμε αυταπάτες και προπαντός δεν θέλουμε να αποπροσανατολίσουμε το εργατικό, το λαϊκό κίνημα ότι μπορεί να γίνει δίκαιη αντιμετώπιση του χρέους μέσα σε αυτό το άδικο, εκμεταλλευτικό σύστημα που πριν εν ολίγοις περιέγραφα.

Γι' αυτό, λέμε, λοιπόν, συνειδητά -και το έχει αποκαλύψει ο εισηγητής μας και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος- πώς δημιουργήθηκε αυτό το χρέος. Λέμε ότι ο λαός δεν χρωστά, του χρωστάνε τα πάντα. Αυτόν τον μεγάλο πλούτο που παρήγαγε αυτά τα χρόνια τον κατέκλεψαν διαχρονικά οι κυβερνήσεις και τα άλλα τα κόμματα μέσα από διάφορα εργαλεία που είχαν.

Επομένως, ο λαός δεν κάνει καμμία αναγνώριση του χρέους, γιατί δεν χρωστά. Την κρίση ως αποτέλεσμα του καπιταλιστικού συστήματος πρέπει να την πληρώσουν οι δυνάμεις του κεφαλαίου. Υπέρογκα ήταν τα κέρδη τους, όπως έχουμε αποδείξει κατ' επανάληψη.

Εξ άλλου, υπάρχουν τα 500, 600 δισεκατομμύρια που είναι στις τράπεζες της Ελβετίας, πόσα άλλα είναι σε φορολογικούς παραδείσους μέσω των γνωστών offshore εταιρειών, πρόσφατα είναι 180 δισεκατομμύρια που δόθηκαν με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή με εγγύηση του ελληνικού λαού προς τις τράπεζες. Πάρτε, λοιπόν, τα τρίμηνα πολλών τραπεζών και δείτε πόσες δεκάδες εκατομμύρια καθαρά κέρδη έχουν από τη νόμιμη τοκογλυφία που εσείς όλοι νομιμοποιήσατε μέσα από τη Βουλή.

Επομένως, η πολιτική όλων αυτών που είπα προηγουμένως δημιουργεί την επίγεια κόλαση για το σύνολο του εργαζόμενου λαού. Οι άνεργοι είναι ένα εκατομμύριο, 25% των συμπολιτών μας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Όμως, τα υπέρογκα κέρδη υπάρχουν. Σε αυτό το σημείο είναι επίγειος ο παράδεισος για την πλουτοκρατία.

Βέβαια, μπορούν να έρθουν τα πάνω κάτω, όπως περιέγραψε ο εισηγητής μας, αν ο λαός που παράγει, που έχει τη γνώση και τη δύναμη, πάρει την απόφαση να πάρει την υπόθεση στα χέρια του. Ναι, μπορεί η εξουσία από την πλουτοκρατία να μεταβιβαστεί στα χέρια των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Μπορούν να σχεδιάσουν την οικονομία, να αξιοποιήσουν όλες τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας που μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ισοπεδωθεί και έχουν εκχωρηθεί, μάλιστα, κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, όπως γίνεται στο Αιγαίο με τις γνωστές ΑΟΖ και τα παιχνίδια που παίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ΝΑΤΟ.

Έτσι, λοιπόν, εμείς λέμε στον ελληνικό λαό να μη συνειδητοποιήσει κανένα χρέος, να συνειδητοποιήσει ότι αυτή η πολιτική τον οδηγεί στην επίγεια κόλαση και να πάρει την υπόθεση στα χέρια του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Τζέκη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του ΚΚΕ.

Θα ήθελα να παρακαλέσω τους ομιλητές, επειδή είναι πολλοί ακόμα, να τηρούν το χρόνο τους, για να μπορέσουμε να κρατήσουμε το χρόνο που έχουμε ορίσει, στις 16.00' να έχουμε ολοκληρώσει τη διαδικασία.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κατσούρας, Βουλευτής Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη συζήτηση για το δημόσιο χρέος της χώρας θα μπορούσε κάποιος να κάνει μια ιστορική αναδρομή από την πρώτη περίοδο της ανεξαρτησίας, την οθωνική περίοδο ως τις μέρες μας. Δεν ξέρω αν αυτό είναι το κύριο σήμερα.

Θα μπορούσε, επίσης, κάποιος να καταλογίσει πολιτικές ευθύνες. Αρκετοί εδώ μέσα το έκαναν, αλλά είναι προφανές ότι κύρια αυτές οι ευθύνες, αν και όχι αποκλειστικά, γιατί η έννοια της πολιτικής υπερβαίνει τις σχηματοποιημένες εξουσίες, βαρύνουν τα δύο κυβερνητικά κόμματα. Θα μπορούσε, τέλος, κάποιος να σταθεί στον επιμερισμό αυτών των ευθυνών στα δύο μεγάλα κόμματα και να ανοίξει ένας διάλογος και μία μάχη. Μόνο που οι μονομάχοι θα έμοιαζαν με αυτόχειρες.

Αν, πράγματι, έχουμε καταλάβει γιατί και πώς δημιουργήθηκε

το δημόσιο χρέος στη χώρα, τότε το επόμενο βήμα, κατά τη γνώμη μου, θα έπρεπε να ήταν να μετακυλήσουμε το διάλογο στην έννοια του πολιτικού χρέους σήμερα, ένα χρέος που μας επιβάλλει να πούμε την αλήθεια, όπως τη βιώνουμε, είτε ως ατομικά είτε ως συλλογικά υποκείμενα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαστική προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης πέρυσι –και το λέω, γιατί το έχω ξαναπεικύρωσε με τον πιο επίσημο τρόπο τη χρεοκοπία του πολιτικού μεταπολιτευτικού μοντέλου και ταυτόχρονα σηματοδότησε το τέλος του.

Ζούμε σε μια μεταβατική περίοδο, μακρά και επώδυνη. Οι επιμέρους προσωπικές στρατηγικές δεν αφορούν μάλλον κανένα. Οι ομαδικές δυναμικές όμως είναι εθνική αναγκαιότητα να συστοιχηθούν και να συγκροτήσουν μια δύναμη ελπίδας.

Δεν είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι όλες οι διαφορές που εκφράζονταν για δεκαετίες από τους πολιτικούς σχηματισμούς ήταν διαφορές αρχών. Πράγματι, πολλές από αυτές ήταν προσχηματικές. Δεν πιστεύω όμως από την άλλη πλευρά ότι όλα τα κόμματα είναι ίδια. Έχουμε ανάγκη την πολυφωνία, τις διαφορές μας ως ζωογόνο στοιχείο του διαλόγου και της δημοκρατίας.

Είναι κάποιες στιγμές όμως στην ιστορία που οφείλουμε να υπερβούμε τους εαυτούς μας. Η σύγκλιση και η επίπονη προσπάθεια για αυτή, η πραγματική προσπάθεια, όχι αυτό που περιφέρεται ως εικόνα, ως επικοινωνία, από κανάλι σε κανάλι, μια συζήτηση Αρχηγών μισής ώρας που προσβάλλει τον Έλληνα πολίτη που νιώθει να τον ειρωνεύονται, η σύγκλιση λοιπόν είναι ο μόνος δρόμος όχι για να σωθούν τα κόμματα –αυτό δεν το ξέρουμε σήμερα– αλλά για να αποκτήσει ισχύ, δύναμη η πολιτική εξουσία του τόπου, για να πάμε ως χώρα, ως έθνος παραπέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τέλος είναι εδώ, αλλά και το καινούργιο επίσης. «Κάθε γέννηση, γεννιέται δίδυμη με τον εχθρό της, για πολύ καιρό επικρατεί και πολεμά να αποτρέψει», έλεγε πριν κάποια χρόνια ένας μεγάλος Έλληνας γιατρός και πεζογράφος, ο Γιώργος Χειμωνάς. Αλλά πιστέψτε με –και το ξέρετε εσείς οι πιο έμπειροι, νομίζω καλύτερα από εμένα– το καινούργιο δε ηττάται. Ας είμαστε τουλάχιστον φιλικόι απέναντί του. Εμείς ως κάνουμε το δικό μας χρέος, το εθνικό χρέος, το πατριωτικό χρέος, πέρα από λαϊκισμούς και φόβους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσούρα, Βουλευτή Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ και για τη διάνθηση του λόγου του με ποιητικά αποσπάσματα και για τη συντομία της ομιλίας.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόριος Αποστολάκος Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας του Νομού Λακωνίας για πέντε λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από όλα αισθάνομαι την κοινοβουλευτική υποχρέωση και την προσωπική υποχρέωση να ευχαριστήσω από το Βήμα της Βουλής τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργιάδη, γιατί είχε την πολιτική καλοσύνη να εκφραστεί θετικά για την πρωτοβουλία την οποία είχα, να καταθέσω μια επίκαιρη ερώτηση αναφορικά με τις μεθοδεύσεις του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού όπου φαίνεται στο ορεγρον, στην ανοικτή διακυβέρνηση ότι θεωρούνται ξένες γλώσσες τα ποντιακά, τα αρβανίτικα και τα βλάχικα. Έσπευσαν να το αποσύρουν χτες. Οφείλω όμως να πληροφορήσω το Σώμα και εσάς, κύριε Εκπρόσωπε του ΛΑΟΣ, ότι η Νέα Δημοκρατία αναβάθμισε κοινοβουλευτικά το θέμα καταθέτοντας και επίκαιρη επερώτηση και οφείλει ο κύριος Πρωθυπουργός να δώσει απαντήσεις σε ό,τι αφορά τη στάση και τη συμπεριφορά των συνεργατών του, οι ενέργειες των οποίων είναι κοινωνικά και εθνικά επικίνδυνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινοβουλευτική πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ νομίζω ότι θα είχε ωφέλεια αν αρπάζαμε όλοι την ευκαιρία –και δεν μιλώ για τα κόμματα, μιλώ για όλους τους Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου– να τοποθετηθούμε πάνω σε ένα μείζον εθνικό και κοινωνικό θέμα. Έχω την εντύπωση ότι τόσο η αναδρομή όσον και η τεχνοκρατική προσέγγιση της πορείας του δημοσίου χρέους δεν εξυπηρετεί την ελληνική κοινωνία. Σήμερα έξω από εδώ την Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσω-

πείας γίνεται μια κοσμογονία. Υπερβαίνει τις πολιτικές διαδικασίες και τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες η κοινωνική πορεία των πραγμάτων. Και διερωνάμαι αν όλοι δεν έχουμε την υποχρέωση να καταγράψουμε υπεύθυνα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα τις απόψεις μας, την υποχρέωση να συμβάλλουμε στην αντιμετώπιση της εθνικής, της κοινωνικής, και της εν ευρεία έννοια κρίσεως που υπάρχει μέσα στην ελληνική κοινωνία και την ελληνική πολιτεία.

Και θα προτείνω και κάτι συγκεκριμένο. Δεν θέλω να κάνω εδώ θεωρητική ανάλυση των πραγμάτων, γιατί υπάρχουν και συγκεκριμένες πολιτικές και κοινωνικές ευθύνες που είναι πια εξατομικευμένες για τον καθένα από εμάς. Εγώ στο πλαίσιο της λειτουργίας της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και έχοντας την τιμή να εκπροσωπώ τους συμπολίτες μου από τη Λακωνία εδώ στην Αίθουσα αυτήν, που τη θεωρώ ιερή, θα καταγράψω την άποψή μου.

Άραγε ποιος αμφισβητεί ότι σήμερα υπάρχει μια τεράστια κρίση. Κρίση κοινωνική, οικονομική, θεσμική, πολιτική η οποία επιβαρύνεται ακόμα περισσότερο από την κυρίαρχη αντίληψη την οποία έχει ο ελληνικός λαός σε όποιο κόμμα και αν ψηφίζει σε όποια παράταξη και αν ανήκει, γιατί του έχει πληγωθεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα; Αν βάλετε δε και τα προβλήματα της διάρρηξης της εθνικής συνοχής και κοινωνικής συνοχής από την τεράστια έκρηξη του μεταναστευτικού προβλήματος, αντιλαμβάνετε κάτω από ποιο εκρηκτικό βήμα καλείται σήμερα η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, να αντιμετωπίσει τα θέματα που συζητούμε στη Βουλή.

Η βασική σας υποχρέωση είναι να εξασφαλίσετε στον ελληνικό λαό ασφάλεια και σταθερότητα. Δεν το κάνετε και θα είστε υπόλογοι γι' αυτό πάρα πολύ σύντομα. Η εξασφάλιση της σταθερότητας και της ασφάλειας της λειτουργίας του ελληνικού πολιτεύματος και της σωστής οργάνωσης της ελληνικής κοινωνίας δεν είναι ένα θεωρητικό κατασκεύασμα. Ανάγεται στις πρωτογενείς πολιτικές σας υποχρεώσεις. Και οφείλετε να πάρετε πρωτοβουλία και να καταγγείλετε την Αντιπολίτευση αν δεν ανταποκριθεί στην πρόσκληση. Θα πρέπει να δώσετε συγκροτημένη θεσμική διέξοδο στα τεράστια οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Φοβάμαι ότι οι σκοπιμότητες σας έχουν ξεπεράσει και δεν σας επιτρέπουν να δράσετε προτάσσοντας τα εθνικά και κοινωνικά συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Είναι αδιανόητο σήμερα να μην τηρείται το Σύνταγμα. Διάβασα ανεβαίνοντας στο Βήμα το άρθρο 120 του Συντάγματος. Η υποχρέωση υπεράσπισης του Συντάγματος δεν ανήκει μόνο στους Έλληνες πολίτες, που οφείλουν να υπερασπίζονται με τον πατριωτισμό τους το Σύνταγμα της χώρας. Αναφέρεται και στο κόμμα σας, το οποίο ασκεί την κρατική εξουσία αυτήν τη στιγμή. Άραγε τηρείται από την Κυβέρνηση το άρθρο 120 του Συντάγματος; Υπάρχει ή δεν υπάρχει σφετερισμός της λαϊκής κυριαρχίας και της υπονόμευσης των τριών λειτουργιών του κράτους, της νομοθετικής της εκτελεστικής και της δικαστικής εξαιτίας αυτών των αποφάσεων και των ενεργειών της Κυβέρνησης έστω και κατ' ανάγκη όπως ισχυρίζεστε; Το έχετε αναλογιστεί αυτό το πράγμα;

Σας καταγράφω αυτήν την άποψη για να σας κάνω κοινωνό μιας προσωπικής άποψης που λέει ότι η τήρηση του Συντάγματος είναι υποχρέωση όχι μόνο των Ελλήνων που μαζεύονται έξω από εδώ στην πλατεία Συντάγματος και σε όλες τις πλατείες της χώρας αλλά πρώτιστα της Κυβέρνησης και των πολιτικών κομμάτων. Και αυτή η διέξοδος η θεσμική που πρέπει να δώσετε και με τη δική μας συνεπικουρία έχει ονοματεπώνυμο.

Το πρώτο που πρέπει να κάνετε για να τηρήσετε το Σύνταγμα είναι να δεσμευτείτε στη Βουλή των Ελλήνων πότε θα γίνουν εκλογές. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ασάφεια και ανασφάλεια όταν λειτουργείτε εκβιαστικά τώρα, όπως λειτουργήσατε και στις αυτοδιοικητικές εκλογές. Και εκβιάζετε τους Έλληνες λέγοντας ότι θα πάμε σε εκλογές αν δεν αντιδράσετε σε όσα σας επιβάλλουμε. Αυτά λέτε στην ουσία. Μα διέξοδος θεσμική, κύριε Σαχινίδη, είναι –για την Κυβέρνηση σας μιλάω αυτήν τη στιγμή– να τηρήσετε το Σύνταγμα.

Δεύτερον, έχετε υποχρέωση να μπειτε μπροστά στην προσπά-

θεια η οποία πρέπει να γίνει για την διέξοδο από την κρίση κυρίως σε ό,τι αφορά την αποκατάσταση της νομιμότητας στη λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία ποδηγετούν την Κυβέρνηση λόγω της αδυναμίας της και χειραγωγούν την κοινή γνώμη.

Τρίτον, έχετε υποχρέωση να πάρετε πρωτοβουλία να επανασυστήσετε το διοικητικό μηχανισμό της χώρας, τη Δημόσια Διοίκηση. Οποιαδήποτε απόφαση παρθεί από οποιαδήποτε κυβέρνηση εάν δεν ξαναλειτουργήσει όπως πρέπει να λειτουργήσει ο δημόσιος τομέας, τίποτα δεν θα επιτευχθεί. Έχετε υποχρέωση να πάρετε πρωτοβουλία, όπως και η Βουλή και τα κόμματα και η δικαιοσύνη, να αποκαταστήσουμε το τρωθέν περί δικαίου αίσθημα του ελληνικού λαού.

Αυτά όλα αποτελούν θεσμικές διεξόδους. Αυτές οι αλήθειες πρέπει να ειπωθούν προς τα έξω. Δηλαδή στον χειμαζόμενο ελληνικό λαό.

Και όσον αφορά τη συναίνεση την οποία ζητάτε κάθε στιγμή, αναρωτιέμαι εδώ δημόσια, καλόπιστα: Σε τι σας εμπόδισε η Αντιπολίτευση δεκαεννέα μήνες τώρα να κάνετε τη δουλειά σας; Γιατί δεν μειώσατε το δημόσιο χρέος; Γιατί δεν μειώσατε το έλλειμμα; Άρα, κάτι λάθος συμβαίνει από την πλευρά σας. Σας φταίει η έλλειψη συναίνεσης; Σας εμπόδιζε κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα να κάνετε καλά τη δουλειά σας;

Εδώ σας εκφράζω πατριωτική άποψη και σας λέω: Αφήστε τα πολλά λόγια και κοιτάξτε να κάνετε καλά τη δουλειά σας. Αν κάτι μας έδωσε την ευκαιρία να κάνουμε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος για εμένα δεν έχει την πλήρη κοινωνική και πολιτική νομιμοποίηση να λέει ότι, λέει, και υποκρίνεται αποβλέποντας σε κομματικά οφέλη από την κατάρρευση της χώρας. Απόδειξη αυτών αποτελεί μια παραφροσύνη ενός απεχθούς κοινωνικής και πολιτικής συμμετοχής να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του τόπου αυτού. Διότι το μήνυμα το οποίο βγαίνει από τις πλατείες της ελληνικής επικράτειας είναι ότι όλα αυτά τα ιδεολογήματα της Αριστεράς που διαχρονικά διαστρέβλωσαν την θεσμική λειτουργία της ελληνικής πολιτείας και της ελληνικής κοινωνίας, έχουν χρεωκοπήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας, παρακαλώ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ολοκληρώνω τη σκέψη μου, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Τα ιδεολογήματα αυτά έχουν μπει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Τώρα είναι ευθύνη για όλους, με πρώτη τη δική σας Κυβέρνηση, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, η οποία δεν θα πρέπει να επαναλάβει το ολέθριο λάθος -και με αυτό κλείνω, αξιότιμη κύριε Πρόεδρε- το οποίο έκανε το 2009. Όταν οδηγήσατε τη χώρα σε εκλογές με αφορμή και πρόσχημα την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, προσφέρατε κακές υπηρεσίες στον ελληνικό λαό. Μην επαναλάβετε το ίδιο λάθος. Μπορούσατε τότε να είχατε αφήσει να τηρηθούν οι συνταγματικές προθεσμίες και να μην πάρετε την εξουσία και μετά να προσπαθήσετε να ριζέτε τα βάρη σε όλους τους προηγούμενους. Δεν είναι υπεύθυνη πολιτική αυτή. Υπεύθυνη πολιτική είναι η υπέρβαση της πολιτικής ευθύνης και η στράτευση στην προάσπιση των αληθινών συμφερόντων του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγόριο Αποστολάκο, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ, για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Διακόσια είκοσι χρόνια πριν ο Τόμας Τζέφερσον λέει: «Αν μια γενιά φορτώσει χρέη σε μια άλλη παραπάνω απ' ό,τι μπορεί να αντέξει, τότε η γη ανήκει στους νεκρούς». Λέει επίσης σε άλλο εδάφιο: «Το κράτος δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα, γιατί το κράτος είναι το ίδιο το πρόβλημα». Τι ψάχνουμε σήμερα; Να μει-

ώσουμε αυτό το κακό κράτος, να δημιουργήσουμε ηθική αγορά, να δημιουργήσουμε ενθάρρυνση στη δημιουργικότητα.

Ποιος απ' όλους μας δεν πιστεύει ότι στις προμήθειες στις Ένοπλες Δυνάμεις υπήρχε διαφθορά; Χθες μιλήσαμε για νομοσχέδιο και φέραμε διαφάνεια. Ποιος είπε ότι οι παραγραφές εφοριών, ασφαλιστικών ταμείων και άλλων δημόσιων υπηρεσιών σε ιδιώτες δεν «μπάζανε»; Ποιος είπε ότι οι αναθέσεις δημόσιων έργων δεν ήταν το ίδιο; Ποιος είπε ότι δεν διεκδικήσαμε επανορθώσεις γερμανικού τύπου και άλλες κατοχικών δανείων, τέρα στα ποσά, 162 δισεκατομμύρια; Ποιος είπε ότι η έκδοση ομολόγων επιτοκίων, swaps, εγγυημένων δανείων στις ΔΕΚΟ, ανατοκισμός, διαπραγματεύσεις με τη δευτερογενή αγορά δεν «μπάζανε»; Να πετύχουμε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς; Αρχίζει και κουβεντιάζεται σε σωστή βάση. Τα επιτόκια των δανείων να μειωθούν; Διεκδικητική πράξη. Επιμήκυνση: συζήτηση που μπαίνει. Να εκσυγχρονίσουμε το δημόσιο τομέα: μπαίνει. Κίνητρα για νέες επιχειρήσεις και νέα επιχειρηματικότητα: συζητιέται. Νέο αναπτυξιακό master plan με ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο: επίσης το ίδιο.

Και ξαφνικά, ακούσαμε δυστυχώς, χθες φωνές για επιστροφή, επιστροφή στο παρελθόν, επιστροφή που λέει το εξής: Επαναφέρω τη δραχμή. Αν την επαναφέρω τη δραχμή, θα πρέπει 20% τουλάχιστον να υποτιμηθεί. Η διαφορά με το γερμανικό είναι 35%, άρα τα 340 δισεκατομμύρια με το 20% γίνονται 408 και με το 40% της κρίσης πάμε στα 500 δισεκατομμύρια. Το ίδιο θα ισχύει για το ιδιωτικό χρέος, για τις τράπεζες, τις επιχειρήσεις, τα νοικοκυριά, τουλάχιστον στο μέρος αυτό που είχαν δανειστεί από το εξωτερικό. Το επιτόκιο χρέους επίσης θα αυξηθεί περισσότερο το spread και τότε τι θα έχουμε; Ένα δημόσιο χρέος πάνω από 200% του ΑΕΠ, δηλαδή πάλι δεν δανειζόμαστε. Άλλο: Τα αποτελέσματα της τραπεζικής κρίσης της Ελλάδας και ο υπερπληθυσμός θα είχαν τα ίδια αποτελέσματα με την Αργεντινή. Και γνωρίζουμε ότι, για να είναι βιώσιμη η Ελλάδα εκτός ευρώ, χρειάζεται χρέος 50% του ΑΕΠ, δηλαδή άπιαστο όνειρο.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι η εξυγίανση του πολιτικού συστήματος σήμερα, που ο πολιτικός φορέας του ΠΑΣΟΚ φέρνει μπροστά, δημιουργεί μια ασπίδα ασφαλείας σε τι; Ακούστε μια ιστορία. Στα χρόνια του Όθωνα υπήρχε μια μικρή ταβέρνα στο Ναύπλιο, «της Μιχαλούς». Ήταν παραδόσιμη και έκανε πιστώσεις. Αν όμως δεν την εξοφλούσε, τότε σε ξεφτιλίζε βία. Και τότε εκείνη την εποχή, αν έβλεπαν κάποιον να παραμιλάει στο δρόμο, έλεγαν: «Χρωστάει της Μιχαλούς». Σ' αυτό το στάδιο, κύριοι συνάδελφοι, να μη φτάσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Μιχελογιαννάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Ζώης, Βουλευτής Λάρισας της Νέας Δημοκρατίας, για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να σπεύσω να εξηγήσω ότι προσωπικά θεωρώ ότι και του ταιριάζει του ΣΥΡΙΖΑ και το ανέμενα εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ να καταθέσει μια τέτοια πρόταση νόμου.

Πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος κυρίως προς την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η πρώτη μου επαφή με αυτό που σήμερα έρχεται από εσάς ως πρόταση νόμου τρόπον τινά ήταν μέσα από το περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» το μήνα Δεκέμβριο, αν δεν κάνω λάθος, όταν σε μια πολυσέλιδη συνέντευξη ενός Βέλγου επιστήμονα που συμμετείχε στην επιτροπή αποτίμησης του επαχθούς και συνεπώς παρανόμου δημοσίου χρέους του Εκουαδόρ κατέθετε τις απόψεις του υποστηρίζοντας ότι αυτή η πρόταση θα μπορούσε να είναι εφαρμόσιμη απολύτως και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και για να ακριβολογώ, κύριοι συνάδελφοι, υποστήριζε ότι κυρίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούσε μια τέτοια πρόταση να ευδοκιμήσει και να παράξει αποτελέσματα ανάλογα εκείνων που παρήγαγε στο Εκουαδόρ.

Δεν σας κρύβω ότι αυτή η πρόταση είναι γοητευτική, έχει μια γοητεία και είναι μια πρόταση η οποία περνάει και στον κόσμο. Είναι μια πρόταση που βρίσκει πολύ εύκολα υποστηρικτές και έχει πάρα πολύ μεγάλη δυσκολία αυτός που βρίσκεται απέναντί της να την αντιμετωπίσει στη βάση του «γιατί δεν θέλετε να υπο-

λογιστεί το επαχθές χρέος, το παράνομο χρέος;». Πρέπει όμως, κύριοι συνάδελφοι, να εξηγήσουμε, αντιστεκόμενοι στην γοητεία που μας ασκούν τέτοιου είδους προτάσεις, ότι κάθε πράγμα έχει το χρόνο του, τον τρόπο του και κυρίως το ακροατήριό του. Δεν σας κρύβω ότι υπό άλλες συνθήκες θα προβληματιζόμουν πάρα πολύ για την προσωπική μου στάση σ' αυτό το αίτημά σας.

Στην παρούσα φάση όμως θεωρώ ότι κάθε τέτοια συζήτηση από τα θεσμικά όργανα της ελληνικής πολιτείας, πολύ περισσότερο εντός του Κοινοβουλίου, συνιστά μείζονα απειλή για το μέλλον της χώρας.

Δεν υπαινίσσονται ότι ο στόχος, η πρόθεσή σας είναι αυτή. Σας είπα ότι αναγνωρίζω εξ αρχής πως και σάς, σας πρέπει μία τέτοια πρόταση -και την ανέμενα- γιατί οφείλουν, όπως ανοίγονται στη βεντάλια των πολιτικών δυνάμεων, εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις που εκπροσωπούν ένα μέρος του ελληνικού λαού να καταθέτουν και τέτοιου είδους προτάσεις.

Γιατί, όμως, είναι επικίνδυνες στην παρούσα φάση; Γιατί όταν, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αρκεί μία δήλωση της Ελληνίδας Επιτρόπου χθες για πιθανή έξοδο από το ευρώ και υιοθέτηση και επιστροφή της χώρας στη δραχμή να μας κάνει άνω-κάτω και να δημιουργήσει τεράστια αβεβαιότητα, άγχος και αγωνία, όχι μόνο στις αγορές, αλλά κυρίως στο σπίτι του κάθε Έλληνα πολίτη -είτε αυτός είναι μικροκαταθέτης ή μεγαλοκαταθέτης είτε έχει εργασία είτε είναι άνεργος, γιατί όλοι αντιλαμβάνονται ότι διακυβεύονται πολύ περισσότερα πράγματα από αυτά που λέγονται- τότε αντιλαμβάνεστε τι απήχηση θα είχε μία απόφαση του ελληνικού Κοινοβουλίου σήμερα, με την οποία θα θέταμε υπό αμφισβήτηση το δημόσιο χρέος μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Εγώ δεν μπορώ να δω άλλο σενάριο από αυτό της καταστροφής. Δεν εμποδίζει κανείς, κύριοι συνάδελφοι, τους Έλληνες πολίτες στο πλαίσιο της αυτοοργάνωσής τους να αναλαμβάνουν εκείνες τις πρωτοβουλίες, που θεωρεί ότι είναι και αναγκαίες και επιβάλλονται από τα πράγματα για να αφήσει ο καθένας το στίγμα του από το πέρασμά του σ' αυτήν τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο.

Και δεν απαγορεύεται, τα συμπεράσματα μιας τέτοιας πρωτοβουλίας να γίνουν κτήμα όλων στο απώτερο μέλλον, αρκεί αυτά τα συμπεράσματα να είναι επιστημονικώς τεκμηριωμένα, να συνδέονται με την πραγματικότητα και να μπορούν να έχουν και κάποια πραγματική συνέπεια, όχι στο πλαίσιο της ηθικής της πολιτικής, αλλά στο πλαίσιο του εφικτού της πολιτικής, για να μπορέσουμε να δώσουμε και μία ελπίδα και μία προοπτική στους συμπολίτες μας.

Συμπερασματικά, δεν θα μπορούσα να ψηφίσω την πρότασή σας, γιατί στην παρούσα φάση αυτή η πρόταση μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες. Δεν μπορώ όμως κιόλας, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, να απαγορεύσω σε κανέναν να διαθέτει εκείνον τον ρομαντισμό που χρειάζεται και στην πολιτική, να χτίζει με διαφορετικό τρόπο το όραμά του για το μέλλον αυτής της χώρας.

Είμαι σίγουρος ότι στο μέλλον πολλοί θα συναντηθούμε οριζόντια σε μία τέτοια προοπτική. Αυτό όμως που προέχει αυτήν την ώρα είναι η σωτηρία της χώρας και πριν συναντηθούμε σ' αυτήν τη προοπτική, καλό είναι να συναντηθούμε αυτήν την ώρα στη μοναδική προοπτική, που έχει να κάνει μόνο με τη σωτηρία της χώρας. Εκεί, κύριε Υπουργέ, μεγαλύτερη ευθύνη βαραίνει κυρίως εσάς και μετά βεβαίως τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, με προεξάρχον το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Δη-

μοτικό Σχολείο Δρεπανιάς Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Οικονόμου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να μοιραστώ μερικές σκέψεις για το δημόσιο χρέος και για την προτεινόμενη επιτροπή, μήπως και βοηθήσω, ώστε σιγά-σιγά να διαλύσουμε ορισμένες συγχύσεις που υπάρχουν, διότι η αλήθεια είναι ότι ζούμε σε μία εποχή, που έχουν καταρρεύσει πάρα πολλοί μύθοι των τελευταίων δέκα-δεκαπέντε χρόνων.

Αυτή η διάλυση των μύθων συνοδεύτηκε μ' έναν πληθωρισμό πληροφοριών, που μοιράζονται κυρίως από τα μέσα ενημέρωσης. Η παγκοσμιοποίηση, συνεπώς, χρεοκόπησε σε μία εποχή που αποθεώθηκε ο πλουραλισμός της πληροφόρησης. Σ' αυτό το περιβάλλον ακριβώς από τις πολλές πληροφορίες εξορίστηκε η γνώση και αποθεώθηκαν οι γνώστες, οι ειδικοί, οι οποίοι με τη σειρά τους κατήργησαν τη δημοκρατία, γιατί εφόσον γνώριζαν αυτοί, δεν είχαν να δώσουν λόγο σε κανέναν.

Στην εποχή μας έχουμε φτάσει σ' ένα σημείο που οι πληροφορίες δεν παρέχονται για ενημέρωση πια, αλλά για παραπληροφόρηση, για παρασημέρωση. Εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα, γιατί σ' αυτό το σκηνικό έρχεται μία πρόταση να συσταθεί μία επιτροπή για να διερευνήσει, να ζητήσει πληροφορίες.

Υπάρχει το ερώτημα: Η επιτροπή αυτή θα φωτίσει ή θα φοβίσει; Γιατί τα ερωτήματα που θα ψάξει είναι συγκεκριμένα. Παραδείγματος χάριν, μήπως το ελληνικό δημόσιο χρέος έχει προκύψει από παράνομες συναλλαγές; Υπήρξαν και τέτοιες. Βεβαίως, ας παρέμβει η δικαιοσύνη να τις ελέγξει και να τιμωρήσει. Η απάντηση όμως είναι όχι, το χρέος δεν προήλθε από αυτές τις συναλλαγές. Αυτές οι συναλλαγές είναι ένα πολύ μικρό μέρος.

Ένα άλλο ερώτημα μπορεί να είναι: Πώς είναι δομημένο το δημόσιο χρέος, σε ποιον χρωστάμε. Άσκησα κοινοβουλευτικό έλεγχο γι' αυτό το θέμα προ αρκετών μηνών και δεν πήρα ικανοποιητική απάντηση για έναν πολύ απλό λόγο: Δεν υπάρχει η απάντηση αυτή. Από αυτούς που αγόρασαν ομόλογα, έχει γίνει τόση διακίνηση, που είναι αδύνατον να εντοπιστεί ποιος τα έχει. Άλλωστε και να είχαμε αυτήν την πληροφόρηση, τι θα την κάναμε;

Διαβλέπω, δηλαδή, τον κίνδυνο να επιδοθούμε σε μία διερεύνηση ζητημάτων, που δεν θα φωτίσουν την πραγματικότητα, απλώς θα διακινήσουν ακόμη περισσότερες πληροφορίες και θα αυξήσουν τη σύγχυση.

Έχω, όμως, και δύο σοβαρές επιφυλάξεις: Υπάρχει ο κίνδυνος να εστιαστεί η προσοχή μας στο πρόβλημα του δημόσιου χρέους, ότι έχουμε πρόβλημα χρέους. Ε, όχι δα! Δεν είναι έτσι! Δεν έχουμε πρόβλημα χρέους. Κατέρρευσε ένα ολόκληρο σύστημα, μέσα στο οποίο ήταν ενταγμένες και οι ευρωπαϊκές τράπεζες, το ακολούθησε πιστά η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, άρα και η χώρα μας και το σύστημα αυτό έχει καταρρεύσει. Δεν κατέρρευσε το ελληνικό χρέος και από αυτό συνέβησαν όλα τα υπόλοιπα. Συνέβησαν τα υπόλοιπα και κατέρρευσε το ελληνικό χρέος.

Το δεύτερο είναι το εξής: Νομίζετε ότι με την έρευνα που θα κάνει αυτή η επιτροπή και οποιαδήποτε επιτροπή -με όποια σύνθεση θέλετε, κάντε τη όπως θέλετε, κάντε τη μόνο εσείς, ο ΣΥΡΙΖΑ- να θέσουμε τη Τράπεζα της Ελλάδας υπό τις διαταγές σας, θα φωτίσει πώς γίνεται η κερδοσκοπία με τα CDS; Μπορεί να το κάνει;

Αυτό δεν οφείλεται στο ελληνικό χρέος. Αυτό οφείλεται στο ότι ακολουθήθηκε μία παράφρων πολιτική ως προϊόν διαφόρων συμβιβασμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το ευρώ. Έγινε μία τεράστια ζώνη κοινού νομίσματος, χωρίς να συγκλίνουν τα επίπεδα ανάπτυξης, χωρίς να υπάρχει κοινή οικονομική πολιτική και έχει μείνει και ένα νόμισμα, που δεν έχει ούτε ενιαία διαχείριση και γίνεται αντικείμενο κερδοσκοπίας.

Αυτό δημιούργησε κρίση, πρώτα στο ελληνικό χρέος, μετά στο ιρλανδικό, μετά στο πορτογαλικό και εάν δεν λυθεί αυτού του είδους το πρόβλημα, που είναι πανευρωπαϊκό, δεν πρόκειται να σταματήσει εκεί, αλλά θα συνεχίσει και με άλλες χώρες. Δεν λέω άλλα ονόματα χωρών, διότι ο σκοπός δεν είναι να τρομοκρατήσουμε, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αυτά τα λέω, διότι είμαστε μόνο λίγες μέρες πριν από μία Σύνοδο Κορυφής που υποτίθεται πως θα είναι η αρχή του τέλους αυτού του προβλήματος. Δεν είμαι καθόλου σίγουρος. Έχουμε, όμως, κάθε δικαίωμα να ελπίζουμε και βλέπω ότι η Κυβέρνηση «το παλεύει». Ας το έχουμε υπ' όψιν μας αυτό, ούτως ώστε να μη συμβάλλουμε στην ανακύκλωση φοβίας και πανικού.

Θα συμφωνούσα αν η επιτροπή αυτή έκανε μία δουλειά, αν πήγαινε στην Τράπεζα της Ελλάδος και της έλεγε: Δώστε μου σας παρακαλώ, το πότε είχαμε μεγάλα πρωτογενή ελλείμματα στην Ελλάδα. Η επιτροπή τότε θα διαπίστωνε ότι τα μεγαλύτερα πρωτογενή ελλείμματα έγιναν όταν κυβέρνηση ασκούσαν αυτοί που είχαν την πιο υψηλή ρητορική εναντίον των ελλειμμάτων και του λαϊκισμού. Κάντε αυτήν την έρευνα, να το δείτε, πότε έγιναν τα μεγαλύτερα ελλείμματα και από διάφορες κυβερνήσεις;

Τα λέω αυτά, γιατί υπάρχει και κάτι άλλο. Εμείς είμαστε «οι κακοί» που μας ήρθε ο λογαριασμός να πληρώσουμε και είναι καλοί οι άλλοι που «τα έσπασαν». Αν πήγαιναν σε μπουζούκια ή σε ακριβά ρεστοράν δεν έχει σημασία. Ο καθένας ανάλογα με τα γούστα του. Άλλος ήθελε ευρωπαϊκά μαγαζιά, άλλος εγχώρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα συμφωνήσω με το συνάδελφό μου στο ότι ήταν μόνο τα δύο κόμματα, αλλά υπήρχε και μία πίεση από πολλά άλλα κόμματα ότι δεν δανειζόμαστε αρκετά για να ικανοποιήσουμε διάφορα αιτήματα. Αυτό είναι αλήθεια, ασχέτως του αν είχαμε ή δεν είχαμε. Αυτό το λέω, αν θέλουμε να έχουμε μία πλήρη εικόνα.

Όλα αυτά τα λέω, διότι νομίζω ότι κάποια στιγμή πρέπει να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Πρέπει να δούμε με ειλικρίνεια ποιοι είναι οι «κακοί» και ποιοι οι «καλοί» σ' αυτήν τη χώρα.

Πρέπει να κάνουμε και μία τελική παρατήρηση σε όλους τους συμπατριώτες μας που ανησυχούν, γιατί, πράγματι, ο κόσμος ανησυχεί. Οι Έλληνες, όσο και αν είμαστε στα δύσκολα, δεν εκβιαζόμαστε, δεν χρεοκοπούμε και δεν μένουμε στάσιμοι, όχι επειδή έτσι θέλουμε, αλλά επειδή είμαστε σε μια κατάσταση που μπορούμε να το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Οικονόμου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν εξαιρέσουμε ίσως την τοποθέτηση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλα, κατά βάση τα δύο μεγάλα κόμματα ήσαν για μία ακόμα φορά καλύτεροι των περιστάσεων. Νομίζετε ότι ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή την κοινωνία το ποιος είναι υπεύθυνος για το χρέος; Προφανώς είναι υπεύθυνος ο δικομματισμός! Προφανώς είναι υπεύθυνος ο Ανδρέας Παπανδρέου της δεκαετίας του 1980 και δεν μπορεί να βγαίνει αυτήν τη στιγμή ο τότε Υπουργός Οικονομικών που έπαιρνε τα δάνεια και να εγκαλεί την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί! Προφανώς είναι υπεύθυνοι αυτοί που ανέλαβαν τη διαχείριση αυτής της κατάστασης και αντί να πάρουν μέτρα, συνέχισαν να ακολουθούν την ίδια πολιτική του δανεισμού!

Τώρα ακούμε μία επιχειρηματολογία από το ΣΥΡΙΖΑ, την οποία δεν μπορούμε να αντιληφθούμε. Άκουσα τον κ. Λαφαζάνη να επιχειρηματολογεί για ποιο λόγο το χρέος, ακόμα και ο δανεισμός –λέει– που έρχεται από το μνημόνιο, είναι παράνομος δανεισμός. Έχει τη θεωρία των εκατόν ογδόντα ή οτιδήποτε τέτοιο. Αυτό που δεν λέει, όμως, ο κ. Λαφαζάνης είναι το εξής: Αν είναι παράνομος ο δανεισμός, δεν είναι από τη μία πλευρά μόνο. Δηλαδή, αν αύριο το πρωί πούμε ότι το μνημόνιο είναι αντισυνταγματικό και, άρα, παράνομο, δεν σημαίνει πως ό,τι πήραμε, καλώς το πήραμε, αλλά δεν το επιστρέφουμε πίσω! Η παρανομία του μνημονίου σημαίνει ότι ερχόμαστε στην προ μνημονίου περίοδο, άρα επιστρέφονται τα λεφτά τα οποία δόθηκαν και είναι παράνομο! Τι μας λέει εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ; Μας λέει ότι το παράνομο χρέος...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το κρατάμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: ...ως προς το κέρδος, το κρατάμε και ως προς τις συνέπειες, λέμε ότι είναι παράνομο.

Και αυτό το οποίο είπε ο κ. Βορίδης, δεν θέλει να το καταλάβει

ο ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, ο κ. Τσίπρας το κατάλαβε λίγο και αποστασιοποιήθηκε πλήρως, αλλά δεν καταλάβαμε τελικά ποια ήταν η πρότασή του. Δηλαδή, να μην κάνουμε στάση πληρωμών, να μην πάμε στη δραχμή, αλλά να μην πληρώσουμε και το χρέος!

Εδώ πρέπει να λέμε αλήθειες και οι αλήθειες είναι οι εξής: Και ανάπτυξη και δημόσιος τομέας ενός εκατομμυρίου ανθρώπων και κρατικές επιχειρήσεις ως έχουν, χωρίς να γίνει καμμία αποκρατικοποίηση και τα επιδόματα να είναι εκεί που είναι και οι φορολογικοί συντελεστές να πέσουν και αύριο το πρωί να μοιράζουμε χρήμα στον κόσμο, δεν γίνεται! Δεν γίνονται όλα αυτά!

Πιστεύω ότι και το «Ζάππειο 2» που είπε ο κ. Σαμαράς, αντιγράφοντας το μεγαλύτερο μέρος των προτάσεών μας, έχει ένα αρνητικό, κύριε Ζώη, που είστε εδώ από τη Νέα Δημοκρατία. Όταν δεν ακούς κάτι άσχημο και όλα αυτά που ακούς είναι καλά, έχουν κάποιο πρόβλημα. Όταν, δηλαδή, δεν ακούστηκε κάτι κακό, όλα ήταν ευχάριστα. Αν ακούσει ειδικά για αποκρατικοποιήσεις από εμάς, τους φιλελεύθερους, τότε εντάξει. Άντε να πει ότι για τους σοσιαλιστές αυτό ήταν κάτι κακό. Όμως, όλα τα άλλα ήταν ευχάριστα. Όταν ακούς, λοιπόν, μόνο ευχάριστα πράγματα και δεν υπάρχει κάτι δυσμενές, τότε προφανώς αυτή η πρόταση δεν είναι ρεαλιστική! Και εδώ πρέπει να μιλάμε για ρεαλισμό!

Κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι κρατιστές που εμφανίζονται τελευταία, αυτοί που προσπαθούν να υπερασπιστούν το μεγάλο δημόσιο, αυτοί που προσπαθούν να υπερασπιστούν το προηγούμενο καθεστώς που είχαμε, το καθεστώς του δανεισμού, θα πρέπει να ξέρουν ότι αν πτωχεύσουμε, όλα αυτά που ζούμε σήμερα είναι πταίσμα μπροστά σ' αυτά τα οποία θα γίνουν! Εάν αισθάνονται τώρα ότι η τυχόν πίεση στο μισθολογικό είτε οπουδήποτε στο δημόσιο τομέα, είναι κάτι κακό –που πράγματι είναι κάτι κακό– αν έρθει η πτώχευση, δεν θα υπάρχει καθόλου πληρωμή στο δημόσιο τομέα! Δεν θα υπάρχει καθόλου δημόσιος τομέας να συζητάμε!

Εμείς, ως χώρος, είχαμε ως θέση τότε –δεν ήμασταν στη Βουλή– ότι δεν έπρεπε να μπούμε στο ευρώ. Αυτό το πιστεύαμε και επιχειρηματολογούσαμε σ' αυτό! Δεν έπρεπε να πάμε στο ακριβό ευρώ! Όσο λάθος ήταν τότε που μπήκαμε στο ευρώ, άλλο τόσο λάθος είναι τώρα να βγούμε από το ευρώ!

Κοιτάξε τι γίνεται. Οι σοβαρές λύσεις είναι δύο. Η μία είναι η εξής: Παλεύουμε, όπως μπορούμε! Με ποια ελπίδα; Λέμε ότι θα αποπληρωθεί ποτέ αυτό το χρέος; Ίσως να μην μπορεί να αποπληρωθεί! Ευελπιστούμε, όμως, ότι θα είμαστε ζωντανοί, όταν θα δοθεί μία παγκόσμια λύση στο φαινόμενο, διότι αυτό το φαινόμενο δεν μπορεί να μένει επ' αόριστον! Κάποια στιγμή θα δοθεί μία λύση! Τα χρέη των κρατών μαζεύονται! Θα δοθεί μια λύση! Όμως, εμείς πρέπει να είμαστε ζωντανοί σ' αυτό το παιχνίδι, για να καρπωθούμε τα πλεονεκτήματα της λύσης! Διαφορετικά, λες υπεύθυνα στον κόσμο για στάση πληρωμών, για «πιστόλι», για πτώχευση!

Βέβαια, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το «πιστόλι» έχει και μία άλλη διάσταση που πρέπει να δείτε. Δεν είναι μόνο οι τοκογλύφοι δανειστές που υπάρχουν. Είναι και ο συνταξιούχος που έχει πάρει και ένα ομόλογο του ελληνικού δημοσίου.

Διότι, κύριε Υπουργέ, ακούω και τη θεωρία που λέει ότι όσον αφορά τα ασφαλιστικά μας ταμεία και τις τράπεζες, εκεί θα συνεχίσουμε να είμαστε συνεπείς. Ό,τι είναι ξένο, το «πιστολιάζουμε».

Ακούστε τώρα τι λέει η Αριστερά. Τον Έλληνα συνταξιούχο να τον βοηθήσουμε. Για το Γερμανό, δεν μας νοιάζει! Για το Νορβηγό, δεν μας νοιάζει! Για το Γάλλο που έχει πάρει ομόλογα από τα ασφαλιστικά ταμεία, δεν μας νοιάζει!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τουλάχιστον, να ξέρουμε σε ποιους χρωστάμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αυτή είναι μία ωραία εθνικιστική προσέγγιση, την οποία εγώ μπορώ να την ακολουθήσω, αλλά σίγουρα δεν είναι αριστερή προσέγγιση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Είναι μία προσέγγιση που έχει τα χαρακτηριστικά εθνικισμού, δηλαδή, εμάς μας ενδιαφέρει το ελληνικό έθνος και μπράβο και δεν μας νοιάζουν οι άλλοι συνταξιούχοι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ό,τι θέλετε λέτε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εγώ, κύριε Δρίτσα, ομολογώ ότι αυτό το ακούω, το παρακολουθώ, αλλά σίγουρα δεν μπορεί να εκφράζει την Αριστερά!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να κάνουμε τεστ DNA για το ποιος θα πληρώνεται!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και για να ολοκληρώσω με απλά λόγια, για να καταλάβουμε, όταν λέμε «στάση πληρωμών», σημαίνει επιστροφή στη δραχμή. Σημαίνει ότι αύριο το πρωί αυτός που θα έρχεται εδώ πέρα με το εκατοσταδόλαρο και το εκατοστάευρο, θα αγοράζει ό,τι θέλει και θα έχουμε τις συνέπειες που είχε η καμαριέρα από τον Στρος Καν στις γυναίκες μας εδώ πέρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Προσπαθήσατε να μασκαρευτείτε ακόμα και σε Αριστερά. Το να μασκαρευτείτε σε Αριστερά δεν το καταφέρατε...

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πάρτε το πίσω!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είναι προσωπικό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό είναι ύβρις!

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Το επιχείρησε, λοιπόν, ο κ. Πλεύρης. Δεν κατάφερε να μασκαρευτεί σε «Αριστερά», αλλά κατάφερε να μασκαρευτεί! Δεν τον είπα, όμως, μασκαρά, αλλά είπα «να μασκαρευτεί».

Θα σας πω ότι σε κάποιες προηγούμενες τοποθετήσεις από την πλευρά του ΛΑΟΣ –και δεν θα έπρεπε καλύτερα να μιλήσω για τοποθετήσεις, γιατί δεν θα πρέπει να τοποθετείται κανείς πια, διότι θα είναι προσβλητικό- δεν απαντάμε, για να διατηρήσουμε τη σοβαρότητά μας ως κόμμα.

Θα ήθελα να σας πω ότι παρακολουθώντας αρκετά καλά αυτήν τη συζήτηση, διαπιστώνω –και δεν ξέρω αν συμφωνούν πολλοί μαζί μου- ότι το πολιτικό σύστημα είτε είναι ο δικομματισμός είτε είναι και κάποιοι άλλοι από δίπλα του και ό,τι συμφέροντα εκπροσωπούνται πίσω απ' αυτό το σύστημα, δεν αντέχει να συζητήσει και πολύ περισσότερο να κάνει αυτό που λέει ο τίτλος της σημερινής συζήτησης, δηλαδή τη δημιουργία επιτροπής για το θέμα του δημόσιου χρέους! Ούτε να το συζητήσει!

Θα σας έλεγα, μάλιστα, ότι το πρώτο και το κυρίαρχο που θα έπρεπε κανείς να σκεφτεί είναι το εξής: Είναι βιώσιμο αυτό το χρέος; Αυτό είναι το ερώτημα στο οποίο πρέπει κανείς να απαντήσει, γιατί αν είναι, τότε να συζητήσουμε διάφορα. Όμως, αν δεν είναι, τότε θα έπρεπε να ξεκινάμε απ' αυτήν την επιτροπή που προτείναμε, κύριοι συνάδελφοι!

Εδώ βρίσκω λάθος αυτήν την τοποθέτηση. Και το λάθος είναι ανθρώπινο. Αλλά προσέξτε, στην περίπτωση αυτή θα είναι καταστροφικό. Και δεν θα είναι καταστροφικό για ένα κόμμα ή για το πολιτικό σύστημα, αλλά για την ελληνική κοινωνία. Εδώ είναι τα δύσκολα.

Θα μου επιτρέψετε να θέσω και το δεύτερο ερώτημα: Είναι δίκαιο αυτό το χρέος; Και εδώ ας επιστρατεύσουμε τη σοβαρότητα και ας απαντήσουμε. Γιατί δεν μπορούμε να λέμε, δημαγωγικά και μη, μαζί με τον κόσμο «μάλιστα, κύριοι, ποιοι τα έφαγαν; Να καταγγείλουμε» αλλά μετά να μη θέλουμε να ελέγξουμε. Κατ' αρχάς πρέπει να μπορέσουμε να πάμε με ανοιχτά τα μάτια και όχι ως τυφλοί στα επόμενα βήματα.

Θα ήθελα επίσης να σας πω –και δεν είναι μεγάλη κουβέντα- ότι η δημοκρατία στην πολιτική είναι η αναφορά και η μέριμνα για την πλειοψηφία του λαού και η διαφάνεια είναι απαραίτητη. Δεν βλέπω σήμερα να έχουμε ως Κοινοβούλιο αυτήν τη δυνατότητα. Δεν μπορούμε να έλθουμε σε αυτό το ύψος.

Και κάτι άλλο. Ο φόβος, ο οποίος σπείρεται αφειδώς με τη κινδυνολογία είτε σκόπιμα είτε από άγνοια, δεν είναι ευνοϊκό περιβάλλον για την ανάπτυξη της δημοκρατίας. Θα σας έλεγα ότι η δημοκρατία δεν είναι εργαλείο αλλά πρέπει να είναι ενσωματωμένη σε ό,τι και αν επιχειρούμε στην κοινωνία.

Χθες στο Σύνταγμα νομίζω ότι κάτι έγινε. Και είναι μια απάντηση σ' αυτό που θέλουν το λαό γονατισμένο, ανεξάρτητα αν συμφωνεί κανείς λίγο ή περισσότερο με αυτού του είδους τις κι-

νητοποιήσεις, οι οποίες δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, αλλά δείχνουν ότι αυτό που λέμε εμείς σήμερα δεν είναι μόνο ελληνικό.

Νέα μέτρα, λοιπόν, λέει η επικαιρότητα. Και θα σας πω ακόμα ότι η αποτυχία των παλαιών, που πήρε πίσω κατακτήσεις δεκαετιών, αλλά δεν κατάφερε κάτι, είναι η προαναγγελία του τι θα κάνουν και τα νέα. Η αιτία της κρίσης δεν είναι το έλλειμμα, δεν είναι το χρέος. Η αιτία του χρέους δεν είναι οι μισθοί και γενικά δεν είναι το εργασιακό κόστος. Όμως, έτσι αντιμετωπίστηκαν τα πράγματα αυτά και γι' αυτό δεν είναι αποτελεσματικά.

Το πολιτικό περιβάλλον σήμερα μεταβάλλεται. Τα δυο κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, συναινετικά δικομματικά, φαίνεται, ότι καλλιεργούν ένα κλίμα, που με όχημα και πρόσχημα την κρίση προωθούν τη μετάβαση σε μια δικομματική διακυβέρνηση. Αυτό φαίνεται και σήμερα.

Θα σας πω ότι θα έπρεπε να ψηφιστεί η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτό θα ήταν μια αρχή. Και αυτό που προτείνουμε εμείς δεν είναι ούτε εύκολο ούτε σίγουρο. Αλλά από την άλλη μεριά, σας λέω ότι επίσης δεν είναι εύκολο –ενώ είναι σίγουρο ότι θα αποτύχει- αυτό που έχετε επιλέξει, η πλειοψηφία αυτού του Κοινοβουλίου ως δρόμο.

Θα ήθελα να σας πω ακόμη ότι το χρέος δεν είναι μια απλή οικονομική κατηγορία, ένα αριθμητικό μέγεθος για το πόσα και σε ποιον χρωστάω έτσι απλά. Το χρέος είναι μια σχέση κοινωνική και πολιτική, που εκφράζει σχέσεις εξουσίας και υποτέλειαν ανάμεσα σε τάξεις, κοινωνικές ομάδες και κράτη. Και αυτό δεν είναι δόγματα της Αριστεράς αλλά είναι κοινωνικές πραγματικότητες.

Θέλω να πω ότι προχθές ο ΣΕΒ είπε ότι το μνημόνιο –το οποίο χαρακτηρίζει και δρακόντεια τη σύμβαση και ελπίζω όλοι να ανταμειβόμαστε την έννοια του δρακόντειου- ήταν αποτέλεσμα μιας τριαντακονταπενταετούς εθνικής ασωτίας. Κι εγώ θέλω να σας πω ότι αν είναι έτσι και αν αυτό δεν διαψευστεί –που δεν διαψεύεται γιατί είναι σε όλον τον Τύπο- δεν πρέπει να μάθουμε εμείς ποιοι ήταν οι εθνικοί άσωτοι αυτά τα τριάντα πέντε χρόνια; Για χάρη και για ποιου το συμφέρον δημιουργήθηκε και διογκώθηκε το χρέος; Ποιος ωφελήθηκε απ' αυτό και ποιος καλείται τώρα να το πληρώσει; Δεν πρέπει, λοιπόν, να μάθουμε ποιος οικειοποιήθηκε και ποιος συνεχίζει να οικειοποιείται τα δάνεια που υπογράφει σήμερα η Κυβέρνηση και έχουν υπογράψει μέχρι σήμερα όλες οι κυβερνήσεις;

Εν πάση περιπτώσει, θα μπορούσε κανείς να μιλά ώρες. Και θα έλεγα μια κουβέντα για να μην καταχραστώ άλλο το χρόνο. Σήμερα δεν είναι απόρριψη μιας πρότασης από ένα κόμμα, αλλά είναι η απόρριψη ή αν θέλετε μια ουσιαστική εθελοτυφλία από αυτό το Κοινοβούλιο.

Εγώ θα ήθελα να μπορούσε να ψηφιστεί. Δεν θα πάθαινε κανείς τίποτα, ενώ κάποιοι κινδυνολόγησαν «τι θα πουν αν το κάνουν;». Αυτή είναι μια πρόταση, όπως είπε ο κ. Ζώης από τη Νέα Δημοκρατία, που έχει πανευρωπαϊκή διάσταση, για να μην πω και παγκόσμιες διαστάσεις. Ποιος φοβάται; Κανείς. Όλα αυτά είναι κινδυνολογίες. Και κάτω από το μαθεσώδες του φόβου και του κινδύνου κανείς δεν μπορεί να πάει μπροστά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Αστέριος Ροντογιάνης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, η άποψη που ώρες τώρα καταθέτει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η εξής: Κάποιοι κακοί τραπεζίτες και ξένες δυνάμεις μας επέβαλαν –χρησιμοποιώ εσκεμμένα το ρήμα- ένα απεχθές χρέος, προκειμένου να σκλαβώσουν, να γονατίσουν τον ελληνικό λαό. Κατά συνέπεια, ο ελληνικός λαός πρέπει να θεωρήσει νόμιμο και ηθικό απλούστατα τη διαγραφή του επαχθούς αυτού χρέους μέσω της παύσης, της στάσης πληρωμών.

Είναι μια άποψη, αγαπητοί συνάδελφοι, που προχωρώντας την ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι πρέπει να κάνουμε και ένα δημοψήφισμα για να περιβάλουμε το εγχείρημα αυτό και με μια δημοκρατική νομιμοποίηση και έτσι να τελειώσουμε άπαξ και διά παντός. «Ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε». Αυτή είναι σε γενικές γραμμές η άποψη του ΣΥΡΙΖΑ. Στα καφενεία ακούγεται πάρα πολύ καλά γιατί εμπεριέχει μια ισχυρή δόση συνωμοσιολογίας και επίρριψης ευθυνών σε άλλους. Είναι η λογική του μπαταχτσή. Όμως τα γεγονότα είναι αμείλικτα, αγαπητοί συνάδελφοι. Και θα πρέπει όταν

μιλάμε για το δημόσιο χρέος της χώρας, να πάμε στην καρδιά, να αποτυπώσουμε την ουσία του όλου προβλήματος. Κι εγώ δεν θα κάνω εικασίες ή κατάθεση προσωπικών απόψεων, αλλά θα καταθέσω ξερά στοιχεία, γιατί είναι ξεροκέφαλα, τα στοιχεία κατά τη λενινιστική αντίληψη των πραγμάτων. Ποια είναι αυτά, λοιπόν;

Το 2002 που μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το έλλειμμα ήταν 3% του ΑΕΠ. Το 2010 έφτασε να είναι πάνω από το 10% του ΑΕΠ. Αν τώρα δούμε όλα τα χρόνια 2002-2010, έχουμε ετησίως ένα μέσο έλλειμμα της τάξης του 9%. Αν πούμε, λοιπόν, ότι το ΑΕΠ ήταν 200 δισεκατομμύρια ευρώ, το έλλειμμα που κατά μέσο όρο το ελληνικό κράτος παρήγαγε κάθε χρόνο ήταν 18 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, οι δαπάνες του ελληνικού κράτους ήταν 18 δισεκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερες από τα έσοδά του.

Αν τώρα για τα χρόνια αυτά, 2002-2010, που ξεκινήσαμε με έλλειμμα 3% και φτάσαμε με έλλειμμα πάνω από 10%, αθροίσουμε το έλλειμμα και προσθέσουμε και τα ελλείμματα προ του 2002, τότε θα δούμε γιατί δημιουργήθηκε αυτό το δυσβάσταχτο χρέος. Γιατί δεν μπορούμε σήμερα να σταθούμε στα πόδια μας. Η ουσία όλη είναι τα δυσβάσταχτα ελλείμματα.

Και επειδή ο λόγος περί ελλειμμάτων, κύριε Υπουργέ, πρέπει να κάνω και μία επισήμανση: Καλή είναι η διαπίστωση αυτή –και πράγματι, η ουσία απλά είναι ότι αφού παράγουμε ελλείμματα, διογκώνεται και το δημόσιο χρέος- αλλά πρέπει να λάβετε υπ' όψιν και ως Κυβέρνηση το λεγόμενο «δείκτη δυστυχίας». Ο «δείκτης δυστυχίας» είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, το άθροισμα μεταξύ ανεργίας και πληθωρισμού. Όταν αυτός ο δείκτης δυστυχίας φτάνει κοντά στο είκοσι ή ξεπερνάει τον αριθμό αυτό, τότε αρχίζει το πολιτικό σύστημα να κλυδωνίζεται και να εμφανίζονται τάσεις κοινωνικών εξεγέρσεων, παράδειγμα το οποίο είδαμε στην Αίγυπτο. Ο δείκτης δυστυχίας έφτασε στο είκοσι. Στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή έχουμε πληθωρισμό 4,7% και ανεργία 15,9%, τουτέστιν, έχουμε υπερβεί το είκοσι του «δείκτη της δυστυχίας».

Αρα, λοιπόν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, για να είμαστε σοβαροί, αυτή τη στιγμή η χώρα φλέγεται. Αντί να κάνετε λόγο για επιτροπές και επιτροπάτα που θα ψάξουν ένα ειδικό χρέος, το οποίο ακόμα δεν μπορείτε να το ορίσετε ή τέλος πάντων δεν συμφωνούν για τον ορισμό του οι πολιτικές δυνάμεις –να το πω έτσι, για να μην σας επιπρίψω κάποιου είδους μομφή- το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι το εξής: Να καθίσουμε κάτω όλες οι πολιτικές δυνάμεις, με συνευθύνη, προκειμένου να δούμε το κατάλληλο μείγμα οικονομικής πολιτικής, που δεν θα αφήσει αυτόν το «δείκτη δυστυχίας» να αυξάνει συνεχώς, να βγαίνει εκτός ορίων, προκειμένου να προκληθούν κοινωνικές εντάσεις και κοινωνικά προβλήματα δυσεπίλυτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εκτός κι εάν εσείς ως κόμμα έχετε επιλέξει –δεν το πιστεύω όμως- τη στρατηγική πρόκληση χαοτικών καταστάσεων στην ελληνική κοινωνία. Να ξέρετε, όμως, ότι εάν προκληθεί χάος, από αυτό το χάος δεν θα γλιτώσει κανείς, μηδενός εξαιρουμένου. Ούτε εσείς θα γλιτώσετε από αυτό το χάος.

Αρα, λοιπόν, μην προσπαθείτε να εφαρμόσετε την τακτική που λέγεται «τακτική του καβαλικέματος του κύματος». Δεν θα καβαλικέψετε το κοινωνικό κύμα. Θα σας κουκουλώσει κι εσάς το κοινωνικό κύμα.

Αρα, λοιπόν, σύνεση, ψυχραιμία, συναίνεση και συνευθύνη των πολιτικών δυνάμεων είναι η ορθή στρατηγική, που θα βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, κ. Νικόλαος Τσουκάλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Δημοκρατική Αριστερά δεν θα είχαμε αντίρρηση για τη σύσταση απλής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διερεύνηση της δόμησης του χρέους. Εξάλλου, τέτοιες εκθέσεις, με τέτοια στοιχεία, έχουν δει το φως της δημοσιότητας μέσα από την εαρινή έκθεση του κ. Ντε Ρουζ, όπου εκεί αναφέρονται τα στοιχεία δόμησης του

δημόσιου χρέους. Δηλαδή, να ερευνήσουμε –και είναι αρμοδιότητα της Βουλής- σε ποιον χρωστάμε, πότε δανειστήκαμε, για ποιο λόγο, τι έγιναν αυτά τα χρήματα, κατά πόσο η Βουλή και η κοινή γνώμη τηρείτο ενήμερη γι' αυτές τις συμφωνίες δανεισμού και πολλά άλλα.

Ταυτόχρονα, όμως, τοποθετούμαστε απολύτως αρνητικά σε οποιαδήποτε εμπλοκή της Βουλής στη λεγόμενη διεθνή επιτροπή ελέγχου του δημόσιου χρέους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι κανείς δεν έχει ενημερώσει τον ελληνικό λαό για τη δόμηση του δημόσιου χρέους. Ζητάμε στοιχεία, χωρίς, όμως, ικανοποιητικές απαντήσεις. Παράλληλα, είναι γνωστό ότι ένα μέρος του συνολικού ελληνικού δημόσιου χρέους προέκυψε από καθαρά άνομες συναλλαγές μέσω δομημένων παραγώγων.

Αν και αφορά μικρό ποσοστό του γιγαντιαίου χρέους, η πλήρης αδιαφάνεια που περιβάλλει αυτές τις συναλλαγές, δημιουργεί θέμα, το οποίο χρήζει μελέτης, ίσως και ποινικής δίωξης. Και, βεβαίως, η αποκατάσταση αυτής της ζημιάς είναι προφανές ότι θα γίνει μέσω άσκησης αγωγών κατ' αυτών που ζημίωσαν το ελληνικό δημόσιο, κάτι το οποίο η ελληνική Κυβέρνηση, το ελληνικό δημόσιο δεν έχει πράξει.

Η διαφάνεια και η λογοδοσία αποτελούν βασικές αρχές της δημοκρατίας, χωρίς τις οποίες καλύπτονται λογίων-λογίων απολυταρχικές ανομίες.

Με την έννοια αυτή, δεν είμαστε αντίθετοι σε μία επιτροπή της Βουλής –κοινοβουλευτική επιτροπή- που θα μπορούσε να συσταθεί για τη διερεύνηση της δόμησης του δημόσιου χρέους.

Γιατί λέμε, όμως, ότι δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε την ύπαρξη ή τη λειτουργία της Διεθνούς Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου; Πρώτον, επειδή η εστίαση στο δημόσιο χρέος παραπλανά. Η κρίση των ημερών δεν είναι αποκλειστικά και κύρια κρίση του δημόσιου χρέους. Δεύτερον, καμία επιτροπή δεν μπορεί ούτε να βρει τι έγιναν τα δανεικά ούτε να εντοπίσει σε ποιον χρωστάμε. Τα ομόλογα αλλάζουν συνεχώς χέρια. Και τρίτον, μία τέτοια επιτροπή δεν μπορεί να τα βάλει με το μεγάλο πρόβλημα της αγοράς των ατυχημάτων, τύπου διασφαλίσεων τα οποία έχουν θεμελιωθεί πάνω στο χρέος του ελληνικού δημοσίου.

Θεωρούμε ότι η εστίαση αποκλειστικά στην ταυτότητα των αρχικών δανειστών, αποπροσανατολίζει από την πραγματική φύση της ελληνικής κρίσης.

Η κρίση αφορά την άκρως προβληματική αρχιτεκτονική της Ευρωζώνης. Ο λογιστικός έλεγχος, που σκοπό έχει τη διερεύνηση του κατά πόσο ένα μεγάλο μέρος του χρέους είναι απεχθές, ουσιαστικά προτείνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στάση πληρωμών.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να δώσουμε αυτό το μήνυμα ως χώρα. Ολόκληρη αυτή η συζήτηση συντροφεύεται από το περίφημο «απεχθές χρέος».

Τι ακριβώς, όμως, εννοούμε όταν μιλάμε για «απεχθές χρέος»; Εάν εννοούμε χρέος, που δεν μας αρέσει, τότε προφανώς και το λέμε και το φωνάζουμε και το διαδηλώνουμε. Αν θέλουμε, όμως, να δώσουμε ένα άλλο πολιτικό περιεχόμενο, πρέπει να εξηγήσουμε τι ακριβώς εννοούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χρήματα, αυτά τα τεράστια ποσά, δεν τα δανείστηκε μία ανεξέλεγκτη δικτατορία. Εκλεγμένες κυβερνήσεις από τον ελληνικό λαό δανείστηκαν και καταχρέωσαν με την καλύτερη διαχείρισή τους τον τόπο. Να τους καταγγείλουμε, να αποκρούσουμε τις πολιτικές τους, ναι, να το κάνουμε. Και «ΝΑΙ» με κεφαλαία. Με ευθύνη, όμως, και με σοβαρότητα. Το ελληνικό χρέος, το χρέος της χώρας δεν είναι διόδια.

Ας μην ξεχνάμε το βασικότερο: Η υπογραφή του μνημονίου, ανεξαρτήτως αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε –και το έχουμε καταγράψει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα- έθεσε εξ αντικειμένου τέλος στο σενάριο στάσης πληρωμών. Γιατί; Διότι το μνημόνιο του περασμένου Μαΐου σήμαινε μία τεράστια «επένδυση», τόσο πολιτικού, όσο και οικονομικού κεφαλαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να αποτραπεί η ελληνική στάση πληρωμών. Αν θέλουμε να πάμε μονομερώς κόντρα σε αυτήν την ευρωπαϊκή «επένδυση», πρέπει να είμαστε έτοιμοι για έναν ολοκληρωτικό πόλεμο εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο φεύγοντας από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσαμε να κηρύξουμε μονομε-

ρώς στάση πληρωμών. Αν μπορούσαμε να γίνουμε μία νέα Αργεντινή, θα ήμασταν ως Δημοκρατική Αριστερά υπέρ της σύστασης λογιστικής επιτροπής, μιας επιτροπής που θα χαρακτήριζε μέρος του χρέους απεχθές και κατόπιν θα προέβαινε σε στάση πληρωμών.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε. Αφ' ενός δεν έχουμε την παραγωγική βάση για να συντηρήσουμε την κοινωνία μας μετά από τέτοια ρήξη αφ' ετέρου, πού θα βρίσκαμε τα έσοδα για να διατηρήσουμε τις βασικές κρατικές μας λειτουργίες, αλλά και τις απαραίτητες εισαγωγές;

Κατόπιν αυτού, επαναλαμβάνουμε τη θέση μας η οποία είναι η εξής: Ναι στη σύσταση μιας απλής κοινοβουλευτικής επιτροπής. Σε καμία περίπτωση, κύριε Υφυπουργέ, επαναλαμβάνουμε, βοήθεια και σύνδεση αυτής της επιτροπής με οποιαδήποτε Διεθνή Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το 1983 στο βιβλίο μου «Ιστορία του Ελληνικού Αγροτικού Κινήματος» είχα ένα κεφάλαιο με θέμα «Καπιταλισμός διανομής, ισοκατανομής του εξωτερικού χρέους και των δανείων». Πάνω σε αυτήν τη βάση, στον περιφερειακό χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλιστικού συστήματος, μπορούμε να ερμηνεύσουμε και τα σημερινά τεκταινόμενα.

Δυστυχώς, η χώρα μας έχει καταρρεύσει. Δεν είναι ανταγωνιστική. Έχει αρνητική ανάπτυξη, ύφεση δηλαδή. Έχουμε πάνω από 200 δισεκατομμύρια ιδιωτικό χρέος και δεν φτάνουν τα 200 δισεκατομμύρια οι καταθέσεις. Κι έχουμε και το δημόσιο χρέος πάνω από τα 350 δισεκατομμύρια. Άρα, βρισκόμαστε σε μία πάρα πολύ άσχημη θέση.

Η συζήτηση την οποία κάνουμε, δεν είναι γενικευμένη για το χρέος, αλλά πάει να δώσει μια ειδική βαρύτητα σ' αυτό που ονομάζουμε «απεχθές», το μέρος του δημοσίου χρέους που καταλαμβάνουν επονειδιστές συμβάσεις, ειδικές συμβάσεις, απεχθές δανεισμός δηλαδή. Σε αυτή, λοιπόν, τη βάση η συζήτηση πρέπει να γίνεται βλέποντας ποιο μέρος και ποιος καταλογισμός απεχθούς χρέους μπορεί να γίνει.

Εμείς, σαν Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός για το συγκεκριμένο ζήτημα έχουμε τοποθετηθεί κατ' επανάληψη. Συγκεκριμένα, έχουμε αναφέρει τις υποθέσεις της «SIEMENS» με τις προμήθειες του ΟΤΕ, του ΟΣΕ και τις λοιπές Δ.ΕΚΟ. Έχουμε αναφέρει και ποσά. Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση οφείλει να επεξεργαστεί το συντελεστή αυτής της κατανομής.

Επίσης, είναι γνωστό ότι ζούμε σε συνθήκες παγκόσμιου οικονομικού πολέμου, διότι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής βρίσκονται στο όριο τους, των 15 τρισεκατομμυρίων δολαρίων ανώτατο εσωτερικό έλλειμμα της κυβέρνησης και 75 τρισεκατομμύρια χρέος, ότι τα παράγωγα πηγαίνουν στα ύψη. Άρα, σε αυτόν τον παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο, όπου το δολάριο θα αποσυρθεί κάποια στιγμή, μαζί με το ευρώ, για να αντικατασταθεί από άλλο νόμισμα –και ήδη ξεκίνησαν οι συγκρούσεις στην Κίνα, η Κίνα θα χρεοκοπήσει πρώτη, αν αποσυρθεί το δολάριο- καταλαβαίνετε τι συντελείται. Συντελείται μια παγκόσμια αναστάτωση. Εμείς είμαστε ένας κρίκος μιας τέτοιας αλυσίδας. Συγκρούονται στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή τα συμφέροντα της μίας πτέρυγας που μας έχει δανείσει με 4,1% με την άλλη πτέρυγα των κερδοσκόπων με τα CDS, οι οποίοι ποντάρουν στη χρεοκοπία μας.

Και είναι γνωστό το στοιχείο ότι η DEUTSCHE BANK, η «GOLDMAN SACHS» και η «JP MORGAN» ελέγχουν το 75% της παγκόσμιας αγοράς των ασφαλιστών κινδύνου, το CDS. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν είναι τυχαία αυτά που γίνονται. Δεν είναι τυχαία η επίθεση που δέχεται η χώρα. Η επιστροφή στη δραχμή –δηλαδή, η δική μας εθελοντική στάση πληρωμών, η αναγνώριση χρεοκοπίας- είναι καταστροφική για πάρα πολλούς λόγους: Και για εθνικούς λόγους, θα τονίσω ιδιαίτερα στο κομμάτι εκείνο της παραδοσιακής Αριστεράς, που ήταν ευρωπαϊστικό, γιατί βγάζοντάς μας από την ΟΝΕ, γινόμαστε αδύναμοι κρίκος και στις εξελίξεις για τα εθνικά μας θέματα. Γινόμαστε ανοχύρωτη χώρα, διότι ακριβώς αυτό επικαλέστηκαν άπαντες

όταν έλεγαν «μπαίνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Μια άρνηση πληρωμής θα μας οδηγούσε γρήγορα στο κλαμπ του Λονδίνου, όπου είναι τα ειδικά διεθνή γραφεία για να διευθετήσουν τις συνέπειες. Μια πτώχευση θα ήταν ολέθρια για μας, για τους πολίτες και για τον καθένα χωριστά. Κανείς δεν θα ωφελείτο από μία τέτοια λογική.

Αν πούμε ότι πηγαίναμε μεταβατικά και εθελοντικά στη δραχμή, το ντάμπινγκ, οι διαρκείς δηλαδή άνισες ανταλλαγές νομισμάτων μεταξύ τους, οι πιέσεις που θα ασκούσαν εναντίον μας, θα μας οδηγούσαν σε πολλαπλές υποτιμήσεις και σε σύντομο χρονικό διάστημα θα ήμασταν μία χώρα που δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Αντεπιχειρήμα: Θα ήταν φθηνά τα δικά μας προϊόντα άρα, εξαγωγή, οι εισπράξεις μας, όμως μηδαιμένες, η αγοραστική μας ικανότητα ανύπαρκτη. Σε αυτές τις συνθήκες θα ξεκινούσαν χρεοκοπημένες όλες οι επιχειρήσεις της χώρας και οι εργαζόμενοι θα ξεκινούσαν με καθεστώς δουλείας, βουλγαρικής ή άλλης περιοχής, αμοιβών. Αυτά είναι τα δεδομένα. Είναι ανεύθυνο να στρέφεται κανείς σε μία τέτοια κατεύθυνση, να εκφράζεται με όρους, οι οποίοι απλά είναι ευχές.

Να δώσω και ένα συντελεστή. Αυτοί που επένδυσαν και έβαλαν χρήματα για τη χρεοκοπία μας υπολογίζεται ότι έχασαν το Μάιο, γιατί περίμεναν να γίνει γρήγορα μία χρεοκοπία, περί τα 27 δισεκατομμύρια. Σκεφθείτε, ποια είναι τα υπερκέρδη τους εάν έφθαναν αυτά τα χρήματα, εάν δηλαδή ο κ. Σόρος που επένδυσε 16 δισεκατομμύρια, πετύχαινε τη χρεοκοπία. Τελικά, γινόμαστε συνεργοί εγκλωβισμένοι στις δικές μας αδυναμίες και στα εσωτερικά προβλήματα στο παγκόσμιο οικονομικό παιχνίδι εις βάρος της χώρας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω ότι είναι τεράστιο λάθος να αγνοούμε πως τελικά τις αποφάσεις δεν θα τις πάρουμε μόνοι μας και ότι αυτές τις μέρες στη συνεδρίαση της Μπίλντενμπεργκ που θα γίνει στη Γενεύη, θα περιλαμβάνει και την ατζέντα Ελλάδα. Ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι τα διεθνή κέντρα και πώς μοιράζουν τις ζώνες επιρροής και τις εξελίξεις. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε απεριόριστα, λόγω του μέρους του απεχθούς χρέους από το συνολικό χρέος, το να μην πληρώσουμε το υπόλοιπο. Απλά πρέπει να κάνουμε προσδιορισμό του ποιο είναι το απεχθές χρέος.

Κύριε Πρόεδρε, κάνω τις προτάσεις μου και τελειώνω.

Είναι μονόδρομος η διεκδίκηση αποζημιώσεων από τις συγκεκριμένες εταιρείες, οι οποίες μας έχουν βλάψει. Σαφώς, πρέπει να στραφούμε και απέναντι στη «GOLDMAN SACHS» που μας έβαλε στο παιχνίδι με τα 3 δισεκατομμύρια δολάρια για να μπούμε στην ΟΝΕ. Σαφώς πρέπει να στραφούμε εναντίον της «SIEMENS» και τις άλλες εταιρείες τις προμηθευτικές. Σαφώς πρέπει να πληρώσουν και να επιστρέψουν τα κλεμμένα όσοι στο εσωτερικό της χώρας πήραν τις μίζες, οι κλεπτοκράτες που λειτούργησαν και απόλαυσαν από τη χρεοκοπία, τη μεθοδευμένη και την εξελισσόμενη, που ήρθε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς θέλουμε, όλοι οι αντισυμβαλλόμενοι του ελληνικού δημοσίου να ελεγχθούν και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που είναι αναδεδειγμένες, τα πολιτικά πρόσωπα και οι δημόσιοι λειτουργοί, οι εταιρείες οι οποίες παρενέβησαν –και χρειάζεται σε αυτήν την περίπτωση διεθνής οίκος διεκδίκησης των ανάλογων αποζημιώσεων- και βέβαια, τα πολιτικά πρόσωπα να προσφύγουν στη δικαιοσύνη, γιατί αυτό που δεν αντέχει σήμερα ο ελληνικός λαός είναι αυτός ο εμπαιγμός, ότι υπάρχουν κλέφτες πολιτικοί, υπάρχουν διαφθορές επιχειρηματίες και ότι κανένας απ' αυτούς δεν «πιάνεται στη φάκα» της δικαιοσύνης, τουλάχιστον όσον αφορά το μαύρο χρήμα που δεν παραγράφεται ποτέ, αυτό είναι εφικτό. Εμείς έχουμε εισηγηθεί συγκεκριμένα μέτρα για να πετύχουμε το στόχο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της προτάσεως που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ο κ. Αλέξης Τσίπρας σύμφωνα με το άρθρο 44 του Κανονισμού της Βουλής για τη σύσταση επιτροπής «για το εθνικό θέμα του δημόσιου χρέους».

Επειδή στη σύσταση της επιτροπής δεν συναίνουσαν το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ, όπως σήμερα εδώ αναδείχθηκε και από την τοποθέτηση των εκπροσώπων, με τη μορφή της πρότασης που κατατέθηκε και για τη μορφή της συγκεκριμένης επιτροπής, δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσουμε σε ψηφοφορία, όπως άλλωστε έχει γίνει και στο παρελθόν.

Επομένως, μετά και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των ως άνω κομμάτων...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας δώσω το λόγο, κύριε Δρίτσα. Αφήστε με να ολοκληρώσω τη δική μου τοποθέτηση.

Επομένως, μετά και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των ως άνω κομμάτων, η πρόταση για τη σύσταση της επιτροπής δεν γίνεται δεκτή από τη Βουλή.

Ο κ. Δρίτσας έχει το λόγο για ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, φθάσαμε στο τέλος μιας πολύ ενδιαφέρουσας, κατά την άποψή μας, συζήτησης μετά την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, για τη σύσταση επιτροπής για το δημόσιο χρέος. Εκτέθηκαν οι απόψεις. Κάθε πλευρά της Βουλής διατηρεί το δικαίωμα να ολοκληρωθεί χωρίς τον προβληματισμό και στην ελληνική κοινωνία. Οι στιγμές είναι κρίσιμες.

Αυτό που θέλω, όμως, να πω είναι ότι η πρόταση αυτή έχει εισηχθεί για συζήτηση και λήψη απόφασης. Νομίζω ότι είναι σκόπιμο να τεθεί σε ψηφοφορία, κύριε Πρόεδρε, για να καταγραφεί στην επίσημη διαδικασία αυτής της τόσο σημαντικής συνεδρίασης, πώς έχει τοποθετηθεί η κάθε πολιτική δύναμη απέναντι στο θέμα.

Απ' αυτήν την άποψη, θα ήταν χρήσιμο να επικαλεστώ και την πρόταση που κατέθεσε η πλειοψηφούσα παράταξη, το ΠΑΣΟΚ για την ανάληψη αυτής της λειτουργίας από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Θα μπορούσε και αυτή να τεθεί σε ψηφοφορία ως μία πρόταση μέσα στη διαδικασία που προέκυψε. Αυτό έχει την ανάγκη μιας διευρυμένης ερμηνείας του Κανονισμού. Είναι στη δική σας κρίση, προφανώς. Νομίζω, όμως, ότι η Ολομέλεια δεν μπορεί να ολοκληρωθεί χωρίς μια σαφή απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατ' αρχάς, σε ό,τι αφορά την άποψη που εκφράστηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ για το ότι η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας θα πρέπει, κατά την άποψή τους, να ασχοληθεί με το θέμα αυτό, δεν χρειάζεται να ψηφίσουμε επ' αυτού. Ο Κανονισμός προβλέπει ότι η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, εφόσον η ίδια κρίνει σκόπιμο ότι πρέπει να γίνει αυτό, θα ασχοληθεί με οποιοδήποτε θέμα, όπως περιγράφεται στις αρμοδιότητές της κατά τον Κανονισμό.

Δεν είναι, δηλαδή, πρόταση αυτή για να τεθεί σε ψηφοφορία. Επαναλαμβάνω, είναι σαφές ο Κανονισμός για όλα αυτά τα θέματα. Είναι μια άποψη που κατέθεσε από το ΠΑΣΟΚ και αυτήν την άποψη θα την εξετάσει η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Δεν έχουμε θέμα ψηφοφορίας επ' αυτού.

Πριν απαντήσω για το θέμα της ψηφοφορίας επί της δικής σας προτάσεως, του ΣΥΡΙΖΑ, έχουν ζητήσει το λόγο ο κ. Γεωργιάδης και ο κ. Πρωτόπαπας.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΣΥΡΙΖΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα περιμένουμε και την τελική σας τοποθέτηση για το θέμα της ψηφοφορίας. Εμείς επί της αρχής δεν έχουμε αντίρρηση να γίνει ψηφοφορία, αλλά βεβαίως να τηρηθεί και ο Κανονισμός της Βουλής.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω το εξής. Κύριε Κεφαλογιάννη, θέλω να μεταφέρετε στο συνάδελφο κ. Μαρκόπουλο ότι προηγουμένως κατά την τοποθέτησή μου έκανα ένα λάθος.

Πράγματι, είχε δίκιο ο κ. Μαρκόπουλος. Δεν είπα τη λέξη «δραχμή» στην επίμαχη εκπομπή. Ήταν δικό μου το σφάλμα και θέλω να το αναγνωρίσω. Αναφέρθηκε απλώς σε μια επιθετική διαπραγμάτευση της Νέας Δημοκρατίας για το μνημόνιο, λέγοντας τη λέξη «καταστροφή». Αυτήν ερμήνευσα εγώ ως «δραχμή» και θα ήθελα να μεταφέρετε στο συνάδελφο τη διόρθωση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια φράση μόνο σε συνέχεια της συζήτησης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχω ζητήσει το λόγο, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Πρωτόπαπας. Θα σας δώσω το λόγο αμέσως μετά.

Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας για ένα λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς λέμε να προχωρήσουν οι διαδικασίες, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Από εκεί και πέρα, είναι σαφές η πρόταση που κάναμε. Έχει ήδη μεταβιβαστεί και στα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας και θα υπάρξουν, σε συνεννόηση με το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, τον κ. Έξαρχο, ο οποίος έχει απευθύνει τη σχετική επιστολή, και οι σχετικές συνεννοήσεις, ώστε να ενεργοποιηθεί αυτή η διαδικασία, μέσα από τις πρωτοβουλίες που θα πάρουμε. Βεβαίως, η ίδια η επιτροπή, με τις δικές της αποφάσεις, θα κρίνει τον καταλληλότερο τρόπο που θα χειριστεί το όλο ζήτημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης για ένα λεπτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι αυτή η πρόταση νόμου μας έδωσε μία αφορμή να κάνουμε μια συζήτηση σε πολύ υψηλό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μία διόρθωση να σας κάνω. Δεν είναι πρόταση νόμου. Το είπατε και στην πρωτολογία σας, σας παρακολουθούσα και από μέσα. Είναι μια πρόταση για τη συγκρότηση μιας ad hoc επιτροπής.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, να το διορθώσουμε στα Πρακτικά. Είναι πρόταση για τη συγκρότηση επιτροπής.

Έγινε, λοιπόν, μια συζήτηση σε πολύ υψηλό επίπεδο. Πήρα το λόγο, μόνο για να επαινέσω τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος στη ρύμη του λόγου του, που όπως πάντα μιλά από στήθους, αναφέρθηκε στο συνάδελφο, τον κ. Μαρκόπουλο. Είναι προς τιμήν του –και αυτό, αν θέλετε, ανεβάζει το κύρος του Κοινοβουλίου– ότι ξαναείδε το συγκεκριμένο κομμάτι της συζήτησης του κ. Μαρκόπουλου σε κεντρικό κανάλι πρωινής ζώνης, διαπίστωσε αυτό που διαπίστωσε και τιμά τον ίδιο και το κόμμα του που διορθώνει για τα Πρακτικά και για την ενημέρωση του ελληνικού λαού τα πράγματα, όπως ειπώθηκαν προηγουμένως. Άρα, για τη Νέα Δημοκρατία –και πιστεύω και για τον κ. Μαρκόπουλο– θέμα δεν υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επανερχομαι.

Κύριε Δρίτσα, είπα νωρίτερα ότι δεν χρειάζεται να γίνει τυπική διαδικασία ψηφοφορίας, γιατί έχει αναδειχθεί από τις τοποθετήσεις των εισηγητών των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συνταγμένου, από τις τοποθετήσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των τριών αυτών κομμάτων, καθώς επίσης και από τις τοποθετήσεις αρκετών συναδέλφων από αυτές τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες ότι δεν συμφωνούν με αυτήν την πρόταση. Είναι σαφές σε αυτές τις περιπτώσεις ότι η μεγάλη πλειοψηφία του Κοινοβουλίου δεν συμφωνεί ότι είναι χρήσιμη η σύσταση αυτής της επιτροπής.

Σχετικά με το θέμα της ονομαστικής ψηφοφορίας, σας θυμίζω ότι ο Κανονισμός προβλέπει μια πολύ συγκεκριμένη διαδικασία. Προβλέπει την υποβολή αιτήματος από είκοσι Βουλευτές κ.λπ., για να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία.

Σας θυμίζω, επίσης, ότι και το Φεβρουάριο του 2009, σε αντίστοιχη συζήτηση για άλλη επιτροπή που επροτεινόταν τότε από τον κ. Αλαβάνο, αν δεν με απατά η μνήμη μου, τον τότε Πρόεδρο του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, και τότε κατά τη συ-

ζήτηση, η οποία είχε γίνει με τον ίδιο τρόπο που έγινε και σήμερα, η μεγάλη πλειοψηφία των κομμάτων είχε κρίνει ότι δεν χρειάζεται να συσταθεί η επιτροπή που προτείνεται τότε για άλλο θέμα. Είναι, λοιπόν, σαφής ο Κανονισμός, αλλά και η δική μου άποψη εφαρμογής του Κανονισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Δρίτσας για ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 44, με το οποίο εισάγεται το θέμα και με δική σας απόφαση για συζήτηση και λήψη απόφασης ούτε προσδιορίζει ρητά την κατάληξη σε ψηφοφορία ούτε και το απαγορεύει. Συνάγεται, όμως, γενικότερα το συμπέρασμα ότι θα ληφθεί απόφαση.

Με όσα είπατε, εγώ κατανοώ –και νομίζω νομίμως– ότι κατά πλειοψηφία η Βουλή απορρίπτει την πρότασή μας. Άλλωστε, αυτό είχε προκύψει από τις τοποθετήσεις, έτσι όπως κάθε παράταξη, κάθε πολιτικό κόμμα εκφράστηκε. Τι εμποδίζει, η τοποθέτησή της κατά πλειοψηφία απόρριψης να αποτυπωθεί και σε μια ψηφοφορία, όχι ονομαστική, που πραγματικά θα δηλώνει την απόρριψή της; Δεν το κατανοώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να σας βοηθήσω να το κατανοήσετε. Οι ψηφοφορίες είναι δύο ειδών. Είναι η ονομαστική και η ψηφοφορία δια της εκφράσεως της πλειοψηφίας των κομμάτων, των Βουλευτών κ.λπ..

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ναι, αλλά αποκτά τον τύπο της ψηφοφορίας, κύριε Πρόεδρε. Δεν αρκεί η τοποθέτηση του εισηγητή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εσείς αναφέρεστε στο άρθρο 44, αγνοείτε όμως ότι τα περί ψηφοφοριών ρυθμίζονται στα άρθρα 70 και 71 του Κανονισμού. Λέω, λοιπόν, ότι αν κάποιος επιδιώξει να αποτυπωθεί η άποψη ενός εκάστου των συναδέλφων, ο Κανονισμός λέει ότι γίνεται ονομαστική ψηφοφορία. Αν κατατεθεί πρόταση είκοσι Βουλευτών, θα πηγαίναμε σε εκείνη τη διαδικασία. Δεν υπάρχει άλλη διαδικασία ψηφοφορίας. Είναι σαφής ο Κανονισμός και τηρείται με ευλάβεια η εφαρμογή αυτού του Κανονισμού.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν θα θέταμε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας. Μας ενδιαφέρει πρωτίστως η πολιτική στάση του κάθε κόμματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτή εκφράστηκε. Η θέση και η στάση του κάθε κόμματος εκφράστηκε εδώ, διά των εισηγητών, δια των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, δια των Βουλευτών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Πάντα καταλήγει στην τυπική διαδικασία της ψηφοφορίας. Δεν κατανοώ γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτό σας εξήγησα, κύριε Δρίτσα. Εξακολουθείτε να μου λέτε ότι δεν κατανοείτε. Σας λέω να ρίξετε μια ματιά στα άρθρα που ρυθμίζουν τα των ψηφοφοριών, για να αντιληφθείτε αυτό που σας λέω. Αυτό κάνω και εγώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όμως, να ολοκληρώσω με την εξής επισήμανση: Το ΠΑΣΟΚ, που δηλώνει θετικό στο να οργανωθεί στο πλαίσιο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας αυτή η διερεύνηση του χρέους, θα αναλάβει την πρωτοβουλία ή θα αφευθεί το θέμα στις καλές ενδεσ; Για να είναι συνεπές, πρέπει να δηλώσει ότι αναλαμβάνει την πρωτοβουλία και δεν αφήνει...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δηλώσεις δεν θα γίνουμε στον κ. Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρωτόπαπα, σας παρακαλώ να ολοκληρώσω και να μιλήσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ανατρέξτε στις τοποθετήσεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Πρωτόπαπας λέει να ανατρέξετε στην τοποθέτηση και του ιδίου και των εισηγητών του ΠΑΣΟΚ. Ήταν σαφής. Το περί δηλωσιών ελέγχθη υπό την μορφή αστεϊσμού. Ας διαγραφεί αυτή η λέξη. Ήταν αστεϊσμός αυτό που έκανε ο κ. Πρωτόπαπας. Άλλωστε, χαμογελώντας το είπε.

Πριν κλείσουμε τη συνεδρίαση, θα ήθελα να κάνω μια ενημέρωση σε ό,τι αφορά τον Κανονισμό. Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, έκανε μια αναφορά στην ομιλία του σε ό,τι αφορά την πρόταση την οποία σήμερα συζητούμε. Όπως είπε, αυτή η πρόταση έπρεπε να συζητηθεί,

σύμφωνα με τον Κανονισμό, μια εβδομάδα μετά την υποβολή της.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είπε ότι μπορούσε να συζητηθεί μετά από μια εβδομάδα. Το είπα και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, αφήστε με να ολοκληρώσω την ενημέρωσή.

Σας θυμίζω ότι το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής αναφέρει ότι η πρόταση εγγράφεται στην ημερήσια διάταξη μετά την πάροδο μιας εβδομάδας από την υποβολή της. Δηλαδή, δεν μπορεί να εγγραφεί, πριν παρέλθει μια εβδομάδα.

Θέτει, δηλαδή, ένα ελάχιστο υποχρεωτικό διάστημα που μεσολαβεί από την κατάθεση, μέχρι και να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη και από και πέρα μπορεί να εγγραφεί. Δεν επιτρέπεται με άλλα λόγια, η συζήτηση πρότασης προ της παρόδου μιας εβδομάδας.

Η Βουλή δια της Διασκεύσεως των Προέδρων προγραμματίζει στις συνεδριάσεις της Διασκεύσεως των Προέδρων τη συζήτησή της, σύμφωνα με τις ανάγκες και του νομοθετικού και του κοινοβουλευτικού έργου. Μεσολάβησαν στο διάστημα αυτό συζητήσεις και διαφόρων άλλων θεμάτων κ.λπ..

Επίσης, είχα λάβει υπ' όψιν τη διαμόρφωση και των απόψεων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, όπως εκφράστηκαν, πριν από μερικές εβδομάδες, ως προς την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, διότι αν ομοφωνούσαν τα κόμματα, τότε είναι αυτονόητο ότι δεν θα χρειαζόταν να γίνει συζήτηση εδώ για να αποφασίσει η Βουλή.

Με βάση όλα αυτά, προσδιορίσαμε την περασμένη εβδομάδα τη συζήτηση για σήμερα. Δεν υπήρξε, δηλαδή ούτε καμμία άλλη επιδίωξη ούτε κανένας άλλος λόγος. Εφαρμόστηκε και εδώ ο Κανονισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Δευτέρας 30 Μαΐου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 902/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Σαλαγιάννη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αξιολόγηση του Γενικού Νοσοκομείου Καρδίτσας.

2. Η με αριθμό 914/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις διαδικασίες επιστροφής του ολυμπιακού ακινήτου στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου.

3. Η με αριθμό 913/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Κаланτίδου προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομικών, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στα «ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΚΙΛΙΚΙΣ Α.Ε.».

4. Η με αριθμό 905/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων των συμβεβλημένων γιατρών με τα ασφαλιστικά ταμεία.

5. Η με αριθμό 910/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, σχετικά με τους μετασυσσόμενους εργαζόμενους στα πλαίσια του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 909/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη διαχείριση της δημόσιας περιουσίας.

2. Η με αριθμό 915/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενίας Τσουμάνη-Σπέντζα προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων των μη κυβερνητικών φορέων παιδι-

κής προστασίας.

3. Η με αριθμό 912/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στον οικισμό του ηλιακού χωριού Πεύκης.

4. Η με αριθμό 906/24-5-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την προώθηση επιχειρηματικών σχεδίων για την εξό-

ρυξη χρυσού και άλλων μεταλλευμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.36' λύεται η συνεδρίαση για την Δευτέρα 30 Μαΐου και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επίκαιρης επερωτήσεως, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

